

ISSN 2218-2926

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
V. N. KARAZIN KHARKIV NATIONAL UNIVERSITY

COGNITION, COMMUNICATION, DISCOURSE

2026, # 32

International on-line scholarly journal

Publication area: Arts and Humanities; Philology

<https://periodicals.karazin.ua/cognitiondiscourse>

Published since 2010

Included in the list of specialized scientific publications in Ukraine, category “Б”
(The order of the Ministry of Education and Science of Ukraine
from 28.12.2019 No 1643).

Kharkiv
2026

UDC 811

Founder V.N. Karazin Kharkiv National University

Foundation year 2010. Semiannual

In the articles of this issue of the journal *Cognition, Communication, Discourse*, researchers from Ukraine and Brazil examine the cognitive-narratological features of war narratives, transformations of content in digital media, and translation strategies. An interdisciplinary approach to the study of language, culture, and communication under conditions of digitalization and global sociocultural change is introduced, and lexical-semantic as well as pragmatic aspects of linguistic phenomena are explored, including pleonasm, modality in historical texts, and the multimodality of infographics, political memes, advertising, and educational discourse.

For linguists, teachers, graduate students, and undergraduates.

Recommended by the Academic Council of V.N. Karazin Kharkiv National University

May 25, 2026, minutes #9

Editor-in-Chief

Shevchenko, Iryna, Doctor of Sciences, Professor (V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine)

iryna.shevchenko@karazin.ua

Vice Editor-in-Chief

Bondarenko, Ievheniia, Doctor of Sciences, Professor (V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine)

y.v.bondarenko@karazin.ua

Editorial Board

Basarati, Ali, PhD, Assistant Professor (VIZJA University, Warsaw, Poland)

Dojchyk, Oksana, PhD, Associate Professor (Vasyl Stefanyk Carpathian National University, Ivano-Frankivsk, Ukraine)

Chaban, Natalia, PhD, Professor (University of Canterbury, Christchurch, New Zealand)

Kravchenko, Natalia, Doctor of Sciences, Professor (National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine)

Martynyuk, Alla, Doctor of Sciences, Professor (V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine)

Panasenko, Natalia, Doctor of Sciences, Professor (University of SS Cyril and Methodius in Trnava, Trnava, Slovakia)

Rebrii, Oleksandr, Doctor of Sciences, Professor (V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine)

Rossi, Caroline, PhD, Full Professor (Université Grenoble Alpes, Grenoble, France)

Zhabotynska, Svitlana, Doctor of Sciences, Professor (Bohdan Khmelnytsky Cherkasy National University, Cherkasy, Ukraine)

Honorary Member of the Editorial Board

Langacker, Ronald W., PhD, Professor Emeritus (University of California, San Diego, United States).

Executive Secretary

Kalyuzhna, Alevtyna, PhD, Associate Professor (V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine);

e-mail: alevtyna.kalyuzhna@karazin.ua

Technical Editor

Radchenko, Olena, Senior Lecturer (V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine).

o.i.radchenko@karazin.ua

Editorial Address

4, Svobody square, Kharkiv, 61022, Ukraine

V. N. Karazin Kharkiv National University, School of Foreign Languages

Tel.: +380-50-690-7533

e-mail: cognition.discourse.journal@karazin.ua

All articles are double blind peer reviewed

Abstracting / Indexing

Bielefeld Academic Search Engine (BASE),

Directory of Open Access Journals (DOAJ),

Index Copernicus,

Scientific Indexing Services (SIS),

Vernadsky National Library of Ukraine.

ERIH PLUS,

ResearchBib,

Google Academy,

Ulrichsweb,

ISSN 2218-2926

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені В. Н. КАРАЗІНА**

КОГНІЦІЯ, КОМУНІКАЦІЯ, ДИСКУРС

2026, № 32

Міжнародний електронний збірник наукових праць

Галузь знань: Гуманітарні науки; Філологія

<https://periodicals.karazin.ua/cognitiondiscourse>

Започаткований у 2010 р.

Включено до Переліку
спеціалізованих наукових видань України категорії “Б”
(наказ МОН України від 28.12.2019 № 1643).

Харків
2026

УДК 811

Засновник Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Рік заснування 2010. Періодичність 2 рази на рік

У статтях цього випуску журналу «Когніція, комунікація, дискурс» дослідники з України та Бразилії розглядають когнітивно-наратологічні особливості воєнного наративу, трансформації змісту в цифрових медіа та перекладацькі стратегії. Запроваджено міждисциплінарний підхід до вивчення мови, культури та комунікації в умовах цифровізації та глобальних соціокультурних змін і вивчаються лексико-семантичні та прагматичні аспекти мовних явищ, зокрема плеоназми, модальність в історичних текстах, мультимодальність інфографіки, політичних мемів, реклами й освітнього дискурсу.

Для лінгвістів, викладачів, аспірантів і магістрантів.

Затверджено рішенням Вченої ради
Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна
25 травня 2026 р., протокол № 9

Головний редактор

Шевченко І. С., докт. філол. нук, професор (Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, Україна)
iryna.shevchenko@karazin.ua

Заступник головного редактора

Бондаренко Є. В., докт. філол. наук, професор (Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, Україна)
y.v.bondarenko@karazin.ua

Редакційна колегія

Басараті Алі, доктор філософії, асистент-професор (університет VIZJA, Варшава, Польща)

Дойчик Оксана, канд. філол. наук, доцент (Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, Івано-Франківськ, Україна)

Жаботинська Світлана, докт. філол. наук, професор (Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького, Україна)

Кравченко Наталія, докт. філол. наук, професор (Національний університет біоресурсів і природокористування України, Київ, Україна)

Мартинюк Алла, докт. філол. наук, професор (Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, Україна)

Панасенко Наталія, докт. філол. наук, професор (університет св. Кирила і Мефодія, Трнава, Словаччина)

Ребрій Олександр, докт. філол. наук, професор (Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, Україна)

Россі Кароліна, доктор філософії, професор (університет Гренобль-Альпи, Франція)

Чабан Наталія, доктор філософії, професор (Університет Кентербері, Крайстчерч, Нова Зеландія)

Почесний член редакційної колегії

Ленекер Роналд, доктор, професор-емерит (університет Каліфорнії, Сан-Дієго, США)

Відповідальний секретар

Калюжна Алевтина, канд. філол. наук, доцент (Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, Україна)
alevtyna.kalyuzhna@karazin.ua

Технічний редактор

Радченко Олена, старший викладач (Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, Україна)
o.i.radchenko@karazin.ua

Адреса редакційної колегії:

майдан Свободи, 4, м. Харків, 61022, Україна
(Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна)
Факультет іноземних мов. Тел.: +38(050) 690-7533
e-mail: cognition.discourse.journal@karazin.ua

Текст подано в авторській редакції.

Статті пройшли внутрішнє та зовнішнє подвійне сліпе рецензування.

Журнал “Когніція, комунікація, дискурс” індексовано в міжнародних базах даних:

Bielefeld Academic Search Engine (BASE),	ERIH PLUS,
Directory of Open Access Journals (DOAJ),	ResearchBib,
Index Copernicus,	Google Academy,
Scientific Indexing Services (SIS),	Ulrichsweb,
Vernadsky National Library of Ukraine.	

CONTENTS

Bekhta, Ivan and Melnychuk, Oksana DISCOURSE DYNAMICS OF CONCEPTS IN A WAR NARRATIVE: A COGNITIVE- NARRATOLOGICAL ANALYSIS OF DANIEL KRAUS’S ANGEL DOWN.....	7
Boiko, Yana and Nikonova, Vira MEANING TRANSFORMATION IN MULTIMODAL DIGITAL MEDIA AND TRANSLATION STRATEGIES.....	29
Chkhetiani, Tamara and Mishchenko, Yuliia PLEONASMS IN ENGLISH AND UKRAINIAN: LEXICAL-SEMANTIC AND PRAGMATIC ASPECTS.....	43
Hetman, Viktoria MULTIMODAL COMPOSITION OF INFOGRAPHICS EMBEDDED IN ONLINE NEWS DISCOURSE	57
Ivanova, Nataliia and Shevchenko, Iryna MEANS OF CONSTRUCTING MODAL MEANINGS IN THE 18TH-CENTURY FRENCH MANUSCRIPT.....	76
Kovaliuk, Yurii INTER- AND CROSSMODAL RESEMIOTIZATION IN AI-GENERATED POLITICAL MEMES: THE CASE OF AMELIA.....	91
Molhamova, Liliia, Tatsenko, Nataliia and Karpov, Oleksandr PROFILING THE CONCEPT OF TRAUMA IN ENGLISH-LANGUAGE EDUCATIONAL DISCOURSE.....	102
Prykhodko, Anatolii and Polyezhayev, Yuriy H. CONCEPTOGRAM OF THE SONG “WHERE HAVE ALL THE FLOWERS GONE?” AND ITS FOREIGN-LANGUAGE PARATEXTS.....	119
Rybalchenko, Andrii SOUND IN THE MULTIMODAL CONSTRUCTION OF HEALTH AND CONVENIENCE: A CASE STUDY OF SWEETGREEN’S INSTAGRAM ADVERTISING.....	133
Santos Costa, Giselda RELEVANCE THEORY IN ENVIRONMENTAL MARKETING: A MULTIMODAL ANALYSIS OF ECO-ADVERTISING.....	145
GUIDELINES FOR CONTRIBUTORS.....	161

ЗМІСТ

Бехта І., Мельничук О. ДИСКУРСНА ДИНАМІКА КОНЦЕПТІВ У ВОЄННОМУ НАРАТИВІ: КОГНІТИВНО- НАРАТОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ РОМАНУ ДАНИЕЛЯ КРАУСА ANGEL DOWN.....	7
Бойко Я., Ніконова В. ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗМІСТУ В МУЛЬТИМОДАЛЬНИХ ЦИФРОВИХ МЕДІА ТА СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ.....	29
Чхетіані Т., Міщенко Ю. ПЛЕОНАЗМИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ: ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ ТА ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТИ.....	43
Гетман В. МУЛЬТИМОДАЛЬНА АРХІТЕКТОНІКА ІНФОГРАФІКИ В ОНЛАЙН-НОВИННОМУ ДИСКУРСІ.....	57
Іванова Н., Шевченко І. ЗАСОБИ КОНСТРУЮВАННЯ МОДАЛЬНИХ ЗНАЧЕНЬ У ФРАНЦУЗЬКОМУ МАНУСКРИПТІ ХVІІІ СТОЛІТТЯ.....	76
Ковалюк Ю. ІНТЕР- ТА КРОСМОДАЛЬНА ПЕРЕСЕМІОТИЗАЦІЯ В ПОЛІТИЧНИХ МЕМАХ, ЗГЕНЕРОВАНИХ ШІ: НА ПРИКЛАДІ МЕМ-ПЕРСОНАЖУ АМЕЛІЇ.....	91
Молгамова Л., Таценко Н., Карпов О. ПРОФІЛЮВАННЯ КОНЦЕПТУ TRAUMA В АНГЛОМОВНОМУ ОСВІТНЬОМУ ДИСКУРСІ.....	102
Приходько А., Полежаєв Ю.Г. КОНЦЕПТОГРАМА ПІСНІ “WHERE HAVE ALL THE FLOWERS GONE?” ТА ЇЇ ІНОФОННИХ ПАРАТЕКСТІВ.....	119
Рибальченко А. ЗВУК У МУЛЬТИМОДАЛЬНОМУ КОНСТРУЮВАННІ ОБРАЗУ ЗДОРОВОГО І ЗРУЧНОГО ХАРЧУВАННЯ: НА МАТЕРІАЛІ РЕКЛАМИ БРЕНДУ SWEETGREEN В ІНСТАГРАМІ.....	133
Сантос Коста Г. ТЕОРІЯ РЕЛЕВАНТНОСТІ В ЕКОЛОГІЧНОМУ МАРКЕТИНГУ: МУЛЬТИМОДАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЕКОРЕКЛАМИ.....	145
РЕКОМЕНДАЦІЇ АВТОРАМ З ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ.....	161

Cognition, Communication, Discourse, 2026, 32, 7–28
<http://sites.google.com/site/cognitiondiscourse/home>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-01>

Received April 5, 2026; revised May 11, 2026;
accepted May 22, 2026; published on-line May 31, 2026

DISCOURSE DYNAMICS OF CONCEPTS IN A WAR NARRATIVE: A COGNITIVE-NARRATOLOGICAL ANALYSIS OF DANIEL KRAUS'S *ANGEL DOWN*

Ivan Bekhta*

Doctor of Sciences in Philology, Professor,
Ivan Franko National University of Lviv
(1 Universytetska St., Lviv, 79000, Ukraine);

e-mail: ivan.bekhta@lnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9848-1505>

Oksana Melnychuk

Doctor of Sciences in Philology, Associate Professor,
Academician Stepan Demianchuk International University of Economics and Humanities
(4 Stepana Demianchuka Street, Rivne, 33000, Ukraine);

e-mail: melnychuk_oxsanadm@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4619-363x>

Article citation: Bekhta, I., & Melnychuk, O. (2026). Discourse dynamics of concepts in a war narrative: A cognitive- narratological analysis of Daniel Kraus's *Angel Down*. *Cognition, Communication, Discourse*, 32, 7-28. <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-01>

Abstract

This study investigates the discourse dynamics of key concepts in the narrative through a corpus-based analysis of Daniel Kraus's *Angels Down*, an immersive, cinematic novel about five World War I the soldiers who stumble upon a fallen angel that could hold the key to ending the war. Focusing on concepts such as WAR, SOLDIER, DEATH, FEAR, CAMP, and HOME, the research examines how lexical frequency, collocational patterns, and contextual distribution reflect the actualization and interpretation of meaning across the text. The corpus was segmented according to Voyant Tools platform, allowing both absolute and relative frequency measures to be calculated for each segment. Contextual analysis using KWIC, collocates, and other Voyant Tools instruments enabled identification of key concepts and analysis of their discourse dynamics through narrative functions and interpretation. Findings indicate that key concepts are highly dynamic, with their prominence and meaning varying according to narrative position and formal features such as sentence length and paragraph segmentation. The extended, looping sentences maintain the continuous activation of WAR and DEATH concepts, creating cumulative semantic intensity and reflecting psychological and emotional dimensions of the narrative. Paragraph breaks, while visually dividing the text, do not reset conceptual focus, allowing concepts to accumulate and interact with contextual elements, producing nuanced interpretations. These results support the hypothesis that conceptual units in narrative discourse are context-dependent and dynamically modulated by formal textual features. The study demonstrates the value of integrating quantitative corpus methods with qualitative interpretive analysis, providing a model for examining the interplay between narrative form and conceptual meaning. Implications extend to cognitive-narratological research, highlighting how textual structure, plot progression, and changes in narrative focus, can actively shape concept realization, salience, and semantic framing.

Keywords: *cognitive linguistics, cognitive discourse analysis, cognitive narratology, corpus analysis, discourse dynamics of concepts, concept of WAR, narrative structure, Voyant Tools, frequency analysis, interpretation of concepts.*

1. Introduction

This article argues that discourse dynamics of concepts is a fundamental mechanism through which conceptual meaning is actualized, negotiated, and transformed in a narrative. In contemporary linguistic research, increasing attention is given to the study of meaning as a dynamic phenomenon and cognitive process rather than as a fixed semantic structure (Halliday & Matthiessen, 1999; Lakoff, 1987; van Dijk & Kintsch, 1983; Herman, 2009; Fludernik, 1996). Concepts are understood as flexible mental models that emerge and transform through interaction with linguistic, contextual, and narrative structures. While previous studies have examined conceptual representation in discourse or narrative individually and primarily within a philosophical or psychological framework (Peacocke, 1992; Prinz, 2006; Murphy, 2002; Laurence & Margolis, 1999), this study builds on them by combining discourse-dynamic analysis with cognitive-narratological methods (Alber & Wenzel, 2021; Herman, 2001; Ryan, 2010; Hühn et al., 2009), tracing how key concepts are realized, altered, and modified across the narrative of Daniel Kraus's *Angel Down*. This approach is relevant for literary texts, and war narratives in particular, as they involve extreme human experience, emotional intensity, and moral reflection, all expressed through evolving conceptual structures.

This study adopts a cognitive linguistic perspective as its methodological foundation, which enables a deeper understanding of the dynamic nature of meaning as a linguistic phenomenon situated at the intersection of philosophical and psychological inquiry (Lakoff, 1987; Evans & Green, 2006; Geeraerts, 2010), and shaped by the cognitive schematization of experience as it is structured in narrative (Melnychuk, 2023). In our view, the full realization of this dynamicity, however, becomes most evident in discourse, where meaning unfolds in context and through narrator ↔ reader interaction (Bekhta, 2004; Bekhta & Melnychuk, 2021). In this regard, a cognitive-narratological perspective proves particularly productive, as it captures the multi-layered or polyphonic organization of narrative, including the interplay of narrative levels within which meaning emerges, is reframed, and undergoes continuous transformation (Palmer, 2004; Semino, 1997; Stockwell, 2002). Moreover, the dynamics of conceptualization are closely tied to narrative eventfulness or plot progression and the representation of characters' psychological states (Herman & Vervaeck, 2001, p. 12-13), which function as key triggers for shifts in meaning across the plot. It is through these event-driven and cognitively salient moments that concepts are realized, foregrounded, and converted, revealing their dynamic, context-dependent, and experientially grounded nature.

Focusing on the discourse dynamics of key concepts in a contemporary war narrative, the article examines how such concepts develop, evolve, and transform across the narrative trajectory. In literary representations of war, conceptual entities rarely remain static; rather, they are continually reshaped in relation to unfolding events, shifts in perspective, and the reader's cognitive participation. This dynamic evolution of conceptual meaning constitutes a crucial dimension of the narrative representation of traumatic experiences and human resilience across the narrative of Daniel Kraus's *Angels Down*.

The theoretical framework of the study draws upon several intersecting scholarly traditions, including cognitive linguistics, cognitive discourse analysis, and cognitive narratology. Together, these approaches make it possible to examine conceptual meaning as a dynamic phenomenon that emerges through interaction between linguistic structures, narrative organization, and the cognitive activity of the reader. Thus, the present study approaches the literary text as discourse and examines how concepts are dynamically represented in narrative development. Within cognitive linguistics, language is viewed as reflecting underlying concepts or conceptual structures (Lakoff, 1987; Langacker, 2001; Evans & Green, 2006). From a cognitive-discourse perspective, discourse provides access to cognitive models that shape the interpretation of events and experiences (van Dijk, 1980; van Dijk & Kintsch, 1983; Werth, 1999; Palmer, 2004). At the same time, cognitive narratology emphasizes that narratives organize and structure human experience through evolving representations of events, perspectives, and meanings (Herman, 2009; Fludernik, 1996; Hühn et al., 2009). Combining these perspectives makes it possible to trace the discourse dynamics of concepts in

narrative texts, revealing how key concepts (which may be also conceptual domains) are linguistically realized and transformed across different segments of the narrative.

In cognitive linguistics, concepts are understood as mental structures that organize human experience, knowledge, and perception of the world. Rather than treating meaning as a fixed property of linguistic forms, this approach views meaning as emerging from ongoing processes of categorization and conceptualization. According to Lakoff (1987), conceptual systems are structured through cognitive models that guide how individuals interpret experience: “The idea of a category is central to such views. The reason is that most symbols (i.e., words and mental representations) do not designate particular things or individuals in the world. Most of our words and concepts designate categories” (p. xiii). Similarly, Langacker (2001), in the framework of *cognitive grammar*, argues that meaning arises through processes of conceptualization, whereby linguistic forms evoke mental images and cognitive schemas: “Cognitive Grammar claim that constituency is nonessential and variable can now be seen as pertaining to one side of a coin, the other side of which is discourse: how conceptual structures are packaged and presented in a discourse is itself a major factor in determining constituency” (p. 185). Meaning is therefore inherently dynamic, depending on the interaction between linguistic structure, context, and the interpreter’s cognitive perspective.

This dynamic perspective is further elaborated by the theory of mental spaces and conceptual blending developed by Fauconnier and Turner (2002). In this framework, meaning emerges through the integration of multiple mental spaces constructed during discourse interpretation, which combine background knowledge, imagined scenarios, and contextual information: “Mental spaces are very partial. They contain elements and are typically structured by frames. They are interconnected, and can be modified as thought and discourse unfold. Mental spaces can be used generally to model dynamic mappings in thought and language” (p. 40). Conceptual blending generates new meanings that are not explicitly present in the linguistic input. This mechanism is particularly relevant in literary interpretation, where readers integrate narrative events, symbolic imagery, and emotional experiences into coherent cognitive models of fictional worlds.

Recent research further highlights the context-dependent and usage-based nature of conceptual meaning. Evans and Green (2006) demonstrates that language activates complex networks of interconnected conceptual representations, interacting with contextual knowledge and experiential schemas during interpretation: “However, cognitive semanticists argue that the conventional meaning associated with a particular word is just a ‘prompt’ for the process of meaning construction: the ‘selection’ of an appropriate interpretation against the context of the utterance” (p. 162). Similarly, Geeraerts (2010) emphasizes that conceptual categories are prototype-based and variable across contexts and cultural frameworks, showing that patterns of usage, discourse conventions, and sociocultural experience shape conceptual meaning.

In addition, Dąbrowska (2023) highlights the experiential and usage-based emergence of conceptual structures, which evolve through interaction with language and discourse. Complementing this perspective, research in embodied cognition by Bergen (2012) demonstrates that comprehension involves mental simulation of sensory and emotional experiences. Cowley (2012) argues that language should be understood not merely as a system representing pre-encoded meanings, but as an activity through which meaning emerges in specific social and experiential contexts. From this perspective, utterances dynamically construct meaning through interaction and cognitive activity rather than transmitting fixed content.

When readers process narrative texts, they construct cognitive representations that simulate events, actions, and emotional states described in the narrative, further illustrating the dynamic and situated nature of meaning. Together, these perspectives present concepts as flexible cognitive configurations that continuously develop and adapt in response to linguistic, narrative, and contextual factors. In literary discourse, this dynamic quality becomes particularly evident as narrative structures progressively shape and transform conceptual meanings through the unfolding of events and the interaction between the narrator, characters, and a reader.

While cognitive linguistics highlights the mental representation of meaning, the cognitive-discourse perspective emphasises the role of discourse as a medium through which knowledge and conceptualizations are organized, expressed, and interpreted in interaction with context, socio-cognitive frameworks, and readers' interpretative strategies (van Dijk & Kintsch, 1983; Werth, 1999; Palmer, 2004; Short, 1996). Within this perspective, literary text can be approached as a form of discourse that reflects underlying conceptual and cognitive processes. Cognitive discourse analysis provides a methodological framework for examining how the narrator's thoughts and conceptualizations are encoded in linguistic structures. The approach assumes that linguistic choices systematically relate to cognitive structures and processes; therefore, the analysis of discourse makes it possible to reconstruct patterns of conceptualization and interpretation reflected in language use (Tenbrink, 2020; Semino, 1997; Toolan, 2001). This perspective highlights that meaning emerges from ongoing engagement with context, socio-cognitive frameworks, and interpretative strategies that readers bring to texts (Zunshine, 2006; Culpeper, 2001). Further contributions come from Köhler, Altmann, & Piotrowski (2005), Köhler (1986) and Dancygier (2012), whose works demonstrate how conceptual structures, metaphorical patterns, and narrative schemas guide the interpretation and organization of discourse. Potter (1996) emphasizes the social-cognitive dimension of discourse, showing how meaning is co-constructed and negotiated in interactional contexts. In addition, textual and contextual factors shape interpretative possibilities and narrative meaning, demonstrating that the discourse of the narrator is not a fixed representation but an active, evolving function within the narrative structure (Bekhta, 2004). Similarly, Halliday (1994), in systemic functional linguistics, highlights that the linguistic structures acquire significance only in relation to communicative and social contexts and through the metafunctional organization of language as a resource for meaning-making.

Recent research in cognitive and discourse studies increasingly treats meaning as a dynamic, context-dependent process rather than a static semantic property (Schiffrin, Tannen, & Hamilton, 2015; Wodak & Meyer, 2015; Schleifer, 2018; Hilper, 2025). These contemporary approaches emphasize that conceptual meaning evolves continuously in interaction with contextual, cognitive, and interactive factors.

For the analysis of literary discourse, insights from cognitive narratology are particularly important. According to Herman (2009), narrative structures organize information in ways that enable readers to construct detailed mental models of events, actions, and characters. These models provide the framework through which readers integrate incoming narrative information, track causality, and interpret the intentions and emotions of characters. Similarly, Fludernik (1996) emphasizes that narratives represent human experience through cognitive and perceptual schemas, highlighting the interplay between textual structure and the reader's knowledge, expectations, and interpretative strategies.

Additional insights are provided by Ryan (2006), who explores how cognitive structures guide reader interaction with narrative and Anderson (2013), who focuses on how narrative events and scenes are organized through conceptual schemas. Zunshine (2006) examines how narrative ambiguity and focalization activate a reader's theory-of-mind processes, while Bordwell (1985) demonstrates how attention, perspective, and cognitive expectations shape comprehension. Moreover, Herman and Vervaeck (2001) emphasize the integration of discourse, perspective, and mental models, showing how narrative comprehension relies on the continuous interaction of textual structures and reader cognition: "Ever since reception aesthetics, the reader has been integrated into narratology in many different ways, especially in the context of the cognitive paradigm" (p. 162).

Further contributions come from the phenomenological and reception-oriented traditions. The phenomenological theory of the literary work proposed by Ingarden (1973) and the reception theory of Iser (1978) stress the active role of the reader in constructing meaning. Ingarden (1973) focuses on the stratified structure of the literary text and how readers co-construct its ontological layers: "By virtue of the dual stratum of its language, the work is both inter-subjectively accessible and

reproducible, so that it becomes an inter-subjective intentional object, related to a community of readers” (p. 14). Iser (1978) highlights the role of textual indeterminacy and gaps that require interpretative engagement.

Together, these approaches underline that conceptual meaning in literature emerges progressively during reading, shaped by the interaction between textual cues, narrative organization, and cognitive activity. Integrating these insights allows us to view literary discourse as a *dynamic system*, in which the concepts or conceptual structures are not only encoded in language but also activated, negotiated, and changed through reader interpretative engagement. This theoretical combination provides the foundation for analyzing how key concepts are linguistically realized and dynamically modulated across narrative segments, forming the basis for a cognitive-narratological analysis of the novel.

The aim of this article is to analyze the discourse dynamics of key concepts in a war narrative through a cognitive-narratological perspective. **The objectives** of the study are threefold: (1) to identify the key concepts structuring the narrative world of the novel; (2) to trace the discourse dynamics of key concepts throughout their target lexical markers; (3) to determine how narrative structure shapes the interpretation of key concepts.

The subject-matter of the research is the discourse dynamics of key concepts in literary narrative. **The material** of the study consists of target lexical units (*war, soldier, death, fear, camp, and home*), which serve as indicators of key concepts in the narrative. These lexical items were analyzed in the context of the Daniel Kraus’s war novel *Angel Down* (Kraus, 2025), which functions as a segmented corpus for tracing their frequency, contextual distribution, and discourse dynamics.

The study is grounded in the **hypothesis** that conceptual units in discourse are inherently dynamic and can be empirically examined through variations in their frequency and contextual distribution across a segmented corpus. This hypothesis directly links the theoretical assumption of conceptual dynamism with the operationalized measures employed in the analysis.

2. Method

In accordance with the methodology of cognitive linguistics, meaning is viewed as a dynamic conceptual structure that is actualized in discourse and can be empirically examined through its linguistic manifestations. Within this framework, particular emphasis is placed on the assumption that meaning is operationalizable and, therefore, can be investigated through measurable parameters, such as frequency and contextual variation. This perspective aligns with the model of meaning proposed by Evans and Green (2006), in which meaning is understood as emerging from the interaction between lexical units, cognitive models, and the contexts of their activation. Importantly, in the present study, context is conceptualized as the narrative itself, which structures the plot and gives rise to its corresponding dynamics, thereby shaping the distribution and semantic realization of concepts.

The study was conducted to examine the discourse dynamics of key concepts in the novel *Angel Down*, which was treated as a corpus for the purposes of analysis. The main variables investigated through corpus-based methods were the frequency and contextual distribution of selected lexical items, including *war, soldier, death, fear, camp, and home*. The selection of target lexical items was theoretically motivated, as these lexemes represent key concepts structuring the narrative of war, including conflict, agency, mortality, emotion, spatial experience, and belonging. They were also chosen due to their frequency and contextual variability in the text, which makes them suitable for tracing discourse dynamics and conceptual transformation across the narrative.

Conceptually, frequency was defined both in absolute terms (i.e., the raw number of occurrences of a lexical item within each text segment) and in relative terms (i.e., its normalized proportion in relation to the total number of words in the segment). Contextual distribution was understood as the pattern of co-occurring words and the semantic fields surrounding each target item, providing insight into its discourse functions and conceptual associations.

Operationally, these measures were extracted using the Voyant Tools platform, including the *Cirrus* and *Corpus Terms* panels for frequency analysis, as well as the *Collocates* and *Contexts (KWIC)* tools for examining patterns of co-occurrence and contextual usage.

For the purposes of diachronic analysis, the corpus was segmented into discrete text blocks, enabling the identification of trends in conceptual development across the unfolding of the story. Each occurrence of the target lexemes was systematically identified, and both absolute and relative frequencies were calculated. In parallel, contextual patterns were analyzed to determine the semantic, thematic, and narrative roles of the lexemes as they function within the discourse.

The study adopts a mixed quantitative-qualitative approach, integrating statistical patterns with interpretive analysis in order to capture both the measurable distribution of lexical items and their evolving conceptual significance within the narrative structure.

3. Findings and results

The identification of key concepts was facilitated by analytical tools available in Voyant Tools. The *Cirrus* and *Corpus Terms* panels were employed to detect the most frequent lexical items in the corpus. After excluding function words, the analysis highlighted several semantically significant lexical markers, including *war*, *soldier*, *death*, *fear*, *camp*, and *home*. These lexical units were treated as indicators of broader conceptual domains structuring the narrative world.

Table 1 presents the system of key concepts identified in the corpus, along with their target lexical markers, narrative functions, and the analytical tools used for their examination. The selection of concepts was guided by both their frequency and semantic relevance. Each concept is represented by target lexical markers denoting its presence in the discourse. The table also specifies the Voyant Tools instruments employed for analysis, reflecting an integrated quantitative-qualitative approach that combines frequency-based measures with contextual and collocational insights.

Table 1

Key concepts in the corpus of the novel *Angel Down*

Concept	Target lexical markers (absolute frequency)	Narrative role	Voyant tool used
WAR	war (83), battle (21), army (34), attack (8), time (85), shell (36)	Forms the central thematic framework of the narrative and represents the unfolding of military conflict.	Cirrus, Corpus Terms, Trends
SOLDIER	soldiers (33), man (89), men (77), fellow (20), commander (9)	Represents the collective experience of soldiers and highlights social relations within the military environment.	Corpus Terms, Collocates, Contexts (KWIC)
DEATH	death (43), dead (87), die (34), wounded (4), blood (95), end (49)	Emphasizes the destructive consequences of war and the existential threat faced by the characters.	Corpus Terms, Contexts (KWIC)
FEAR	fear (12), terror (3), lost (40), pain (39), danger (2), shriek (32), shock (29)	Reflects the psychological and emotional responses of characters to traumatic wartime experiences.	Collocates, Contexts (KWIC), Trends
CAMP / SPACE OF WAR	camp (10), road (5), forest (14), night (19), way (75), mud (66)	Structures the spatial organization of the narrative and frames the physical environment of war events.	Cirrus, Collocates
HOME / PEACE	home (24), family (10), life (53), village (11), children (10), return (14), woman (52)	Creates a semantic contrast between the violent war reality and the idea of peaceful life.	Trends, Contexts (KWIC)

We couldn't but mention in this context that a high-frequency lexical item *Bagger* (1238), was initially considered for analysis; however, contextual inspection revealed it is a proper name (Cyril Bagger) rather than a conceptual unit. This highlights the importance of combining quantitative frequency measures with qualitative context verification to ensure that observed patterns reflect conceptual dynamics rather than narrative-specific character mentions.

To trace the discourse dynamics of key concepts through their lexical markers, the corpus was analyzed using a combination of visualization and text-mining tools available in Voyant Tools. The analysis integrated frequency-based methods with contextual examination to capture how conceptual meanings evolve across the narrative. The *Trends* tool was applied to examine changes in the frequency of selected lexical markers across discrete text segments, allowing for the visualization of narrative development for each concept. For example, the target lexical marker *war*, associated with concept of WAR, shows an increase in frequency in sections depicting active military conflict, reflecting its prominence in the unfolding narrative and its role in structuring the discourse around conflict (Fig. 1).

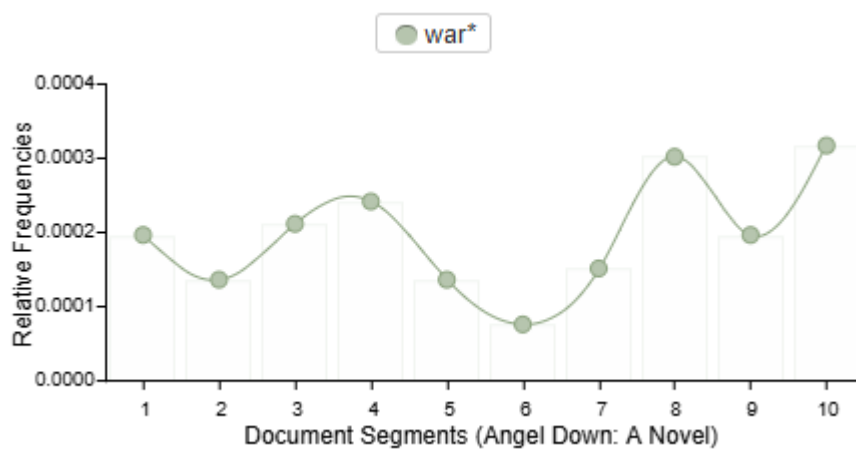

Figure 1. Discourse dynamics of WAR concept: target lexical item trends in frequency.

The concept of WAR in the discourse exhibits non-uniform, peak-like dynamics, suggesting that it functions as a narrative trigger rather than a constant thematic background. At the beginning of the text, references to *war* occur infrequently, primarily providing historical or social context and introducing related notions such as *battlefields*, *fighting*, *war souvenirs*, *German slouch hats*, *pickelhaube covers*, *horse gas masks*, *epaulettes weapons*, *brass-topped gas shells*, and *pistols*:

- (1) ...and it's an act, they all know it's an act, Goodspeed combs over **battlefields** like a prospector, harvesting every tradable object so the men who do the actual **fighting** have to visit the Goodspeed General Store for **war souvenirs**, he's got **German slouch hats and pickelhaube covers**, ideal playthings for stateside sons, and **horse gas masks** that look like the heads of nightmare stallions, and **epaulettes** your girl can sew into a quilt, and **weapons**, they say Goodspeed lugs around an arsenal of saw-toothed bayonets, Mauser cartridges, **brass-topped gas shells**, even German officer **pistols**... (Kraus, 2025, p. 41).

In the central sections of the narrative, the frequency of *war* rises sharply, reflecting the active unfolding of conflict through detailed descriptions of battles, strategic decisions, and moral dilemmas. Associated lexical units such as *mad thoughts*, *rain fire*, *poison pollen*, *terrors*, *Great War*, *battlefront*, and *sickness* show that war becomes a structural anchor of the narrative, organizing both events and readers' cognitive understanding. This is further reinforced by passages that foreground the psychological and imaginative dimensions of war experience:

- (2) ...and Bagger thinks **mad thoughts**... do the heavens **rain fire**, do flowers release **poison pollen**, fantastical **terrors** already indigenous to the **Great War**, which makes Bagger wonder if a whole brigade of angels has fallen to Europe's **battlefronts**, loaded with **sicknesses** holy enough to bring down the human hellions... (Kraus, 2025, p. 121).

For instance, Bagger's *mad thoughts* – including apocalyptic visions of heavens raining fire and flowers emitting poisonous pollen – illustrate how the discourse of war extends beyond physical reality into the realm of distorted perception and metaphorical projection. The reference to fantastical *terrors already indigenous to the Great War* suggests that the extremity of wartime experience normalizes the irrational and the surreal, while the image of *a whole brigade of angels... loaded with sicknesses holy enough to bring down the human hellions* metaphorically encodes the fusion of the sacred and the pathological.

The highest peaks correspond to climactic episodes, where WAR functions as a cognitive and emotional frame, shaping perceptions of life and death, victory and defeat, as well as ideological and moral evaluations. Toward the conclusion, frequency declines, indicating post-conflict reflection and a shift from events to human experiences, transitioning the concept toward memory, loss, and trauma. Overall, the corpus demonstrates that WAR operates as a central semantic and narrative organizing concept, with its frequency spikes marking key plot points and emotionally intense or conflict-laden scenes.

The lexical item *soldier* associated with the concept of SOLDIER in the corpus displays uneven frequency dynamics, showing its role as a contextually activated concept rather than a constant background theme (Fig. 2).

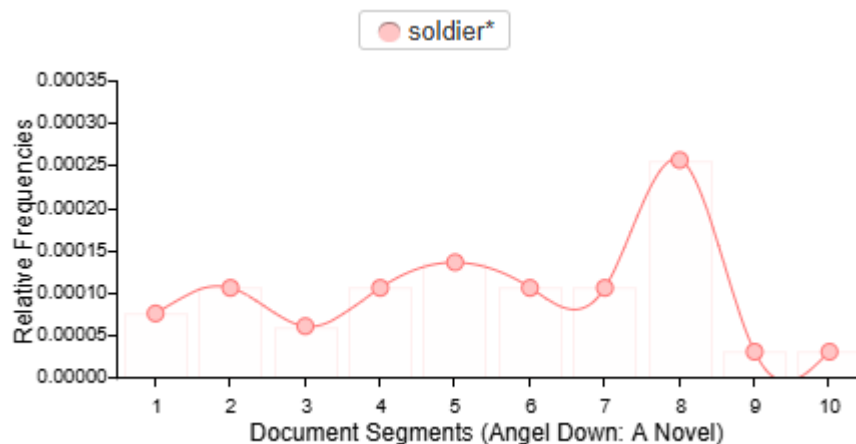

Figure 2. Dynamics of SOLDIER concept: target lexical item trends in frequency.

At the beginning of the narrative, references to *soldier* appear sporadically, primarily providing background information about military presence and individual roles within the conflict. In the 8th section, the frequency of *soldier* increases notably, reflecting the unfolding actions and experiences of combatants, their strategies, and interactions with other characters:

- (3) ...and Bagger nearly agrees with Popkin, it'd be easier, and drier, to murder this fool, but instead Bagger wipes his face and says, "Look, Frenchy, what's your name? Comment vous appelez-vous?," to which the **soldier** sirens, "Oui! Frenchy! Frenchy Franchouillard, this is the name for me! So it!" and Bagger has a hunch this **soldier**, an officer according to his sword, has gone AWOL, and in more ways than one... (Kraus, 2025, p.101).

Towards the later sections, mentions of *soldier* decline, often appearing in reflective or evaluative contexts that highlight the aftermath of conflict and the human cost of war. The peaks typically

coincide with descriptions of military engagement or reflections on combatant experience, where *soldier* interacts semantically with lexemes such as *body*, *soldierhood*, and implicitly the notion of *death*:

- (4) ... and it's with apparent great effort that Reis rotates his head a few inches to his right to aim his half-lidded eyes on the unbeckoned **soldier** standing at the base of the stairs, a **body** in his arms, and Reis delivers a blink of slow odium before staring back into the low flame, saying, in the rasp of the browbeaten, "Private Gravedigger," and though Bagger can't salute while holding the angel, he snaps his heels and woofs with a fanatic's brio, "Sir!," in hopes Reis will notice his revitalized **soldierhood** and welcome him into the fold, but Reis only says, "Too little, too late," (Kraus, 2025, p. 173).

Bagger's fanatical response – snapping his heels and vocally affirming his loyalty while holding the angel – illustrates the cognitive and emotional investment tied to the soldier identity, while Reis's restrained judgment (*Too little, too late*) underscores the moral and social contingencies shaping military subjectivity. Thus, the concept of SOLDIER in the later narrative sections functions less as a marker of action and more as a locus for examining interpersonal dynamics, ethical evaluation, and the lingering effects of war on both the psyche and social roles of the characters.

Toward the latter portions of the corpus, the term's frequency tends to decrease, aligning with shifts toward resolution, aftermath, or reflective commentary on the impacts of conflict. Overall, SOLDIER operates as a dynamic, episodically salient concept that highlights shifts between action-oriented and reflective narrative phases.

The lexical item *death* presenting the concept of DEATH in the corpus exhibits fluctuating frequency dynamics, indicating its role as a contextually activated concept rather than a constant background theme. In the early segments of the narrative, *death* appears only sporadically, providing a subtle backdrop that frames the dangers of the war environment without foregrounding mortality (Fig. 3).

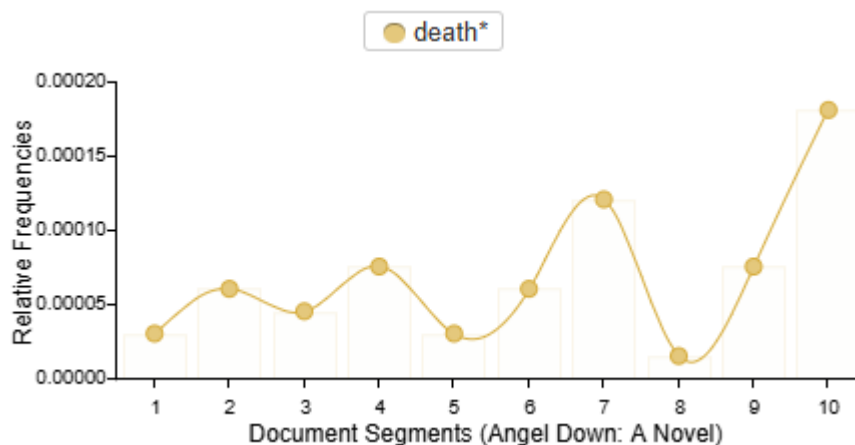

Figure 3. Discourse dynamics of DEATH concept: target lexical item trends in frequency.

By the seventh segment, its frequency rises noticeably, reflecting intensified episodes of conflict or direct encounters with the consequences of combat. Following this peak, there is a slight decline, suggesting temporary narrative focus on other elements such as strategy, movement, or interpersonal interactions. In the tenth segment, *death* reaches a climactic peak, emphasizing the culmination of loss, existential threat, and reflective consideration of mortality within the story.

Contextually, *death* frequently co-occurs with lexical markers such as *blast*, *kill*, and *violence*, forming a semantic network that links the physical realities of war with psychological and emotional dimensions. This episodic activation demonstrates that the concept functions as both a narrative signal

of critical events and a locus of affective meaning, drawing readers' attention to the stakes and human costs of war. Throughout the text, the uneven distribution of *death* underscores its dynamic role, highlighting moments of tension, climax, and thematic resolution while allowing other narrative foci to emerge in less intense segments:

- (5) *...and the astonishments mount, that first mortar **blast** back in Bois de Fays, the one that should have **killed** him, maybe it did **kill** him, maybe he dwelt in the razor world of **death** long enough for the angel to notice him before the inadvertent resuscitation of a corpse thrown atop him brought him back to life, and from that moment, he and the angel have been in unbroken contact, everything Bagger has wanted, the angel has tried to deliver, and what he's wanted has been **violence**, just think back to Rochambeau, the symbols he used to win...* (Kraus, 2025, p. 194).

The passage describing *that first mortar blast back in Bois de Fays* exemplifies this dynamic activation. Here, the blast functions simultaneously as a literal event, a near-death experience, and a point of cognitive-emotional resonance, linking Bagger's embodied perception with the supernatural presence of the angel. The oscillation between life and death – *maybe it did kill him, maybe he dwelt in the razor world of death long enough for the angel to notice him* – foregrounds the narrative interplay of danger, intervention, and desire. Moreover, the continued interaction between Bagger and the angel, where his desire for violence is met with the angel's interventions, illustrates how *death* in the text is not merely a physical outcome but a structural and affective node around which both action and ethical reflection pivot.

The lexical item *fear* connected with the concept of FEAR in the corpus demonstrates distinct frequency dynamics. In the initial segments of the narrative, *fear* appears intermittently, setting an emotional tone that situates characters within an atmosphere of uncertainty and tension (Fig. 4). As the narrative progresses, the frequency of *fear* increases, particularly in segments where confrontations, imminent threats, or personal risks are described, signalling that emotional response to danger becomes a salient part of the narrative experience.

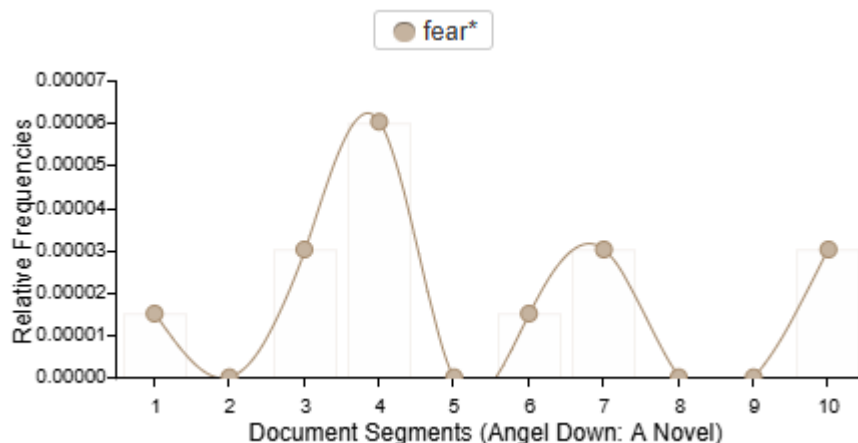

Figure 4. Discourse dynamics of FEAR concept: target lexical item trends in frequency.

The frequency of *fear* exhibits noticeable rises in the middle segments of the text, corresponding to episodes that depict direct engagement with hazardous situations or moments of psychological stress. After these peaks, its frequency declines in intermediate segments where narrative attention shifts to other aspects of the war environment or to external action sequences. Toward the later portions of the corpus, especially in segments associated with reflection, aftermath, or rumination on traumatic events, *fear* resurfaces with elevated frequency, highlighting its role in shaping the emotional impact of characters' experiences.

Contextual analysis shows that *fear* frequently co-occurs with lexical markers such as *death*, *kill*, *battle*, *soldiers*, and *danger*, forming a semantic network that binds emotional response to the physical and existential threats of the war narrative. This pattern suggests that *fear* operates not merely as a descriptive term but as a conceptual indicator of psychological engagement, guiding the reader's attention to moments of vulnerability, anxiety, and anticipation:

- (6) ...and he stares at her, and blinks, and races his mind around like a trench rat hungry for dropped crumbs but wary of homemade snares, for in theory, Bagger's got nothing to **fear**, he's not killed anyone since he **killed** his mother being born, he's not the one who cut Goodspeed in half, or stabbed Arno, or made that prison wall fall on Popkin, or consumed Veck in flame... (Kraus, 2025, p. 160).

The passage in which Bagger *races his mind around like a trench rat hungry for dropped crumbs but wary of homemade snares* exemplifies the intricate cognitive activation of *fear*. Although, theoretically, Bagger has nothing immediate to fear – he has not killed anyone recently, nor directly caused the deaths of Goodspeed, Arno, or Veck – the text foregrounds his internalized apprehension, linking past actions and moral culpability to present anxiety. In this way, *fear* operates as both a narrative mechanism and a psychological lens, shaping readers' understanding of Bagger's embodied experience, his anticipation of danger, and the enduring cognitive weight of prior violent acts.

The dynamic fluctuation of *fear* across segments highlights its episodic salience, with peaks aligning with narrative moments that foreground emotional strain and troughs corresponding to transitional or less affective passages.

The word *camp* associated with the concept of CAMP in the corpus exhibits uneven frequency dynamics, indicating its role as a contextually activated spatial concept. In the early segments of the narrative, *camp* appears sporadically, establishing a contextual frame that anchors the setting within the military environment without yet drawing sustained attention (Fig. 5).

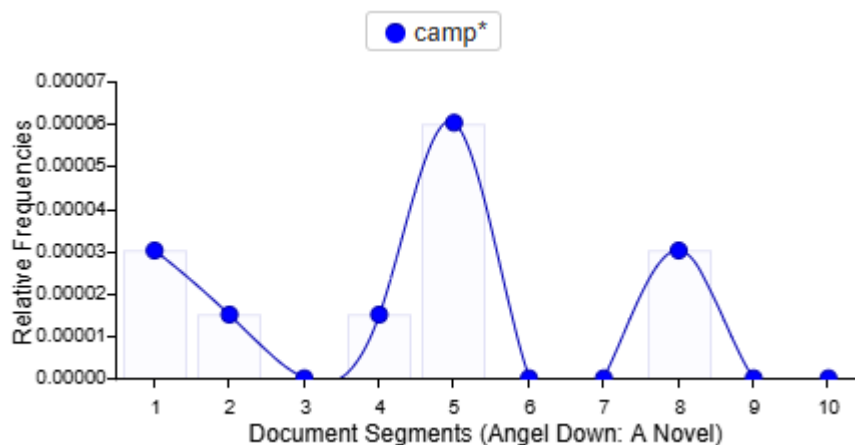

Figure 5. Discourse dynamics of CAMP concept: target lexical item trends in frequency.

As the narrative progresses into the middle segment, the frequency of *camp* increases, corresponding to sections where the narrative focus shifts onto the soldiers' routines, temporary settlements, and broader depictions of life within the theatre of war. This rise in frequency typically aligns with passages that describe the physical and social environment of military encampments, where *camp* co-occurs with lexical markers such as *cozy up*, *driest spot*, *heroes*, *writing*, and *heart*. Such collocations suggest that *camp* functions not only as a location marker but also as a conceptual node linking soldiers' interactions, rest phases between battles, and moments of shared experience:

- (7) ... and Bagger's on a roll, "Here's the best part, Popkin. Tonight, as early as tonight, a few hours from now, you're **cozied up** in the **driest spot** of the **camp** because **heroes** don't sleep in mud, and you ask for pencil and paper, and I know **writing**'s not your strong suit, but you get your point across, I bet," and Popkin says, "Figure I do. Who'm I **writing**?" and Bagger pauses long enough for artillery blasts to tenderize the lummoxx's **heart** before he forks it, "Effie" ... (Kraus, 2025, p. 45).

The passage in which Bagger guides Popkin – highlighting *the driest spot of the camp* and the act of writing to Effie – exemplifies the multi-dimensional activation of *camp*. Here, the encampment is both a tangible setting and a cognitive-emotional frame: it situates characters physically while also scaffolding social bonds, affective responses, and small personal victories within the larger wartime context. The co-occurrence with terms like *heroes* and *heart* underscores how *camp* encapsulates the interplay between the routine, the relational, and the psychological dimensions of soldierly life.

The narrative role of *camp* in these segments highlights both the mundane and strategic aspects of war, drawing attention to sites of preparation, recovery, and anticipation. Following its mid-narrative prominence, the frequency of *camp* tends to decline in subsequent segments, indicating a shift away from static environments toward action-oriented sequences or reflective passages removed from immediate spatial detail. In the later segments, *camp* occasionally resurfaces in reflective contexts or in contrastive mentions that juxtapose temporary settlements with other spatial markers such as *field* or *road*, thereby reinforcing its conceptual linkage to movement and transition.

The word *home* presenting the concept of HOME in the corpus demonstrates uneven frequency dynamics, reflecting its role as a contextually activated concept that emerges in specific narrative phases (Fig. 6). In the early segments of the narrative, *home* appears infrequently, suggesting that the initial focus of the text is anchored in the operational and external environment of conflict rather than in the personal or domestic sphere.

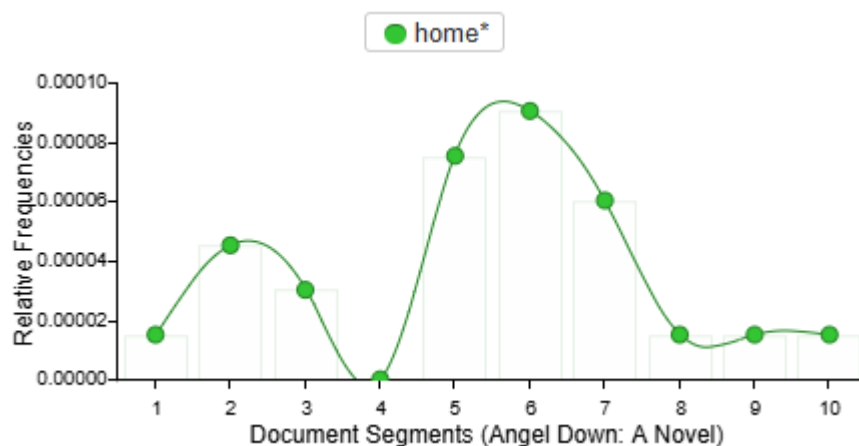

Figure 6. Discourse dynamics of HOME concept: target lexical item trends in frequency.

As the narrative unfolds, the frequency of *home* increases in central segments where the text shifts toward moments of reflection, memory, or longing for peace. These increases signal points in the narrative where the emotional and psychological distance from the immediate war setting invites the reader to engage with the idea of a life beyond conflict. Contextual analysis further reveals that *home* frequently co-occurs with terms such as *win*, *back home*, *love*, *distance*, *Earth*, and *kid* forming a semantic network that links the notions of domesticity, relationships, and future hopes. These collocations enrich the concept by connecting it to emotional and social dimensions of the war experience:

- (8) ...and Arno drops his hand a beat too soon, an error that gives Bagger the split second he needs to choose whatever symbol is required to **win**, which makes him wonder, in that flash, if he has it in him to deliberately lose, but the symbol Arno chooses isn't rock, or paper, or scissors, his hand is curled into a C-shape like he's **back home**, a **home** he never had, hand wrapped around a mug of hot chocolate made by someone who **loves** him. (Kraus, 2025, p. 57).

The passage in which Arno *curls his hand into a C-shape like he's back home* exemplifies this cognitive-emotional activation. Here, *home* is evoked not through direct description but through embodied gesture and imagined affect: the hand wrapped around a mug of hot chocolate symbolizes comfort, care, and belonging that the character has never experienced. In this way, *home* functions as a narrative and cognitive anchor, linking Bagger's perception of action in the game to the longing for nurturing, safety, and emotional connection outside the war context.

The imagery of *Iowa corn stalks that will slash him* and *rich soil that will rebuff him* reinforces this transformation by inverting traditional associations of home as nurturing and life-sustaining. Instead, *home* becomes hostile and exclusionary, reflecting the protagonist's psychological dislocation and inability to reintegrate into a pre-war identity:

- (9) ... and if he can't catch Popkin, he can't catch himself from the **distance** he has fallen, and then there will be no point in surviving long enough to go **home**, there won't be any home, the Iowa corn stalks will slash him and the rich soil will rebuff him, it's only in this wet, windblown instant that he understands the angel as the only buckle that belts him to **Earth**, an Earth that, four years ago, was pleasant but is now unlivable, all due to the loss of one parentless, homeless, worthless, perfect little bastard **kid**. (Kraus, 2025, p. 117).

This suggests that *home* is not a fixed spatial entity but a dynamic conceptual construct shaped by experience, memory, and trauma. Furthermore, the metaphor of the angel as the only *buckle that belts him to Earth* positions *home* within a broader existential framework. Rather than being tied to a geographic location, the character's sense of belonging is now contingent upon a fragile, almost supernatural connection. The reference to the *loss of one parentless, homeless... kid* underscores the emotional and moral rupture at the core of this transformation, linking the collapse of *home* to guilt, responsibility, and irreparable loss.

The distribution of *home* shows a clear pattern: in its mid-to-late narrative peaks, the lexeme's frequency rises in conjunction with segments that foreground characters' reminiscences, personal histories, or aspirations for return and reconstruction. This suggests that *home* functions as a cognitive anchor for thematic contrast, juxtaposing the harsh physical realities of war with the enduring idea of safety, belonging, and normalcy. In three last segments where the narrative regains its action-oriented momentum, the frequency of *home* declines, reflecting a temporary shift away from internal reflection toward external events.

The dynamic activation of HOME contributes to the reader's interpretive mapping of the narrative by marking shifts from war-driven episodes toward those grounded in memory, desire, and affective resonance. The lexeme's recurrent peaks in reflective passages underline its role in structuring emotional contrast within the narrative, while its relative absence in action-dominant segments underscores its function as a symbol of peace, belonging, and personal continuity.

From a cognitive-narratological perspective, the plot structure of a narrative plays a crucial role in shaping the dynamics of conceptual development, as it determines the distribution of attention, emotional intensity, and interpretive focus across the text. The progression of events, shifts in perspective, and changes in narrative tension directly influence how key concepts are activated, foregrounded, or backgrounded throughout the narrative.

The novel *Angel Down* follows the experience of a soldier, Bagger, during the World War I, whose trajectory unfolds at the intersection of physical survival and psychological disintegration. The

narrative is structured around his movement through the war space – from battlefield encounters and moments of extreme violence to temporary pauses within military camps and episodic reflections on identity, memory, and belonging. A central narrative element is Bagger’s interaction with an angelic figure, which introduces a layer of ambiguity between reality and hallucination, thereby blending external events with internal perception:

- (10) ... *this means Popkin hasn’t imitated Goodspeed by taking the **angel** off to barter, what he’s done is strip the **angel** of her red dress and blue cape inside a truck stinking of coagulated blood, putrid bandages, and the sweat of the doomed, with Popkin’s sweaty drabs next to be stripped, why not, no one was around to intervene but a couple of elderly mice-eaters, and though Bagger has known Popkin as a beast for months, this turn makes Bagger’s hindbrain throb, lusting for the **angel** is sick...and though the **angel** weighs little, rebalancing her in one arm is tricky, she’s rolling shoulders, rolling hips, flopping arms, flopping legs, and in two seconds Bagger has closed to ten feet so Popkin simply drops the **angel**, who hits the ambulance floor like a sack of potatoes...* (Kraus, 2025, p. 120).

The analyzed passage demonstrates that key concepts are frequently actualized through extended syntactic constructions characterized by accumulation and coordination. The sentence is built as a sequence of coordinated clauses and participial structures (“*strip... put... stinking... putrid... sweating... next to be stripped...*”), which creates a continuous, non-terminating flow of narration. This structural pattern reflects a high density of lexical material and the absence of clear syntactic closure.

Within this passage, the concept of WAR is realized indirectly through sensory and material markers such as “*coagulated blood,*” “*putrid bandages,*” and “*the sweat of the doomed.*” The concept of SOLDIER is represented through the actions and interactions of characters, particularly in the contrast between Popkin’s behaviour and Bagger’s reaction. The concept of FEAR is not explicitly named but is suggested through the escalating tension and the lack of external control (“*no one was around to intervene*”). Elements related to DEATH are also present implicitly through the lexical environment associated with injury, decay, and bodily vulnerability.

The passage also shows that conceptual meaning is distributed across multiple lexical and structural elements rather than being confined to single high-frequency markers.

As the plot progresses, the boundaries between the physical and the psychological become increasingly unstable, and the narrative shifts between action-driven sequences and introspective passages. This results in a fragmented yet continuous representation of war experience, where individual episodes accumulate rather than resolve, reinforcing the sense of ongoing conflict and existential uncertainty.

Such a narrative organization creates a dynamic framework within which key concepts are unevenly distributed and contextually activated. The alternation between combat scenes, camp environments, and reflective moments enables different conceptual domains to emerge with varying intensity, thus directly linking narrative structure to the discourse dynamics of concepts.

To determine how narrative structure influences the interpretation of key concepts, the contexts in which lexemes related to each concept occur were systematically examined. The following examples demonstrate the peculiarities of interpretation, highlighting how the narrator’s perspective, stylistic choices, and syntactic patterns shape the meaning of these concepts. This passage illustrates the concept WAR as a pervasive yet episodically foregrounded element. The fragmented, breathless syntax mirrors the relentless escalation of conflict and conveys the psychological weight of the battlefield:

- (11) ... and Bagger, already weighed down in mud and blood, further heavies in the dreary certainty that the shriek won't ever end, just like the **war** won't ever end, like the carnage won't ever end, it's a sentence in a book careening without periods, gasping with too many commas, a sentence that, once begun, can't ever be stopped, a sentence doomed to loop back on itself to form a terrible black wheel that, sooner or later, will drag each and every person to their grave (Kraus, 2025, p. 11).

Here, in passage 12, the concept SOLDIER is activated contextually, emphasizing the experiential and risk-laden roles of combatants. The passage contrasts agency and vulnerability, revealing the relational and situational nature of the concept:

- (12) ...and the result is **soldiers** who end up so far in arrears they have to pay back Bagger in derring-do, infantry charges mostly, they go over the top in his place and get on a first-name basis with bullets while Bagger steps back, way back, keeping to latrine and burial duties, where flying lead doesn't whistle past one's ears but rather whines like late-summer mosquitoes (Kraus, 2025, p. 14).

Example 13 illustrates DEATH in both personal and historical dimensions. Lexical and referential links connect individual loss with broader historical events, showing how the concept is realized across multiple narrative layers:

- (13) ...and the fly's been with Bagger since Camp Winn, where there was a poster tacked to the barracks door, I WANT YOU FOR U.S. ARMY, unsound grammar Bagger would have disparaged if he hadn't been so struck by the man painted on the poster, a top-hatted, red-bow-tied, billy-bearded Uncle Sam who looked uncannily like his father, Bishop Bagger, drowned to **death** two years prior when the RMS Lusitania was sunk by a U-boat torpedo (Kraus, 2025, p. 23).

Passage 14 illustrates FEAR as both a personal and collective, as well as temporally layered concept. Lexical and referential links connect immediate emotional reactions with past traumatic experiences, showing how fear is not confined to a single moment but extends across different narrative layers:

- (14) ...and all of them seize in the unexplainable **fear** that this woman might perish, Bagger's never felt the need to save anyone, with the exception of his father the night before the old man left for the Lusitania (Kraus, 2025, p. 65).

The concept CAMP is realized through spatial and organizational markers, reflecting both physical settings and social hierarchies that shape the narrative experience of soldiers:

- (15) ...and Veck says, "They set us up to fail. We shoulda known. We were dumb not to. It's just we were treated all right at **Camp** Meade. Frenchies were good to us, too, treated us square. But then they carved us out of the 92nd and strung us between the 77th and the French, no idea who's leading who (Kraus, 2025, p. 110).

The concept HOME is presented as a socially and emotionally charged domain, activated through personal stakes, cognitive evaluation, and relational comparisons. Its meaning is constructed through both literal and figurative dimensions of belonging and security:

- (16) ...and Veck continues, normal as can be, "Guy like me, you got to prove everything. Prove you deserve to work the job you work. Prove the pay you get should be as much as the next guy.

*Prove you deserve a **home**. When men break your windows, prove to the police they should go after them, not you. Prove to the bosses you're better than the other guys that look like you, but don't let those other guys know you said it or you're going to lose some teeth...*" (Kraus, 2025, p. 111).

The examined passages show that conceptual meaning is constructed through extended, accumulative syntactic forms, metaphorical framing, and the interaction of explicit and implicit markers. This results in a distributed mode of conceptualization, where meaning is not confined to individual lexical items but unfolds across larger segments of discourse. At the same time, the alternation between combat episodes, camp settings, and reflective moments creates a shifting interpretive framework in which different concepts gain prominence depending on narrative context.

In sum, the analysis confirms that the dynamics of key concepts in the narrative are intrinsically linked to the plot structure and its cognitive organization. The progression of events, shifts between external action and internal reflection, and variations in narrative tension systematically regulate how concepts are activated and interpreted. As demonstrated, key concepts such as WAR, SOLDIER, DEATH, FEAR, CAMP, and HOME do not function as static semantic units but emerge through context-dependent patterns shaped by syntactic structure, lexical distribution, and narrative perspective.

4. Discussion

The identification of key concepts in the corpus provides insight into how the narrative structure of the novel shapes the interpretation and cognitive salience of conceptual domains. By employing a combination of quantitative and qualitative analytical tools in Voyant Tools, the study captures not only the frequency of lexical markers but also their contextual and semantic significance. Importantly, the results demonstrate that the lexical item directly naming a concept is not necessarily the most frequent marker within its conceptual domain. Instead, concepts are often activated through a network of more frequent, contextually embedded lexemes that extend and specify their meaning according to their narrative role.

The discourse dynamics of key concepts are traced through their target lexical markers, revealing how each concept is realized, agreed, and changed through the reader's interpretation of the narrative. For instance, the concept of WAR, while explicitly marked by *war* (83), is more frequently mediated through lexemes such as *time* (85) and *army* (34), which structure the temporal and institutional dimensions of conflict. A similar pattern is observed in the SOLDIER concept, where *soldiers* (33) is complemented and quantitatively surpassed by the broader human referent *men* (77), thereby shifting the conceptual focus from role-specific identity to generalized human experience.

In the case of DEATH, the nominal marker *death* (43) is reinforced and exceeded by *dead* (87) and *blood* (95), which intensify the embodied and visual dimensions of mortality. Likewise, the concept of FEAR, represented by the relatively low-frequency item *fear* (12), is more prominently actualized through lexemes such as *loss* (40) and *pain* (39), indicating its indirect and affectively mediated representation. The concept of CAMP is similarly constructed not only through *camp* (10), but through spatial and environmental markers such as *way* (75) and *mud* (66), which evoke the lived conditions of military space. Finally, the concept of HOME extends beyond its direct lexical marker *home* (24), being more frequently articulated through *life* (53) and *woman* (52), thereby embedding it within relational and existential dimensions.

DEATH and FEAR function as dynamically activated concepts, appearing episodically in relation to narrative peaks of conflict, threat, or psychological tension. Their uneven distribution reflects both plot progression and the narrator's stylistic strategies, reinforcing the role of narrative in modulating emotional intensity and guiding the reader's cognitive engagement. Spatial and environmental markers, represented by the CAMP / SPACE OF WAR concept, further demonstrate how the narrative constructs experiential settings through indirect lexicalization. The contrastive concept of HOME /

PEACE highlights the oscillation between war-driven action and reflective or memory-based passages, emphasizing the tension between violence and the human need for stability and belonging.

The exclusion of high-frequency proper nouns, such as *Bagger*, demonstrates the necessity of qualitative verification alongside quantitative analysis. Without contextual inspection, frequency-based measures alone could misrepresent narrative salience, conflating character prominence with conceptual significance. By integrating both approaches, the analysis ensures that identified patterns reflect conceptual dynamics rather than artifacts of individual character mentions.

The combined quantitative and qualitative analysis of the discourse dynamics of key concepts, based on frequency patterns and contextual interpretation, reveals that the dynamics of the analyzed key concepts in the novel are inherently non-uniform and context-dependent. This variability is driven by their dependence on narrative development, shifts in narrative focus, and the functional load of concepts across different segments of the text. The discourse dynamics of concepts are shaped by the interaction between narrative structure, lexical realization, and cognitive processes of interpretation, whereby conceptual meaning is selectively activated in accordance with plot progression, emotional intensity, and thematic shifts.

For instance, the analyzed concepts may be realized in context through a range of lexical markers that extend beyond high-frequency items. The concept of WAR is also instantiated through *battlefields, fighting, war souvenirs, German slouch hats, pickelhaube covers, horse gas masks, epaulettes, weapons, brass-topped gas shells, and pistols*, as well as through affectively and cognitively charged expressions such as *mad thoughts, rain fire, poison pollen, terrors, Great War, battlefront, and sickness*, which collectively enrich the conceptual domain. The SOLDIER concept is realized via terms such as *body* and *soldierhood*, and implicitly through associations with DEATH, highlighting the intertwining of role, embodiment, and existential risk. DEATH itself emerges through markers like *blast, kill, and violence*, reflecting both the physical and psychological dimensions of mortality. FEAR is similarly grounded in its co-occurrence with *death, kill, battle, soldiers, and danger*, indicating the close coupling of emotional response with situational threat. Spatial and environmental aspects of military life are captured under the CAMP concept, realized by expressions such as *cozy up, driest spot, heroes, writing, and heart*, emphasizing the social, relational, and operational textures of encampment life. Finally, the concept of HOME manifests in terms such as *win, back home, love, distance, Earth, and kid*, linking longing, relational ties, and personal stakes to the broader narrative oscillation between war and domesticity.

This perspective is grounded in cognitive linguistics, cognitive discourse analysis, and cognitive narratology, which conceptualize meaning as a dynamic construct emerging from the interplay between textual structures and the reader's mental models.

The results demonstrate that the interpretation of key concepts is closely conditioned by narrative structure, which organizes the distribution of meaning through syntactic patterns, perspective, and contextual embedding. In this regard, conceptual meaning emerges not as an inherent property of lexical units but as a product of their positioning within the narrative flow.

Thus, the concept of WAR is predominantly realized through extended, syntactically complex constructions characterized by repetition, accumulation, and the absence of clear closure. Such structures create a sense of continuity and inevitability, reinforcing the perception of war as an unending, self-perpetuating process. The use of metaphorical framing further intensifies this effect, presenting war as a closed, cyclical system. The concept of SOLDIER is constructed through contrasting narrative patterns that reveal asymmetry in roles and experiences. Action-oriented lexemes combined with spatial oppositions highlight the unequal distribution of risk and agency, thus fragmenting the conceptualization of the soldier into differentiated positions within the war structure. The concept of DEATH is realized through both explicit references and implicit narrative cues, often embedded in retrospective or intertextual contexts. This leads to the individualization of death, linking it to personal memory and historical events, and transforming it from an abstract phenomenon into a concretized narrative element. The concept of FEAR emerges as a diffuse and collective state, frequently lacking

a clearly defined source. It is conveyed through generalized expressions and group-oriented narration, which emphasize its pervasive and anticipatory character within the narrative. The concept of CAMP functions as a structurally defined space associated with temporary order and organization. However, its representation also incorporates elements of instability and uncertainty, suggesting that institutional environments do not fully neutralize the chaos of war. The concept of HOME is constructed through evaluative and contrastive discourse patterns, particularly in relation to identity and social positioning. It appears as a contested and unstable domain that requires continuous justification, reflecting broader socio-cultural dynamics.

The discourse dynamics of key concepts in Daniel Kraus's *Angel Down* closely mirror the novel's narrative events. Concepts such as WAR, SOLDIER, and DEATH peak during battle scenes, reflecting the Meuse-Argonne offensive and the soldiers' exposure to extreme danger. FEAR intensifies in moments of moral and supernatural tension, particularly when the soldiers encounter the angel, highlighting their cognitive-emotional engagement. In contrast, CAMP and HOME provide a stable contextual background, framing the characters' experiences and offering cognitive anchors. Daniel Kraus's continuous run-on sentence and additive style amplify these dynamics, maintaining narrative tension and allowing shifts between external action and internal reflection. Peaks in WAR and FEAR align with climactic plot points, while the interplay of concepts emphasizes the moral, emotional, and cognitive dimensions of the characters' experience, demonstrating how narrative structure directly shapes the activation and interpretation of key concepts.

From a cognitive-narratological perspective, the passages of Daniel Kraus's *Angel Down* illustrate how syntactic form contributes to the construction of conceptual meaning. The accumulation of clauses and the lack of clear closure function as a formal representation of psychological escalation and loss of control, mirroring the characters' cognitive and emotional states. Such structures reinforce the perception of WAR not as a discrete event but as an ongoing, overwhelming process that permeates both external reality and internal experience.

The indirect realization of WAR through sensory details suggests a shift from abstract conceptualization to embodied experience, where meaning is grounded in physical perception. At the same time, the destabilization of the SOLDIER concept – particularly in the transformation of Popkin from a military figure into a morally degraded agent – indicates a fragmentation of role identity under conditions of extreme stress.

The diffuse and implicit representation of FEAR highlights its function as a background cognitive state rather than a discrete emotion, shaping interpretation without explicit lexicalization. Similarly, DEATH operates as an underlying conceptual presence, emerging through atmosphere and narrative tension rather than direct reference.

Overall, the passages demonstrate that the dynamics of conceptual activation depend not only on lexical frequency but also on syntactic organization and narrative context, supporting the view that conceptual meaning in narrative discourse is distributed, context-sensitive, and cognitively mediated.

5. Conclusions

This study confirms that discourse dynamics function as a fundamental mechanism through which key concepts are actualized, interconnected, and transformed within the narrative of a literary text. The analysis identified WAR, SOLDIER, DEATH, FEAR, CAMP, and HOME as the key concepts structuring the narrative of Daniel Kraus's *Angel Down*. Their discourse dynamics reveal non-uniform and context-dependent patterns of activation, showing how each concept is selectively foregrounded, backgrounded, and reconfigured across different segments of the narrative. These shifts are closely tied to plot progression, changes in narrative focus, and fluctuations in emotional intensity, which together guide the reader's cognitive and interpretive engagement.

The findings indicate that conceptual meaning in the novel is not statically encoded in isolated lexical items but emerges through a distributed network of linguistic and structural features. In particular, the study shows that high-frequency lexical markers provide only a partial representation

of conceptual structure, while lower-frequency and contextually embedded elements significantly contribute to the richness and variability of conceptualization. This highlights the importance of integrating quantitative frequency analysis with qualitative contextual interpretation in order to capture the full complexity of meaning construction.

Furthermore, the analysis demonstrates that narrative structure plays a decisive role in shaping conceptual dynamics. The alternation between combat scenes, camp environments, and reflective or introspective passages creates a shifting framework in which different concepts gain prominence at different stages of the narrative. As a result, WAR operates as a central organizing principle, while SOLDIER, DEATH, and FEAR are dynamically activated in relation to conflict intensity and psychological tension, and CAMP and HOME function as spatial and conceptual counterpoints that introduce moments of relative stability, memory, and emotional contrast.

Importantly, the study also shows that conceptual dynamics are realized not only lexically but also syntactically and stylistically. Extended, accumulative sentence structures, metaphorical framing, and patterns of repetition contribute to the perception of continuity, instability, or fragmentation, thereby reinforcing the conceptual meanings associated with war experience. In this way, discourse dynamics reflect the interaction between narrative form and cognitive processing, shaping how readers perceive, interpret, and emotionally respond to the text.

Collectively, these findings confirm that discourse dynamics in literary discourse emerge through the interplay of lexical choice, narrative organization, and cognitive engagement. This integrated perspective contributes to cognitive narratology by proving that conceptual meaning is dynamically constructed in context and cannot be fully understood without considering the interaction between linguistic form, narrative structure, and reader interpretation.

Declaration of competing interest

The authors have no competing interest or funding support to declare.

The authors declare no use of generative AI to prepare this manuscript.

References

- Alber, J., & Wenzel, P. (Eds.). (2021). *Introduction to cognitive narratology*. Trier, Germany: WVT Wissenschaftlicher Verlag Trier.
- Anderson, J. R. (2013). *The architecture of cognition*. London & New York: Psychology Press.
- Bekhta, I. A. (2004). *The narrator's discourse in English-language prose*. Kyiv, Ukraine: Hramota. (in Ukrainian).
- Бехта, І. А. (2004). *Дискурс наратора в англomовній прозі*. Київ: Грамота.
- Bekhta, I. A., & Melnychuk, O. D. (2021). *Nonverbal communication: Discourse dynamics of a textual concept*. L'viv/Rivne, Ukraine: Volyn' Oberehy. (in Ukrainian).
- Бехта, І. А., & Мельничук, О. Д. (2021). *Невербальна комунікація: Дискурсна динаміка текстового концепту*. Львів, Рівне: Волинські Обереги.
- Bergen, B. (2012). *Louder than words: The new science of how the mind makes meaning*. New York, NY: Basic Books.
- Bordwell, D. (1985). *Narration in the fiction film*. Madison, WI: University of Wisconsin Press.
- Cowley, S. J. (2012). Cognitive dynamics: Language as values realizing activity. In A. Kravchenko (Ed.), *Cognitive dynamics in linguistic interactions* (pp. 1–32). Newcastle upon Tyne, UK: Cambridge Scholars Publishing.
- Culpeper, J. (2001). *Language and characterisation: People in plays and other texts*. London: Longman. <https://doi.org/10.4324/9781315839349>
- Dąbrowska, A. (2023). Introduction: Within semantic-conceptual structure and beyond. *Lublin Studies in Modern Languages and Literature*, 47(1), 1–10. <http://dx.doi.org/10.17951/lsmll.2023.47.1.1-10>

- Dancygier, B. (2012). *The language of stories: A cognitive approach*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Evans, V., & Green, M. (2006). *Cognitive linguistics: An introduction*. Edinburgh, UK: Edinburgh University Press.
- Fauconnier, G., & Turner, M. (2002). *The way we think: Conceptual blending and the mind's hidden complexities*. New York, NY: Basic Books.
- Fludernik, M. (1996). *Towards a 'natural' narratology*. London & New York: Routledge.
- Geeraerts, D. (2010). *Theories of lexical semantics*. Oxford, UK: Oxford University Press.
- Halliday, M. A. K. (1994). *An introduction to functional grammar* (2nd ed.). London: Edward Arnold.
- Halliday, M. A. K., & Matthiessen, C. (1999). *Construing experience through meaning*. London & New York, NY: Cassell.
- Herman, D. (2009). *Basic elements of narrative*. Chichester, UK: Wiley-Blackwell.
- Herman, D. (2001). Narrative theory and the cognitive sciences. *Narrative Inquiry*, 11(1), 1–34. <https://doi.org/10.1075/ni.11.1.01her>
- Herman, L., & Vervaeck, B. (2001). *Handbook of narrative analysis*. Lincoln, NE: University of Nebraska Press.
- Hilpert, M. (2025). Force dynamics in unexpected places. *Cognitive Semantics*, 11(1), 1–35. <https://doi.org/10.1163/23526416-bja10084>
- Hühn, P., Pier, J., Schmid, W., & Schönert, J. (Eds.). (2009). *Handbook of narratology*. Berlin: de Gruyter.
- Ingarden, R. (1973). *The cognition of the literary work of art* (R. A. Crowley & K. Olsen, Trans.). Evanston, IL: Northwestern University Press.
- Iser, W. (1978). *The act of reading: A theory of aesthetic response*. Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press.
- Köhler, R., Altmann, G., & Piotrowski, R. (Eds.). (2005). *Quantitative Linguistik / Quantitative Linguistics: Ein internationales Handbuch*. Berlin, New York: De Gruyter Mouton. <https://doi.org/10.1515/9783110155785>
- Köhler, R. (1986). *Zur linguistischen Synergetik: Struktur und Dynamik der Lexik*. Bochum, Germany: N. Brockmeyer.
- Lakoff, G. (1987). *Women, fire, and dangerous things: What categories reveal about the mind*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Langacker, R. (2001). Discourse in cognitive grammar. *Cognitive Linguistics*, 12(2), 143–188. <https://doi.org/10.1515/cogl.12.2.143>
- Laurence, S., & Margolis, E. (1999). Introduction. In E. Margolis & S. Laurence (Eds.), *Concepts: Core readings* (pp. 3–81). Cambridge, MA: MIT Press.
- Melnychuk, O. D. (2023). *Constants of nonverbal experience in English-language literary discourse*. Rivne, Ukraine: Volyn' Oberehy. (in Ukrainian).
- Мельничук, О. Д. (2023). *Константи досвіду невербального в англomовному художньому дискурсі*. Рівне: Волинські Обереги.
- Murphy, G. (2002). *The big book of concepts*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Palmer, A. (2004). *Fictional minds*. Lincoln, NE: University of Nebraska Press.
- Peacocke, C. (1992). *A study of concepts*. Cambridge, MA: MIT Press. <https://doi.org/10.7551/mitpress/6537.001.0001>
- Potter, J. (1996). *Representing reality: Discourse, rhetoric and social construction*. London: Sage Publications. <https://psycnet.apa.org/doi/10.4135/9781446222119>
- Prinz, J. (2006). Concepts. In D. M. Borchert (Ed.), *Encyclopedia of Philosophy* (2nd ed., Vol. 2, pp. 414–420). Detroit, MI: Macmillan.
- Ryan, M.-L. (2006). *Narrative as virtual reality: Immersion and interactivity in literature and electronic media*. Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press.

- Ryan, M.-L. (2010). Narratology and cognitive science: A problematic relation. *Style*, 44(4), 469–495. <https://doi.org/10.5325/style.44.4.0469>
- Schiffrin, D., Tannen, D., & Hamilton, H. E. (Eds.). (2015). *The handbook of discourse analysis* (2nd ed.). Chichester, UK: Wiley-Blackwell.
- Schleifer, R. (2018). *A.-J. Greimas and the nature of meaning. Linguistics, semiotics and discourse theory*. London: Routledge.
- Semino, E. (1997). *Language and world creation in poems and other texts*. London: Longman.
- Short, M. (1996). *Exploring the language of poems, plays and prose*. London: Longman.
- Stockwell, P. (2002). *Cognitive poetics: An introduction*. London & New York: Routledge.
- Tenbrink, T. (2020). *Cognitive discourse analysis: Examining thoughts and concepts in language*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Toolan, M. (2001). *Narrative: A critical linguistic introduction* (2nd ed.). London & New York: Routledge.
- Van Dijk, T. A. (1980). *Textwissenschaft: Eine interdisziplinäre Einführung* (C. Sauer, Trans.). Tübingen, Germany: Max Niemeyer Verlag.
- Van Dijk, T. A., & Kintsch, W. (1983). *Strategies of discourse comprehension*. New York, NY: Academic Press.
- Werth, P. (1999). *Text worlds: Representing conceptual space in discourse*. London: Longman.
- Wodak, R., & Meyer, M. (Eds.). (2015). *Methods of critical discourse studies* (3rd ed.). Los Angeles, CA: SAGE Publications.
- Zunshine, L. (2006). *Why we read fiction: Theory of mind and the novel*. Columbus, OH: Ohio State University Press.

Sources for illustrations

Kraus, D. (2025). *Angel Down*. New York, NY: Atria Books.

ДИСКУРСНА ДИНАМІКА КОНЦЕПТІВ У ВОЄННОМУ НАРАТИВІ: КОГНІТИВНО-НАРАТОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ РОМАНУ ДАНІЕЛЯ КРАУСА *ANGEL DOWN*

Іван Бехта

доктор філологічних наук, професор,
Львівський національний університет імені Івана Франка
(вул. Університетська, 1, Львів, 79000, Україна);
e-mail: ivan.bekhta@lnu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9848-1505>

Оксана Мельничук

доктор філологічних наук, доцент,
Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука
(вул. Степана Дем'янчука, 4, Рівне, 33000);
e-mail: melnichuk_oxsanadm@ukr.net
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4619-363x>

Рукопис надійшов 5.04.2026; отримано після доопрацювання 11.05.2026;
прийнято до друку 22.05.2026; опубліковано online 31.05.2026

Анотація

Дослідження присвячене вивченню дискурсної динаміки ключових концептів у наративі на основі корпусного аналізу роману Данієля Крауса *Angels Down* – імєрсивного, кінематографічного твору про п'ятьох солдатів Першої світової війни, які натрапляють на занепаłego ангела, здатного, ймовірно, змінити хід війни. Зокрема, увагу зосереджено на концептах WAR, SOLDIER, DEATH, FEAR, CAMP та HOME,

а також на тому, як лексична частота, колокаційні закономірності та контекстний розподіл відображають актуалізацію та інтерпретацію значення в художньому тексті. Корпус було сегментовано за допомогою платформи Voyant Tools, що дало змогу обчислити і абсолютні, і відносні показники частоти для кожного сегмента. Контекстний аналіз із використанням інструментів Voyant Tools уможливив ідентифікацію ключових концептів та аналіз їхньої дискурсної динаміки через нарративні функції та інтерпретацію. Результати засвідчують, що ключові концепти є динамічними у художньому дискурсі, а їхня значущість та семантика змінюються залежно від позиції у наративі та формальних ознак художнього тексту, таких як довжина речень та поділ на абзаци. Наприклад, довгі, циклічні речення підтримують безперервну активізацію концептів WAR і DEATH, створюючи кумулятивну семантичну напругу та відображаючи психологічні й емоційні виміри наративу. Попри те, що абзаци візуально розділяють текст, вони зберігають фокусування на концептах, даючи змогу їм накопичуватися та взаємодіяти з контекстними елементами, що призводить до особливостей інтерпретації. Отримані результати підтверджують гіпотезу про те, що ключові концепти в художньому дискурсі є залежними від контексту та динамічно змодульованими через формальні ознаки тексту. Дослідження демонструє цінність поєднання кількісних методів корпусного аналізу з якісною інтерпретацією, пропонуючи модель для вивчення взаємодії між формою наративу та концептуальним значенням. Результати мають значення для когнітивно-нاراتивних досліджень, демонструючи, як наративна структура, розвиток сюжету та зміна фокусу оповіді активно впливають на актуалізацію концептів, їхню семантичну значущість та інтерпретацію через дискурсну динаміку.

Ключові слова: *когнітивна лінгвістика, когнітивний дискурс-аналіз, когнітивна наратологія, корпусний аналіз, дискурсна динаміка концептів, концепт WAR, наративна структура, Voyant Tools, частотний аналіз, інтерпретація концептів.*

Декларація про конфлікт інтересів

Автори не мають жодних конфліктів інтересів щодо цієї статті.

Автори заявляють, що під час підготовки цієї статті не використовувалися інструменти штучного інтелекту.

Cognition, Communication, Discourse, 2026, 32, 29-42
<https://periodicals.karazin.ua/cognitiondiscourse>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-02>

Received March 12, 2026; revised April 29, 2026;
accepted May 11, 2026; published on-line May 31, 2026

MEANING TRANSFORMATION IN MULTIMODAL DIGITAL MEDIA AND TRANSLATION STRATEGIES

Yana Boiko*

Doctor of Science in Philology, Professor,
Kyiv National University of Technologies and Design
(2, Mala Shyianovska St., Kyiv, 01011, Ukraine);

e-mail: yana.boyko.85@gmail.com

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-0074-5665>

Vira Nikonova

Doctor of Science in Philology, Professor,
National Academy of Security Service of Ukraine
(22, Mykhaila Maksymovycha St., Kyiv, 03066, Ukraine);

e-mail: nikonovavg@gmail.com

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-0324-4217>

Article citation: Boiko, Ya., & Nikonova, V. (2026). Meaning transformation in multimodal digital media and translation strategies. *Cognition, Communication, Discourse*, 32, 29-42. <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-02>

Abstract

The article explores semantic and pragmatic transformations in digital media translation, identifying the key lingual and extralingual factors shaping meaning construction in technologically mediated communication and outlining effective translation strategies for preserving communicative intent in target-language media discourse. The study argues that digital media discourse, unlike traditional written texts, is multimodal, compressed, immediate, and audience-oriented, which increases meaning variability and strengthens the translator's mediating role. Particular attention is given to lingual factors operating at the lexical, syntactic, discourse, and pragmatic levels. The article emphasizes the decisive role of extralingual factors in shaping meaning interpretation and translation strategies, often prioritizing communicative efficiency and relevance over formal equivalence. Semantic transformation strategies in digital media translation are analysed with a focus on compression and expansion, realized through omission, concretization, generalization, and explication. Pragmatic transformations are examined in terms of modulation of illocutionary force, pragmatic reframing, recontextualization, and compensation. Special attention is devoted to conveying implicit meaning in translation, which is identified as a core feature of multimodal digital media discourse. The study outlines three main translation strategies for rendering implicit meaning: preservation of implicitness, partial explication, and compensation. The findings confirm that semantic and pragmatic transformations in digital media translation function as adaptive mechanisms rather than distortions of meaning. Translation is conceptualized as a context-sensitive, decision-driven process of mediated meaning construction shaped by platform conventions, audience expectations, and communicative goals.

Keywords: *multimodality, digital media translation, cross-cultural communication, communicative intent, pragmatic adaptation, semantic variability, contextualization, audience orientation.*

1. Introduction

The unprecedented growth of digital media has profoundly reshaped contemporary communication practices, giving rise to new modes of meaning creation, circulation, and perception. Digital media texts operate within a technologically mediated environment characterized by multimodality, interactivity, hypertextuality, and algorithm-driven visibility, all of which play a crucial role in shaping how information is organized, understood, and received. These features not only transform communicative strategies but also impose new constraints and affordances on the translation process.

Within multimodal digital media communication, translation can no longer be viewed solely as interlingual transfer of verbal content but rather as a multifaceted process of meaning negotiation shaped by extralingual factors including platform architecture, audience expectations, temporal immediacy, visual and audiovisual elements, and algorithmic prioritization.

The core problem therefore lies in identifying the specific ways in which meaning is transformed in the course of translating digital media texts and in determining the mechanisms that govern these transformations. This includes examining the interaction between lingual and extralingual factors, the role of technological mediation in shaping translation decisions, and the extent to which meaning shifts are conditioned by communicative intent, genre conventions, and platform-specific constraints. Addressing this problem is essential for developing a systematic understanding of translation as a meaning-transformative practice within the multimodal digital media environment.

The aim of this study is to identify semantic and pragmatic transformations in digital media texts and to determine the translation strategies that help preserve communicative intent in technologically mediated communication, with particular emphasis on the impact of multimodality, platform-specific constraints, and audience-oriented communication on translation choices and the reconstruction of meaning in the target language.

To achieve this aim, the study addresses the following interrelated *tasks*:

- 1) to define the lingual and extralingual characteristics of multimodal digital media discourse that influence meaning construction and interpretation in translation;
- 2) to identify the main types of semantic transformations occurring in the translation of digital media texts, particularly translation strategies of semantic compression and semantic expansion;
- 3) to analyse pragmatic transformations in digital media translation including modulation of illocutionary force, pragmatic reframing, and recontextualization;
- 4) to explore translation strategies for conveying implicit meaning in multimodal media environments where meaning is partially encoded through visual, contextual, and intertextual cues such as headlines, hyperlinks, images, captions, and platform formats; to determine how multimodal communicative conditions influence translators' strategic choices and the resulting transformation of meaning.

The research material consists of English-language digital media texts and their Ukrainian translations collected from online news platforms, social media publications, and digital news alerts. The corpus includes headlines, short analytical posts, and multimedia news fragments that combine verbal and non-verbal elements such as images, hyperlinks, and contextual framing. These texts represent typical examples of multimodal media communication, where meaning emerges from the interaction between lingual content and surrounding digital media elements.

The hypothesis of the research is postulated as follows: meaning transformation in the translation of digital media texts is not primarily caused by lingual asymmetry between languages but by the multimodal, platform-dependent, and audience-oriented nature of digital communication. Consequently, translators systematically employ semantic and pragmatic adaptive strategies such as compression, expansion, modulation of illocutionary force, and recontextualization in order to maintain communicative effectiveness within the multimodal digital media environment.

2. Method

The study employs an integrated methodological framework combining discourse analysis, translation analysis, and elements of multimodal analysis.

Discourse analysis is used to examine the communicative structure and pragmatic functions of digital media texts, with particular attention to the interaction between lingual and contextual elements in online multimodal media communication.

Comparative translation analysis is applied to identify semantic and pragmatic translation transformations between the source texts and their Ukrainian translations. This method makes it possible to determine the translation strategies used to adapt meaning under platform-specific constraints.

The study incorporates elements of multimodal analysis, which considers the interaction between verbal elements and other semiotic resources typical of multimodal digital media environments including headlines, visual framing, hyperlinks, and layout structure. This approach allows the research to account for the ways in which meaning is distributed across multiple communicative channels rather than encoded solely in lingual form.

In addition, functional-pragmatic analysis is used to examine how communicative intentions, evaluative stance, and audience orientation influence translation decisions.

The combination of these methods makes it possible to analyse meaning transformation in digital media translation as a context-sensitive and multimodally conditioned process.

3. Theoretical framework

3.1. Multimodality of digital media discourse

Digital media discourse is inherently multimodal, combining several communicative channels – linguistic, visual, auditory, and interactive resources – that jointly participate in meaning construction. Unlike traditional written texts where linguistic signs dominate communication, digital media discourse involves the simultaneous interaction of multiple semiotic modes. As a result, meaning emerges from the coordinated functioning of several semiotic resources that operate together within technologically mediated contexts.

The theoretical foundations of multimodality have been extensively developed within social semiotics. According to G. Kress and Th. van Leeuwen (2001), contemporary communication increasingly relies on the integration of different semiotic modes such as language, image, typography, colour, and layout – each mode offering distinct possibilities for representing and communicating meaning. The interaction of these modes forms complex semiotic configurations in which meaning is conveyed through several channels rather than relying solely on verbal language. This approach has become essential for understanding communication in digital media environments, where visual and interactive components frequently play a role comparable to (or even more significant than) that of written text in shaping meaning in the target language.

Expanding on this approach, C. Jewitt (2009) highlights that digital technologies have substantially expanded the range of semiotic resources used in communication practices. Digital platforms enable the integration of text, image, video, sound, and interactive design within a single communicative space, creating complex multimodal configurations. In digital media discourse, lingual elements often function together with visual components such as photographs, infographics, emojis, and interface design features forming communicative units that cannot be adequately interpreted through purely linguistic analysis. Multimodal analysis provides methodological tools for examining how these different modes interact and contribute to meaning-making processes.

The technological dimension of digital communication is further explored by L. Manovich (2001), whose work on new media theory highlights the structural characteristics of digital communication. The researcher argues that digital media operate according to principles such as modularity, variability, and automation. Digital texts are composed of multiple modular elements including text blocks, images, hyperlinks, and multimedia components that can be reorganized or

dynamically displayed depending on the platform and the user's interaction. This modularity reinforces the multimodal nature of digital discourse by enabling different semiotic resources to coexist and interact within a single communicative framework.

Another key aspect of digital media discourse is the participatory nature of communication, which has been extensively examined by H. Jenkins (2006) who introduces the concept of convergence culture to describe how digital media environments facilitate interaction between producers and audiences. In such environments, users actively participate in the creation, circulation, and reinterpretation of media content through comments, reposts, memes, and other forms of online engagement. This participatory dimension adds another layer to multimodal communication, as user-generated visual and textual elements become part of the broader discourse network.

While early studies of multimodality focused primarily on theoretical foundations, later research has developed more systematic analytical frameworks for examining multimodal texts. J. A. Bateman (2014) proposes detailed methodological approaches for analysing the interaction between verbal and visual elements in multimodal documents. He argues that multimodal texts should be viewed as structured artifacts in which layout, visual design, and lingual elements operate together guiding the interpretation of information. In digital media contexts – such as online news platforms or social media posts – the arrangement of headlines, images, captions, and hyperlinks forms a multimodal architecture that shapes the reader's perception of the message.

A critical perspective on multimodal communication is developed in the work of D. Machin (2013), whose research focuses on the role of visual communication and ideological representation in media discourse. He demonstrates that visual elements including image framing, colour schemes, typography, and composition contribute to ideological meaning-making in contemporary media and shape audience perception. According to D. Machin, visual elements are not merely illustrative but function as powerful communicative resources capable of shaping evaluation, emotion, and persuasion. In digital journalism and online media where visual content often dominates textual information these semiotic resources become central to the construction of narratives and ideological framing, influencing emotional responses, reinforcing narratives, or framing political and social issues. Consequently, the analysis of digital media discourse requires attention not only to lingual content but also to the ideological functions of visual and design elements.

The cognitive dimension of multimodal communication is explored in the research of Ch. Forceville, particularly in his studies of multimodal metaphor. Forceville (2009) demonstrates that metaphorical meaning can be expressed not only through language but also through multiple semiotic modes including visual images, sound, and their combinations. In digital media discourse, multimodal metaphors frequently appear in political cartoons, advertising campaigns, and internet memes, where visual and textual elements jointly construct figurative meanings. Such multimodal metaphors often convey complex evaluative or ideological messages that depend on the interaction of different semiotic resources.

Research on digital discourse has also emphasized the significant role of multimodal narrative practices in online communication. R. Page (2012) notes that digital storytelling is marked by a strong degree of multimodal integration, in which textual, visual, and interactive components jointly contribute to the construction of narrative meaning. Her studies of blogs, social media storytelling, and online communities show that digital narratives are often co-constructed through multimodal resources such as images, emojis, hyperlinks, and embedded media. These elements contribute to the emotional tone and interpersonal dynamics of digital communication, illustrating how multimodality functions as a key mechanism for meaning negotiation in online environments.

A further contribution to multimodal discourse analysis comes from J. Wildfeuer (2014), whose work focuses on narrative structures in multimodal texts. She argues that multimodal narratives should be analysed through integrated frameworks that consider the sequential organization of images, text, and other semiotic resources. Her research demonstrates that meaning emerges through the interaction of these elements across temporal and spatial dimensions, particularly in digital media

formats such as web narratives, digital comics, and audiovisual storytelling. This perspective underscores the dynamic nature of multimodal meaning-making in contemporary media communication.

Finally, L. Mondada (2016) contributes to the understanding of multimodality through the study of interactional practices in communication. Her research highlights how multimodal resources, including gesture, gaze, spatial orientation, and digital interfaces, play a crucial role in structuring communicative interaction. Although her work often focuses on face-to-face interaction, the analytical insights are highly relevant for digital environments where users interact through interfaces that integrate textual, visual, and interactive elements.

Taken together, these works expand the understanding of multimodal discourse by highlighting its structural, ideological, cognitive, narrative, and interactional dimensions demonstrating that multimodality is a central characteristic of contemporary digital media discourse. The research of Kress van Leeuwen establishes the semiotic foundations of multimodal communication, while Jewitt expands the methodological framework for multimodal analysis. Manovich and Jenkins highlight the technological and participatory dynamics of digital media environments, whereas Bateman and Machin provide analytical tools for examining the structural and ideological functions of multimodal texts. Forceville, Page and Wildfeuer illustrate how multimodality operates in cognitive and narrative dimensions of digital communication. Finally, Mondada addresses multimodality through the study of interactional practices in communication.

Collectively, these approaches provide a comprehensive theoretical basis for analysing multimodal digital media discourse and for understanding how meaning is constructed through the interaction of multiple semiotic modes in technologically mediated environments.

3.2. Meaning transformation as a problem of digital media translation

The multimodal character of digital media communication significantly affects how meaning is produced, perceived, and interpreted, and therefore plays a crucial role in translation processes within multimodal digital media environment, enhancing the variability of meaning and increasing the translator's mediating role.

The selected theoretical sources represent different stages and perspectives in the scholarly investigation of language, meaning, and translation in digitally mediated communication. Although all of them address transformation processes in contemporary media environments, they differ significantly in theoretical depth, disciplinary orientation, and the role attributed to translation within digital discourse.

The study of digital media discourse has been approached from different yet complementary perspectives in contemporary linguistics. J. P. Đorđević (2022) and Crispin Thurlow (2017) represent two influential directions within this field, differing in their theoretical orientation and methodological emphasis.

Đorđević (2022) conceptualizes digital discourse as an interdisciplinary phenomenon situated at the intersection of linguistics and media studies, with a strong focus on methodological systematization. Drawing on frameworks such as Critical Discourse Analysis and framing theory, she adapts traditional analytical tools to the digital environment and proposes structured models for examining various forms of online communication. Her approach remains largely linguocentric and practically oriented, aiming to provide clear and applicable research instruments.

In contrast, Thurlow (2017) adopts a socio-linguistic and critical perspective, interpreting digital discourse as a set of socially embedded and multimodal meaning-making practices. He emphasizes the interplay between language, technology, visibility, and ideology, arguing that language operates as one of several semiotic resources rather than a dominant system. His framework underscores the importance of integrating both micro-level linguistic analysis and macro-level social contexts.

M. O'Hagan's monograph *Translation-mediated Communication in a Digital World* (2002) proposes a conceptual redefinition of translation in multimodal digital environments. Translation is

conceptualized as a form of mediated communication embedded in technological systems and social practices. Meaning is not merely transferred but co-constructed through the interaction of language, technology, and users. Despite its earlier publication date, O'Hagan's framework remains foundational, as it anticipates later discussions of multimodality, technological mediation, and non-linear meaning production that are central to contemporary digital media studies.

D. Pirdaus represents the field of media and Internet linguistics, focusing on language transformation in multimodal digital communication without a specific translation-oriented agenda (Pirdaus, 2025, pp. 51–54). The study highlights stylistic simplification, lexical innovation, and discursive hybridity in online media. Meaning transformation is explained as a consequence of changing communicative habits and platform affordances. Although translation is absent as an analytical category, this research provides valuable contextual insight into the linguistic environment within which digital media translation operates.

F. Boliquilov adopts a meta-theoretical and interdisciplinary approach, surveying contemporary developments in translation and linguistics under conditions of rapid technological change. Unlike Pirdaus, Boliquilov explicitly addresses translation, highlighting the impact of digital tools, automation, and technological mediation on translation decision-making (Boliquilov, 2025, pp. 46–49). Meaning transformation is viewed broadly as a consequence of shifting methodological paradigms rather than a purely text-bound phenomenon, thereby framing translation as a reconceptualized professional and cognitive practice in the digital age.

G. Usmonova focuses on semantic shift in social media communication, analysing how meanings are reshaped under conditions of speed, informality, and intensified audience interaction. Meaning change is treated as a dynamic, socially driven process influenced by platform logic and user behaviour (Usmonova, 2025, p. 631). Although translation is not directly examined, the study is highly relevant for translation research, as it identifies sources of semantic instability that translators must address when working with social-media-based content.

Finally, L. Mialkovska et al. (2024) provide a linguistic and pragmatic analysis of modern media communication, integrating discourse analysis with pragmatic interpretation. Meaning transformation is viewed as the result of communicative intent, audience orientation, and contextual framing. Translation is addressed implicitly rather than explicitly; however, the authors' emphasis on pragmatic adaptation closely aligns with translation processes in digital media, particularly those involving recontextualization and audience-oriented reformulation.

This comparative analysis highlights the necessity of integrating linguistic evidence, pragmatic analysis, and translation theory in order to adequately account for meaning transformation in contemporary multimodal digital media communication.

4. Results and discussion

Meaning transformation in digital media texts is determined by a complex interaction of lingual and extralingual factors, which significantly affect both the interpretation and translation of media content.

4.1. Lingual factors of meaning transformation in multimodal digital media discourse

Lingual factors play a decisive role in shaping meaning transformation in multimodal digital media communication and its translation.

At the lexical level, multimodal digital media discourse is characterized by neologization, semantic extension, metaphorization, borrowings and abbreviations, all of which contribute to meaning transformation and pose specific challenges for translation. Neologization is illustrated by newly coined terms such as *doomscrolling* or *infodemic*, which encapsulate complex digital behaviours and require either borrowing or descriptive translation in the target language. Semantic extension can be observed in words like *platform*, which in digital media extends beyond its original technical meaning to denote social networks, content ecosystems, and modes of interaction. Metaphorization is evident in expressions such as *information war* or *viral content* where biological

or military metaphors are used to conceptualize digital phenomena, often necessitating careful adaptation to preserve evaluative connotations. Finally, the rapid circulation of borrowings and abbreviations including *AI*, *DM*, *NFT*, or *FAQ* reflects the globalization and standardization of digital communication, compelling translators to decide between direct borrowing, transliteration, or explicitation depending on audience familiarity and communicative context.

At the syntactic level, digital media texts tend toward compression, fragmentation, and non-canonical sentence structures, including ellipsis, parataxis, and headline-style nominal constructions, which significantly influence meaning construction and translation. For example, ellipsis is common in headlines such as *More sanctions expected* or *Talks ongoing* where auxiliary verbs and explicit subjects are omitted to achieve brevity. Parataxis can be observed in sequences like *Markets fall, investors panic, currencies weaken*, where clauses are juxtaposed without explicit connectors, creating a rapid, event-driven narrative. Headline-style nominal constructions such as *Government response under scrutiny* or *Economic recovery at risk* replace full verbal predicates with noun phrases, foregrounding key concepts while suppressing agency and temporality. These syntactic features enhance immediacy and readability in digital media but often require restructuring in translation to preserve information hierarchy, coherence, and pragmatic force in the target language.

At the discourse level, cohesion and coherence in digital media texts are often achieved through implicit connections, intertextual references, hashtags, hyperlinks, and multimodal cues rather than through explicit grammatical markers. For instance, hashtags such as *#BreakingNews* or *#ClimateCrisis* function as thematic anchors that link individual posts to broader discursive frames, while hyperlinks guide readers to background information without verbal elaboration. Intertextual references including allusions to previous headlines or viral events rely on shared knowledge to generate coherence, as in captions like *Another 2008 moment?* accompanied by a financial chart. Multimodal cues – images, emojis, layout, or typography – further contribute to meaning construction by reinforcing evaluative stance or emotional tone. In translation, these implicit cohesive devices often require compensation or selective explicitation, as part of the meaning remains contextually inferred rather than linguistically encoded.

Pragmatic factors within language use such as evaluative vocabulary, modality, stance markers, and expressive means also play a significant role in meaning transformation in multimodal digital media communication. For example, evaluative adjectives like *controversial*, *dramatic*, or *unprecedented* introduce an implicit judgment that shapes audience perception, while modal expressions such as *may*, *is expected to*, or *must* signal varying degrees of certainty or urgency. Stance markers including phrases like *experts warn* or *critics argue* frame information from a particular perspective, and expressive means such as intensifiers or emotionally charged wording enhance persuasive impact. As digital media discourse often blends informational and persuasive functions, translators must strategically adjust these pragmatic elements to preserve communicative intent, align with audience expectations, and maintain the intended illocutionary force in the target language.

4.2. Extralingual factors of meaning transformation in multimodal digital media discourse

Extralingual factors play a crucial role in meaning transformation within multimodal digital media communication, as they shape not only how messages are produced and disseminated but also how they are interpreted and translated. Unlike lingual factors, which function within the language system itself, extralingual factors originate in the broader technological, social, cultural, and communicative environment of digital media, shaping how messages are produced, disseminated, interpreted, and translated.

One of the key extralingual factors influencing meaning transformation in digital media translation is technological mediation. Digital platforms impose specific formats, algorithms, and technical constraints that shape message length, visibility, and prioritization. Algorithm-driven content ranking, character limits, interface design, and multimodal integration (combining text with images, video, or emoji) directly affect meaning construction by encouraging semantic compression,

heightened expressiveness, and selective foregrounding of information. As a result, translation decisions are frequently guided by platform logic and visibility requirements rather than by purely linguistic considerations, leading translators to adapt content strategically in order to maximize communicative effectiveness within the multimodal digital environment.

Communicative context and audience orientation constitute another significant extralingual dimension of meaning transformation in digital media translation. Digital media texts are typically produced for heterogeneous, transnational, and rapidly changing audiences, whose cultural backgrounds, informational competence, and value systems may differ considerably. This diversity necessitates pragmatic adaptation in translation, including cultural filtering, selective explication or omission of background information, and adjustments in tone, register, and evaluative stance. As a result, meaning transformation arises as translators adapt messages to the target audience's expectations, knowledge, and cultural norms, ensuring communicative relevance and interpretive accessibility in digital media contexts.

Temporal factors also exert a strong influence on meaning construction in multimodal digital communication. The emphasis on immediacy, real-time updates, and rapid information circulation significantly reduces opportunities for detailed contextualization and nuanced elaboration. Under such conditions, meaning is often provisional, fragmentary, and subject to continuous revision as new information emerges. This temporal pressure affects translation strategies by prioritizing speed, relevance, and timeliness over completeness or stylistic refinement, leading translators to favour concise formulations, flexible wording, and easily updateable textual structures.

In addition, sociocultural and ideological factors play a crucial role in shaping meaning transformation in multimodal digital media communication. Media texts often reflect dominant narratives, value judgments, and ideological positioning that are not always explicitly encoded at the lingual level but are embedded in framing choices, thematic emphasis, and patterns of representation. Translators must therefore interpret these implicit evaluations, underlying perspectives, and discourse positioning in order to reproduce, mitigate, or appropriately adapt the intended meaning in the target language, considering the sociocultural norms and ideological sensitivities of the target audience.

Finally, multimodality functions as a decisive extralingual factor in digital media communication. Images, layout, typography, audio-visual elements, and interactive features often carry a substantial part of the message, complementing or even overriding the verbal component. In translation, this multimodal configuration frequently requires partial verbalization, the rebalancing of meaning components, or the use of compensatory strategies to account for non-verbal cues such as visual symbolism, colour coding, or sound effects that cannot be directly transferred across languages. As a result, translators must interpret meaning holistically, considering the interaction between verbal and non-verbal elements to preserve the overall communicative effect.

While lexical and syntactic transformations shape meaning at the formal level, they do not fully account for the communicative effects of translated digital media texts. Meaning transformation therefore extends to the pragmatic level, where translation strategies are guided by communicative intent, audience orientation, and platform conventions.

4.3. Translation strategies of semantic transformation in multimodal digital media discourse

In digitally mediated environments, translation rarely preserves stable meanings in their original form. Instead, it involves the strategic reconfiguration of meaning, with translators recalibrating illocutionary force, evaluative stance, and contextual framing to ensure functional adequacy under platform-specific constraints.

At the semantic level, meaning transformations often manifest through translation strategies of semantic compression and semantic expansion, which are realized through generalization, concretization, descriptive translation and selective omission.

Semantic compression, one of the most frequent semantic transformation strategies in digital media translation, involves reducing propositional content while retaining the core informational value. This strategy is largely determined by the specific nature of digital media texts such as headlines, push notifications, captions, and social media posts, which prioritize brevity and immediacy.

In practice, semantic compression is realized through translation transformations such as omission, concretization and, in some cases, generalization whereby translators condense information, omit secondary details, or selectively specify key elements while replacing less essential explicit statements with more generalized or inferable meanings. For example:

- (1) *Authorities announced that emergency measures would be implemented in several regions following severe weather conditions.* – ‘*Запроваджено надзвичайні заходи в регіонах, що постраждали від негоди*’.

In this source sentence taken from a headline or push notification, reporting verbs *announced*, causal explanations, and temporal markers are omitted. The strategy is deliberately chosen to meet platform-specific constraints and the reading habits of digital audiences, where rapid scanning and instant comprehension are prioritized. Although explicit details are reduced, the essential meaning is preserved, while immediacy, clarity, and communicative efficiency are enhanced.

Concretization, by contrast, is applied when vague or underspecified source expressions require clarification in order to preserve informational value and ensure accurate interpretation. For example:

- (2) *The company faced regulatory issues.* – ‘*Компанія зіткнулася зі штрафами та перевітками на відповідність вимогам*’.

In translation, the addition of ‘штрафами та перевітками на відповідність вимогам’ specify the nature of the problem. The choice between these strategies is determined by factors such as the target audience’s background knowledge, the genre and format of the digital platform, and the overall communicative goals of the translated message.

Semantic expansion is conversely employed when cultural references, implicit assumptions, or context-dependent meanings in the source text require explication for the target audience. This strategy is commonly realized through translation transformations such as generalization, explication and, in some cases, descriptive translation whereby culture-specific or implicitly encoded elements are rendered in a more accessible and explanatory form.

Generalization is employed when excessive specificity in the source text is irrelevant, culturally inaccessible, or potentially distracting for the target audience, leading the translator to replace detailed references with more inclusive or neutral formulations. For example:

- (3) *The decision was criticized by members of the House Ways and Means Committee.* – ‘*Рішення було піддане критиці з боку законодавців*’.

In the translation of the source sentence, institutional specificity (*the House Ways and Means Committee*) is reduced to ensure broader comprehensibility – ‘*з боку законодавців*’.

As a result, semantic equivalence in digital media translation is frequently functional rather than referential, oriented toward preserving communicative impact and relevance rather than achieving formal symmetry of content. For example:

- (4) *The policy sparked backlash online.* – ‘*Політика викликала широке обурення в соціальних мережах*’.

In this case, the vague reference *online* is explicated ‘в соціальних мережах’ to specify the communicative space in which the reaction occurred. This strategy is motivated by the need to reduce ambiguity and clarify culturally and contextually bound meanings for the target audience. Although descriptive translation results in increased textual length, it enhances interpretive transparency and ensures accurate comprehension within the digital media context.

4.4. Translation strategies of pragmatic transformation in multimodal digital media discourse

Multimodal digital media discourse frequently combines informational, persuasive, and expressive functions, which may be distributed differently across languages and cultures.

Pragmatic transformations arise from shifts in communicative intention, evaluative stance, and audience orientation. In translation, this gives rise to a set of pragmatic adaptation strategies including modulation of illocutionary force, pragmatic reframing, and recontextualization, each realized through specific translational transformations such as modulation, grammatical replacement, total reorganization, and transposition.

Modulation of illocutionary force is a key pragmatic transformation strategy in digital media translation, whereby the translator adjusts modality, emphasis, and evaluative markers to align the message with the communicative norms of multimodal digital media. This is achieved through shifts in tense, aspect, intensifiers, and hedging devices, enabling translators to strengthen urgency, soften categorical statements, or recalibrate degrees of certainty in accordance with the pragmatic conventions of the target media environment. For example:

(5) *The situation could escalate further.* – ‘Ситуація, ймовірно, погіршиться’.

In this case, the modal verb *could*, which expresses possibility, is replaced by a stronger probability marker ‘ймовірно’, which intensifies the sense of urgency. This strategic choice reflects the pragmatic conventions of news alerts and breaking news formats, where heightened immediacy and impact are prioritized in order to capture audience attention and increase perceived relevance.

Pragmatic reframing is another widely used pragmatic transformation strategy, which involves altering perspective or focus without changing the core message. This strategy is realized through specific translation transformations such as syntactic or morphological replacement, transposition, shifts in thematic focus enabling the foregrounding or backgrounding of agency, responsibility, or evaluative emphasis while preserving the core propositional meaning. For example:

(6) *Government officials defended the decision.* – ‘Рішення було захищене урядовцями’.

This restructuring shifts the focus from the actors to the action itself, thereby backgrounding agency. Such reframing is often strategically motivated by ideological sensitivity, audience expectations, or dominant media conventions in the target culture, allowing the translator to align the message with prevailing norms of representation while maintaining its essential meaning.

Recontextualization is a particularly significant pragmatic transformation strategy in digital media translation, whereby the translated text is repositioned within a new discursive, cultural, or media context shaped by platform conventions and audience expectations. As digital media texts operate in rapidly changing multimodal communicative environments influenced by surrounding headlines, hyperlinks, and visual elements, translation often requires contextual relocation and pragmatic recalibration of meaning.

Recontextualization is typically realized through specific translation transformation such as the total reorganization of information, which may involve shifts in framing (for example, from a problem-oriented to a solution-oriented presentation), changes in perspective (from an institutional to

an audience-centered viewpoint), or restructuring of information flow (such as adapting an inverted-pyramid news structure to a more narrative or explanatory format). For example:

(7) *Authorities announce new restrictions amid rising cases.* – ‘Що нові обмеження означають для мешканців’.

A source headline framed institutionally is recontextualized in translation, shifting the focus from official action to audience impact. Such a translation transformation does not alter the core informational content but adapts its presentation to the expectations and reading practices of the target media environment.

The strategic choice of recontextualization is primarily motivated by the need to ensure coherence, relevance, and communicative effectiveness in the target media space rather than to replicate the original textual configuration.

4.5. Translation strategies of conveying implicit meaning in digital media translation

The phenomena of irony, presupposition, intertextual references, and culturally encoded evaluations are often linguistically underdetermined and rely heavily on shared background knowledge, contextual awareness, and media literacy.

Implicit meaning plays a central role in multimodal digital media communication, where a substantial part of the message is conveyed indirectly rather than through explicit lingual forms. In multimodal digital environments, these implicit meanings are frequently reinforced by headlines, visual cues, hyperlinks, or prior discursive events, which further complicates their interpretation and translation.

In translation, implicit meanings may be partially lost, reformulated, or strategically compensated through pragmatic adaptation. This process inevitably leads to meaning transformation, as translators must balance interpretive transparency with platform-imposed constraints such as brevity, immediacy, and multimodality. The challenge lies in preserving the intended evaluative or pragmatic effect without overburdening the text or disrupting its communicative flow.

To address implicit meaning in digital media translation, translators typically employ one of three main translation strategies: preservation of implicitness, partial explication, and compensation.

The first translation strategy is preservation of implicitness, whereby the original indirectness is maintained on the assumption that the target audience shares sufficient background knowledge to infer the intended meaning. For example:

(8) *The negotiations did not produce the expected outcome.* – ‘Переговори не дали очікуваного результату’.

In this case, the source text implicitly conveys the idea of failure or breakdown of the talks without explicitly stating it. The translator preserves the implicit meaning in the target text, assuming that the target audience can infer the negative outcome from the conventional diplomatic phrasing. No additional clarification is introduced, as the indirect formulation reflects standard practices of institutional and political communication, where explicit references to failure are often avoided for pragmatic reasons.

The second translation strategy involves partial explication, in which key evaluative cues or presuppositions are made more explicit to prevent misinterpretation while still retaining a degree of indirectness. For example:

(9) *The project has encountered certain challenges.* – ‘Проект зіткнувся з певними труднощами, що вплинули на терміни його реалізації’.

In the source text, the phrase *certain challenges* implicitly signals the presence of problems or setbacks without specifying their nature or consequences. In the target text, the translator partially explicates this implicit meaning by introducing the evaluative cue ‘*що вплинули на терміни його реалізації*’, which clarifies the significance of these challenges while preserving the indirect, non-confrontational tone characteristic of professional and institutional discourse. This strategy helps prevent potential misinterpretation by the target audience while maintaining the pragmatic function of implicitness.

The third translation strategy is compensation, which entails introducing alternative pragmatic signals, such as evaluative markers, shifts in tone, or contextual cues elsewhere in the text, to offset meanings that cannot be directly transferred. For example:

- (10) *Officials acknowledged that mistakes were made during the operation.* – ‘*Посадовці визнали, що під час операції були допущені помилки, викликавши хвилю критики з боку громадськості*’.

In the source text, the passive construction *mistakes were made* functions as a conventional journalistic euphemism that implicitly downplays responsibility and avoids naming specific actors. This pragmatic nuance cannot be fully preserved through a direct translation alone. To compensate for the loss of implicit evaluative force, the translator introduces an additional contextual cue ‘*викликавши хвилю критики з боку громадськості*’ elsewhere in the sentence. This compensatory element restores the critical undertone and signals the negative public reaction, thereby maintaining the communicative impact of the original media message while adapting it to the expectations and interpretive framework of the target audience.

5. Conclusions

The study demonstrates that meaning transformation in digital media translation is the result of a complex interaction between lingual and extralingual factors inherent to digitally mediated communication. Digital media discourse, characterized by multimodality, immediacy, compression, and audience orientation, creates conditions in which meaning is inherently dynamic and context-dependent, significantly expanding the translator’s mediating role.

It has been established that lingual factors at the lexical, syntactic, and discourse levels such as neologization, metaphorization, semantic extension, syntactic compression, implicit cohesion, and pragmatic framing systematically contribute to meaning transformation and necessitate strategic adaptation in translation. At the same time, extralingual factors including technological mediation, platform constraints, audience heterogeneity, temporal pressure, sociocultural norms, and multimodality play a decisive role in shaping both meaning construction and translation strategies.

The analysis confirms that semantic transformations in digital media translation are predominantly realized through translation strategies such as compression and expansion, implemented via omission, concretization, generalization, and explication with functional equivalence taking precedence over formal symmetry. Pragmatic transformations, in turn, arise from shifts in communicative intent and are addressed through modulation of illocutionary force, pragmatic reframing, recontextualization, and compensation.

Special attention has been given to the conveying of implicit meaning in translation, which constitutes a core feature of multimodal digital media communication. The study identifies three principal translation strategies for handling implicit meaning in translation: preservation of implicitness, partial explication, and compensation, each representing a conscious translation choice conditioned by platform conventions, audience competence, and the risk of misinterpretation.

Overall, the findings support the view that semantic and pragmatic transformations in digital media translation are not incidental deviations but strategically motivated adaptive mechanisms. Translation in the multimodal digital media environment functions as a context-sensitive process of

communicative negotiation, in which meaning is fluid, adaptive, and co-constructed. This reinforces the need to conceptualize digital media translation not as a linear transfer of meaning, but as an adaptive, decision-driven process aimed at preserving communicative intent under platform-specific constraints.

Perspectives of future possible research may include a deeper investigation of translation strategies in fully multimodal media formats such as video news, podcasts, and interactive social media content where verbal translation interacts with audio-visual semiotic systems. Further studies could also explore the role of AI-assisted translation tools and algorithmically mediated content distribution in shaping translation practices within multimodal digital media environments. Another promising direction involves the comparative analysis of multimodal translation strategies across different linguistic and cultural media systems, which would contribute to a broader understanding of meaning construction in global digital communication.

Declaration of competing interest

The authors have no competing interest or funding support to declare.

The authors declare no use of generative AI.

References

- Bateman, J. A. (2014). *Text and image: A critical introduction to the visual/verbal divide*. New York, London: Routledge.
- Boliquilov, F. (2025). Translation and linguistics in the age of digital technologies: A study of modern approaches. *IQRO Journal*, 15(1), 45–51. Retrieved from <https://inlibrary.uz/index.php/iqro/article/view/80364>
- Đorđević, J. P. (2022). *Digital media discourse in linguistic research*. Nišu, Serbia: Filozofski fakultet Univerziteta u Nišu. <https://doi.org/10.46630/dmd.2022>
- Forceville, C., & Urios-Aparisi, E. (Eds.). (2009). *Multimodal metaphor*. Berlin, Germany: Mouton de Gruyter.
- Jenkins, H. (2006). *Convergence culture: Where old and new media collide*. New York, NY: New York University Press.
- Jewitt, C. (Ed.). (2009). *The Routledge handbook of multimodal analysis*. New York, London: Routledge.
- Kress, G., & van Leeuwen, T. (2001). *Multimodal discourse: The modes and media of contemporary communication*. London, UK: Arnold.
- Machin, D. (2013). *What is multimodal critical discourse analysis?* London, UK: Bloomsbury.
- Manovich, L. (2001). *The language of new media*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Mialkovska, L., Sternichuk, V., Yanovets, A., Hubina, A., Kyseliuk, N., Zabiika, I., & Kriukova, Y. (2024). Linguistic and pragmatic aspects of communication in the modern media world. *Multidisciplinary Science Journal*, 6, Article 2024ss0709. <https://doi.org/10.31893/multiscience.2024ss0709>
- Mondada, L. (2016). Challenges of multimodality: Language and the body in social interaction. *Journal of Sociolinguistics*, 20(3), 336–366. https://doi.org/10.1111/josl.1_12177
- O'Hagan, M. (2002). *Translation-mediated communication in a digital world*. Clevedon, UK: Multilingual Matters. <https://doi.org/10.21832/9781853595820>
- Page, R. (2012). *Stories and social media: Identities and interaction*. New York, London: Routledge.
- Pirdaus, D. I. (2025). Media and Internet linguistics: Language transformation in digital communication. *International Journal of Linguistics, Communication and Broadcasting*, 3(2), 50–56. <https://doi.org/10.46336/ijlcb.v3i2.226>
- Thurlow, C. (2017). Locating language in new/social media. In J. Burgess, T. Poell, & A. Marwick (Eds.), *Handbook of social media*. London, UK: Sage. Retrieved from

https://www.academia.edu/31483202/Digital_discourse_Locating_language_in_new_social_media

Usmonova, G. I. (2025). Semantic shift in digital communication: The impact of social media on language. *The Lingua Spectrum*, 4(1), 631–639. Retrieved from <https://lingvospektr.uz/index.php/lingsp/article/view/778>

Wildfeuer, J. (2014). *Film discourse interpretation: Towards a new paradigm for multimodal film analysis*. London, UK: Routledge.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗМІСТУ В МУЛЬТИМОДАЛЬНИХ ЦИФРОВИХ МЕДІА ТА СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ

Яна Бойко

доктор філологічних наук, професор,
Київський національний університет технологій та дизайну
(вул. Мала Шияновська, 2, Київ, 01011, Україна);
e-mail: yana.boyko.85@gmail.com
ORCID <https://orcid.org/0000-0002-0074-5665>

Віра Ніконова

доктор філологічних наук, професор,
Національна академія Служби безпеки України
(вул. Михайла Максимовича, 22, Київ, 03066, Україна);
e-mail: nikonovavg@gmail.com
ORCID <https://orcid.org/0000-0002-0324-4217>

Рукопис надійшов 12.03.2026; отримано після доопрацювання 29.04.2026;
прийнято до друку 11.05.2026; опубліковано on-line 31.05.2026

Анотація

У статті досліджуються семантичні та прагматичні трансформації в цифровому медіаперекладі, визначаються ключові лінгвальні й екстралінгвальні чинники, що впливають на конструювання смислу в умовах технологічно опосередкованої комунікації, та окреслюються ефективні стратегії перекладу для збереження комунікативного наміру в медіадискурсі цільовою мовою. У дослідженні обґрунтовується, що цифровий медіадискурс, на відміну від традиційних писемних текстів, характеризується мультимодальністю, компресією, оперативністю та виразною орієнтацією на аудиторію, що підвищує варіативність смислу та посилює посередницьку роль перекладача. Особливу увагу приділено лінгвальним чинникам, які реалізуються на лексичному, синтаксичному, дискурсивному та прагматичному рівнях. У статті наголошено на визначальній ролі екстралінгвальних чинників у формуванні та інтерпретації смислу та виборі перекладацьких стратегій, що часто зумовлює пріоритет комунікативної ефективності й релевантності над формальною еквівалентністю. Семантичні трансформації у перекладі цифрових медіатекстів проаналізовано з акцентом на стратегії компресії та розширення, реалізовані через вилучення, конкретизацію, узагальнення й експлікацію. Прагматичні трансформації розглянуто крізь призму модифікації ілюктивної сили, прагматичного переформатування, реконтекстуалізації та компенсації. Окрему увагу приділено відтворенню імпліцитного смислу, який визначається як ключова характеристика мультимодального цифрового медіадискурсу. У дослідженні виокремлено три основні стратегії передачі імпліцитності: збереження імпліцитності, часткову експлікацію та компенсацію. Отримані результати підтверджують, що семантичні й прагматичні трансформації у перекладі цифрових медіатекстів функціонують як адаптивні механізми, а не як спотворення смислу. Переклад розглядається як контекстуально зумовлений, орієнтований на прийняття рішень процес опосередкованого конструювання смислу, що формується під впливом конвенцій цифрових платформ, очікувань аудиторії та комунікативних цілей.

Ключові слова: комунікативний намір, контекстуалізація, міжкультурна комунікація, мультимодальність, орієнтація на аудиторію, прагматична адаптація, семантична варіативність, цифровий медіа переклад.

Декларація про конфлікт інтересів

Автори на мають жодних конфліктів інтересів щодо цієї статті.

Автори заявляють, що у підготовці цієї статті не використовувалися інструменти штучного інтелекту.

Cognition, Communication, Discourse, 2026, 32, 43-56
<https://periodicals.karazin.ua/cognitiondiscourse>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-03>

Received March 2, 2026; revised May 12, 2026;
accepted May 17, 2026; published on-line May 31, 2026

PLEONASMS IN ENGLISH AND UKRAINIAN: LEXICAL-SEMANTIC AND PRAGMATIC ASPECTS

Tamara Chkhetiani*

PhD, Associate Professor,
Kyiv National Linguistic University
(73, Velyka Vasylykivska St., Kyiv, 03680, Ukraine);
e-mail: 4597114@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-0251-4928>

Yuliia Mishchenko

Master of Arts in Philology,
Kyiv National Linguistic University
(73, Velyka Vasylykivska St., Kyiv, 03680, Ukraine);
e-mail: yuliia.bobko@knlu.edu.ua

Article citation: Chkhetiani, T., & Mishchenko, Y. (2026). Pleonasm in English and Ukrainian: Lexical-semantic and pragmatic aspects. *Cognition, Communication, Discourse*, 32, 43-56.
<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-03>

Abstract

Pleonasm and pleonastic constructions represent complex processes of interaction between the logic of speech and its expressiveness, between the economy of linguistic means and stylistic overload. The problem of pleonasm or verbosity development represents important linguistic aspects, which are in the focus of present day linguistics. Its resolution touches upon fundamental issues of linguistics in general and semantics in particular, since in the modern context it is crucial to express oneself concisely, to form statements capable of objectively conveying information without elements that duplicate each other's content, which is the essence of the language economy law. The relevance of the study is grounded in the high frequency of pleonastic constructions in modern communication and in the lack of systematic research addressing their functional potential. Pleonasm is often perceived as a hidden linguistic phenomenon, since in everyday communication it is rarely recognized as redundancy. Speakers intuitively accept pleonastic combinations as natural and even necessary, because their redundant elements are semantically integrated and no longer consciously perceived as repetitive. In this sense, pleonasm is explicit in structure but implicit in awareness: its redundancy is objectively present, yet subjectively unnoticed by language users. The paper considers the phenomenon of pleonasm through the prism of linguistic norms and linguistic usage, outlines its stylistic and syntactic potentials. The key object of the analysis of the problem is the conscious use of pleonastic compounds as means of expressiveness, as well as underlying semantic nature and pragmalinguistic force of constructions. Despite their prevalence in everyday speech, media discourse, literature, academic and public communication, pleonasm remains insufficiently described from a comparative and pragmalinguistic perspective. This paper responds to this problem by analyzing pleonasm as a dynamic phenomenon shaped by cognitive, historical, and communicative factors. Notwithstanding a previous scientific research on pleonasm as constructions that overload the text with unnecessary words, the study proved that pleonasticity performs important pragmatic functions in both the English and Ukrainian languages such as quantitative, emphatic and vocative functions in literary texts and poetic language where these stylistic techniques emotionally color the content.

Keywords: *pleonasm, tautology, redundancy, pragmatic value, semantic meaning, stylistic potential.*

1. Introduction

The key concept of “pleonasm” lies in a redundant duplication of semantics within a combination of words that functions as a justified synonymy that has a great pragmatic potential, and an unjustified one that violates economy principles in the language. In linguistics, there is a problem of such linguistic phenomenon as pleonasm and pleonastic constructions concerning their definition, structural, semantic and pragmatic properties, and their practical popularity in language use.

The *subject-matter* of this paper is structural, semantic, and pragmalinguistic aspects of pleonastic phrases in the English and Ukrainian languages. On practical investigation and identification of the criteria of semantic redundancy formation and their pragmalinguistic features in English and Ukrainian, as well as on their comparative analysis is based the *objective* of the research.

The study comprises the following *tasks* set forth to achieve the aforementioned aim:

- to define the linguistic phenomenon of “pleonasm” and characterize its semantics, structure and stylistic manifestations;
- to reveal the essence of pleonasms in a general context;
- to provide an explanation of the semantic mechanisms that explain the appearance of pleonasms in lexical and syntactic compounds;
- to identify pragmatic functions of pleonasms and their significance in the formation of linguistic expressiveness;
- to conduct a comparative analysis of pleonasms in the English and Ukrainian language systems;
- to determine the place of pleonasms in language system and distinguish it from the identified concept of tautology;
- to determine methods of eliminating repeated lexemes in academic discourse and to justify the appropriateness of their use in biblical discourse, literature and poetry, culture of everyday communication, and business and facilitating language development through effective interaction with interlocutors.

Authentic texts in English and Ukrainian from journalistic, scientific, fiction works, films, business-related contexts, and colloquial speech provided the basis for the research paper. Dictionaries and linguistic sources served as auxiliary tools while conducting the study.

The problem of using and rephrasing semantic redundancy is not sufficiently reflected in the theory of linguistics and translation studies, which, in turn, complicates its practical research. The concept of “pleonasm” is considered in the works of such linguists as Ponomariv (2001), who argued that pleonasticity becomes a violation of the language norm, especially in the mass media; Shevelov (1971), who analyzed pleonastic complexity as a stylistic stress or rhetorical device; Zorivchak (1987), who considered the problem of pleonasms within translation studies as a result of calque; Wierzbicka (1987), who investigated the issue of expressiveness in the communicative aspect.

The current positioning of pleonasm as a linguistic approach that is inappropriate in media and scientific discourses is reflected in works by Bondarenko (2004), Kolomiytsev (2009), Litkovych (2016a; 2016b), Stratulat (2021), and Marchuk in media and scientific discourses is reflected in works by Bondarenko (2004), Kolomiytsev (2009), Litkovych (2016a; 2016b), Stratulat (2021), and Marchuk, Kozak, and Skorobohatova (1995), who highlighted structural, semantic, and some pragmalinguistic aspects of pleonasms from the point of view of a speech error, not concentrating on distinguishing it from the concept of tautology. Pleonasm is often biasedly identified with tautology, which calls for their differentiation.

2. Method

The criteria for distinguishing stylistically justified synonymy and pleonastic redundancy were shaped at the intersection of works of foreign and home scholars, such as Muhammed and Meftin (2016), Litkovych (2016a), Ponomariv (2001), and Wierzbicka (1987).

To achieve the outlined objectives and implement the research tasks, a range of methodological approaches was used. A descriptive method systematized the linguistic material, in particular the

structural, semantic and syntactic nature of pleonasticism. A lexicographic method was instrumental in constructive cooperation with explanatory, synonymous, phraseological and etymological dictionaries for further component analysis. A comparative method enabled us to compare pleonasm, their common features, correlations, individual attributes and irrelevance in different language environments of the English and Ukrainian languages. A semantic analysis rendered it possible to study the constituents of pleonastic constructions in order to identify semantic redundancy. Finally, a contextual analysis functioned as a key component in determining the well-suited and inadequate functional expediency of pleonasm in a communicative situations and a wide range of discourses, and facilitated refuting the identification of the phenomenon of pleonasticism with a linguistic anomaly.

3. Findings

Widespread usage of pleonasticity is characterized by its practicality in many scenarios. In cases of informal communication, it helps to purposefully emphasize the importance and argumentativeness of what is said, while in poetry it usually serves to maintain the poetic flow, namely forming rhythmic symmetry through compromise, without editing out nuances that might feel a little bit uncertain and contradict linguistic economy. As a metacommunicative component, semantic redundancy strategically adds meaning to a message, implements additional communicative intentions beyond literal words, and encourages readers to perceive and interpret information in a particular way; though in literature and religious discourses moderate excessiveness fosters empathy in readers, symbolism narratives, intentional deepness and emotional coloring in written texts and focuses readers' attention on details. At the same time, as a lack of speech and writing confidence, pleonasm entered scientific writing of the English and Ukrainian languages violating lexical-grammar norms by calquing. On the other hand, pleonasm is a multifunctional technique deliberately used by writing gurus as a lexical aid to create their own individual style. Overall, by equating pleonasm with a linguistic error that has become integrated into writing, its significance is underestimated.

Pleonasm, like every linguistic unit, is characterized in terms of its grammatical structure. The grammatical analysis allows determining which components of the multipart pleonasm duplicate each other's meaning and concretize the function each part of speech performs.

Structurally, pleonastic compounds are made up of different parts of speech; nominal word combinations prevail. However, not all combinability patterns are equally registered in English and Ukrainian. [N + Adv] patterns were not found in our English corpus; and [N + compound Adj] patterns were not found in Ukrainian (Table 1).

Table 1

Composition of nominal pleonasm

Form	English	Ukrainian	Meaning
Noun is combined with adjective	<i>true fact; final conclusion; close proximity; bad evil; hot fire; new innovation; past history; future plans; final outcome</i>	<i>мусульманська мечеть; пернаті птахи; попереднє планування; вічна традиція із року в рік; цілковита протилежність; новий початок</i>	An adjective emphasizes a feature of a noun by specifying it. Even if this feature is common understanding of the linguistic unit.
Noun is combined with adverb	Not registered	<i>Це правда, точно так і було! Ви отримуєте додатково бонус!</i>	Adverbs duplicate the meaning, reinforcing nouns.

Continuation of Table 1

Compound predicate	<i>He <u>did do</u> his homework yesterday.</i>	<i>Він <u>знову повторив ще раз</u>.</i>	In English, it is a tool of amplification effect. In Ukrainian, it usually consists of a verb and an explanatory adjunct.
Noun is combined with noun	<i>fennec fox; kiwi fruit; pizza pie</i>	<i>прейскурант цін; отара овець; факт дійсності; інтернет-сайт</i>	Excessively repeated the same meaning.
Noun is combined with two adjectives	<i>final end result; past history events; future upcoming events; necessary required documents</i>	<i>швидкі експрес-тести; колишній екс-прем'єр; щасливий хеппі енд</i>	Both adjectives include synonymous semantics and in combination, they duplicate each other's meaning.
Noun is combined with the compound adjective	<i>the cost-of-living value; working-to-tule strike</i>	Not registered	The compound adjective is redundant.

In our corpus, the tendency to form pleonasticity is immanent to all parts of speech, the numeral included (Table 2).

Table 2

Composition of numerical pleonasm

Form	English	Ukrainian	Meaning
Numeral is combined with a plural noun	<i>three triplets; both two students</i>	<i>двоє близнюків</i>	Numerals specify semantics of nouns.
Numeral is combined with verb	<i>duplicate twice; triplicate thrice</i>	<i>двічі дублювати; двічі повторити</i>	The interpretation of verbs is already based on quantity.

Pronominal pleonastic units are registered both in English and Ukrainian languages (Table 3).

Table 3

Composition of pronominal pleonasm

Form	English	Ukrainian	Meaning
Pronoun is combined with noun	<i>they all; she ... herself; he ... himself</i>	<i>усі вони; моя автобіографія</i>	The pronoun executes the pleonastic function.
Combination of pronouns	<i>personally I; he himself</i>	<i>він сам себе принизив; він сам собі на умі; я сам себе знаю</i>	Each of the pronouns fulfills its own syntactic role in the sentence, but one reinforces the whole meaning expressed in the pleonasm.

In English and Ukrainian, adverbial pleonastic elements may combine with other adverbs, with adjectives, notional verbs, and modal verbs (Table 4).

Table 4

Composition of adverbial pleonasms			
Form	English	Ukrainian	Meaning
Adverb is combined with adjective and noun	<i>very unique invention; completely final decision</i>	<i>Це абсолютно безкоштовний подарунок!</i>	Adverbs are pleonastic regarding adjectives and adjectives are pleonastic regarding nouns.
Adverb in comparative degree	<i>more better; more easier</i>	<i>більш практичніший; мені відповідальніший</i>	An excessive adverb implies grammatical and lexical redundancy to the adjective.
Adverb is combined with verb	<i>completely finish; fall down; whisper quietly; return back; sit down</i>	<i>повністю завершити; впасти донизу; тихо прошепотіти; повернутися назад; ззадалегідь попередити</i>	Semantic pleonasm is formed with a help of a redundant adverb.
Adverb is combined with adjective	<i>completely full; very individual</i>	<i>майстерно вправний; феноменально незвичайний; потенційно можливий</i>	Semantic redundancy is formed by an adverb that reproduces the meaning of the adjective and might be easily omitted.
Modal verb is combined with adverbs	<i>can possibly; could probably</i>	<i>напевно можу; точно маєш право</i>	Adverbs only repeat meanings of modal verbs.

In our English corpus, pleonastic elements are hardly ever formed by adjectives. In contrast, they tend to form a separate group of pleonastic units in Ukrainian (Table 5).

Table 5

Composition of adjectival pleonasms			
Form	English	Ukrainian	Meaning
Adjective is combined with two nouns	Not registered	<i>вечірній захід сонця; основна суть справи; безкоштовний подарунок-сюрприз</i>	An adjective acts as a definition for the first noun, and the second noun duplicates its meaning.

Whereas pleonasms mislead people and are no longer consciously perceived as repetitive, tautology is an easily detected violation of linguistic economy. While pleonasm covers only a combination of words, tautology is able to function on both semantic and syntactic levels. The substitution of the concepts is unacceptable.

At the same time, both pleonasms and tautology play a vitally important role in pragmatics, where their usage is a conscious step towards achieving linguistic goals. Their utilization might be both intentional and unintentional uncontrolled strategies.

Moreover, pleonasms are constructive stylistic tools of vocative and humorous effects, filling in speech pauses and avoiding directness by maintaining social norms of politeness and speech competence. The expediency of pleonastic redundancy is also justified in pedagogical and logopedical contexts performing cognitive and didactic functions.

4. Discussion

A pleonasm is a linguistic phenomenon, which occurs in word combinations where one unit duplicates the meaning of another: one or more elements of the phrase are semantically excessive and do not add new information to the context. This linguistic phenomenon is distinguished as a mistake in terms of linguistic norms and language economy; for instance, its functionality, namely the use of redundancies, contradicts the principle of conciseness and clarity of expression, e.g., *a pair of two*.

Historically, the roots of pleonasm lie in oral speech as in the process of communication speakers yield precision of formulation. Duplication of word semantics as a stylistic error or stylistic device gradually penetrated the written format of language, e.g., *heroic feat, burning fire*. While pleonasms in journalism and works of art for the purpose of stylization, rhythm, and poetics are justified, their presence in scientific works reduces the quality of the text, e.g., *semantic meaning*.

4.1. Principles of the formation of pleonasms in the English and Ukrainian languages

British linguist Crystal (2018, p. 183) mentions pleonasticity as a marker of naturalness, spontaneity in colloquial speech that stemmed from linguistic economy. Its application might be characterized by the following factors:

- lack of speech confidence, when the pleonasticity of word combinations causes redundancy and cumbersomeness of speech, e.g., “*смертельно вбитий труп загиблого мерця*.” Poor vocabulary manifests itself in difficulties in finding synonymous pairs and leads to a monotonous phrasing with the usage of pleonastic and tautological constructions.
- use of the potential of a stylistic tool to enhance the emotional coloring of the statement. Shevelov (1971) analyzed pleonastic redundancy as a stylistic device for the compositional construction and rhythmization, as well as a tool for enhancing expression and structure, e.g.:

- (1) “*Книга просто наповнена пахощами великодніх страв, просто дивуєшся багатоманітністю і всілякістю української великодньої кухні*.” (Kulyas, 2014, p. 59).

In order to emphasize the beginning of the statement, Carl von Clausewitz uses pleonastic construction “*repeat again*”:

- (2) “*We repeat again: strength of character does not consist solely in having powerful feelings, but in maintaining one’s balance in spite of them...*” (Clausewitz, 1984, p. 107).

Despite the fact that this expression is labelled as pleonastic one, it is widespread both in the English and in the Ukrainian languages, both in colloquial speech and poetic diction (example 3 and others below):

- (3) “*Я не втомлююсь повторювати знову...*” (Osipenko, 2018, p. 8).

- metacommunicative component, where pleonasticity functions as a hint for message interpretation. As a result, the addressee understands what to focus on or what attitude the orator has got towards what is being said, e.g., “*мій власний особистий вибір*” is a case of pleonastic emotional-marker metacommunication;
- literal translation of a foreign expression by directly replacing each element. O. Ponomariv (2001, p. 127) affirms that this problem is determined by calque from East Slavic languages. It functions as a violation of the linguistic norm, especially in the mass media, and the Ukrainian language should be stripped of unnecessary expressions because both languages have similar mechanisms for the formation of pleonasticity, such as “*small dwarf*” – “*маленький карлик*”, “*new news*” – “*нова новина*” (Litkovych, 2016a);

- habits of informal communication, when certain combinations are rooted in ethnolinguistics. E.g., the phrase “*I personally think that...*” contains a stylistically redundant adverb, cf. “я *бачив це на власні очі*” (stylistically redundant adjective). In the analysis of discourse markers Wierzbicka (1991) defined this phenomenon as a situationally pleonastic component, or metatextual pleonasm, that functions at the metatextual level and should not be considered as simply tautological extra words.
- pleonasms in religious discourse emphasize solemnity, sacredness, and form rhythmic symmetry; as a mnemonic technique, it facilitates memorization. E.g., in the English version of Quran pleonasticity is a deliberate strategy to convey the ceremonial intonation of exaltation:

(4) “*In the name of God, the Gracious, the Merciful*” (The Holy Quran, 2024, p. 327);

(5) cf. “*And Joseph dreamed a vision, [...]*” (King James Bible, 2023, p. 540).

Pleonasms are not just linguistic “redundancies,” rather living evidence of how dynamically language functions and develops. Formation of pleonasms is the consequence of natural psycholinguistic processes and, in most cases, pleonasms arise unintentionally, driven by the intent to emphasize or clarify the meaning, even at the cost of repetition. Furthermore, pleonasms are a consequence of linguistic evolution, calquing from other languages, as well as historical shifts in the meanings of words, which over time make some lexical units semantically redundant. Besides this, pleonasticity enters the language through colloquial speech, where functions as metacommunicative component for stylistic emphasis and emotional enhancement of the statement.

Moreover, a pleonasm may change into a simple word combination. Due to historical factors, namely changes or loss of the original meaning of a word, the pleonastic nature of certain lexical combinations disappears, e.g., *black ink, book library, друкована газета* (Sinclair, 2018).

Pleonastic calquing in the Ukrainian language occurs when there is a combination of:

- two loaned words with similar meaning, e.g., *динамічна* (Gr. ‘dynamic’) *трансформація* (Lat. ‘transformation’);
- word originated from foreign language is clarified by Ukrainian one, e.g., *сервісне* (Eng. ‘service’) *обслуговування* (Kulishenko, 2011).

4.2. Structural-semantic aspect of pleonasm

Pleonasms are classified according to their structural features and the types of redundancy they form. As a rule, pleonasm is a two- or three-component combination with sequential placement of components, e.g., *free gift, істинна правда*. Rarely used are redundant word combinations, where elements might be distanced from each other, e.g., *a.m. in the morning, імпортувати з-за кордону*.

Pleonastic saturation occurs in the following types of constructions:

- classic synonymous duplication – a combination of semantically similar units, e.g., *to kick it with your feet, an atmospheric air, a rich oligarch*;
- pleonasm with repetition – a noun and a semantically redundant adjective that is duplicated, e.g., *red red blood, black black coal, white white snow*. Pleonasms with paired adjectives are combinations of nouns with duplicated redundant attributive component, e.g., *pretty-pretty beauty, step by step instruction*;
- duplication of grammatical forms – a monocomponent grammatical combination of excessive prefix and suffix usage (e.g., *intertwined, irregardless*), and a multi-component grammatical combination, which occurs while adding an adverb to comparative degree of comparison of adjectives (e.g., *more easier, more better*) (Litkovych, 2016a, p. 24; Quillbot, 2025);
- usage of the unnecessary qualifying adjectives in word combinations, e.g., *qualified expert*;
- logical duplication, e.g., *basic fundamentals, остаточно зінсована річ*;
- partial synonymy of components – the constituents of word combinations are close in meanings and are used with pragmatic intent, e.g., *antique and vintage, killed and neutralized*;
- repetition of genitive and species concepts, e.g., *frozen ice, органічний мінерал природнього походження*.

Interestingly, in phraseology pleonasm is used as fixed, indivisible, coherent components of the unit that is close in meaning, e.g., *Heaven above*; *Боже небесний*; *when it rains, it pours*.

Pleonastic combinations can belong to several types simultaneously depending on their structural features.

4.3. Structure of pleonastic phrases

According to the table 1, pleonasm is a multicomponential phenomenon. To take it into consideration, pleonasticity can form combinations of any grammatical units, i.e., nouns with nouns, nouns with adjectives, nouns with adverbs, compound predicates, adverbs with adjectives, numerals with nouns or verbs, etc. In-depth analysis of a pleonastic compound gives an opportunity to determine which element is redundant and might be eliminated without damaging the meaning.

Abbreviations—the first letters of a word or phrase—are commonly accompanied by auxiliary, usually pleonastic, words for qualitative integration in both English and Ukrainian. Those words or their meanings are already included in abbreviations' decodings, but they are not depicted in written or oral forms of speech, e.g., *HIV virus* (Human Immunodeficiency Virus), *СБУ України* (Служба безпеки України), *GPS system* and *GPS система* (Global Positioning System) ("Pleonasm", 2025).

4.4. Semantics of pleonasm and tautology

Tautology (from the Greek *tauto* 'the same' and *logos* 'word') is a manifestation of redundancy in speech, which lies in unintentional or intentional formal or semantic duplication of message elements. Until recently, tautology was viewed as nothing more than a result of speakers' lack of literacy or paradoxical thinking. Vernacular approach to tautology considers it a mere manifestation of incorrect language use.

Nowadays, tautological units are distinguished as formally grammatical, that is a repetition of words with common roots, and semantics or words with the same meaning but different roots. Tautology should be distinguished from repetitions that add semantic load.

If tautology might be used intentionally, its usage with the aim to create the effect of speaker's or writer's ignorance is impractical. Accordingly, intentional tautology, same as pleonasm, functions as a stylistic and literary device, becoming a text-forming factor. With a help of the phenomenon, tropes of his works are emotive, author's position is reinforced ideologically and the context is presented structurally and semantically well. Every thought he puts on paper is abounded in tautological epithets, e.g.,

- (6) *“Люди жили нормально, думали нормально, відчували нормально [...] патріотизм був патріотизмом, космополітизмом [...] нація була нацією, а не “всенацією” [...] любов до свого була любов'ю до свого, а не – водночас – до чужого й ворожого”* (Mykytiuk, 2019).

In Zorivchak's concept (1987), the problem of pleonasm was identified with tautology, in particular, modified repetition. In some sources, the definitions of pleonasm and rhetorical tautology coincide. Thus, tautology, like pleonasm, is a type of redundancy that is formed with the help of two or more constituents. From the semantic, not a morphological point of view, tautology corresponds to pleonasm. Nevertheless, to resolve the problem of confusing the concepts of tautology and pleonasm through the morphological prism, it is best to define tautology as a case of coincidence of morphemes of words, and the phenomenon of pleonasm as a case of duplication of their semantics. Therefore, tautology cannot be classified as a pleonastic subspecies, because it is characterized by the duplication of morphemes rather than semantic meanings. As a rule, tautology makes the text more loaded and is considered a more serious violation of language economy.

4.5. Functions of pleonasm in English-language and Ukrainian-language discourse

In spoken language, limited linguistic competence provokes unintentional and uncontrolled use of

redundancy, whereas in writing, tautology and pleonasm are desirable, motivated stylistic tools. Among the pragmatic functions of pleonasms one could distinguish the quantitative, the menasive, the promissive, and the vocative functions. In addition, pleonasm is functional in humor, literature and logopedics as well as a means of avoiding directness and a pause filler in public speeches.

The **quantitative function** of pleonasms is to express quantity, intensity, and degree of action or characteristic. Pleonastic excess serves to amplify emotional and semantic weight through quantitative and qualitative exaggeration. The speaker creates a sense of emotional tension or emphasis and conveys their subjective assessment of the situation, e.g., “усі без вийнятку” and “*all without exception*”, “*дуже сильно болить*”, “*страшенно сильно вдарив*”.

The **menasive function** of pleonasms is aimed at expressing threats that may cause certain fears or increase the level of fear by a menacing tone. Pleonasms in combination with verbs can indicate a warning in a threatening scaring form. Whether the menacing function is used successfully depends solely on the speaker’s ability to clearly express aggression towards the interlocutor and influence their psychological condition. In various texts or messages, pleonasms in the menasive are always categorical and clear, with a noticeable level of emotion and tension. The menasive function is usually used in conflict situations to influence a person’s emotional and mental state and increase their level of anxiety.

(7) “*Ще раз спробуй – і я тебе особисто власноруч розтпоу.*” (Kolesnyk, 2024).

(8) “*You’re definitely beyond any doubt having problems.*” (Crane et al., 1994-2004).

The **promissive function** involves speech acts of promise. Pleonastic elements in this case serve as auxiliary enhancers of credibility and persuasiveness, i.e. they guarantee that the promise will be fulfilled. Thus, promissives are used to influence a person in order to emphasize clarity of intent, confidence and emotional involvement.

(9) “*She guarantees, assures with total certainty that she gonna finish tommorow*” (Gatiss et al., 2010-2017).

(10) “*Я обіцяю тобі – чесно, щиро, від усього серця!*” (Horotko, 1993-1996).

The **vocative function** of pleonasms lies in attraction of attention with a help of address. Pleonasms are used deliberately and excessively to create irony, sarcasm or sarcastic modulation of politeness.

(11) “*Oh, my dearest friend and companion, who has forgotten everything again!*” (Crane et al., 1994-2004).

Pleonasm as a means of avoiding directness is an indispensable component of interpersonal communication. Pleonasticity is a soft, vague linguistic tool that veils the essence of dialogue, maintains social norms of politeness, and distracts attention at the right moment.

(12) “*Я просто хотів лише сказати одну маленьку дрібничку.*” (Crane et al., 1994-2004).

Pleonasm as a means of filling speech pauses allows the speaker to avoid silence, which is perceived as weakness or incompetence in formal speech, and to gain an opportunity to formulate the next thought. To reflect their competence, experienced speakers even have a list of prepared, often pleonastic, responses to lower the tone of the conversation, gain additional time to structure their thoughts, and strengthen the argumentativeness of their answers.

(13) “*So, as I’ve mentioned earlier, the problem is a driving force...*” (Gatiss et al., 2010-2017).

Pleonasm as an indicator of politeness and protesting rhetoric is widespread in political and public discourse and serves as a method of persuasion, e.g., “*We are all united for a common goal*” (Fabrizi, 2010). The socio-pragmatic etiquette function of speech behavior can be reflected in the repetition of speech means, if this does not violate the rule of appropriateness.

Excessive constructions are a leading transitional stage to more complex grammatical and lexical constructions in the formation of children’s speech confidence. The phenomenon of pleonasm becomes a part of their language practice, as it engraves and defines the meaning of words in their memory, e.g., “*Come over here to us*,” “*Иди сюда ось прямо тут*”. Pleonasticity is not a mistake, but a key milestone of the psychological process that helps children to better understand, build and structure the world around them, e.g., “*Я дуже сильно люблю цю улюблену іграшку*” (Horotko, 1993-1996). Pleonasms have been integrated into modern children’s songs, and shape their perception of the world. They make it easy to evoke associative connections and rhyme text.

4.6. Differential features of the pragmatics of pleonasm and tautology

Tautology, like pleonasm, is a lexical-emphatic construction, an emphatic repetition that is realized at the syntactic level with the help of intonational means of raising or lowering the tone of voice, stresses, or pauses. The emphatic effect of pleonasm is more obvious in spoken language, while tautology logically, convincingly, and semantically correctly highlights linguistic units in writing.

In literature, music, cinema, and visual arts, tautology is used to create a product that has a memorable name is associated with a strong visual image. The key features of a successful name’s choice are conciseness, euphony, and intrigue to tune the listener into the perception of the product and convey its main theme. E.g., the title of an issue of UNICEF’s children’s magazine, “*A child is a child* [...]” (UNICEF, 2017) highlights the problem of protecting the rights of all children.

The pragmatic value of both types of redundancy lies in the wide range of functions they perform. The quantitative function is represented by pleonasm only; tautology is not suitable for this pragmatic purpose. In addition, pleonasm is also considered a more useful means of formulating messages, as it sounds more natural than tautology is useful for provoking emotional excitement. In terms of linguistic etiquette, pleonasm is an important tool for interaction, as repeated requests, invitations, apologies and words of sympathy elicit more empathy and approval. Both pleonastic and tautological redundancies serve to amplify emotional and semantic weight in literature and poetry, and from grammatical and semantical points of view, tautology is perceived as a more correct artistic device. Both of them function as emphatic tools but only tautology is a summarizing idea mean justified by context.

5. Conclusions

Pleonasms—redundant word combinations—are a universal linguistic phenomenon that characterizes Germanic, Romance and Slavic languages. There is stylistically justified synonymy when pleonasms are used as stylistic devices to emphasize, interpret, rhyme, etc., and semantic redundancy, which might occur as a result of the lack of speech confidence and impoverished vocabulary.

The phenomenon has significant pragmatic value in poetry and rhythmic prose to set the rhyme symmetry and expressiveness; in literature to create deep emotional responses in readers and emotional enhancement; in cinematography and music to intensify, to convince, to make the characters sound lively, accessibly and understandably with the usage of colloquialisms, and to complete a rhythmic pattern of musicality; in journalistic sphere to highlight the main aspects of the topic; in religious discourse to enhance symbolism, lyrical pathos and exaltation.

Pleonasticity is a communicatively appropriate unit with its own place in the language system, where all parts of speech are able to perform a pleonastic function. Both pleonasm and tautology are not exclusively negative phenomena, but on the contrary, have pragmatic value depending on the context.

With a few exceptions, the results show that there are cases when tautology and pleonasm, as redundant language phenomena, have common features, but through the morphological prism,

tautology is a case of coincidence of morphemes of words, and the phenomenon of pleonasm is a case of duplication of their semantics. Additionally, pleonasticity covers only a combination of words, while tautology functions both in a combination of words and in a whole sentence.

However, their frequency and forms of realization depend on the language system. From a pragmatic point of view, pleonasms in the English and Ukrainian languages often act not only as redundant elements, but also as conscious linguistic choice that is applied for reinforcement, clarification and emotional expression.

Pleonasms should be considered as a justified tool of semantic and pragmatic influence with potential for further linguistic research.

Declaration of competing interest

The authors are familiar with the conflict of interest statement. The authors have no competing interests or funding support to declare. The authors confirm that the article has not been previously published in any form, including in other languages.

The authors declare no use of generative AI.

References

- Bondarenko, T. H. (2004). Pleonastic constructions as a conditioner of redundant information (based on the language of the mass media). *Journal of Cherkasy University. Philological Sciences*, 60, 31–38. (in Ukrainian).
- Бондаренко, Т. Г. (2004). Плеонастичні конструкції як конденсатор надлишкової інформації (на матеріалі мови ЗМК). *Вісник Черкаського університету. Філологічні науки*, 60, 31–38.
- Clausewitz, C. von. (1984). *On war*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Crystal, D. (2018). *The Cambridge encyclopedia of the English language*. Cambridge, UK: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781108528931>
- Kolomyitsev, V. (2009). The phenomenon of pleonasm in Ukrainian syntax. *Ukrainian Language*, 1, 33–40. (in Ukrainian).
- Коломійцев, В. (2009). Явище плеоназму в українському синтаксисі. *Українська мова*, 1, 33–40.
- Kulishenko, L. (2011). Pleonasms and tautologies in business communication. *Modern Philology*, 40, 96–106. (in Ukrainian).
- Кулішенко, Л. (2011). Плеоназм і тавтологія у діловому мовленні. *Новітня філологія*, 40, 96–106.
- Kulyas, P. P. (2014). *Practical guide to the course 'Typology of Errors: A study guide*. Kyiv, Ukraine: M.P. Dragomanov National Pedagogical University Press. (in Ukrainian).
- Куляс, П. П. (2014). *Редакторський практикум з дисципліни "Типологія помилок": Навчальний посібник*. Київ: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова.
- Litkovych, Yu. V. (2016a). *Pleonasms in contemporary English-language media discourse: Structure, semantics, functions* (Doctoral thesis, Kyiv National Linguistic University, Kyiv, Ukraine). (in Ukrainian).
- Літкович, Ю. В. (2016а). *Плеоназми в сучасному англomовному медіа-дискурсі: структура, семантика, функції*. (Дис. канд. філол. наук, Київський національний лінгвістичний університет, Київ, Україна).
- Litkovych, Yu. V. (2016b). Pleonastic collocations in contemporary English-language media texts. *Journal of Academic Research. Philological Studies*, 2(7), 80–87. (in Ukrainian).
- Літкович, Ю.В. (2016б). Плеонастичні словосполучення в сучасних англomовних медіа-текстах. *Збірник наукових праць. Філологічні студії*, 2(7), 80–87.
- Marchuk, L. M., Kozak, R. V., & Skorobohatova, O. O. (1995). *Specifics of the functioning of multi-component complex sentences with redundancy in modern Ukrainian literary language*.

- Kharkiv, Ukraine: H.S. Skovoroda Kharkiv State Pedagogical University. (in Ukrainian).
- Марчук, Л. М., Козак, Р. В., & Скоробогатова, О. О. (1995). *Особливості функціонування багатокomпонентних складних речень з явищем надлишковості у сучасній українській літературній мові*. Харків: ХДПУ ім. Г.С. Сковороди.
- Muhammed, Sh. E., & Meftin, J. A. (2016). A study of 'Pleonasm' with reference to some Biblical verses. *Journal of Al-Qadisiya University*, 19(1), 7–24.
- Ponomariv, O. D. (2001). *Culture of the word: Linguistic and stylistic advice: A study guide* (2nd ed., reprint). Kyiv, Ukraine: Lybid. (in Ukrainian).
- Пономарів, О.Д. (2001). *Культура слова: Мовностилістичні поради: Навч. посібник* (2-ге вид., стереотип.). Київ: Либідь.
- Ponomariv, O. D. (Ed.). (2001). *Modern Ukrainian language: A textbook for students of humanitarian disciplines* (2nd ed., revised). Kyiv: Lybid. (in Ukrainian).
- Пономарів, О. Д. (Ed.). (2001). *Сучасна українська мова: Підручник для студентів гуманітарних спеціальностей* (2-ге вид., перероб.). Київ: Либідь.
- Quillbot. (2025). *Pleonasm. Definition, meaning & examples*. (Version 15.179.0) [Large language model]. Retrieved from <https://quillbot.com/blog/rhetoric/pleonasm/>
- Shevelov, Yu. (1971). *Teasers and appeasers: Essays on socio-cultural history of Ukraine*. München, Germany: Wilhelm Fink Verlag.
- Stratulat, N. V. (2021). Pleonasms as a type of lexical non-standard expressions in academic discourse. *Academic Notes of V.I. Vernadsky Ternopil National University. Series: Philology. Journalism. Ukrainian Language*, 32/71(1), 100–105. <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2021.1-1/18> (in Ukrainian).
- Стратулат, Н.В. (2021). Плеоназми як різновид лексичних анормативів у науковому мовленні. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. Українська мова*, 32/71(1), 100–105. <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2021.1-1/18>
- Wierzbicka, A. (1987). Boys will be boys: 'Radical semantics' vs. 'radical pragmatics'. *Language*, 63, 95–114. <https://doi.org/10.2307/415385>
- Wierzbicka, A. (1991). *Cross-cultural pragmatics: The semantics of human interaction*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Zorivchak, R. P. (1987). The linguostylistic peculiarities of a literary text and translation (Doctoral thesis, Taras Shevchenko National University, Kyiv, Ukraine). (in Ukrainian).
- Зорівчак, Р. П. (1987). *Лінгвостилістичні характеристики художнього тексту і переклад* (Дис. д-ра філол. наук, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ, Україна).

Sources for illustrations

- Crane, D., Kauffman, M., & Bright K. S. (Executive Producers). (1994-2004). *Friends* [TV series]. Bright/Kauffman/Crane Productions; Warner Bros. Television.
- Gatiss, M., Moffat, S., Vertue, B., Eaton, R., Jones, B., & Vertue, S. (Executive Producers). (2010-2017). *Sherlock* [TV series]. Hartwood Films; BBC Wales; WGBH.
- Horotko, V. (Director). (1993-1996). *Кайдашева сім'я* [The Kaidash Family] [TV series]. UT-1.
- King James Bible*. (2023). Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Kolesnyk, A. (Director). (2024). *Конотопська відьма* [The Witch of Konotop] [Motion Picture]. Film.UA.
- Mykytiuk, O. R. (2019). Tautology in the writings of Dmytro Dontsov as an example of high-quality language use. *Ukrainian Meaning*, 103–112. (in Ukrainian).
- Микитюк, О.Р. (2019). Тавтологія в текстах Дмитра Донцова як взірць високої культури мовлення. *Український смисл*, 103–112.
- Osipenko, L. K. (2018). *A Field of Chamomile* (Poetry collection). Kyiv, Ukraine: DIA. (in Ukrainian).

- Осіпенко, Л. К. (2018). *Ромашкове поле* (Збірник віршів). Київ: ДІА.
- Pleonasm. (2025, February 21). In *Wikipedia*. Retrieved March 12, 2026, from <https://en.wikipedia.org/wiki/Pleonasm>
- Sinclair, J. (Ed.). (2018). *Collins COBUILD Advanced Learner's Dictionary* (9th ed.). Glasgow: HarperCollins Publishers.
- The Holy Quran*. (2024). New York, NY: Blurb Incorporated.
- UNICEF – United Nations Children's Fund. (2017). *A Child is a Child. Protecting Children on the Move from Violence, Abuse and Exploitation*. New York, NY: UNICEF.

ПЛЕОНАЗМИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ: ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ ТА ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТИ

Тамара Чхетіані

кандидат філологічних наук, доцент,
Київський національний лінгвістичний університет
(вул. Велика Васильківська, 73, м. Київ, 03680, Україна);
e-mail: 4597114@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-0251-4928>

Юлія Міщенко

магістр філології,
Київський національний лінгвістичний університет
(вул. Велика Васильківська, 73, м. Київ, 03680, Україна);
e-mail: yuliia.bobko@knlu.edu.ua

Рукопис надійшов 2.03.2026; отримано після доопрацювання 12.05.2026;
прийнято до друку 17.05.2026; опубліковано онлайн 31.05.2026

Анотація

Плеоназми та плеонастичні сполучення відображають складні процеси взаємодії між логікою мовлення та його виразністю, економією мовних засобів та стилістичною надлишковістю. Проблема формування плеоназмів або багатослівності становить важливий лінгвістичний аспект, який перебуває в центрі уваги сучасного мовознавства. Її вирішення порушує фундаментальні питання лінгвістики у цілому та семантики зокрема, оскільки в сучасному контексті надзвичайно важливим є вміння викладати свої думки в лаконічній формі, будувати висловлювання, що дозволяють передавати інформацію максимально об'єктивно, без надмірних повторень, як того вимагає закон економії мови. Актуальність дослідження зумовлена високою частотою плеонастичних конструкцій у сучасному комунікативному просторі та відсутністю систематичних досліджень, присвячених їхньому функціональному потенціалу. Плеоназм часто сприймається як приховане лінгвістичне явище, яке в повсякденному спілкуванні рідко розпізнається саме як надлишковість. Мовці інтуїтивно сприймають плеонастичні сполучення як природні й навіть необхідні, оскільки повторювані в них елементи є семантично інтегрованими й уже не усвідомлюються як повторення. У цьому сенсі плеоназм є явним за структурою, але прихованим у свідомості: його надмірність об'єктивно присутня, проте суб'єктивно не помічається учасниками мовлення. У статті розглядається феномен плеоназму крізь призму мовних норм та мовного вжитку, окреслюються його стилістичні та синтаксичні можливості. Ключовим об'єктом аналізу проблеми є свідоме використання плеонастичних сполучень як засобів виразності, а також прихована семантична природа та прагмалінгвістична сила таких конструкцій. Незважаючи на їхню поширеність у повсякденній мові, медійному дискурсі, літературі, академічному та публічному мовному просторі, плеоназми залишаються недостатньо описаними з порівняльно-лінгвістичної та прагмалінгвістичної перспектив. Дана стаття присвячена аналізу плеоназму як динамічного явища, що формується під впливом когнітивних, історичних та комунікативних чинників. Незважаючи на попередні наукові дослідження, в яких плеоназми розглядалися як надлишкові конструкції, що

перевантажують текст зайвими словами, проведене дослідження довело, що плеоназми виконують важливі прагматичні функції як в англійській, так і в українській мовах, зокрема кількісну, емпатичну та вокативну функції в літературних текстах та поетичній мові, де ці стилістичні прийоми надають твору емоційного забарвлення.

Ключові слова: *плеоназм, тавтологія, надлишковість, прагматична цінність, семантичне значення, стилістичний потенціал.*

Декларація про конфлікт інтересів

Автори ознайомлені із заявою про конфлікт інтересів і заявляють про відсутність конфлікту інтересів або фінансування дослідження. Автори стверджують, що стаття не була раніше опублікована в будь-якій формі, в тому числі іншими мовами.

Автори заявляють, що під час підготовки цієї статті не використовувалися інструменти штучного інтелекту.

Cognition, Communication, Discourse, 2026, 32, 57-75
<http://sites.google.com/site/cognitiondiscourse/home>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-04>

Received April 7, 2026; revised May 15, 2026;
accepted May 22, 2026; published online May 31, 2026

MULTIMODAL COMPOSITION OF INFOGRAPHICS EMBEDDED IN ONLINE NEWS DISCOURSE

Viktorija Hetman

Teaching assistant,

Taras Shevchenko National University of Kyiv
(60 Volodymyrska St., Kyiv, 01033, Ukraine);

e-mail: hetmanviktoria@gmail.com,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1319-912X>

Article citation: Hetman, V. (2026). Multimodal composition of infographics embedded in online news discourse. *Cognition, Communication, Discourse*, 32, 57-75. <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-04>

Abstract

The article investigates the multimodal arrangement of infographics embedded in online news discourse as one of the most effective means of representing complex information in the contemporary digital communication environment. The study is based on the theoretical framework of multimodality and multimodal discourse analysis, which regard meaning as a product of interaction between multiple semiotic resources. Within the context of online news communication, infographic objects are treated as integral multimodal units combining verbal, visual, typographic, spatial, numerical, and chromatic semiotic resources into a coherent communicative whole. As to the degree of semantic autonomy of infographic objects in relation to the verbal news text, the online news infographics may be classified into fully autonomous, partially dependent, and fully dependent on the news text itself. The article also highlights the principle models of constructing infographic objects and establishes that the most frequent compositional models include cartographic-based constructions and spatial-organizational structures with vertical or horizontal classification of information. The verbal mode primarily performs explanatory, nominative, and anchoring functions; visual, diagrammatic, and spatial elements structure information and guide interpretation. Typographic and color resources contribute to emphasis, hierarchy, and salience. Results reveal that infographics function as highly cohesive multimodal units whose communicative efficiency is ensured through the synergistic interaction of heterogeneous semiotic resources. Their composition is strategically organized to optimize perception, compress information, and strengthen the pragmatic impact of news communication.

Keywords: *online news discourse, multimodality, infographic, multimodal composition, semiotic resource, meaning-making, cross-modal cohesion.*

1. Introduction

The rapid advancement of digital communication has significantly reshaped communicative practices, replacing predominantly language-centered forms with complex semiotic environments where meaning is constructed through the interaction of multiple modes. Multimodality has thus emerged as a central concept in linguistics, media studies, and discourse analysis, addressing how different semiotic resources interact in the production and interpretation of meaning. Scholars emphasize that communication has never been purely linguistic; rather, language has always functioned alongside visual, auditory, and spatial elements. These modes do not function independently, but form a unified communicative system in which meaning emerges through their interplay.

Multimodality is generally understood as the integration of various semiotic resources within a single communicative act, employed to produce a coherent meaning in the process of social semiosis (Bezemer & Jewitt, 2018; Krysanova, 2022; Serafini, 2015; Shevchenko, 2022).

From a broad perspective, multimodality refers to the co-presence of multiple modes in communication, the interaction of semiotic resources, and the construction of meaning across modes (Cheema et al., 2023; Stöckl, Caple & Pflaeging, 2020; Tseng et al., 2021; Wildfeuer et al., 2020; Yefymenko, 2021). According to G. Kress and T. van Leeuwen three key premises of multimodality can be identified. First, meaning is constructed through a variety of semiotic resources, each characterized by its own affordances and constraints. Second, the process of meaning-making entails the integration of these resources into coherent multimodal configurations. Third, a comprehensive analysis of meaning requires attention to the full range of semiotic resources that collectively contribute to the formation of a unified communicative whole (Kress & Leeuwen, 2001).

Theoretical foundations of multimodality have been significantly shaped by the works of Gunther Kress and Theo van Leeuwen, who approach multimodality from a social semiotic perspective. They argue that modes are socially and culturally shaped resources, each possessing specific affordances, particular potentials and limitations to express meaning. From this point of view, communication is not simply the transmission of information, but the design of semiotic resources within a given social context (Kress & Leeuwen, 2021).

C. Jewitt also emphasizes the importance of examining how different modes interact within specific contexts and practices, suggesting that meaning is always distributed across a multimodal ensemble rather than located in a single mode (Jewitt, 2009).

A complementary dimension is introduced by Ch. Forceville, who focuses on the role of multimodality in rhetoric and persuasion. In this sense, multimodality becomes a key mechanism for shaping interpretation, influencing perception, and constructing persuasive messages, especially in media and advertising discourse (Forceville, 2020).

A more structural perspective is offered by J. Bateman, who emphasizes that multimodal texts are not arbitrary combinations of elements, but carefully organized systems. He draws attention to the architecture of multimodal documents, where layout, typography, and visual design contribute to the coherence and functionality of communication. This approach is particularly important for analyzing complex digital texts, where structure plays a crucial role in guiding interpretation (Bateman, 2014; Bateman & Wildfeuer, 2014).

Therefore, it might be stated that multimodality fundamentally reshapes our understanding of communication. It shifts the analytical focus from language as an isolated system to communication as an integrated semiotic process.

This shift has greatly influenced all kinds of communication including the public one. News as one of the most influential form of public communication is no longer confined to verbal reporting alone, but increasingly incorporates visual, audiovisual, interactive, and hypertextual resources (Kenneth, 2024). The internet remains the dominant medium of news dissemination, and its technological affordances enable the presenting of news information in a multimodal form, which makes the transmission of information more efficient, continuous, and dynamic.

This study *aims* to identify and classify the principal models of multimodal composition of infographic objects embedded in online news discourse, as well as to determine how verbal and non-verbal semiotic resources interact to ensure effective, coherent, and cognitively accessible representation of news information.

The main *objectives* of this research are:

- 1) to outline the theoretical foundations of multimodality and multimodal discourse analysis as applied to contemporary media communication;
- 2) to examine the role of infographics as integral multimodal components of online news discourse;

3) to identify the main semiotic resources involved in the construction of infographic objects, including verbal, visual, typographic, spatial, numerical, and color ones;

4) to analyze the structural and compositional organization of infographic objects embedded in online news reports;

5) to classify infographic objects according to the degree of their semantic dependence on the verbal news text;

6) to determine the principal models and strategies of multimodal composition used in contemporary online news infographics;

7) to reveal the mechanisms of cross-modal cohesion that ensure the integrity and communicative effectiveness of infographic-based news representation.

The *subject-matter* of this study is the multimodal composition of infographic objects in online news discourse; the interaction of verbal and non-verbal semiotic resources involved in the construction, organization, and interpretation of infographic meaning; the combinability of different modes realized through cross-modal cohesive ties.

The *material* comprises online news texts published by the British corporation BBC and the American cable news network CNN between 2023 and 2026. The corpus includes the top news posted on the main pages of both platforms.

2. Methods

Here in this research the multimodal discourse analysis (MDA) is applied to explore the multimodal arrangement of news infographics.

Multimodal discourse analysis can be defined as an approach to discourse that investigates how meaning is created through the interaction of multiple semiotic modes within a communicative event or text. Unlike traditional linguistic approaches, which tend to privilege verbal language as the primary carrier of meaning, MDA assumes that meaning is distributed across a range of semiotic resources and cannot be fully understood if only one mode is analyzed in isolation (O'Halloran, 2011). The central premise of MDA is that these modes are not supplementary to language, but are integral to the communicative process. Each mode contributes to meaning-making in a distinct yet interrelated way, and the interpretation of discourse depends on the way these resources are orchestrated into a coherent communicative whole (Norris, 2004).

At its core, multimodal discourse analysis is concerned with how meaning is created through the interaction of different modes in discourse.

The relevance of multimodal discourse analysis is particularly evident in contemporary media discourse, especially in online news communication. Digital news texts are rarely monomodal. They typically combine headlines, subheadings, written reports, photographs, videos, infographics, hyperlinks, captions, interactive elements, and typographic hierarchies into a single communicative formation. In such contexts, meaning is not conveyed linearly, but distributed across different semiotic layers, each of which contributes to the overall interpretive and pragmatic effect of the text. A photograph may provide emotional immediacy or evidential value, typography may establish informational hierarchy, layout may guide reading paths, and embedded video may intensify narrative engagement or authenticity. Consequently, multimodal discourse analysis provides a particularly effective methodological framework for examining how such elements function together in the construction of contemporary media meanings.

3. Findings

A key prerequisite for the successful communication of intended information to potential readers is its effective presentation within the contemporary information and communication environment. The way a message is organized and represented largely determines the degree of its comprehensibility, its pragmatic impact on the audience, and, ultimately, the breadth of that audience.

The dominant mode of presenting news content on online news platforms remains the verbal text, as it is exactly the verbal framing that enables the core function of news discourse to be realized most fully, namely, the provision of timely and comprehensive information about events deemed relevant and newsworthy.

At the same time, even when a news item appears to consist exclusively of verbal material, such a text may still be regarded as multimodal – or, more precisely, conventionally multimodal – since it incorporates a wide range of non-verbal semiotic resources, including numerals, punctuation marks, diacritical signs, mathematical symbols, and typographic markers. In addition, the graphemic representation of lexical units in news discourse is shaped by variations in font size, typeface, style, and color, all of which further attest to the multimodal character of news texts.

More importantly, in present-day communicative conditions, the effective representation of news information almost invariably involves the incorporation of illustrative materials, such as photographs, infographics, and video content.

It should also be mentioned that all the structural components of a news article (text, video, images, infographics) share a common thematic focus; however, each of them foregrounds distinct aspects within that theme to ensure news coherence and smooth flow of information representation. Moreover, this enables users to engage with the material through the mode that best suits their information needs whether by watching a video or reading a map chart. At the same time, it is important to note that none of these components is monomodal; rather, each constitutes a combination of interrelated semiotic modes. It is precisely this synergy of verbal and non-verbal elements that gives rise to a diverse multimodal product capable of ensuring a comprehensive and effective representation of information.

Against this background, the present study seeks to examine the specific features of arrangement of infographic objects embedded in the main body of online news reports since infographics have become an integral component of contemporary news discourse.

All the infographic resources used in an online news discourse may be classified according to the type of information they represent and the communicative function they perform. The most commonly employed types of news infographics include map charts, diagrams, graphs, tables, and timelines which might be further categorized as explanatory, statistical, chronological, spatial, comparative, hierarchical, and interactive multimodal formations.

The main communicative functions of online news infographics are as follows: to facilitate and simplify the perception of large-scale information flows by potential users; to compress large amounts of data in a visual form; to increase the effectiveness of information presentation enabling potential users to obtain the maximum amount of information within a minimal period of time; to help materialize and conceptualize the information enhancing its perceptive dimension (Gurchiani, 2015; Lee & Kim, 2016; Smiciklas, 2012).

4. Discussion

According to the nature of relationship between an infographic object itself and the news text which includes this infographic resource, it was suggested to classify infographic objects into:

1. **Fully autonomous**, i.e. infographics serves as a coherent and self-contained text whose semantics can be easily understood without reading the entire news article, provided the broader context of the event is known;
2. **Partially dependent**, i.e. the sense of infographics can be perceived without reading the entire news article, but the comprehension would be much better if the reader is familiar with the main content of the news;
3. **Fully dependent**, i.e. the essence of infographics can't be interpreted without prior knowledge of the information presented in the news article.

Following examples demonstrate the aforementioned statements.

The map chart in Figure 1 presents information about events of the Russia–Ukraine war and includes such components as 1) a headline *Russia carried out deadly attacks across Ukraine on Thursday*, highlighted in a large bold font; 2) a verbal informational message giving the background to the visual resource; 3) a map of Ukraine with marked locations of Russian attacks and occupied territories; 4) key Ukrainian city names displayed in a bold font reflecting their real geographical location; 5) short verbal messages of an explanatory character that are overlaid on the map and contain key lexical units *attacks, strikes, shelling, casualties, and injured people*; 6) factual data (date, sources, graphic author), presented in a smaller, lighter font indicating its supplementary nature.

The presence of multiple heterogeneous components makes this multimodal text self-sufficient and capable of functioning independently as a complete informational unit. According to the classification of multimodal text construction strategies proposed by Larysa Makaruk, this example demonstrates a strategy of full interaction between verbal and visual components implemented through the tactic of interdependence (Makaruk, 2019).

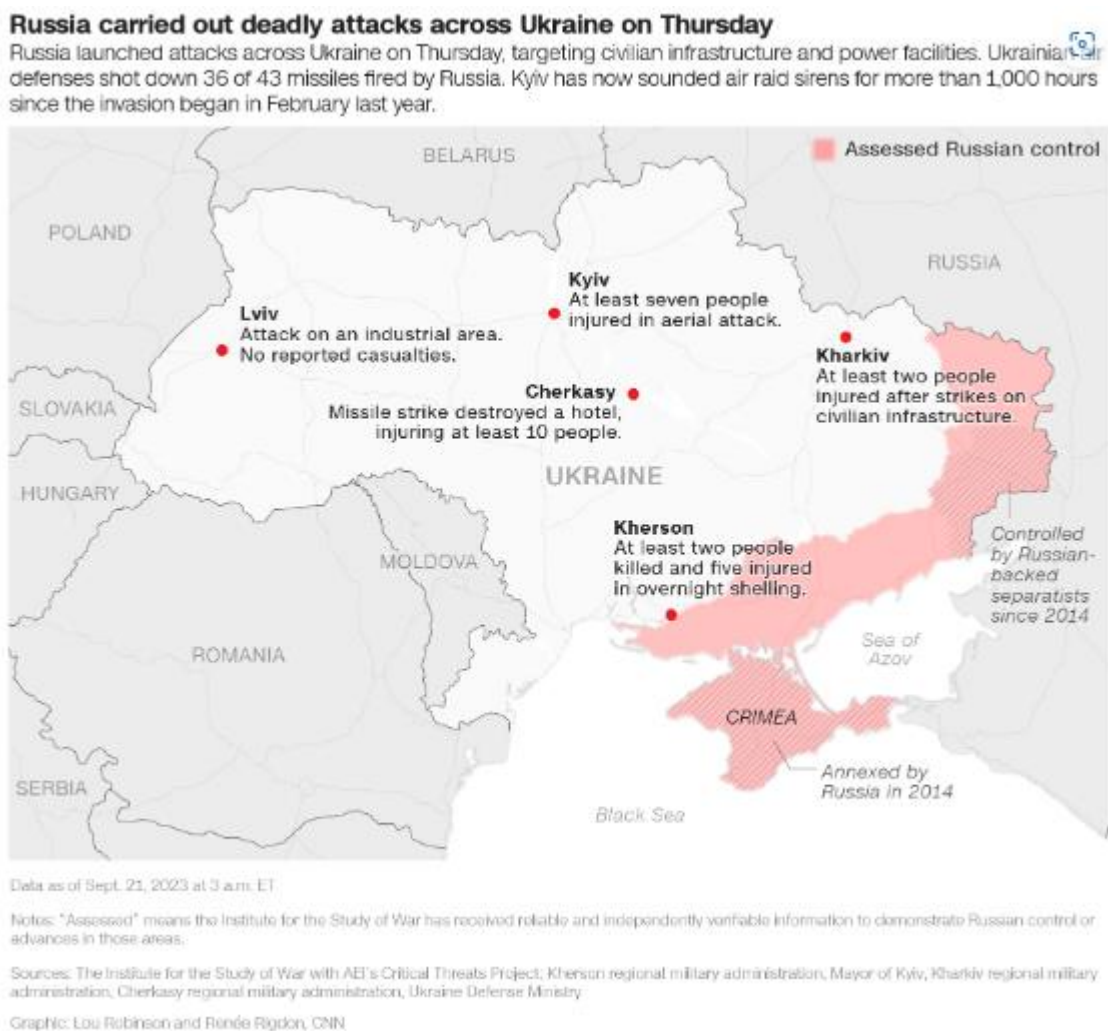

Figure 1. Russia carried out deadly attacks across Ukraine on Thursday.

<https://edition.cnn.com/europe/live-news/russia-ukraine-war-news-09-21-23/index.html>

The map chart in Figure 2 can also be considered fully independent. Its main structural components include a title, a concise explanatory sentence, containing all the necessary factual details (magnitude, location, time and date of occurrence), four adjectives indicating earthquake intensity, and place

names which provide the geographical reference that help orient the reader and connect the seismic event to familiar urban centers.

A particularly significant multimodal feature is the use of color-coded intensity zones, which visually represent the varying levels of seismic impact. The color here carries the dominant semantic load, classifying shake intensity and allowing the viewer to immediately identify the areas affected.

This map chart also incorporates an inset locator map in the upper-left corner, which situates Morocco within a broader regional and continental context. This smaller map performs an important orientation function, especially for international audiences who may not immediately recognize Morocco's position. It adds an additional cartographic layer to the infographic and contributes to its overall multimodal coherence by linking local and global scales of interpretation.

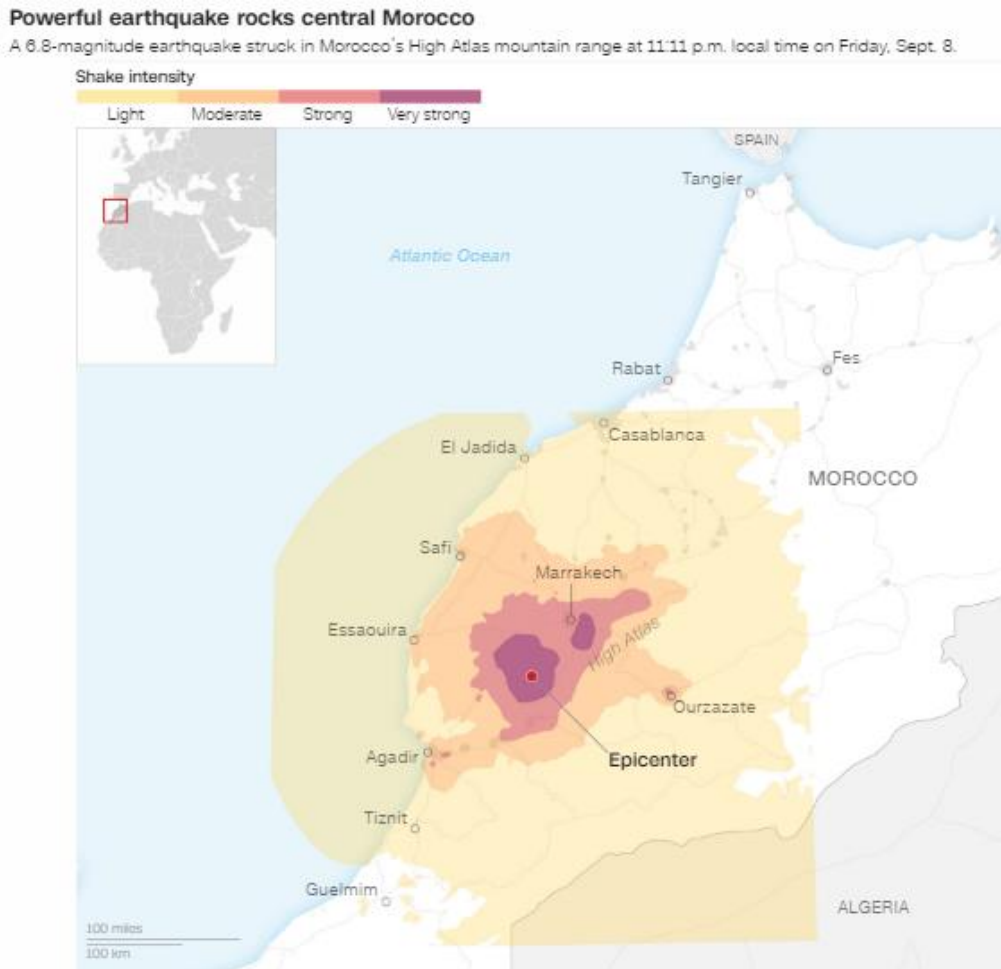

Figure 2. Powerful earthquake rocks central Morocco.

<https://edition.cnn.com/2023/09/10/africa/morocco-earthquake-day-two-intl-hnk/index.html>

Figure 3 depicts a complete informational message composed of a concise verbal narrative, anchored by the headline, a short paragraph beneath the headline which provides contextual background, introduces key actors (The USA, Russia, Venezuela) and explains the circumstances surrounding the tanker's interception. Additional verbal elements appear in annotation boxes (brief explanatory sentences) distributed across the map, each containing dates and brief descriptions of specific events. These textual components construct a chronological narrative (timeline), guiding the viewer through the sequence of events.

At the visual level, the dominant element is a world map depicted in the form of a simplified and stylized map, emphasizing major regions, thereby foregrounding the geopolitical scope of the

event. The use of a map situates the narrative in a global spatial framework, allowing the viewer to understand what happened and where it occurred. Orange trajectory line and arrows indicate the movement of an oil tanker from point to point across the Atlantic Ocean. In this context, it was essential to visually delineate the route in order to ensure its precise interpretation. The line transforms abstract information about movement into a concrete, traceable path and visually encodes direction, distance, and progression, effectively replacing lengthy textual explanations.

The typographic mode contributes to the hierarchy and clarity of information. The headline is prominently displayed in larger, bold font, signaling its importance. Core lexical items within the annotation boxes *Bella 1* and *Marinera* are highlighted with different shades of a red drawing attention to significant details. Smaller font sizes are used for explanatory texts, maintaining readability while preventing visual overload.

Color here also plays a meaningful semiotic role. The contrast between the neutral tones of the map (light blue and grey) and the bright orange route line creates visual salience, ensuring that the trajectory of the tanker is the focal point of the infographic. This chromatic contrast guides attention and supports the viewer in quickly identifying the most important informational elements.

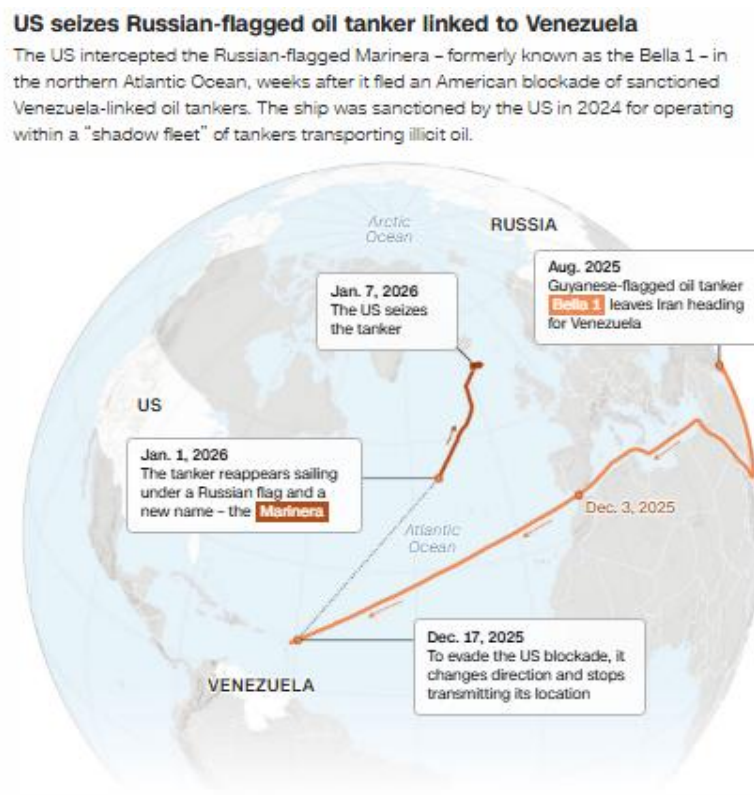

Figure 3. US seizes Russian-flagged oil tanker linked to Venezuela.

<https://edition.cnn.com/2026/01/10/politics/a-painted-flag-a-russian-bluff-and-an-18-day-chase-across-the-atlantic>

Figure 4 illustrates the classification of crude oil according to its physical and chemical properties, as well as the relationship between different oil types and the petroleum products derived from them.

At the verbal level, the infographic contains a clear headline, which immediately establishes the thematic frame of the visual scheme. A short explanatory text beneath the title introduces the key informational focus. Additional verbal labels throughout the image identify the main categories and outputs, such as *light*, *heavy*, *gasoline*, *kerosene*, *diesel fuel*, *jet fuel*, *butane*, *paraffin wax*, *lubricating oil*, *asphalt* and *tar*. These lexical units anchor the meaning of the visual elements and prevent ambiguity in interpretation.

At the visual level, the infographic relies heavily on illustrative representation. The central image depicts crude oil as a flowing substance that changes in color, viscosity, and texture from light golden tones to dark brown and nearly black. This gradual visual transformation helps the viewer intuitively grasp the distinction between lighter and heavier crude oil. The materiality of oil is conveyed iconically: light crude is shown as more transparent and fluid, while heavy crude appears thicker, denser, and more tar-like. This visual contrast makes the scientific classification immediately accessible even without extensive textual explanation.

The image also incorporates symbolic visual elements in the form of small icons representing petroleum products (a car, airplane, fuel container, gas cylinder, and road construction vehicle). These icons perform an explanatory and referential function by linking crude oil types to their common end uses. Therefore, this infographic does not merely classify oil, but also contextualizes its practical significance in everyday and industrial life.

From a spatial and compositional perspective, this infographic is organized in a left-to-right and top-to-bottom informational trajectory. This directional layout creates a strong sense of process and transformation, even though the image is static. The positioning of labels and icons reinforces this reading path and contributes to the overall coherence of the composition.

Also this multimodal infographic contains the embedded diagram in the upper-left section. This smaller chart classifies crude oil according to two intersecting parameters: heavy/light and sweet/sour. Here, meaning is created through a combination of verbal terminology, geometric structure, orientation, and color-coded axes.

The typographic mode is instantiated via large, bold letters of the headline and key categories *Light* and *Heavy*, establishing hierarchy and drawing attention to the most important conceptual oppositions. Smaller explanatory captions provide supporting details without overloading the viewer.

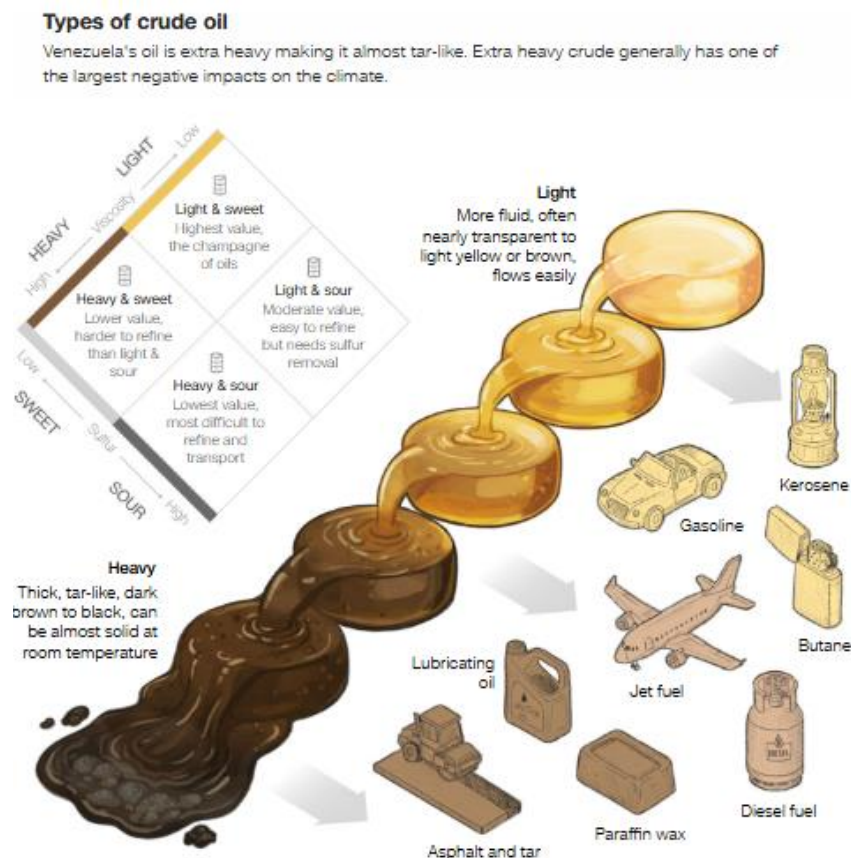

Figure 4. Types of crude oil.

<https://edition.cnn.com/2026/01/07/climate/venezuela-oil-dirty-emissions-methane>

Thus, the infographic objects of the first group can be perceived as distinct and self-contained units within news discourse capable of conveying detailed information without reliance on an extended textual canvas. Due to integration of verbal and non-verbal components a multimodal coherent whole is created possessing both cognitive efficiency and interpretive depth.

The second group – partially dependent infographic multimodal texts – is considered to be the most numerous in news discourse. The main difference from the first group lies in the usage of explanatory texts beneath the title – the infographic of the second group has less textual support thus making this type of infographic objects more dependent on the whole text of the news article.

In Figure 5 the core element is a cartographic image. Maps frequently appear in news infographics due to their effectiveness in representing current top news information. The map in figure 5 functions as the central cartographic mode. It outlines the territory of Ukraine and its neighboring states, allowing the viewer to perceive the war spatially rather than only narratively. Through cartographic simplification, the infographic reduces a highly complex military situation into a legible territorial scheme. In doing so, it transforms military and political situation into a visual representation of space, borders, and territorial occupation.

The verbiage of this multimodal infographic includes the headline which signals the geopolitical focus of the visual; verbal identification of countries and cities, and verbal explanations to the color-coded contour lines delineating territorial control in the context of the war in Ukraine.

The color coding operates as the primary resource for distinguishing categories of territorial control: red indicates areas under russian military control, purple marks areas held or regained by Ukraine, black line encircles the annexed Crimea. These chromatic distinctions enable the viewer to quickly decode the military situation without needing extensive textual explanation. In this sense, color functions as a crucial semiotic and classificatory device.

Areas of Russian military control in Ukraine

Figure 5. Areas of Russian military control in Ukraine.

<https://www.bbc.com/news/world-europe-67095103>

The infographic also incorporates the small locator globe in the upper-right corner, which situates Ukraine within a broader world context and is especially useful for international audiences.

From the point of view of typography, large, bolded letters are used for the title and country names, while smaller font size identify cities and verbal explanations to the color codes which helps the viewer distinguish between macro-level geopolitical entities and more localized reference points.

Figure 6 portrays a multimodal cartographic data infographic that communicates information about the distribution, type, and scale of major power plants in Iran.

Verbally the infographic is framed by the headline; additional explanatory text beneath the title specifies the categories of energy production represented in the map (hydro, gas, oil, nuclear). These verbal elements perform a crucial anchoring function: they define the scope of the infographic and guide the viewer's interpretation of the symbols and colors that appear on the map.

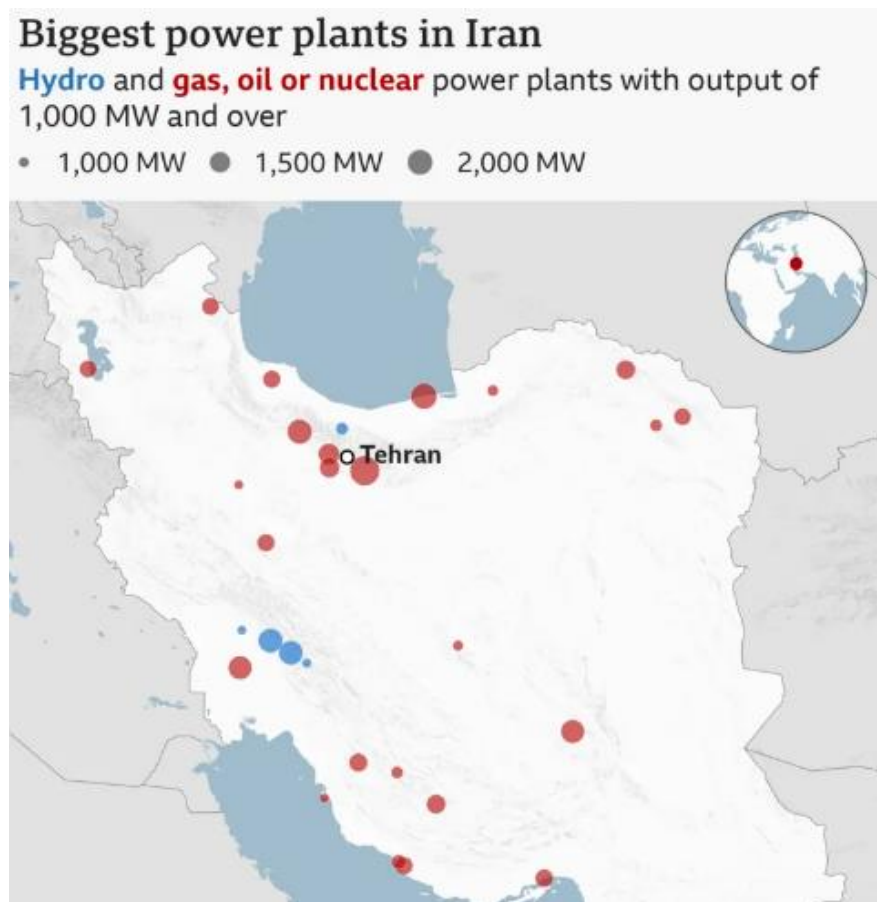

Figure 6. Biggest power plants in Iran.

<https://www.bbc.com/news/articles/c4g0pnnj8xyo>

The central semiotic resource is the map of Iran which situates the energy infrastructure spatially. This spatial dimension is particularly essential because it transforms abstract statistical information into a territorial and geopolitical pattern.

A key multimodal feature of the image is the use of colored circular markers, which simultaneously encode type and capacity of the power plants. Color functions as a classificatory device: blue markers indicate hydroelectric plants, while red markers represent gas, oil, or nuclear power plants. Marker size, in turn, signifies the output capacity of each facility, with progressively larger circles corresponding to 1000 MW, 1500 MW, and 2000 MW. In this way, the infographic combines chromatic coding and scalar symbolism to communicate two layers of information at once.

This dual coding allows the viewer to identify where major power plants are located, what type they are and how large they are in terms of output.

The image also includes a small locator globe in the upper-right corner, which situates Iran within a broader global context.

The typographic mode plays an important role in organizing informational hierarchy. The title is presented in a large, bold font, establishing its prominence, the explanatory text is displayed in a smaller font size with different colors that mirror the color coding used in the map. This is a particularly effective multimodal strategy, as it creates immediate cohesion between the verbal text and the visual symbols.

Figure 7 demonstrates the spatial distribution of deforestation in Pará State, Brazil. It is a satellite-based cartographic infographic which provides a realistic representation of the territory, creates a sense of immediacy and authenticity, visually evokes the actual physical landscape rather than a purely abstract map.

Color here functions as a highly salient semiotic device. Bright orange overlays mark the areas affected by deforestation. The contrast between the dark green and black tones of the forested landscape and the vivid orange patches allows the viewer to immediately distinguish between preserved and deforested areas.

Verbal labels include the headline, the explanatory wording for the orange color used throughout the map and names of geographical locations that orient the viewer within the represented space.

Figure 7. Deforestation in Para 2019 to 2022.

<https://www.bbc.com/news/world-latin-america-66435166>

It should also be underscored that this infographic transforms deforestation from an abstract ecological issue into a palpable and measurable phenomenon. It therefore performs not only an informative function, but also a potentially persuasive one, as the striking visual contrast between forested and affected areas may intensify the viewer's awareness of environmental loss. This infographic as well as the ones depicted in figures 5 and 6 illustrate the use of the localization strategy for representing information.

The infographic in figure 8 exemplifies a strategy of immersion into a real-life context, aiming to maximally “transport” the reader into real-world circumstances.

The dominant semiotic resource here is the photograph, which functions as an evidential and documentary mode. The image depicts the consequences of the Al-Ahli hospital strike in Gaza: a damaged outdoor area containing debris, destroyed vehicles, and scattered objects, all of which visually communicate the aftermath of a violent event. As a photographic representation, the image carries a strong sense of realism and immediacy, reinforcing the authoritative value of the report. In news discourse, such imagery often serves as a form of visual witnessing, providing viewers with the “direct access” to the material consequences of the event.

A particularly important multimodal feature of this image is the use of graphic annotation, namely the red circles and red caption boxes. These elements perform a strong interpretive function. Rather than leaving the viewer to independently scan the image for relevant evidence, the annotation explicitly marks and isolates the features that are considered semantically salient. The color places a significant role in this process. The bright red used for the circles and text boxes sharply contrasts with the muted grey, brown, and green colors of the photograph, immediately drawing the viewer’s attention to the highlighted areas. Red also carries strong connotative associations with urgency, danger, violence, and alertness, which amplifies the dramatic and evidential force of the image. Thus, color here functions both pragmatically and semiotically, intensifying viewer engagement and structuring the reading path.

Figure 8. Aftermath of Al Ahli hospital blast.

<https://www.bbc.com/news/world-middle-east-67144061>

The typographic mode also contributes to meaning-making. The verbal labels are presented in bold white font against red rectangular backgrounds, ensuring high visibility and readability. This typographic choice reinforces informational hierarchy and also aligns the image with the familiar mode of explanatory news graphics, where text is embedded directly into the image to facilitate rapid comprehension.

The multimodal visual in figure 9 features a compressive strategy of information representation, where large amounts of information are conveyed through a reduced number of verbal and visual means.

The US leads in pledging heavy weapons, and Poland has committed to supplying more tanks than any other nation

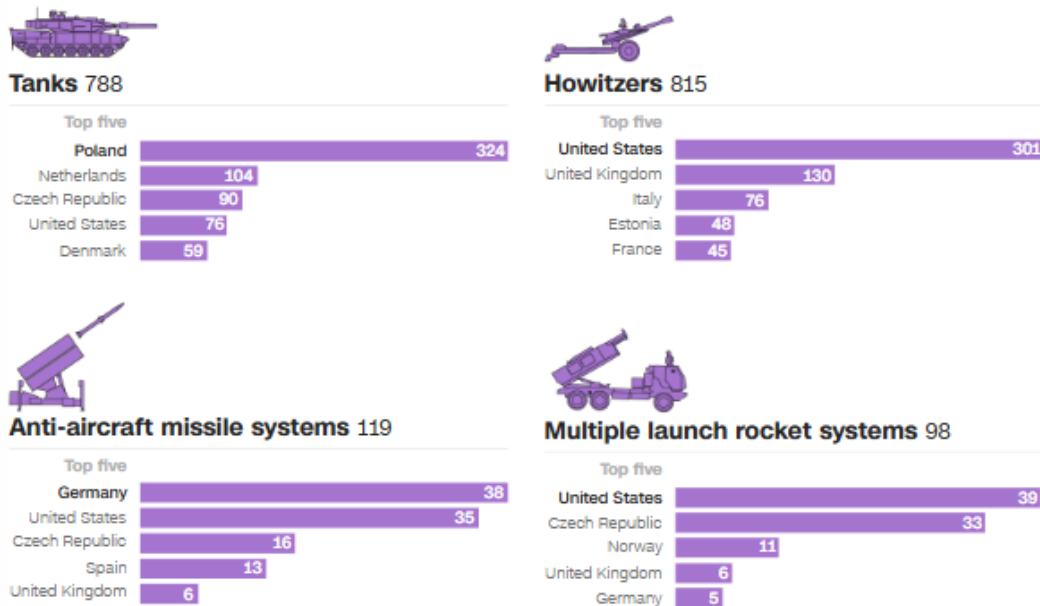

Figure 9. Aid to Ukraine.

<https://edition.cnn.com/2023/10/05/world/ukraine-money-military-aid-intl-dg/index.html>

The verbal headline to this statistical infographic, which tells about military aid, gives the background information guiding the reader toward a particular understanding of the data provided. Other verbal elements include category titles (Tanks, Howitzers, Anti-aircraft missile systems, Multiple launch rocket systems) and country names listed within each category. These verbal nominations provide categorization and referential clarity, ensuring that the numerical data is properly contextualized. The visual representation of the abovementioned verbal labels is provided by the iconographic elements – simplified illustrations of those tanks, howitzers, missile systems, and rocket launchers. These icons serve as visual signifiers of each weapons category and aid immediate recognition of the stated objects.

The numerical mode plays a central role in meaning-making. Exact figures and country-specific quantities are displayed alongside the visual elements. These numbers convey the scale of military contributions and enable comparison between countries. The integration of numerical data with visual representation enhances both accuracy and readability.

The use of bar charts also adds significant sense to the meaning-making process of the described infographic. Horizontal bars of varying lengths visually encode the quantities associated with each country. This allows the viewer to quickly compare contributions without relying solely on numerical interpretation. The bars transform abstract numbers into visually measurable differences, supporting rapid cognitive processing and comparative perspective.

The color here is relatively uniform – purple for both bars and icons – and functions primarily to enhance visual salience and consistency, rather than to differentiate categories.

From the perspective of spatial organization, this infographic is structured into four distinct sections, each corresponding to a category of weapons. This modular layout allows the viewer to process each category independently while still perceiving the infographic as a unified whole. Within each section, the hierarchical arrangement – from headline figure to top five contributors – guides the reading path from general to specific information.

The typographic mode further supports this hierarchy. Larger, bold text is used for category titles and total figures, while smaller fonts present country names and concrete numbers. This

differentiation helps organize information into layers of importance and facilitates efficient navigation of the infographic.

The infographic in Figure 10 demonstrates the strategy of schematic information representation.

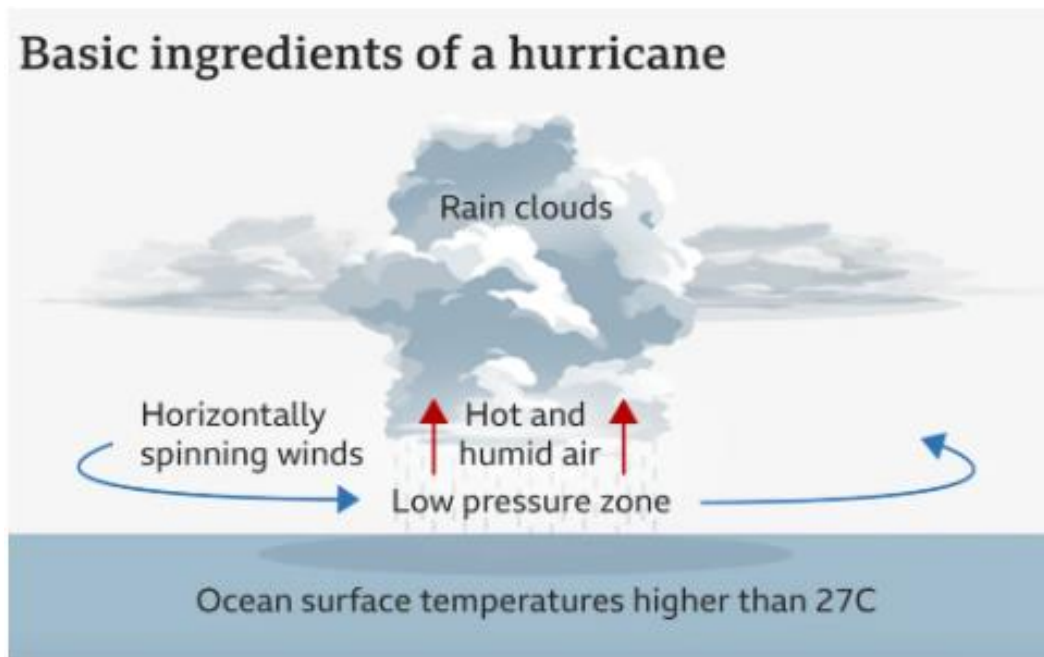

Figure 10. Basic ingredients of a hurricane.

<https://www.bbc.com/news/articles/cx2lyzw7xwxo>

The verbal headline frames the infographic and signals that the image is intended to explain the essential conditions required for hurricane formation. Other verbal labels (nominal phrases) identify the key atmospheric and environmental components represented in the image. These textual elements function as conceptual anchors, ensuring that the viewer can accurately interpret the corresponding visual and diagrammatic components.

The central image of a large cloud formation serves as the dominant representational element. This cloud visually symbolizes the storm system and provides an intuitive focal point around which the explanatory structure of the infographic is organized. The cloud operates as a schematic visual representation, making the process easier to generalize and comprehend.

A particularly important multimodal feature is the use of diagrammatic arrows, which play a crucial explanatory role. The red upward arrows beneath the cloud indicate the movement of hot and humid air rising from the ocean surface, while the blue curved arrows represent horizontally spinning winds. These arrows visualize movement and direction, thereby introducing a dynamic dimension into an otherwise static image. Through these graphic devices, the infographic is able to represent process, circulation, and cause-and-effect relationships without relying on lengthy verbal explanation.

The color of the arrows also contributes significantly to meaning-making. The use of blue for the ocean and rotating wind arrows reinforces associations with water and atmosphere, while the red arrows visually signal heat and upward energy movement. These color choices encode conceptual distinctions and enhance interpretive clarity by differentiating between the various meteorological forces.

The spatial organization of the infographic is also highly meaningful. The image is vertically structured to reflect the atmospheric layering involved in hurricane formation. At the bottom, the ocean surface is shown as the foundational environmental condition. Above this, the low-pressure zone and rising warm air are positioned centrally, while the cloud mass occupies the upper section of

the image. This vertical arrangement mirrors the natural meteorological process being described and helps the viewer understand the relationship between oceanic heat, air movement, and storm cloud development.

The third group of multimodal infographic objects consists of visuals whose meaning cannot be fully understood without reading the news article.

For instance, Figure 11 presents projected parliamentary seats for Serbian political parties; however, the interpretation of parties' names listed along the vertical axis requires reference to the article, as only abbreviations are provided.

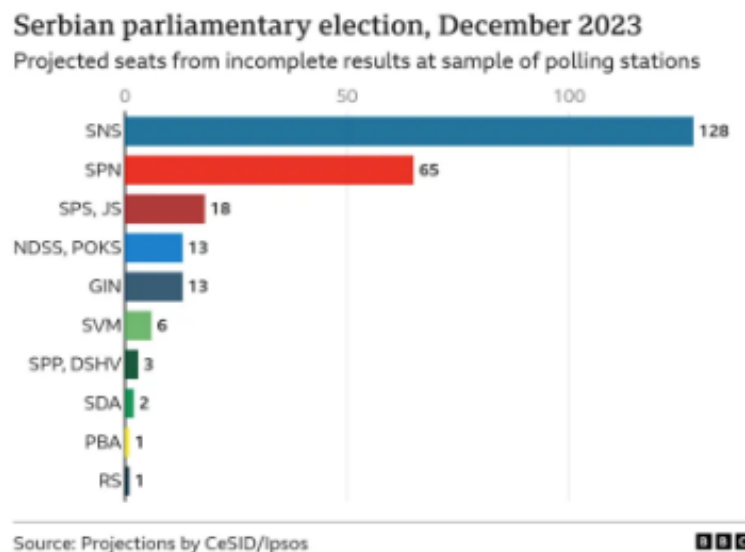

Figure 11. Serbian parliamentary election.

<https://www.bbc.com/news/world-europe-67742032>

Similarly, in order to accurately decode Figure 12, it is necessary to read the accompanying news article, although the multimodal visual itself contains numerous interpretive “clues”. The image concerns Donald Trump’s potential criminal cases, specifically the issue of classified documents and represents the process of legal accountability. Verbal labels structure the infographic around the set of top navigation categories (Hush Money, Classified Documents, Election Interference, and Fulton County). Below, individual stages of the legal process are labeled as *Investigation*, *Indictment*, *Arraignment*, *Trial*, *Verdict*, and *Appeals*. These lexical units function as conceptual anchors, naming each phase of the judicial procedure and providing a clear sequential framework for interpretation.

Figure 12. Donald Trump’s criminal cases.

<https://edition.cnn.com/interactive/2023/07/politics/trump-indictments-criminal-cases/>

Each stage is represented by a corresponding symbolic icon (e.g. a magnifying glass for investigation, documents for indictment, a courthouse for arraignment, scales of justice for trial, a gavel for verdict).

These icons serve as visual shorthand, reinforcing the meaning of each stage and enabling rapid recognition even in the absence of a detailed text. The combination of icons with labels enhances both clarity and accessibility.

The use of color plays a crucial role in distinguishing between completed and pending stages. Earlier stages (*Investigation, Indictment, and Arraignment*) are rendered in a darker tone, indicating that they have already taken place, while later stages (*Trial, Verdict and possible Appeals*) are yet to occur and are thus represented in lighter tones. This contrast visually encodes temporal status – completed versus forthcoming events.

The central organizing principle of the image is the diagrammatic timeline, which represents the legal process as a linear progression from left to right. The top row provides categorical navigation, while the central horizontal axis presents the procedural sequence. This clean layout reflects a compressive strategy of information representation, in which complex legal processes are reduced to their essential stages and displayed in a streamlined visual format. The left-to-right progression mirrors conventional reading patterns, facilitating intuitive comprehension.

Thus, on the basis of examples considered, the principal models of constructing infographic objects embedded in news texts can be distinguished.

The first group comprises infographics whose underlying basis is a cartographic image – cartographic-based models. These infographics include the following elements:

- 1) verbal framing + map + short verbal annotations;
- 2) verbal framing + map + color + location markers;
- 3) city names verbal labels + map + color + arrows/lines;
- 4) city names verbal labels + map + geometric shapes.

The second group is formed by a spatial principle of infographic structuring based on the vertical and horizontal type of ideas classification – spatial-organizational models with vertical/horizontal structuring. The following semiotic resources are employed to construct this type of infographics:

- 1) lexical units/attributive word combinations + numbers + schematic/iconic images;
- 2) lexical units/attributive word combinations + numbers + geometric shapes;
- 3) lexical units + numbers + color;
- 4) lexical units/attributive word combinations + highlighting (color, underlining) + arrows/lines.

From a multimodal perspective all the infographic objects within the news discourse demonstrates a high degree of cross-modal cohesion. The verbal mode provides narrative, contextual details, terminology, factual framing, place identification, defines categories and explanatory anchorage. The dominant verbal elements in multimodal infographics are nouns and nominal groups. Traditional syntactic organization is replaced by a visual syntax, based on spatial structuring and hierarchical relations that encode significance and priority. The visual mode establishes spatial orientation, organizes the spatial dimension, represents territorial relations, illustrates material properties of objects, and structures the reading path. Within the scopes of the visual mode diagrams introduce analytical classifications, illustrate motion, movement, process and sequence; enable comparison. Typographic semiotic resources and color supply emphasis and informational hierarchy. These modes do not function independently; they are tightly integrated into a single communicative system. The meaning emerges not from any single mode in isolation, but from the synergistic interaction of all these resources. As a result, a comprehensive, highly informative and self-contained multimodal unit is produced the aim of which is to ensure qualified and effective representation of information.

5. Conclusions

The conducted research has demonstrated that infographics embedded in online news discourse constitute complex multimodal units whose communicative effectiveness is determined by the systematic interaction of heterogeneous semiotic resources. Within the contemporary digital media

environment, infographics have become an integral means of structuring, compressing, and visualizing information, enabling news platforms to present large volumes of data in a concise, accessible, and efficient form.

The internal arrangement of infographics is based on the interaction of verbal, visual, typographic, spatial, numerical, and chromatic resources, each of which performs a specific functional role in the process of meaning-making. The verbal mode primarily provides nomination, explanation, categorization, and contextual anchoring; the visual mode ensures representational clarity and spatial orientation; diagrammatic and numerical elements facilitate comparison, classification, and data compression; typography and color contribute to informational hierarchy, salience, and interpretive guidance.

Overall, the findings confirm that meaning in infographic-based news communication emerges through cross-modal cohesion rather than through any isolated semiotic mode. Cross-modal cohesion serves as one of key mechanisms of contemporary online news meaning-making. It is precisely the synergy of verbal and non-verbal resources that ensures the coherence, interpretive depth, and pragmatic force of infographic objects, allowing them to function as highly informative and communicatively powerful components of contemporary online news discourse.

Declaration of the conflict of interest

The author has no competing interests or funding support to declare.

The author declares no use of generative AI.

References

- Bateman, J. A. (2014). *Text and image: A critical introduction to the visual/verbal divide*. London: Routledge.
- Bateman, J., & Wildfeuer, J. (2014). A multimodal discourse theory of visual narrative. *Journal of Pragmatics*, 74, 180–208. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2014.10.001>
- Bezemer, J., & Jewitt, C. (2018). Multimodality: A guide for linguists. In Litosseliti (Ed.), *Research Methods in Linguistics* (2nd ed.) (pp. 281–304). London: Bloomsbury Academic.
- Cheema, G. S., Hakimov, S., Müller-Budack, E., Otto, C., Bateman, J. A., & Ewerth, R. (2023). Understanding image-text relations and news values for multimodal news analysis. *Frontiers in artificial intelligence*, 6, 1125533. <https://doi.org/10.3389/frai.2023.1125533>
- Forceville, C. (2020). *Visual and multimodal communication: Applying the relevance principle*. New York, NY: Oxford University Press.
- Gurchiani, Kh. (2015). Infographics. In I. N. Cretu, M. Guzun, & L. Vasylyk (Eds.), *Cross-media textbook* (pp. 75–82). Sibiu, Romania: Shiller Publishing House. (in Ukrainian).
- Гурчіані, Х. (2015). Інфографіка. І. Н. Крецу, М. Гузун, & Л. Василик (ред.), *Підручник з крос-медіа* (с. 75–82). Sibiu, Romania: Shiller Publishing House.
- Jewitt, C. (Ed.). (2009). *The Routledge handbook of multimodal analysis*. London: Routledge.
- Kenneth, N. (2024). *Real news about the news: Media and British politics*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Kress, G., & van Leeuwen, T. (2021). *Reading images: The grammar of visual design* (3rd ed.). London: Routledge.
- Kress, G. R., & van Leeuwen, T. (2001). *Multimodal discourse: The modes and media of contemporary communication*. London: Edward Arnold.
- Krysanova, T. (2022). Emergent meaning-making in multimodal discourse: A case for sadness in The Horse Whisperer. *Cognition, communication, discourse*, 24, 37–52. <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2022-24-03>
- Lee, E. J., & Kim, Y. W. (2016). Effects of infographics on news elaboration, acquisition, and evaluation: Prior knowledge and issue involvement as moderators. *New Media & Society*, 18(8), 1579–1598. <https://doi.org/10.1177/1461444814567982>

- Makaruk, L. L. (2019). *Multimodality in the modern English-language mass-media communicative space* (Doctoral thesis, Zaporizhzhia National University, Zaporizhzhia, Ukraine). Retrieved from https://phd.znu.edu.ua/page/aref/02_2019/Makaruk_aref.pdf (in Ukrainian).
- Макарук, Л. Л. (2019). *Мультиmodalність сучасного англомовного масмедійного комунікативного простору* (Дис. ... д-ра. філол. наук, Запорізький національний університет, Запоріжжя, Україна).
- O'Halloran, K. L. (2011). Multimodal discourse analysis. In K. Hyland & B. Paltridge (Eds.), *The Continuum companion to discourse* (pp. 120–137). New York, NY: Continuum.
- Norris, S. (2004). Multimodal discourse analysis: A conceptual framework. In P. Levine & R. Scollon (Eds.), *Discourse and technology. Multimodal discourse analysis* (pp. 101–116). Washington, D.C.: Georgetown University Press.
- Serafini, F. (2015). Multimodal literacy: From theories to practices. *Language Arts*, 92(6), 412–423. <https://doi.org/10.58680/la201527389>
- Smiciklas, M. (2012). *The power of infographics: using pictures to communicate and connect with your audiences*. Indianapolis, IN: Que Biz-Tech.
- Shevchenko, I. (2022). American social media on the Russia-Ukraine war: A multimodal analysis. *Cognition, communication, discourse*, 25, 65–79. <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2022-25-05>
- Stöckl, H., Caple, H., & Pflaeging, J. (2020). *Shifts towards image-centricity in contemporary multimodal practices*. New York, NY: Routledge.
- Tseng, C. I., Laubrock, J., & Bateman, J. A. (2021). The impact of multimodal cohesion on attention and interpretation in film. *Discourse, Context & Media*, 44, 100544. <https://doi.org/10.1016/j.dcm.2021.100544>
- Wildfeuer, J., Pflaeging, J., Bateman, J., Seizov, O., & Tseng, C. I. (Eds.). (2020). *Multimodality: Disciplinary thoughts and the challenge of diversity*. Berlin: Walter de Gruyter GmbH & Co KG.
- Yefymenko, V. (2021). Interactivity and multimodal cohesion in digital fairy tales. In I. Moschini & M. G. Sindoni (Eds.), *Mediation and multimodal meaning making in digital environments* (pp. 118–132). New York, NY: Routledge.

Sources for illustrations

- BBB News. (n.d.). Attacks across the Middle East. Retrieved March 23, 2026, from <https://www.bbc.com/news/articles/c4g0pnnj8xyo>
- BBB News. (n.d.). Carbon credits – land grab or the Amazon’s future? Retrieved August 8, 2023, from <https://www.bbc.com/news/world-latin-america-66435166>
- BBB News. (n.d.). Gaza hospital: What video, pictures and other evidence tell us about Al-Ahli hospital blast. Retrieved October 19, 2023, from <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-67144061>
- BBB News. (n.d.). No, Hurricane Milton was not ‘engineered’. Retrieved October 10, 2024, from <https://www.bbc.com/news/articles/cx2lyzw7xwxo>
- BBB News. (n.d.). Serbia election: Vucic claims big election victory for ruling party. Retrieved December 18, 2023, from <https://www.bbc.com/news/world-europe-67742032>
- BBB News. (n.d.). September 21, 2023 - Russia-Ukraine news. Retrieved October 14, 2023, from <https://edition.cnn.com/europe/live-news/russia-ukraine-war-news-09-21-23/index.html>
- BBB News. (n.d.). Ukraine war: Russia attacks Avdiivka stronghold in eastern Ukraine. Retrieved October 12, 2023, from <https://www.bbc.com/news/world-europe-67095103>
- CNN News. (n.d.). A painted flag, a Russian bluff and an 18-day chase across the Atlantic. Retrieved January 10, 2026, from <https://edition.cnn.com/2026/01/10/politics/a-painted-flag-a-russian-bluff-and-an-18-day-chase-across-the-atlantic>

- CNN News. (n.d.). Aid to Ukraine: Where the money in their war against Russia is coming from. Retrieved March 20, 2024, from <https://edition.cnn.com/2023/10/05/world/ukraine-money-military-aid-intl-dg/index.html>
- CNN News. (n.d.). Donald Trump's criminal cases, in one place. Retrieved January 10, 2025, from <https://edition.cnn.com/interactive/2023/07/politics/trump-indictments-criminal-cases/>
- CNN News. (n.d.). Rescuers scramble to find survivors in Morocco after powerful earthquake kills more than 2,000. Retrieved September 10, 2023, from <https://edition.cnn.com/2023/09/10/africa/morocco-earthquake-day-two-intl-hnk/index.html>
- CNN News. (n.d.). What happens to the planet if Trump gets his hands on all of Venezuela's oil? Retrieved January 7, 2026, from <https://edition.cnn.com/2026/01/07/climate/venezuela-oil-dirty-emissions-methane>

МУЛЬТИМОДАЛЬНА АРХІТЕКТОНІКА ІНФОГРАФІКИ В ОНЛАЙН-НОВИННОМУ ДИСКУРСІ

Вікторія Гетман

асистент,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

(вул. Володимирська, 60, Київ, 01033, Україна);

e-mail: hetmanvictoria@gmail.com,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1319-912X>

Рукопис надійшов 7.04.2026; отримано після доопрацювання 15.05.2026;
прийнято до друку 22.05.2026; опубліковано онлайн 31.05.2026

Анотація

Статтю присвячено дослідженню мультимодальної композиції інфографіки, що входить до основного складу новинних повідомлень, як одного з найбільш ефективних засобів репрезентації складної інформації у сучасному цифровому комунікативному середовищі. Теоретичним підґрунтям дослідження слугують положення мультимодальності та мультимодального дискурсу-аналізу, відповідно до яких смисл розглядається як результат взаємодії кількох семіотичних ресурсів. У межах онлайн-новинної комунікації інфографіка трактується як цілісне мультимодальне утворення, у якому поєднуються вербальні, візуальні, типографічні, просторові, числові та колірні елементи. Відповідно до рівня семантичної автономності інфографічних об'єктів відносно тексту новин, інфографіку можна класифікувати як цілком автономну, частково залежну та повністю залежну від основного тексту новин. У статті також подано основні моделі конструювання мультимодальних інфографічних утворень та встановлено, що найбільш продуктивними є картографічно-орієнтовані моделі та просторово-організаційні моделі з вертикально-горизонтальною класифікацією ідей та ієрархічними зв'язком між її елементами, що втілює відносини значущості та пріоритетності. Вербальний модус виконує переважно номінативну, експлікативну та орієнтувальну функції. Основними вербальними одиницями мультимодальних інфографічних об'єктів є іменники та номінативні групи. Візуальні елементи, діаграми, типографіка та колір забезпечують структурну цілісність, ієрархію, інтерпретаційну єдність і прагматичну виразність інфографіки. Високий рівень крос-модальної когезивної взаємодії, а також синергія гетерогенних семіотичних ресурсів забезпечують комунікативну ефективність інфографічних об'єктів. Композиційна структура інфографіки сприяє оптимізації сприйняття, компресії інформації та посиленню прагматичного впливу новинної комунікації.

Ключові слова: *онлайн-новинний дискурс, мультимодальність, інфографіка, мультимодальна композиція, семіотичний ресурс, смислотворення, крос-модальна когезія.*

Декларація про конфлікт інтересів

Автор не має конфлікту інтересів щодо цієї статті.

Автор заявляє, що під час підготовки цієї статті не використовувалися інструменти штучного інтелекту.

Cognition, Communication, Discourse, 2026, 32, 76-90

<http://sites.google.com/site/cognitiondiscourse/home>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-05>

Рукопис надійшов 1.04.2026; отримано після доопрацювання 20.05.2026;

прийнято до друку 25.05.2026; опубліковано online 31.05.2026

ЗАСОБИ КОНСТРУЮВАННЯ МОДАЛЬНИХ ЗНАЧЕНЬ У ФРАНЦУЗЬКОМУ МАНУСКРИПТІ XVIII СТОЛІТТЯ

Наталія Георгіївна Іванова*

кандидат філологічних наук, доцент,
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
(вул. Всеволода Змієнка, 2, Одеса, 65000, Україна);

e-mail: nat-iva@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9614-9587>

Ірина Семенівна Шевченко

доктор філологічних наук, професор,
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
(4 пл. Свободи, Харків, 61022, Україна);

e-mail: iryna.shevchenko@karazin.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2552-5623>

Як цитувати: Іванова, Н.Г., & Шевченко, І.С. (2026). Засоби конструювання модальних значень у французькому манускрипті XVIII століття. *Когніція, комунікація, дискурс*, 32, 76-90. <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-05>

Анотація

У дослідженні встановлено специфіку конструювання модальних значень у французькому манускрипті *Herbier Medical contenant vingt et une classes de plantes usuelles dont on fait le plus frequemment usage dans la pratique de la Medicine Rangées selon les vertus qui leur sont les plus generalement reconnues* (1759) за допомогою конструкцій із неозначено-особовим займенником *ON*. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю комплексного осмислення мовно-дискурсивних механізмів конструювання значення у французькому науковому тексті XVIII століття, що розглядаються як елементи історично змінної системи знання (у дусі М. Фуко) у манускрипті – медичному гербарії, який поєднує описово-класифікаційну та медико-прескриптивну функції.

У манускрипті виявлені типи модальності, які кваліфікують пропозиційний зміст відносно різних параметрів: епістемічна модальність – відносно впевненості і ймовірності висловлення як достовірне, верифіковане і звичне; деонтична – відносно нормативності і допустимості як необхідність, припис, дозволеність чи забороненість лікувальних процедур; алетична модальність – відносно логіко-онтологічної можливості як типове й природно закономірне; аксіологічна модальність оцінює висловлення як позитивне/негативне за ефективністю або шкідливістю описаних лікувальних практик. З позицій когнітивної антропології конструкції з неозначено-особовим займенником *ON* є засобами конструювання значень ДОСТОВІРНОСТІ, НЕОБХІДНОСТІ, МОЖЛИВОСТІ та ЦІННОСТІ у науковій сфері ботаніки та медицини.

Домінантними значеннями в тексті манускрипту є регулятивні, актуалізовані через деонтичну модальність, оскільки більшість висловлень конструює значення нормативної регламентації лікувальних, терапевтичних і рецептурних процедур. Модальність у рукописі має нелінійну організацію: межі окремих типів не є жорстко окресленими, а є взаємопроникними. Конструкції з неозначено-особовим займенником *ON* слугують інструментом деперсоналізованого способу подання інформації, який був визначальним для французького наукового й медичного дискурсу.

На макрорівні конструювання значень в манускрипті організовано за культурною схемою, що передбачає розгортання ментальних уявлень: ДОСТОВІРНЕ ЗНАННЯ ПРО РОСЛИНУ → НЕОБХІДНІСТЬ

ЛІКУВАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ РОСЛИНИ → МОЖЛИВІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ РОСЛИНИ → ЛІКУВАЛЬНА ЦІННІСТЬ РОСЛИНИ відповідно до епістемі доби Просвітництва.

Ключові слова: модальна концептуалізація знання; неозначено-особовий займенник *ON*; дискурс *Herbier Medical* (1759); французький науковий манускрипт; деонтична, епістемічна, атлетична, аксіологічна модальність.

1. Вступ

Наукові французькі манускрипти XVIII ст. – це утілення знання епохи, складні культурні конструкти, в яких смисли формуються на перетині мовних практик, інституційних норм і світоглядних установок цієї доби. Вони репрезентують історичний культурний досвід як процес ментальної раціоналізації світу. XVIII століття у Франції – це доба Просвітництва, що формує нову модель знання: раціоналістичну, системну, універсалістську. Наукові манускрипти відображають перехід від схоластичної традиції до експериментальної науки. Водночас вони кодифікують такі культурні цінності, як віра в прогрес, розум і універсальний порядок. Франкомовний манускрипт XVIII століття *Herbier Medical contenant vingt et une classes de plantes usuelles dont on fait le plus frequemment usage dans la pratique de la Medicine Rangées selon les vertus qui leur sont les plus generallement reconnues* (1759), далі – *Herbier Medical*, становить винятково цінне джерело для сучасних історико-лінгвістичних студій. Рукопис поєднує властивості наукового тексту гербарію та медичного керівництва і довідника з практики лікування. Його наукова значущість визначається не лише змістовим наповненням, а й тим, що цей текст репрезентує французький науковий дискурс в один із ключових періодів становлення орфографічної норми. Водночас пам'ятка має особливий статус у культурно-науковому просторі України: вона зберігається в Одеському національному університеті імені І. І. Мечникова і з огляду на давність, унікальність та історико-наукову цінність у вересні 2004 року її було внесено до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання України (Cabinet of Ministers of Ukraine, 2004)¹.

Актуальність звернення до *Herbier Medical* як середовища конструювання смислів зумовлена відповідністю такої розвідки загальній направленості сучасної науки на вивчення дискурсу як історично змінної системи правил продукування знання (у дусі Мішеля Фуко), зокрема, ключовій ідеї Фуко: знання не є нейтральним відображенням реальності, а виникає в межах певних історично обумовлених правил, які визначають, що може вважатися знанням і в якій формі воно висловлюється в конкретну епоху. Йдеться про дискурс як історично змінну систему правил, що регулює продукування, організацію та легітимацію знання, визначаючи умови його можливості в конкретну епоху (Foucault, 2014). Смысл не просто «відображається» у тексті, а конструюється з урахуванням правил мовлення, жанрових конвенцій та інституційних норм епохи. Відповідно, науковий манускрипт XVIII століття – це специфічна дискурсивна формація, в якій конструюються узагальні ментальні уявлення про медико-ботанічні знання епохи.

Матеріал дослідження – корпус конструкції із неозначено-особовим займенником *ON*, дібраний методом суцільної вибірки з оригінального рукопису *Herbier Medical*, представленого у вигляді цифрової копії. Звернення до цього манускрипту зумовлене передусім його винятковим значенням для розвитку французької мови. Текст було створено між 1740 і 1762 роками, відповідно між третім і четвертим виданням двохтомного *Dictionnaire de l'Académie française* (1740a; 1740b; 1762a; 1762b), тобто в період активних змін французької орфографічної системи. Манускрипт засвідчує не лише лексико-семантичні, морфологічні, синтаксичні й стилістичні риси наукової мови XVIII століття, а й специфіку її рукописної реалізації: варіативність орфографічних прийомів, функціонування неалфавітних знаків, особливості каліграфічної фіксації мовного матеріалу та взаємодію між графічною формою і науковим змістом. Манускрипт забезпечує анонімізацію суб'єкта висловлення та репрезентує колективний характер знання, притаманний науковому дискурсу відповідної епохи, саме тому

займенникові конструкції з *ON* слугують не лише структурними елементами тексту, а і засобами реалізації дискурсивних норм і стратегій.

Манускрипт *Herbier Medical* акумулює відомості про медичні й ботанічні знання доби (когнітивний аспект) у складному артефакті, який поєднує функції наукової дескрипції і практичної медичної інструкції (прагматичний аспект). Така когнітивна і прагматична «гібридність» засвідчує релевантність застосування історичної когнітивістики і прагматики як підходів для вивчення рукопису.

У попередніх дослідженнях *Herbier Medical* виявлені загальні каліграфічні особливості літерного складу рукопису і описані основні механізми дешифрування гемінованих приголосних (Ivanova, 2021). В лінгвосеміотичному аспекті систематизовані неалфавітні графічні знаки як складники рукописного наукового дискурсу (Ivanova, 2024). Визначена структурна організація рукопису як наукового тексту XVIII століття, створена його структурно-композиційна модель (Ivanova, Pakhalkova-Soich & Prysiazniuk, 2021) і встановлені особливості тематичної прогресії тексту (Ivanova & Tarassova, 2020). Водночас залишається низка невирішених проблем історично і культурно зумовленої ментальної репрезентації знань. Зокрема, це проблеми модальності яка є засобом концептуалізації висловлення через призму його достовірності, нормативності, можливості та оцінності (Brytvin, 2025; Chaeyoung, 2024; Gosselin, 2010; Le Querler, 2004; Riegel, Pellat & Rioul, 2018; Shynkaruk, 2014; Vion, 2001; Vold, 2008).

Гіпотеза дослідження ґрунтується на припущенні, що французький манускрипт XVIII століття *Herbier Medical* – це гібридний ботанічно-медичний дискурс, в якому значення конструюються в термінах ДОСТОВІРНОСТІ, НЕОБХІДНОСТІ, МОЖЛИВОСТІ та ЦІННОСТІ за допомогою конструкції з неозначено-особовим займенником *ON*.

Об'єктом аналізу є французький науковий дискурс XVIII століття, репрезентований текстом манускрипту *Herbier Medical*, а **предметом** – конструкції із неозначено-особовим займенником *ON* як спосіб конструювання модальних значень у сфері ботаніки і медичної практики доби Просвітництва.

Метою дослідження є виявлення специфіки конструювання модальних значень конструкціями з неозначено-особовим займенником *ON* у французькому манускрипті *Herbier Medical*.

Завдання дослідження передбачають:

- 1) зібрати і систематизувати корпус прикладів конструкцій із займенником *ON* у тексті *Herbier Medical* за основними типами модальності;
- 2) охарактеризувати категорію модальності, її основні типи і специфіку реалізації конструкціями з *ON* у французькому науковому дискурсі XVIII століття;
- 3) визначити ступінь салієнтності кожного типу модальності в досліджуваному корпусі, встановити співвідношення між різними типами модальності і визначити домінуючий тип.

Запропонований дослідницький підхід уможливорює комплексний когнітивно-комунікативний аналіз конструкцій із неозначено-особовим займенником *ON* у французькому науковому рукописному тексті XVIII століття для виявлення способів конструювання модальних значень у текстах з ботаніки і медичної практики. Зокрема, це дозволяє простежити, як у XVIII столітті формувалися механізми об'єктивації наукового досвіду через стратегії дистанціювання автора та створення «позиції суб'єкта», що є критично важливим для розуміння еволюції наукового дискурсу.

2. Теоретико-методологічне підґрунтя

Теоретичною базою дослідження є принцип ментального конструювання значень, що закорінений у методології археології знання (Foucault, 2014). Згідно з концепцією Фуко, дискурс постає не як нейтральний засіб передачі думок, а як історично змінна система правил, що регулює продукування та легітимацію знання і визначає, що саме в певну епоху може

вважатися істинним, науковим або осмисленим. Знання актуалізуються у дискурсі як сукупність висловлень (*des énoncés*), практик і правил, які формують певну сферу досвіду (медицину, філологію, психіатрію, економіку тощо), причому дискурс не просто описує реальність, а конструює її (Foucault, 2014, pp.47-58).

Методологічно наша розвідка виходить із фуколдіанської «археології» як методу опису історичних умов існування знання, які роблять певні висловлення можливими, а саме із поняття епістеми – глибинної системи мислення певної епохи, що визначає межі можливого знання. «Під епістемою, власне, розуміють сукупність відношень, що в межах певної епохи можуть поєднувати дискурсивні практики, які породжують епістемологічні фігури, наукові утворення і, можливо, формалізовані системи» (Foucault, 2014, p.250). За Фуко, межі між науками не є природними чи універсальними – вони виникають у конкретних історичних умовах. Таке розуміння епістеми як сукупності відношень, які можна виявити між науками, якщо аналізувати їх на рівні дискурсивних регулярностей, дозволяє сформулювати гіпотезу нашої розвідки про гібридний класифікаційно-прескриптивний характер *Herbier Medical*, який поєднує науково-дескриптивний дискурс (класифікація рослин у формі опису гербарію, відомого французам в епоху Просвітництва) і медичний дискурс – практичне керівництво з медичного використання рослин для лікування певних хвороб відповідно до їх тогочасного розуміння та експериментального досвіду.

У сучасній науці фуколдіанська методологія зазнає трансформації в напрямі когнітивізації: від аналізу зовнішніх регулятивних механізмів дискурсу до дослідження внутрішніх когнітивних структур, які забезпечують інтеріоризацію та відтворення знання. У межах когнітивної антропології Р. Д'Андрад і К. Стросс концептуалізують знання як систему культурних моделей (*cultural models*) або колективних когнітивних структур, що функціонують як схеми інтерпретації досвіду та визначають типові сценарії мовленнєвої поведінки (D'Andrade, 1995; Strauss & Quinn, 1997). Відповідно до Стросс (Strauss, 2019, p. 391), ми маємо схеми для всього – це набуті ментальні структури, сформовані попереднім досвідом, які організують знання та спрямовують очікування, допомагаючи нам швидко інтерпретувати ситуації, людей і події, виходячи з типових припущень про те, як зазвичай функціонують речі.

Інший науковий підхід пропонує теорія культурної лінгвістики, яка розглядає конструювання смислів на тлі історично змінних ментальних моделей конкретної культури: мовні структури інтерпретуються як засоби репрезентації культурно зумовлених способів категоризації, оцінювання та впорядкування досвіду. За Ф. Шаріфіаном (Sharifian, 2017), знання та способи інтерпретації світу є результатом колективно вироблених культурних схем, закріплених у мові та дискурсивних практиках певної спільноти. Тим самим, сучасні підходи доповнюють один одного і розвивають фуколдіанське розуміння дискурсу, поєднуючи аналіз історично зумовлених правил продукування знання з дослідженням когнітивних механізмів його репрезентації та трансляції. На думку Стросс, семантичні фрейми, скрипти, культурні схеми є взаємозамінними поняттями для ментально збереженого знання (Strauss, 2019, p. 391).

Методологічно для вивчення конструювання значень в науковому манускрипті XVIII століття релевантними є низка провідних положень культурної лінгвістики, зокрема, про те, що мислення є опосередкованим «культурними моделями», виробленими колективним досвідом певної спільноти; про конструювання значень у певному культурно-історичному контексті і про те, що різні культури по-різному структурують світ; про те, що культурна концептуалізація світу має динамічний характер: культурні смисли постійно трансформуються під впливом історичних і соціальних процесів (Sharifian, 2017, pp.1-28). Відповідно, у нашому дослідженні виходимо з того, що культура Франції XVIII століття формує колективні моделі конструювання значень, а мова є засобом їх актуалізації та передачі.

Особливого значення для нашого аналізу набуває поняття позиції суб'єкта (*position du sujet*). Для того, щоб знання, актуалізоване у манускрипті *Herbier Medical*, набуло статусу

наукового або істинного, автор мав посісти певне місце в дискурсі, яке відповідає інституційним нормам епохи Просвітництва. Згідно з нормами наукового тексту тієї доби (наприклад, *Dictionnaire de l'Académie française*, 1740a), право говорити передбачало анонімність автора, яка чи не найкраще досягається неозначено-особовим займенником *ON*. Водночас повна відсутність суб'єкта дії є радше формальною, оскільки позаконтекстна присутність узагальненого носія дії залишається відчутною. Саме тому вживання неозначено-особового займенника *ON* є важливою ознакою наукового стилю, що допомагає знаходити баланс між суб'єктивністю та об'єктивністю (Vold, 2008).

В рукописі *Herbier Medical* конструкції із займенником *ON* є засобом актуалізації досвіду через деперсоналізацію автора та узагальнення знання; вони вербалізують судження про властивості рослинних засобів, їх назви і класифікації, з одного боку, та рецептів, рекомендацій, описів лікувальних процедур, з іншого. Займенник *ON* функціонує не як позначення конкретного діяча, а як маркер колективного досвіду, узусу, медичної практики й настановного знання XVIII століття. У науково-deskриптивній та практично-інструктивній частинах манускрипту конструкція з *ON* також зумовлює розуміння дії як загальноприйнятої, типової, повторюваної або нормативно закріпленої (Nichi, 2014). Використання цього займенника дає авторові змогу репрезентувати певне твердження як таке, що ґрунтується на широкому практичному досвіді, не пов'язуючи його безпосередньо з індивідуальним авторським судженням про істинність, що дозволяє «розмити» ідентичність того, хто висловлює думку, і зменшити авторську відповідальність за твердження (Vold, 2008), зокрема, через різні типи модальності.

Модальні засоби французької мови експлікують епістемічні, деонтичні, алетичні та аксіологічні параметри пропозицій, зокрема ступінь їх достовірності, необхідності, можливості та цінності. У сучасній лінгвістиці модальність розглядають як одну з основних функціонально-семантичних категорій, що відображає ставлення мовця до змісту висловлення, до способу його кваліфікації та до характеру співвіднесення висловленого з позамовною дійсністю. Для аналізу французьких наукових текстів, зокрема рукописного тексту 1759 року, категорія модальності має особливу евристичну цінність, оскільки репрезентує механізми нормативного оформлення та функціонування тексту. Аналіз способів актуалізації знання у французькому манускрипті XVIII століття дозволяє реконструювати культурно зумовлені моделі конструювання медико-ботанічних значень та їх дискурсивної реалізації в межах відповідної історичної епістеми.

В науці розмежовано епістемічну, деонтичну, алетичну та аксіологічну модальність, кожна з яких актуалізує окремі характеристики наукового висловлення (Vold, 2008). Епістемічна модальність кваліфікує знання як ДОСТОВІРНЕ через ступінь ймовірності, очевидності, верифікованості або сумніву, репрезентує ступінь упевненості суб'єкта мовлення щодо істинності повідомлюваного та відображає, якою мірою певне знання подається як підтвержене, припустиме або гіпотетичне. На думку Вольд, епістемічна модальність, що стосується знань про світ і виражає судження мовця щодо надійності переданої інформації, у науковому тексті виконує функцію пом'якшення категоричності і слугує засобом представлення гіпотез (Vold, 2008).

Деонтична модальність конструює значення висловлення як НЕОБХІДНЕ (семантичні ознаки припису, дозволу, заборони, доцільності та нормативної регламентації дії); вона пов'язана не стільки з істинністю висловлення, скільки з його обов'язковістю або рекомендованістю. Як вказує Вольд, це модальність дії (*faire*), що стосується норм, дозволів та зобов'язань і виражає ставлення мовця до виконання певної дії, в науковому тексті часто пов'язана з рекомендаціями або етичними нормами дослідження (Vold, 2008).

Алетична модальність позиціонує МОЖЛИВІСТЬ, зумовлену самою природою речей, тобто об'єктивними властивостями світу, а не волею суб'єкта чи соціальною нормою; вона фіксує те, що осмислюється як природно можливе, неминуче або закономірне. На відміну від

епістемічної, алетична модальність стосується логічної необхідності або можливості та зазвичай позначає теоретичну можливість факту (Vold, 2008).

Аксіологічна модальність, яка пов'язана з оцінкою явищ, речовин, дій або станів з позицій корисності, шкідливості, бажаності чи небажаності, кваліфікує ЦІННІСТЬ висловлення. У науковому тексті вона може виявлятися як експліцитно, так і імпліцитно, зокрема через характеристику ефективності, корисності або небезпечності певних лікувальних практик.

3. Результати дослідження

У нашому корпусі XVIII століття конструкції із займенником-підметом *ON* реалізують характерну для французької мови стратегію узагальнення суб'єкта і мають різне модальне навантаження, при цьому межі між типами модальності часто є проникними: одна й та сама конструкція з *ON* може поєднувати деонтичний, епістемічний і навіть аксіологічний компоненти.

Конструкції з *ON* конструкції здатні реалізувати епістемічну модальність – ДОСТОВІРНІСТЬ усталеного знання і колективного досвіду. До цього типу належать висловлення (приклади 1), в яких повідомлюване не набуває характеру припису чи рекомендації, а подається як уже відоме, визнане, типове або закріплене в колективній медико-ботанічній практиці:

- (1) *on est certain* (Herbier Medical, 1759, p. 5), *on sait qu'en mangeant...* (Herbier Medical, 1759, p. 114), *on a tous les jour* (Herbier Medical, 1759, p. 3), *on n'a pas toujours* (Herbier Medical, 1759, p. 3), *on a coutume* (Herbier Medical, 1759, p. 107), *on les emploie ordinairement* (Herbier Medical, 1759, p. 50), *on s'en sert ordinairement lorsque...* (Herbier Medical, 1759, p. 74), *on nomme ainsi ces plantes* (Herbier Medical, 1759, p. 44), *on nomme aussi ces plantes* (Herbier Medical, 1759, p. 56), *on appelle ainsi ces plantes* (Herbier Medical, 1759, p. 36), *qu'on nomme* (Herbier Medical, 1759, pp. 4, 11], *on nomme encore ces plantes* (Herbier Medical, 1759, p. 50), *on nomme ainsi ces plantes parce que...* (Herbier Medical, 1759, p. 114).

У наведених прикладах займенник *ON*, реалізуючи функцію генералізованого агента, функціонує для конструювання узагальненого, надіндивідуального значення, що спирається на досвід, звичай, номенклатурну усталеність і традицію наукового опису, завдяки чому висловлення набуває статусу не суб'єктивного судження, а об'єктивованого знання, легітимованого фаховим ужитком. Це дозволяє авторові зняти індивідуальну відповідальність за висловлювання і водночас надати йому статусу загальноприйнятого знання. У конструкціях *on nomme*, *on appelle* *ON* виконує функцію когнітивного категоризатора: номінація постає як акт колективного знання, що санкціонує класифікацію об'єктів дійсності (рис.1). Тим самим, автор, повідомляючи назву, апелює до спільного когнітивного простору, у якому ця назва є валідною.

Рис. 1. Категоризація рослин у тексті *Herbier Medical*.

Займенник *ON* також виконує функцію дефокусування агента, що відповідає загальній тенденції наукового дискурсу до об'єктивізації, завдяки чому висловлення набуває імперсонального характеру, а його смисл – ознак нейтралізованої суб'єктивності. Отже, у досліджуваному манускрипті XVIII століття, де знання подається як універсальне, достовірне й позаособистісне, епістемічна модальність пов'язана з функцією колективної наукової пам'яті та досвіду.

Деонтична модальність у проаналізованому корпусі конструкцій із займенником-підметом *ON* є найбільш частотною, оскільки саме вона характеризує пропозиції у термінах НЕОБХІДНОСТІ як припис, рекомендацію, заборону або дозвіл, допустимість лікувально-рецептурних процедур. До цього типу належать зокрема:

- (2) *on ne met en infusion que* (Herbier Medical, 1759, p. 4), *qu'on a dessein de se servir* (Herbier Medical, 1759, p. 5), *on ne doit distiller que* (Herbier Medical, 1759, p. 6), *lorsqu'on veut mettre les plantes...* (Herbier Medical, 1759, p. 7), *on s'en sert en...* (Herbier Medical, 1759, p. 126], *on employe les plantes* (Herbier Medical, 1759, p. 11), *on prend encore* (Herbier Medical, 1759, p. 11), *on fait encore avec ces plantes...* (Herbier Medical, 1759, p. 11), *on f'en fert en...* (Herbier Medical, 1759, p. 23), *l'on boit cette decoction* (Herbier Medical, 1759, p. 29), *on employe ces plantes* (Herbier Medical, 1759, p. 36; p. 44; p. 56; p. 74; p. 107), *l'on boit par verrée* (Herbier Medical, 1759, p. 36; p. 114), *on f'en fert de* (Herbier Medical, 1759, p. 36), *on f'en fert encore avec succes* (Herbier Medical, 1759, p. 44), *on en fait des potions* (Herbier Medical, 1759, p. 44), *on prend quelques verres* (Herbier Medical, 1759, p. 50), *qu'on f'en fert pour les maladies* (Herbier Medical, 1759, p. 56), *on employe ces plantes en...* (Herbier Medical, 1759, p. 56), *on en continue l'usage* (Herbier Medical, 1759, pp. 56, 107), *on les employe de la meme maniere* (Herbier Medical, 1759, p. 56), *qu'on les employe dans la cure* (Herbier Medical, 1759, p. 62), *ensuite on prend* (Herbier Medical, 1759, p. 62), *on continue l'usage jusqu'a parfaite guerison* (Herbier Medical, 1759, p. 62), *on prend ces plantes... on les coupe... et on fait infuser... et on fait usage...* (Herbier Medical, 1759, p. 68), *on en procure l'evacuation... on les fait bouillir... on met la decoction... on la prend en lavement* (Herbier Medical, 1759, p. 114), *on boit abondamment* (Herbier Medical, 1759, p. 97), *on les employe d'abord meles avec des emoliens* (Herbier Medical, 1759, p. 134), *on veut traiter une tumeur* (Herbier Medical, 1759, p. 134), *on bassine les yeux le plus frequamment qu'il est possible* (Herbier Medical, 1759, p. 148), *on met ensuite sur les paupieres... et l'on couvre bien* (Herbier Medical, 1759, p. 148), *on fe fert aussi de ces plantes* (Herbier Medical, 1759, p. 36), *on employe ces plantes interieurement et exterieurement...* (Herbier Medical, 1759, p. 74), *on f'en fert dans ce cas, comme dans le precedent* (Herbier Medical, 1759, p. 50), *on ne doit jamais se servir de purgatifs violens...* (Herbier Medical, 1759, p. 89), *on ne doit jamais se purger que...* (Herbier Medical, 1759, p. 89), *mais on doit s'en abstenir* (Herbier Medical, 1759, p. 120).

Усі наведені конструкції (приклади 2) вербалізують концепт МЕДИЧНА ПРАКТИКА як нормативно впорядкований комплекс операцій, упорядкований спосіб лікувальних, терапевтичних, фармакологічних або рецептурних дій. Навіть за відсутності формального імператива такі висловлення мають виразний прескриптивний характер, оскільки не лише описують послідовність дій, а й задають модель того, як саме слід готувати, застосовувати, дозувати або обмежувати використання відповідних рослинних засобів. У вказаному контексті неозначено-особовий займенник *ON* виконує функцію граматичного носія узагальненого припису: він усуває індивідуального агенса й переводить висловлення в площину надособової норми, що базується на колективному медичному досвіді. Саме тому для манускрипта *Herbier Medical* характерна так звана нейтралізована прескрипція: текст не наказує прямо, але подає процедуру лікування із застосуванням рослин як єдино правильну.

Алетична модальність у конструкціях із неозначено-особовим займенником *ON* пов'язана з вираженням об'єктивної природної можливості, закономірності, типового стану, а також умови перебігу лікувального або патологічного процесу. Вона представлена значно слабше, проте вона не відсутня. До цього типу належать, зокрема, фрагменти висловлень:

(3) *on peut etre affecte* (Herbier Medical, 1759, p. 3), *l'on en est affecte* (Herbier Medical, 1759, p. 3), *quand on en est affecte, on se sert efficacement des plantes diuretiques* (Herbier Medical, 1759, p. 97), *fi on les appliquois d'abord seuls* (Herbier Medical, 1759, p. 134),

а також формули з компонентом об'єктивної можливості:

(4) *le plus long tems qu'il est possible* у фрагменті *on fait usage de ce vin le plus long tems qu'il est possible* (Herbier Medical, 1759, p. 68) і *le plus frequamment qu'il est possible* у фрагменті *on bassine les yeux...* (Herbier Medical, 1759, p. 148).

У наведених прикладах (3, 4) модальне значення визначається не стільки нормативною настановою чи регламентацією дії, скільки вказівкою на об'єктивно наявний стан, природну можливість його виникнення або реальні межі здійсненності певної процедури. Інакше кажучи, йдеться про ті контексти, в яких висловлення фіксує факт ураження, умову застосування лікувального засобу або межі природно допустимого чи можливого, тобто репрезентує не припис, а закономірність чи стан речей, зумовлений самою логікою медичного процесу. Саме тому займенник *ON* у межах алетичної модальності функціонує як носій узагальненого логіко-онтологічної можливості або загальної умови.

Аксіологічна модальність у конструкціях із займенником-підметом *ON* пов'язана з вираженням оцінки корисності, ефективності, успішності, небажаності або потенційної шкідливості певних лікувальних практик і рослинних засобів (концепт ЦІННІСТЬ). Аксіологічна модальність у рукописі виявляється переважно не прямо, а через оцінну семантику лексичних одиниць. До цього типу належать, зокрема, висловлення:

(5) *on fait un grand usage* (Herbier Medical, 1759, p. 11), *on f'en fert encore avec succes* (Herbier Medical, 1759, p. 44), *on ajoute aux cataplasmes... puis on les applique... et on fait par ce moyen murir la matiere* (Herbier Medical, 1759, p. 126), *on ne doit jamais se servir de purgatifs violens...* (Herbier Medical, 1759, p. 89), *mais on doit s'en abstenir* (Herbier Medical, 1759, p. 120), *on fe fert efficacement des plantes diuretiques* (Herbier Medical, 1759, p. 97).

У наведених фрагментах (5) на передній план виходить не лише сам факт дії чи її нормативна організація, а передусім оцінне осмислення терапевтичної практики: певні засоби або способи застосування кваліфікуються як дієві, успішні, широко вживані, доцільні або, навпаки, небажані й потенційно шкідливі. Так, *on f'en fert encore avec succes* містить позитивну оцінку ефективності лікувальної практики. Висловлення *on fait un grand usage* також опосередковано фіксує позитивну практичну цінність засобу, адже широке вживання в науково-медичному тексті XVIII століття зазвичай співвідноситься з його визнаною корисністю. Натомість *on ne doit jamais se servir de purgatifs violens...* та *mais on doit s'en abstenir* містять негативну оцінку певної терапевтичної практики як небажаної або шкідливої. Саме тому аксіологічний компонент у цих конструкціях формує додатковий смисловий рівень, на якому науково-медичний опис поєднується з раціоналізованою оцінкою результативності або ризикованості лікування. Водночас у більшості випадків аксіологічна модальність не функціонує ізольовано, а взаємодіє з деонтичною, оскільки оцінка корисного чи шкідливого часто стає підставою для рекомендації, заборони або утримання від певної терапевтичної дії. Отже, аксіологічна

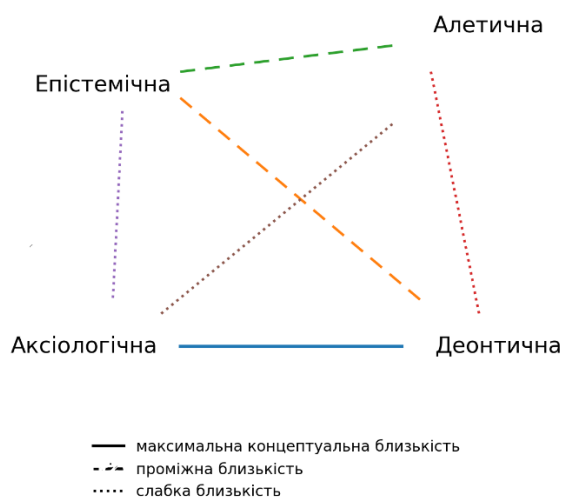
модальність у нашому корпусі є допоміжною, але важливою для розуміння медичної раціональності тексту.

За кількісними даними доміантною у тексті є деонтична модальність, оскільки більшість висловлень пов'язана з рецептурою, медичною рекомендацією, інструкцією або нормативно впорядкованим способом дії. Епістемічна модальність репрезентує колективно верифіковане знання, звичну практику та узагальнений досвід. Алетична модальність фіксує природну можливість, типовість або закономірність стану чи процесу. Аксіологічна модальність виявляється переважно імпліцитно, через оцінку ефективності, корисності або шкідливості певних лікувальних дій (Табл.1).

Таблиця 1

Типи модальності та їх функціонування в манускрипті <i>Herbier Medical</i>		
Тип модальності	Кількість у тексті	Основна функція в <i>Herbier Medical</i>
Деонтична	43	регламентація лікувальної та рецептурної дії
Епістемічна	14	репрезентація достовірного, звичного, колективно верифікованого знання
Алетична	7	вираження можливості, стану, природної умови або закономірності
Аксіологічна	8	оцінка ефективності, корисності, бажаності або шкідливості

Взаємовідношення між основними типами модальності в тексті *Herbier Medical* можна подати їх у вигляді схеми концептуальної близькості (Рис.2), де суцільною лінією позначено максимальну концептуальну близькість, пунктирною – проміжну, а крапковою – слабку. Ця візуалізація демонструє не ізольоване функціонування епістемічної, деонтичної, алетичної та аксіологічної модальностей (Gosselin, 2010), а їхню взаємодію в межах наукового тексту XVIII століття.

Рис. 2. Відношення між типами модальності у тексті *Herbier Medical*.

За ознаками змісту у досліджуваному рукописі найбільшу концептуальну близькість виявляють деонтична й аксіологічна модальності (концепти НЕОБХІДНІСТЬ і ЦІННІСТЬ), оскільки нормативність припису тут регулярно спирається на оцінку корисності, ефективності або небажаності певної лікувальної дії. Саме тому висловлення на зразок *on ne doit jamais se*

servir..., mais on doit s'en abstenir, on s'en sert encore avec succès поєднують семантику норми з раціоналізованою оцінкою медичної практики.

Семантична близькість виявляється між епістемічною та алетичною модульностями, оскільки обидві вони пов'язані зі сферою істинності, можливості та стану речей, хоча епістемічна модальність акцентує ступінь ДОСТОВІРНОСТІ знання, а алетична – об'єктивну МОЖЛИВІСТЬ або закономірність. Зв'язок простежується також між епістемічною та деонтичною модульностями (ДОСТОВІРНІСТЬ і НЕОБХІДНІСТЬ): у тексті *Herbier Medical* припис часто ґрунтується на колективно верифікованому досвіді, тобто необхідність лікувальної дії виводиться з того, що вважається відомим, перевіреним і загальноприйнятим.

Слабка семантична близькість, позначена крапковими лініями, репрезентує ті пари модальностей, які перетинаються лише частково. Зокрема, алетична й деонтична модальності зближуються в тих випадках, коли об'єктивна можливість або стан виступають умовою для подальшого припису (необхідності лікувального застосування рослини). Епістемічна й аксіологічна модальності співвідносяться через оцінку, що спирається на досвідне знання, однак їхні семантичні ядра не збігаються. Алетична й аксіологічна модальності також демонструють лише частковий перетин, оскільки природна МОЖЛИВІСТЬ або закономірність можуть слугувати підставою для висновку про позитивну чи негативну ЦІННІСТЬ (операція оцінки), але не тотожні їй. Отже, модальна організація тексту *Herbier Medical* має нелінійний характер: окремі типи модальності взаємодіють між собою з різним ступенем інтенсивності, формуючи складну систему наукової об'єктивації, нормативності, можливості та оцінки.

Сказане свідчить, що використання конструкції з неозначено-особовим займенником *ON* змінює сприйняття інформації читачем: вона реалізується не як приватна думка окремого вченого / лікаря, а натомість як універсальна істина, санкціонована епістемою того часу. Функціонування французької конструкції з неозначено-особовим *ON* забезпечує деперсоналізацію (усунення індивідуального «Я» автора та заміна його анонімною фігурою «носія знання») та легітимацію (суб'єктивний досвід спостереження реконцептуалізується як об'єктивний науковий факт). На мікро рівні в аналізованому рукописі конструкції з неозначено-особовим займенником *ON* концептуалізують і категоризують окремі явища у сфері науки про рослини та їх лікувальні властивості.

На макрорівні процеси конструювання значень у науковому ботанічно-медичному дискурсі *Herbier Medical* можна узагальнити у вигляді культурної схеми. В термінології Ф Шаріфіана (Sharifian, 2019, p.478) культурна схема (cultural schema) – абстракція колективної когніції, закоріненої в досвіді певної групи. Графічно культурна схема конструювання модальних значень у тексті медичного гербарію подана на рис.3 (де X – рослина):

Рис. 3. Культурна схема конструювання модальних значень у тексті *Herbier Medical*.

Пропонована схема (рис. 3) унаочнює процеси конструювання модальних значень: ДОСТОВІРНЕ ЗНАННЯ ПРО X → НЕОБХІДНІСТЬ ЛІКУВАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ X → МОЖЛИВІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ X → ЛІКУВАЛЬНА ЦІННІСТЬ X і підкреслює роль конструкцій з *ON* у французькій мові для формуванні об'єктивованого й деперсоналізованого способу викладу в *Herbier Medical*, характерного для наукового тексту XVIII століття.

4. Висновки

Проведене дослідження засвідчило, що конструкції з неозначено-особовим займенником *ON* у франкомовному манускрипті *Herbier Medical* відіграють важливу роль в організації біологічно-медичного тексту XVIII століття. У межах фуколдіанської методології вони трактуються як інструмент формування специфічної «позиції суб'єкта», яка відповідає інституційним нормам епохи Просвітництва та легітимізує висловлювання як істинне наукове знання. Неозначено-особовий займенник *ON* виконує функцію узагальненого суб'єкта дії, елімінує конкретного агенса та забезпечує деперсоналізований, об'єктивований і нормативно зорієнтований спосіб подання наукової інформації, якого вимагала історично змінна система правил тогочасного дискурсу.

Конструкції з неозначено-особовим займенником *ON* репрезентують складну модальну систему, у межах якої поєднуються епістемічний, деонтичний, алетичний та аксіологічний типи модальності. У науково-ботанічному і практично-медичному тексті *Herbier Medical* ці конструкції кваліфікують пропозиції відповідно до типів модальності як ДОСТОВІРНІ, НЕОБХІДНІ, МОЖЛИВІ, ЦІННІ. Модальність постає як інструмент дискурсивного санкціонування знання, що визначає його статус достовірності, нормативності та соціальної валідності.

Домінантною в досліджуваному корпусі є деонтична модальність, оскільки переважна більшість конструкцій із неозначено-особовим займенником *ON* функціонує в рецептурних, рекомендаційних, терапевтичних та інструктивних фрагментах, вербалізуючи НЕОБХІДНІСТЬ дії. Конструкції з *ON* описують належний спосіб приготування, медичного застосування, дозування або обмеження використання рослинних засобів і репрезентують так звану нейтралізовану прескрипцію, коли норма подається не у формі прямого наказу, а як усталений і правильний порядок дій.

Епістемічна модальність у манускрипті пов'язана з конструюванням значень ДОСТОВІРНОСТІ, усталеності, колективної верифікованості. Через конструкції з *ON* вербалізуються загальновідомі факти, звична практика, усталена класифікація та фаховий досвід; вони виступають носіями надіндивідуального знання, узусу, традиції та узагальненого колективного досвіду. Епістемічний компонент забезпечує авторитетність тексту, транслуючи не приватну думку автора, а вимоги тогочасної епістемі.

Алетична модальність слугує конструюванню значень природної МОЖЛИВОСТІ, закономірності, типового стану та об'єктивної умови перебігу лікувального чи патологічного процесу.

Аксіологічна модальність забезпечує оцінку лікувальних практик і засобів як ЦІННИХ, ефективних, корисних, широко вживаних або, навпаки, небажаних і потенційно шкідливих. Аксіологічний компонент найчастіше взаємодіє з деонтичним, оскільки саме оцінка корисного чи шкідливого стає підставою для рекомендації, заборони або утримання від певної дії.

Розмежування виявлених модальних типів в тексті *Herbier Medical* не є абсолютним, їх межі взаємопроникні, і в окремих контекстах одна й та сама конструкція може акумулювати кілька модальних значень одночасно. Побудована схема концептуальної близькості між типами модальності засвідчує нелінійний характер модальної організації *Herbier Medical*. Найтісніший семантичний зв'язок простежується між деонтичною та аксіологічною модальностями, оскільки нормативність у тексті регулярно спирається на оцінку ефективності або небажаності лікувальної дії. Часткова близькість виявлена між епістемічною та алетичною, а також між епістемічною та деонтичною модальностями. Це дозволяє розглядати модальність

у досліджуваному рукописі як складну багаторівневу систему, що поєднує когнітивні механізми (ментальні схеми) з дискурсивними вимогами епохи.

На макрорівні науковий ботанічно-медичний дискурс *Herbier Medical* може бути узагальнений як культурна схема – абстракція колективної когніції, закоріненої в досвіді певної групи. Ця схема включає розгортання ментальних уявлень: ДОСТОВІРНЕ ЗНАННЯ ПРО РОСЛИНУ → НЕОБХІДНІСТЬ ЛІКУВАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ РОСЛИНИ → МОЖЛИВІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ РОСЛИНИ → ЛІКУВАЛЬНА ЦІННІСТЬ РОСЛИНИ, що відповідало епістемі доби Просвітництва.

Перспективи подальшого вивчення франкомовного медичного манускрипту *Herbier Medical* вбачаються у поглибленні аналізу його лексико-семантичної, граматичної, дискурсивної організації, у зіставленні рукопису з іншими науковими текстами XVIII століття, у його вивченні в аспекті франко-українського перекладу і встановленні його місця в українському науковому просторі в міждисциплінарному ракурсі.

Примітки

¹ Рукопис зберігається у фондах Гербарію Одеського національного університету імені І. І. Мечникова, зокрема у фонді стародруків Наукової бібліотеки, а його цифрова копія, включена до фонду рідкісних видань і стародруків, перебуває у відкритому доступі на офіційному сайті бібліотеки, що створює належні умови для введення рукопису в сучасний науковий обіг як повноцінного об'єкта комплексного лінгвістичного дослідження.

Декларація про конфлікт інтересів

Автори не мають жодних конкуруючих інтересів або фінансової підтримки, про які вони могли б заявити.

Автори заявляють, що використовували графічну допомогу Gemini для оформлення рисунка 3. Автори стверджують, що не застосовували генеративних інструментів штучного інтелекту у підготовці змісту статті.

Список літератури

- Brytvin, D. V. (2025). Typological differences in the expression of modality in the French and Ukrainian Languages. *Nova filologia*, 100, 10–16. <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2025-100-2> (in Ukrainian).
- Бритвін, Д. В. (2025). Типологічні відмінності у вираженні модальності у французькій та українській мовах. *Нова філологія*, 100, 10–16. <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2025-100-2>
- Cabinet of Ministers of Ukraine. (2004). *The State Register of Scientific Objects of National Assets: Register 4 (supplemented). Appendix to the Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of September 22, 2004, No. 1241*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1241-2004-%D0%BF#Text> (in Ukrainian).
- Кабінет Міністрів України. (2004). Державний реєстр наукових об'єктів, що становлять національне надбання: Реєстр 4 (доповнений). Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 22 вересня 2004 р. № 1241. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1241-2004-%D0%BF#Text>
- Chaeyoung, L. (2024). *La phraséologie dans le discours scientifique oral en français : formules de prise en compte de l'allocutaire* (Doctoral dissertation, Université Grenoble Alpes). Grenoble, France. Retrieved from <https://theses.hal.science/tel-04996629v1>
- D'Andrade, R. G. (1995). *The development of cognitive anthropology*. Cambridge, UK: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9781139166645>
- Dictionnaire de l'Académie française. (1740a). *Dictionnaire de l'Académie française* (3e éd., Vol. 1). Retrieved from <https://www.dictionnaire-academie.fr/>

- Dictionnaire de l'Académie française (1740b). *Dictionnaire de l'Académie française* (3e éd., Vol. 2). Retrieved from <https://www.dictionnaire-academie.fr/>
- Dictionnaire de l'Académie française (1762a). *Dictionnaire de l'Académie française* (4e éd., Vol. 1). Retrieved from <https://www.dictionnaire-academie.fr/>
- Dictionnaire de l'Académie française (1762b). *Dictionnaire de l'Académie française* (4e éd., Vol. 2). Retrieved from <https://www.dictionnaire-academie.fr/>
- Foucault, M. (2014). *L'archéologie du savoir*. Paris : Gallimard.
- Gosselin, L. (2010). *Les modalités en français: La validation des représentations*. Amsterdam, Netherlands & New York, NY: Rodopi. <https://doi.org/10.1163/9789042027572>
- Herbier Medical contenant vingt et une classes de plantes usuelles dont on fait le plus frequemment usage dans la pratique de la Medecine Rangées selon les vertus qui leur sont les plus généralement reconnues.* (1759). Manuscript. Retrieved from: <http://surl.li/uetrk>
- Ivanova, N. H. (2021). Heminated two-letter complexes in a French-language manuscript of the seventeenth century (graphic features). *Scientific Bulletin of the International Humanities University. Series: Philology*, 52(1), 62–67. <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2021.52-1.15> (in Ukrainian).
- Іванова, Н.Г. (2021). Геміновані дволітерні комплекси у франкомовному манускрипті XVIII століття (графічні особливості). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 52(1), 62–67. <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2021.52-1.15>
- Ivanova, N. H. (2024). Hyphen as a non-letter sign of French orthography in an 18th-century French-language manuscript. In N. V. Kondratenko (Ed.), *A new linguistic paradigm: Directions and prospects* (pp. 86–110). Vinnytsia, Ukraine: TVORY. (in Ukrainian).
- Іванова, Н.Г. (2024). Дефіс як нелітерний знак французької орфографії у франкомовному манускрипті XVIII століття. У Н. В. Кондратенко (Ред.), *Нова лінгвістична парадигма: напрями і перспективи* (сс. 86-110). Вінниця: ТВОРИ.
- Ivanova, N. H., & Tarasova, O. A. (2020). Cohesion, coherence and thematic progression: a French-language scientific manuscript of the eighteenth century. *Modalități conceptuale de dezvoltare a științei moderne: colecție de lucrări științifice «ΛΟΓΟΣ» cu materiale conferinței științifice și practice internaționale*, 3, 101–102. <http://dx.doi.org/10.36074/20.11.2020.v3.33> (in Ukrainian).
- Іванова, Н. Г., & Тарасова, О. А. (2020). Когезія, когерентність та тематична прогресія: франкомовний науковий манускрипт XVIII століття. *Modalități conceptuale de dezvoltare a științei moderne: colecție de lucrări științifice «ΛΟΓΟΣ» cu materiale conferinței științifice și practice internaționale*, 3, 101–102. <http://dx.doi.org/10.36074/20.11.2020.v3.33>
- Ivanova, N., Pakhalkova-Soich, T., & Prysiazhniuk, O. (2021). Structural and compositional model of 18th century scientific text. *Рукописна та книжкова спадщина України*, 27, 35–56. <https://doi.org/10.15407/rksu.27.035>.
- Le Querler, N. (2004). Les modalités en français. *Revue belge de philologie et d'histoire*, 82(3), 643–656. Retrieved from https://www.persee.fr/doc/rbph_0035-0818_2004_num_82_3_4850 (in French).
- Nichyi, V. V. (2014). Peculiarities of the use of impersonal constructions in the French language. *Philological Sciences*, 4, Syntax: Structure, Semantics, Function. Retrieved from http://www.rusnauka.com/18_APSN_2014/Philologia/4_169454.doc.htm (in Ukrainian).
- Нічий, В. В. (2014). Особливості вживання безособових конструкцій у французькій мові. *Філологічні науки*, 4, Синтаксис: структура, семантика, функція. Retrieved from http://www.rusnauka.com/18_APSN_2014/Philologia/4_169454.doc.htm
- Riegel, M., Pellat, J.-Ch., & Rioul, R. (2018). *Grammaire méthodique du français* (7e éd.). Paris, France: Presses Universitaires de France (in French).

- Sharifian, F. (2017). Cultural linguistics: The state of the art. In F. Sharifian (Ed.), *Advances in cultural linguistics* (pp. 1–28). Singapore: Springer.
- Shynkaruk, V. D. (2014). Theoretical aspects of distinguishing the concepts of modus and dictum. *International Bulletin: Culturology. Philology. Musicology*, 2(3), 165–172 (In Ukrainian).
Шинкарук, В. Д. (2014). Теоретичні аспекти розмежування понять модусу і диктуму. *Міжнародний вісник. Культурологія. Філологія. Музикознавство*, 2(3), 165–172.
- Strauss, C. (2019). Language, culture, and social anthropology. In F. Sharifian (Ed.), *The Routledge handbook of language and culture* (pp. 386–400). London, UK: Routledge.
- Strauss, C., & Quinn, N. (1997). *A cognitive theory of cultural meaning*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Vion, R. (2001). Modalités, modalisations et activités langagières. *Marges linguistiques*, 2, 209–231. Retrieved from <http://www2.lpl-aix.fr/~fulltext/1324.pdf> (in French).
- Vold, E. T. (2008). *Modalité épistémique et discours scientifique : une étude contrastive des modalisateurs épistémiques dans des articles de recherche français, norvégiens et anglais* (Doctoral dissertation, University of Bergen). Bergen, Norway. Retrieved from https://bora.uib.no/bitstream/handle/1956/2653/Dr.Avh._Eva_T_Vold.pdf?sequence=1 (in French).

MEANS OF CONSTRUCTING MODAL MEANINGS IN THE 18TH-CENTURY FRENCH MANUSCRIPT

Nataliia Ivanova*

PhD in Philology, Associate Professor,
I. I. Mechnykov Odessa National University
(2 Vsevoloda Zmiiienka St., Odesa, 6500, Ukraine);

e-mail: nat-iva@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9614-9587>

Iryna Shevchenko

Doctor of Sciences in Linguistics, Professor,
V.N. Karazin Kharkiv National University
(4 Svobody Sq., Kharkiv, 61022, Ukraine);

e-mail: iryna.shevchenko@karazin.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2552-5623>

Received April 1, 2026; revised May 20, 2026;
accepted May 25, 2026; published online May 31, 2026

Abstract

This study identifies the distinctive features of constructing modal meanings in the French manuscript *Herbier Medical contenant vingt et une classes de plantes usuelles dont on fait le plus frequemment usage dans la pratique de la Medicine Rangées selon les vertus qui leur sont les plus généralement reconnues* (1759) by means of constructions with the indefinite personal pronoun *ON*. The relevance of this research is determined by the need for a comprehensive understanding of the linguistic and discursive mechanisms of meaning construction in 18th-century French scientific texts, which are viewed as elements of a historically variable system of knowledge (in Michel Foucault's paradigm), as exemplified by the medical herbal manuscript that combines descriptive-classificatory and medico-prescriptive functions.

The manuscript reveals types of modality that qualify propositional content in relation to different parameters: epistemic modality – with respect to certainty and probability, presenting statements as reliable, verified, and customary; deontic modality – with respect to normativity and permissibility, expressing necessity, prescription, permission, or prohibition of medical procedures; alethic modality – with respect to logical-ontological possibility, as typical and natural; axiological modality evaluates statements as positive or negative in terms of the effectiveness or harmfulness of the described medical practices. From the perspective

of cognitive anthropology, constructions with the indefinite personal pronoun *ON* function as means of constructing meanings of CERTAINTY, NECESSITY, POSSIBILITY, and VALUE in the scientific domains of botany and medicine.

The dominant meanings in the manuscript are regulatory, actualized through deontic modality, since most statements construct meanings of normative regulation of therapeutic, medical, and prescription procedures. Modality in the manuscript has a non-linear organization: the boundaries between individual types are not rigidly defined but are interpenetrating. Constructions with the indefinite personal pronoun *ON* serve as a tool of a depersonalized mode of knowledge representation, which was characteristic of the 18th-century French scientific and medical discourse. At the macro-level, meaning construction in the manuscript is structured by a cultural schema that entails the elaboration of mental representations: RELIABLE KNOWLEDGE ABOUT A PLANT → NECESSITY OF ITS MEDICINAL USE → POSSIBILITY OF ITS USE → THERAPEUTIC VALUE OF THE PLANT in accordance with the episteme of the Enlightenment era.

Keywords: *modal representation of knowledge; indefinite-personal pronoun ON; manuscript Herbarium Medicum (1759); French scientific discourse; deontic, epistemic, alethic, and axiological modality.*

Declaration of competing interests

The authors have no conflict of interest or funding support to declare.

The authors declare the use of Gemini for graphic assistance in designing Figure 3. The authors declare no use of generative AI to prepare the content of the article.

Cognition, Communication, Discourse, 2026, 32, 91-101

<https://periodicals.karazin.ua/cognitiondiscourse>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-06>

Received March 21, 2026; revised May 15, 2026;

accepted May 22, 2026; published on-line May 31, 2026

INTER- AND CROSSMODAL RESEMIOTIZATION IN AI-GENERATED POLITICAL MEMES: THE CASE OF AMELIA

Yurii Kovaliuk

Doctor of Sciences in Philology, Associate Professor,

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

(2 Kotsiubynskoho St., Chernivtsi, Ukraine, 58002);

email: y.kovalyuk@chnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9379-2187>

Article citation: Kovaliuk, Y. (2026). Inter- and crossmodal resemiotization in AI-generated political memes: The case of Amelia. *Cognition, Communication, Discourse*, 32, 91-101. <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-06>

Abstract

The present paper is a study of metaphorical resemiotization in AI-generated memes responding to the *Pathways: Navigating Gaming, The Internet & Extremism* UK government-funded online game. The memes were posted on X (formerly Twitter) in January and February 2026. Resting on the theoretical premises of conceptual (multimodal) metaphor and metonymy, the author proposes an integrated framework for inter- and cross-modal resemiotization in (AI-generated) political memes. This framework consists of three stepwise levels: (1) the visual-grammatical; (2) the intersemiotic-metaphorical, and (3) the multimodal discourse-analytical. The findings suggest that on the visual-grammatical level Amelia-associated memes under analysis are predominantly symbolic-attributive, mildly authoritative, and are constructed mostly around the GIVEN/NEW informational values. Clustered around the superordinate contextual metaphor, BRITAIN IS A COZY HOME, the memes instantiate several distinct metaphorical and, metonymic scenarios. These are BRITAIN IS A NOSTALGIC HOME, BRITAIN IS A CIVIC HOMELAND, BRITAIN IS A FORTRESS UNDER SIEGE, and BRITAIN IS A POLITICAL PROGRAM, and Parliament for heritage, Parliament for the nation, person for the nation, etc. The shared presupposition across all sub-metaphors is that BRITAIN HAS BEEN LOST/DAMAGED AND MUST BE RESTORED/DEFENDED. Evidenced from the meme corpus, metaphorical resemiotization occurred when attributes with chiefly negative connotations in educational discourse (Pathways) were transferred to and AI-modified in social media discourse (X), having been assigned positive meanings.

Keywords: *political meme, visual grammar, intersemiotic metaphor, resemiotization, multimodal critical discourse analysis, Amelia.*

1. Introduction

In January 2026, an AI-generated character named Amelia – a purple-haired British schoolgirl – became one of the most viral memes on X, as well as Facebook, and Instagram social networking services. Developed by Shout Out UK as part of the government-funded Prevent programme, *Pathways* is an online educational game, where Amelia first appears alongside Charlie, the game protagonist. The gameplay involves maneuvering through a variety of educational extremism, radicalization and Prevent scenarios. Amelia is a goth girl with purple hair, wearing a choker and a pink dress, who questions mass immigration, protests against demographic changes, and expresses concern about the direction in which modern Britain is heading. Amelia's swift rise to popularity is attributable to inherently paradoxical situation: originally designed as part of an educational initiative

by the UK government, it evolved into a political meme propagating far-right values and misleading narratives across Europe.

According to Wodak (2011, p. 72), the ‘visual turn’ in Critical Discourse Studies – i.e. the influence of images on public opinion of politics – can be attributed to three significant trends affecting the production and reception of media coverage of political issues: the fictionalisation of politics; the politicisation of fiction; and the globalisation of hegemonic (often US) political values. ‘Memes’ were initially introduced by Dawkins to describe “small cultural units of transmission, analogous to genes, which are spread from person to person by copying or imitation” (1976). The term was later expanded to ‘Internet meme’ (Davison, 2012) and is defined as “a visual argument, which is semiotically constructed with intertextual references to reflect an ideological practice” (Wiggins, 2019, p. 10). In addition, memes function as “signs that have gone viral on the Internet” (Blommaert & Varis, 2015, p. 31). The virality of Internet memes rests on six factors or ‘six Ps’: “positivity (and humour), provoking high-arousal emotions, packaging, prestige, positioning, and participation” (Shifman, 2014, p. 66-72). Memes rely on pre-existing attitudes and beliefs, paired with shifting or manipulating viewpoint to achieve a new viewpointed construal, often an ironic one (Dancygier & Vandelandotte, 2017), which makes them “an important form of political participation” (Ross & Rivers, 2017). From a user’s perspective, posting political memes online has certain benefits. For example, it can help “build solidarity with like-minded peers, reinforce communal identity and advance accessible and influential political critiques” (Penney, 2019). In addition, Internet memes can also be conceptualized as ‘polyvocal political participation’ (Milner, 2013) in that they “often amplify, distort, challenge, and undermine voices found within mainstream media” (Ross & Rivers, 2017, p. 16).

When it comes to multimodality, a fine-grained approach should go beyond the detailed description of visual structure and focus on the achievement of explanatory adequacy instead (Perez-Sobrino, 2017). In this regard, the multimodal approach to conceptual metaphor greatly outweighs other approaches, as posited by Perez-Sobrino (2017, p. 53), such as visual-semiotic model, relevance-theoretic model, and multiple-space structuring model. In the multimodal approach to conceptual metaphor, the extra information conveyed by the visual context is considered to determine the metaphorical domains, define their roles as source and target, and identify the features that can be mapped between them.

Mememes, most likely, tend to involve a high degree of resemiotization, whereby original signs are transformed in multiple ways, retaining a level of recognizable core identity, yet being contextually adapted and modified to generate markedly different communicative effects (Blommaert & Varis, 2015, p. 36). Evidenced from the Amelia meme, these communicative effects hinge on a variety of intersemiotic ‘metaphor scenarios’ (Musolff, 2006), clustered around common source concepts, such as BRITAIN and BRITISHNESS, in particular. The case of Amelia presents theoretical significance beyond its immediate political context. Drawing on Sharifian’s idea of ‘emergent cultural cognition’ (2011, p. 21), whereby the interactions between the members of cultural group take place across space and time, it may be postulated that generative Artificial Intelligence became what can be referred to as ‘locus’ (Sharifian, 2011, p. 19) for mass-scale production of visual content, facilitating the transfer of meanings across different semiotic modalities and media environments.

That said, *the aim* of the present study is to investigate how intersemiotic metaphors are employed to construct an image of nostalgic Britain and Britishness, evidenced from Internet Amelia-memes created in response to the Pathways online game. To achieve this, the following *objectives* have been specified:

- to suggest a stepwise three-level procedure for meme analysis,
- to describe the semiotic choices in Amelia-featured meme creation,
- to identify metaphorical mappings and their semiotic realizations,
- to critically evaluate the ideological function performed by Amelia memes.

The *material* for this study consists of 100 memes created in response to the Pathways online game, featuring Amelia as a character, and shared primarily on X (formerly Twitter) social networking service. The selected memes are dated January and February 2026. Care was taken to select only memes pertaining to nostalgic Britain and Britishness as opposed to overtly extremist, sexualized, and racist Amelia-inspired social media content accessible on X and other social media outlets.

2. Methodology and theoretical considerations

First and foremost, resemiotization is understood here as transposition of meaning from one semiotic mode into a different one (Iedema, 2003). In this regard, it is different from multimodality, which describes how meaning is constructed through the combination of multiple semiotic modes. Nor is it synonymous with intertextuality, which refers to aspects of other texts within one mode of communication.

It seems reasonable to link up the concept of resemiotization to that of ‘intersemiotic metaphor’ (Hart, 2024). Lakoff and Johnson’s originally claimed that metaphor is “pervasive in everyday life, not just in language but in thought and action” (1980, p. 3). Intersemiotic metaphor is one that is expressed “simultaneously in both verbal and visual modes or at least for information in one mode to support in some way the metaphorical reading in the other” (Hart, 2024, p. 138). The concept of intersemiotic metaphor was extensively elaborated in Forceville’s framework for multimodal and pictorial metaphor (2009; 2016), which has led to the distinction of visual contextual metaphors, visual hybrid metaphors, and visual similes.

Amelia memes make an interesting case for research as they often represent monomodal (appears in only one mode of expression, without any support or reference from another mode), cross-modal (is conveyed through multiple modes at the same time, where one mode may expand or clarify the metaphor presented in the other) (Forceville, 2009), and intermodal (the source and target of the metaphor are presented separately in different modes, and the metaphor emerges from how these modes are connected or mapped together) (Hart, 2024) metaphors, or their combinations.

3. Analytical procedure

The below suggested framework describes resemiotization as a four-step process. It comprises source text, mediated text, AI-generated meme, and its subsequent political instrumentalization. These components are joined by arrows showing that the process of meaning transposition and its eventual political exploitation is linear. Meaning transposition is realized through intermodal (occurring across different semiotic modes) and cross-modal (shifting between visual registers) migration of meaning. The algorithm renders resemiotization analyzable according to three major levels. Level 1 incorporates elements of Kress and van Leeuwen’s (2020) Visual Grammar, namely representational (narrative & conceptual processes, participants, circumstances), interactive (gaze, distance, angle, modality), and compositional (information, value, salience, framing) dimensions of memes. Level 2 deals with the concept of intersemiotic metaphor. To this end, source and target domains of metaphor are identified and types of pictorial metaphor, such as contextual, hybrid, and simile (Forceville, 2009), are characterized.

In addition, metonymies feeding into metaphorical mappings, otherwise known as metaphonymy (Perez-Sobrinó, 2017), are traced. Classifying mapped characteristic of intersemiotic metaphor helps identify metaphorical mappings and show their semiotic realization. Level 3 is devoted to Multimodal Critical Discourse Analysis (MCDA) (Machin & Mayr, 2023) of memes. At this stage, ideological positions of metaphorical mappings are evaluated, as well as answers to the questions “What is excluded, suppressed, or rendered invisible by these semiotic choices?”, “Whose interests are served by the memes?”, and “How does AI’s canonical repertoire constrain meaning?” are provided. Essentially, the idea behind this algorithm is to demonstrate that resemiotization can be conceived of as metaphor elaboration.

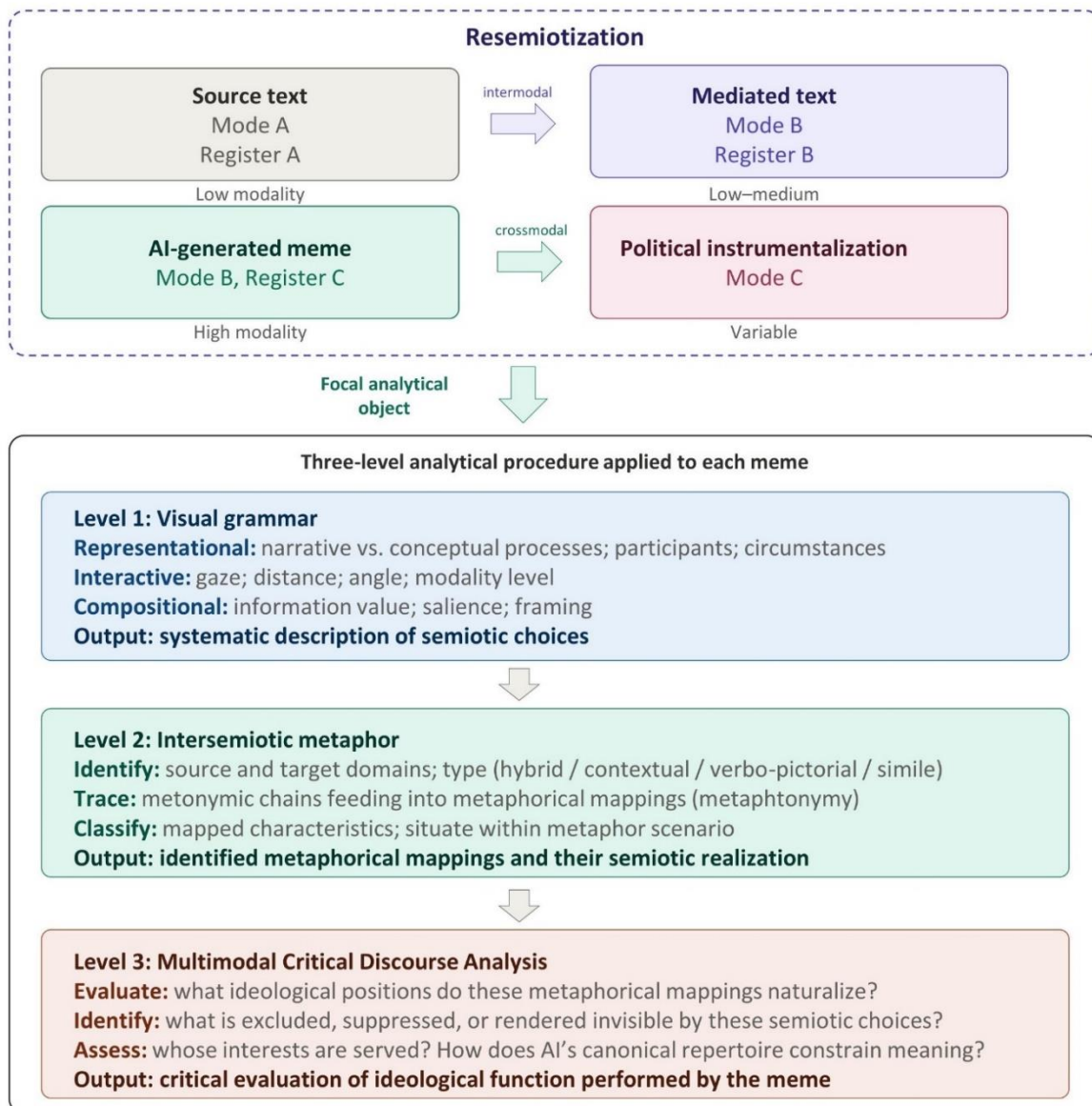

Figure 1. Integrated framework for inter- and cross-modal resemiotization in (AI-generated) political memes.

4. Results and discussion

Before we examine the meme corpus, let us turn our attention to the original game. Below is a screenshot from Pathways featuring both Charlie and Amelia.

The scene is a split-panel. On the left-hand side, Charlie, the male character, is watching a video on his smartphone showing a rally. On the right-hand side, Amelia, the female character, is positioned in the center of a crowd holding a “NO ENTRY” sign in her right hand and a Union Jack in her left. Her hair color is purple and her facial expression is angry. The screenshot caption reads: “Amelia, Charlie’s close friend, has made a video encouraging young people in Bridlington to join a political group that seeks to defend English rights”.

In terms of *narrative representation*, the screenshot describes a Transaction where Amelia is an Actor (recruiting people for a cause), the crowd is a Goal (passive participants targeted by the Actor), and Charlie is a Reactor (watching the process on his smartphone screen) (Kress & van Leeuwen, 2020).

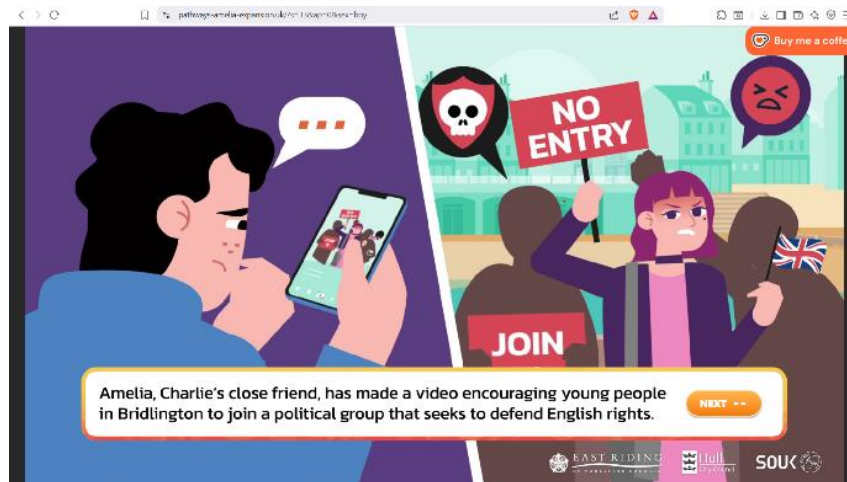

Figure 2. Screenshot from *Pathways: Navigating gaming, the internet, and extremism*.
(Shout Out UK, n.d.).

<https://www.shoutoutuk.org/pathways/>

Amelia's visual attributes are particularly salient. Her hair is dyed purple, and her facial expression is rather aggressive – clenched posture, furrowed eyebrows, and open mouth. The crowd around her is shouting warnings and words of dissatisfaction. Speaking of *interactive structure*, neither character makes direct contact with the viewer, i.e., the player, which can be conceived of as an Offer (Kress & van Leeuwen, 2020). The “Join” and “Next” buttons rather position the player as a decision-maker, not a direct participant. As far as *compositional structure* is concerned, the split-panel view conceptualizes an interplay between the GIVEN/NEW (Kress & van Leeuwen, 2020, p. 196) opposition, whereby Charlie stands for Given, the game's known protagonist, and Amelia symbolizes New – an unknown problem that needs to be dealt with. The context of the Pathways game frames this situation as a test: will the player figure out that joining the rally might be a wrong idea?

When viewed through the prism of intersemiotic metaphor, the Union Jack, depicted on the screenshot, is an indication of a contextual metaphor (Forceville, 2009). Placed in Amelia's hand, it acquires a new meaning, that is a WEAPON OF EXCLUSION, as opposed to a symbol of shared identity, values, and aspirations. Moreover, paired with the “NO ENTRY” sign, the Union Jack communicates the demand to exclude. The skull-and-crossbones symbol represents the environment as dangerous. The crowd is construed as a mob, and the “JOIN” button is understood as a trap. On the backdrop of the visual grammar applied to the image, the following metaphorical mapping is elicited: NATIONALIST ACTIVISM (T) IS DANGEROUS RADICALIZATION (S).

It is at the level of the Multimodal CDA that one can fully apprehend the process of resemiotization by way of pinning down the inversion of meanings of the visual elements of images and memes involved in the analysis. Any semiotic analysis, according to Machin & Mayr (2023, p. 50), should factor in what is connoted, how it is connoted, and what an image or text denotes. That said, in the Pathways game the Union Jack functions as a warning, i.e. a tool of exclusion. The same can be said of Amelia's purple hair, which predominantly serves as a marker of radicalization. Crowd mentality is framed as mob mentality. British townscapes are construed as sites of radicalization. Political activism is framed as extremism. Finally, joining the community in the game implies making wrong choices in real life.

Tables turn, however, when we look at the community-prompted AI-generated memes featuring Amelia. In the memes, the visual elements deemed as warnings become aspirations. This can be proved by applying the same three-level analytical procedure that was used for the actual game screenshot.

Figure 3. Community-prompted AI-generated Amelia memes. (CNN, 2026).
<https://edition.cnn.com/2026/01/31/uk/amelia-meme-ai-far-right-intl-scli>

The memes in Fig. 3 will be designated as A (top left), B (top right), C (bottom left), and D (bottom right). Let us describe some of them.

The ‘A’ meme features an anime-style depiction of Amelia smoking a cigarette under a gas lamp while leaning against a brick wall adorned with a large Union Jack. A barely distinguishable film-grain texture overlays the depiction. It is dominated by muted purple and blue tones, as well as the warm amber glow of the gaslight. The narrative representation unfolds as a Reactional Process (Kress & van Leeuwen, 2020), in which Amelia is contextualized as a Reactor rather than an Actor (ibidem). She is pensive with her gaze turned sideways. Set at night, the scene places Amelia in an environment that encourages contemplation. Red brick, a lantern, and a graffiti-painted Union Jack serve as symbolic signs of the British working class and the glorious past. The cigarette that Amelia is smoking represents rebellion, sophistication, and intense anxiety. On the *interactional dimension*, the meme is an “Offer” image (Kress & van Leeuwen, 2020), where the viewer is a passive observer. Despite the lack of direct address, close-medium personal distance creates a sense of intimacy. From the structural-compositional perspective, a certain prominence is given to the left corner of the image. Amelia is positioned in the center-right of the meme. She is illuminated by the warm-toned lantern light, which contrasts with the otherwise muted midnight blue color selection. The film grain texture functions as a symbolic representation of nostalgia.

The relations between image elements and concepts they represent are dominated by contextual metaphors, such as BRITAIN IS A STREET CORNER AT NIGHT and NATIONAL BELONGING IS FEELING COMFORTABLE AROUND YOUR NEIGHBORHOOD AT NIGHT. These metaphorical mappings embed several metonymic relations, making a case for metaphonymy. These include red brick for local belonging, graffiti-style Union Jack for community-owned space, lantern for warm/intimate environment, cigarette for rebellion, and film grain for past memories. Added together, these metonymies constitute the superordinate contextual metaphor, BRITAIN IS A COZY HOME, drawing on situational, linguistic, and cultural context about Britain and Britishness.

The visual-grammatical and the cognitive-semiotic properties of the “A” meme lay foundations for its further critical discourse analysis. Ledin & Machin speak of semiotic choices that “allow us to use culturally evolved terms to ‘evoke’ things” (2020, p. 15) about people, places, things, or ideas. Thus, employing Amelia as a participant will inevitably appeal to younger subcultures, rather than wider domestic audience and beyond. Another semiotic choice bearing significance is placing Amelia as a sole Reacter. The ideological premise is two-fold: either the creator of the meme was nostalgic about the issue of safety at British streets at night, or they were concerned about the decreasing population in the UK.

The “C” meme depicts Amelia in an anime style. She is positioned against the Westminster Bridge, the Houses of Parliament, and the Big Ben, holding a Union Jack. She is wearing a purple jacket and a pink dress. The meme includes a verbal cue: “the only thing I after thank the government for is Amelia, she’s ours now.”

The representational structure of the meme is symbolic-attributive. The image features Amelia with a set of “symbolic attributes, as they signify an aspect of her identity” (Kress & van Leeuwen, 2020, p. 70). These are the small Union Jack symbolizing national loyalty and the Westminster architecture symbolizing the institutional heritage. The anime style retains the game character’s defining features: large eyes, simplified features, and the signature purple hair and choker. The interactive structure comprises a viewer-directed gaze and an open-mouthed smile that can be construed as a ‘mild’ Demand (Kress & van Leeuwen, 2020, p. 117). Amelia is not acting upon anyone, but rather authoritatively inviting to action. The mild authority can be inferred from her slightly elevated position above the viewer. The compositional structure of the meme revolves around the GIVEN/NEW informational values, where governmental buildings are given, known information, and Amelia is a new element, centered and foregrounded. Regarding image’s modality, it should be noted that while the anime style maintains a flat, cartoon-like quality with no skin texture or photographic depth, the architectural detail of Westminster is rendered with considerably more realism than the character herself. This split in modalities is significant: the setting makes a stronger claim to reality than the character.

The image under analysis marks the beginning of the significant metaphorical mapping in the resemiotization process. In the source text (the Pathways game), Amelia is placed in a semiotic vacuum, where there is no setting, no place and no nation. Here, she is positioned in front of the most recognizable symbol of British parliamentary democracy. The metaphor is of verbo-pictorial type according to Forceville (2016): the verbal text ‘she’s ours now’ and the visual placement (Amelia in front of Parliament) jointly construct the bidirectional mapping of the AMELIA IS BRITAIN / BRITAIN IS AMELIA personification. Thus, Amelia becomes a metonym for the nation, which can then be claimed as a person. Parliament also functions as a metonym: Westminster for democracy, Parliament for heritage, and Parliament for the nation. However, here Parliament is depicted as heritage architecture rather than an active political institution. Instead, it is picturesque, monumental and bathed in sunshine, devoid of politicians. The metaphorical entailment is as follows: Britain is a beautiful landmark you stand in front of and claim, not a political system you participate in. The verbal text performs a second crucial operation. “The only thing I thank the government for is Amelia” ironically portrays the government as an antagonist whose only positive contribution was the accidental creation of this character. The grammar is deliberately informal and even ungrammatical, e.g. ‘I after thank’, signaling an opposition between populist voice and an institutional register.

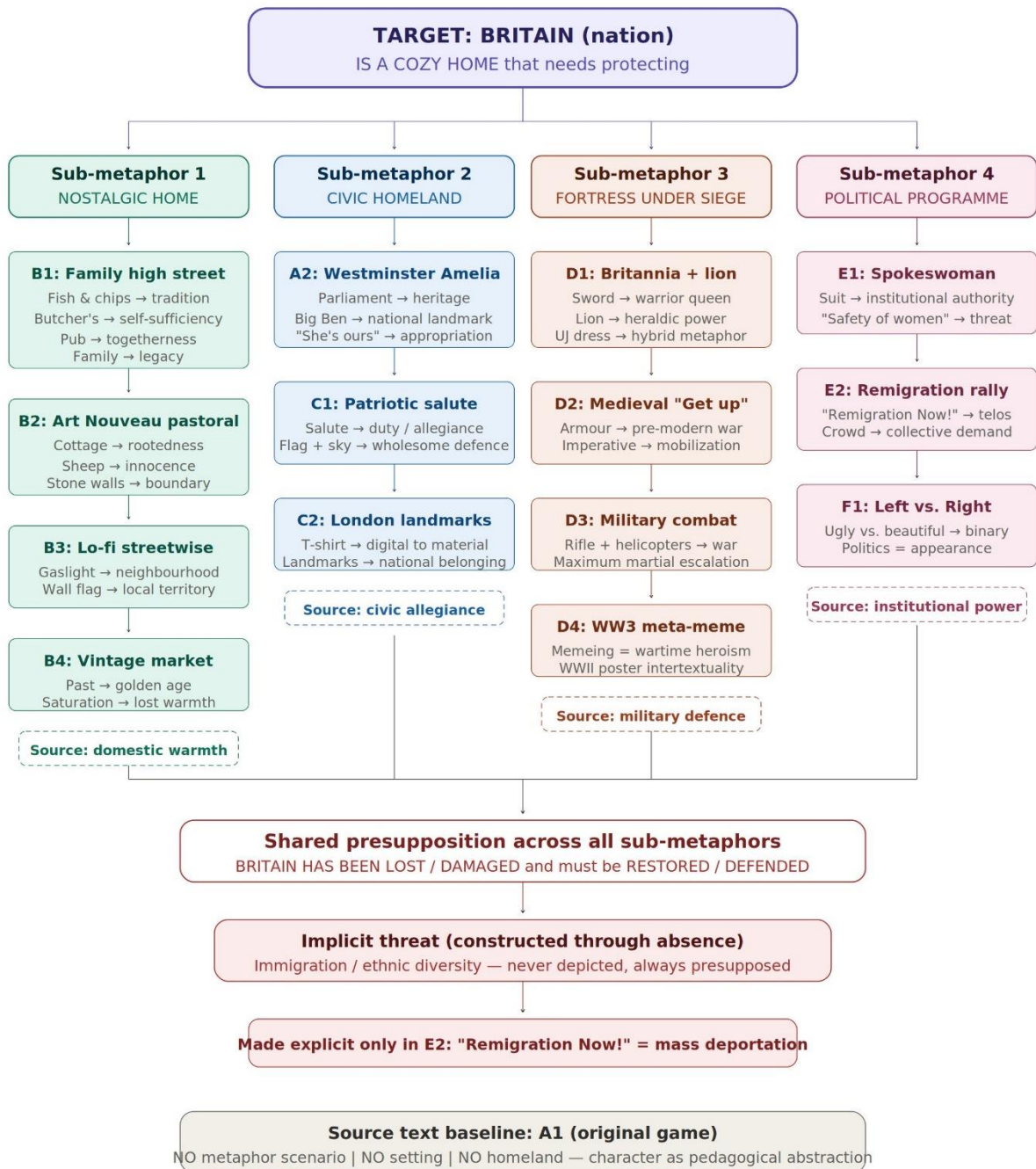

Figure 4. BRITAIN IS A COZE HOME metaphor scenarios instantiated by Amelia memes.

When approached from the critical discourse stance, the meme clearly typifies the national identity scenario of the character. By placing Amelia in front of Parliament, her identity is superimposed onto the British national identity. Embedding Amelia in anime stylistics renders her image relatable to the Internet and youth culture and, in so doing, dissociates her from traditional means of communication. Meme generation, evidently, relied on positively represented visual choices. These are: a sunny day, welcoming expression, blue skies, and warm color palette, being singular instances of the BRITAIN IS A COZY HOME metaphor.

As a final step in the analysis, meme-instantiated metaphors were categorized into 4 groups based on their source concepts (see Fig. 4), namely *domestic warmth*, *civil allegiance*, *military defense*, and *institutional power*. The scenario of the BRITAIN IS A NOSTALGIC HOME metaphor

comprises the following mappings: fish & chips → tradition, butcher's → self-sufficiency, pub → togetherness, family → legacy, cottage → rootedness, sheep → innocence, stone walls → boundary, lantern → neighborhood, wall flag → local territory, past → golden age, and saturation → lost warmth. The BRITAIN IS A CIVIC HOMELAND metaphor scenario is realized through the following mappings: parliament → heritage, Big Ben → national landmark, "she's ours" → appropriation, salute → duty / allegiance, flag + sky → defense, T-shirt → digital to material, and landmarks → national belonging. The metaphorical scenario of BRITAIN IS A FORTRESS UNDER SIEGE is molded by the following mappings: sword → warrior queen, lion → heraldic power, armor → pre-modern war, imperative → mobilization, rifle + helicopters → war / maximum escalation, and memeing → wartime heroism. The BRITAIN IS A POLITICAL PROGRAMME sub-metaphor is composed of the following mappings: suit → institutional authority, safety of women → threat, "Remigration Now" → telos, crowd → collective demand, ugly vs. beautiful → binary, and politics → appearance. A shared presupposition is implicitly manifest across all sub-metaphors: BRITAIN HAS BEEN LOST/DAMAGED AND MUST BE RESTORED/DEFENDED.

5. Conclusion

This study examines metaphorical resemiotization in AI-generated memes responding to the Pathways: Navigating Gaming, The Internet & Extremism UK government-funded online game. The results indicate that meme circulation has been a result of metaphorical resemiotization of originally negative meanings in educational discourse into positively-evaluated ones in digital discourse. The game attributes associated with Amelia, the character, originally served as warnings against extremism and radicalization. For example, Union Jack was intended as a tool of exclusion in Pathways, however, it became a symbol of belonging in community-prompted Amelia memes. Purple hair was originally designated as a marker of radicalization, yet it was transposed into a brand identity. In Pathways, the crowd symbolized mob mentality, however, it was resemiotized into a concept of communal togetherness in many memes under analysis. Another interesting observation arising from the analysis is the varying degree of semiotic effort required for meme deconstruction. Many memes come with the slogan "Restore Britain", yet it is the visual attributes that elaborate what exactly needs to be restored (cross-modal metaphor). Furthermore, the convergence of visual and verbal cues, such as in the above referenced "the only thing I after thank the government for is Amelia, she's ours now" meme, produce a novel metaphor, independently existing between the visual and verbal modes (intermodal metaphor). Some memes in the corpus depicted actual people, such as civic activists or politicians, who dyed their hair purple, similar to Amelia as a game character and as a political 'icon'. This, in my opinion, can be interpreted as sign recoding and appropriation, deeming it 'patriotic' and employing it for specific political or activist agendas.

Further research may focus on expanding the Amelia corpus of metaphorical memes for a more holistic representation of this community-prompted Internet phenomenon. Additionally, the metaphorical renditions of politicians, major political events, and other related phenomena can be studied in Internet memes and other multimodal instances of communication.

Declaration of competing interest

The author has no competing interests or funding support to declare. The author declares no use of generative AI.

References

- Amelia the Patriot. (n.d.). *Amelia meme text or description* [Tweet]. Retrieved from https://x.com/search?q=amelia%20meme&src=typed_query
- Blommaert, P., & Varis, J. (2015). Conviviality and collectives on social media: Virality, memes, and new social structures. *Multilingual Margins*, 2(1), 31–45. <https://doi.org/10.14426/mm.v2i1.50>

- Dancygier, B., & Vandelanotte, L. (2017). Internet memes as multimodal constructions. *Cognitive Linguistics*, 28(3), 565–598. <https://doi.org/10.1515/cog-2017-0074>
- Davison, P. (2012). The language of internet memes. In M. Mandiberg (Ed.), *The social media reader* (pp. 120–136). New York, NY: New York University Press.
- Dawkins, R. (1976). *The selfish gene*. Oxford, England: Oxford University Press.
- Forceville, C. (2009). Non-verbal and multimodal metaphor in a cognitive framework: Agendas for research. In C. Forceville & E. Urios-Aparisi (Eds.), *Multimodal metaphor* (pp. 19–42). Berlin & New York: Mouton de Gruyter.
- Forceville, C. (2016). Pictorial and multimodal metaphor. In N.-M. Klug & H. Stöckl (Eds.), *Handbuch Sprache im multimodalen Kontext* (pp. 241–260). Berlin, Germany: De Gruyter. <https://doi.org/10.1515/9783110296099-011>
- Hart, C. (2024). *Ten lectures in cognitive linguistics: Cognitive critical discourse analysis*. Leiden, Netherlands: Brill.
- Iedema, R. (2003). Multimodality, resemiotization: Extending the analysis of discourse as multi-semiotic practice. *Visual Communication*, 2(1), 29–57. <https://doi.org/10.1177/1470357203002001751>
- Kress, G., & van Leeuwen, T. (2020). *Reading images: The grammar of visual design* (3rd ed.). London: Routledge.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Ledin, P., & Machin, D. (2020). *Introduction to multimodal analysis* (2nd ed.). New York, NY: Bloomsbury Academic. <https://doi.org/10.5040/9781350069176>
- Machin, D., & Mayr, A. (2023). *How to do critical discourse analysis: A multimodal introduction* (2nd ed.). London: Sage.
- Milner, R. M. (2013). Pop polyvocality: Internet memes, public participation, and the Occupy Wall Street movement. *International Journal of Communication*, 7, 2357–2390. <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/1949>
- Musolff, A. (2006). *Political metaphor analysis: Discourse and scenarios*. New York, NY: Bloomsbury Academic.
- Penney, J. (2019). ‘It’s so hard not to be funny in this situation’: Memes and humor in U.S. youth online political expression. *Television & New Media*, 21(8), 791–806. <https://doi.org/10.1177/1527476419886068>
- Pérez-Sobrino, P. (2017). *Multimodal metaphor and metonymy in advertising*. Amsterdam: John Benjamins.
- Ross, A. S., & Rivers, D. J. (2017). Internet memes as polyvocal political participation. In D. Schill & J. A. Hendricks (Eds.), *The presidency and social media: Discourse, disruption, and digital democracy in the 2016 presidential election* (pp. 285–308). London: Routledge.
- Sharifian, F. (2011). *Cultural conceptualisations and language theoretical framework and applications*. Amsterdam: John Benjamins.
- Shifman, L. (2014). *Memes in digital culture*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Wiggins, B. E. (2019). *The discursive power of memes in digital culture*. London: Routledge.
- Wodak, R. (2011). Critical linguistics and critical discourse analysis. In J.-O. Östman & J. Verschueren (Eds.), *Handbook of Pragmatics: 22nd Annual Installment* (pp. 50–70). Amsterdam: John Benjamins.

Sources for illustrations

- CNN. (2026, January 31). *This cute AI-generated schoolgirl is a growing far-right meme*. Retrieved from <https://edition.cnn.com/2026/01/31/uk/amelia-meme-ai-far-right-intl-scli>
- Shout Out UK. (n.d.). *Pathways: Navigating gaming, the Internet, and extremism*. Retrieved from <https://www.shoutoutuk.org/pathways/>

ІНТЕР- ТА КРОСМОДАЛЬНА ПЕРЕСЕМІОТИЗАЦІЯ В ПОЛІТИЧНИХ МЕМАХ, ЗГЕНЕРОВАНИХ ШІ: НА ПРИКЛАДІ МЕМ-ПЕРСОНАЖУ АМЕЛІЇ

Юрій Ковалюк

доктор філологічних наук, доцент,
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
(вул. Коцюбинського, 2, Чернівці, 58002, Україна);

email: y.kovalyuk@chnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9379-2187>

Рукопис надійшов 21.03.2026; отримано після доопрацювання 15.05.2026;
прийнято до друку 22.05.2026; опубліковано онлайн 31.05.2026

Анотація

У статті досліджено метафоричну пересеміотизацію в мемах, згенерованих ШІ, які виникли як реакція на онлайн-гру *Pathways: Navigating Gaming, The Internet & Extremism*, створену за фінансової підтримки уряду Великої Британії. Мем було розміщено на платформі X (колишній Twitter) у січні–лютому 2026 року. Спираючись на теоретичні засади концептуальної (мультимодальної) метафори та метонімії, автор пропонує інтегровану аналітичну модель інтер- та кросмодальної пересеміотизації в політичних мемах, згенерованих ШІ. Ця модель складається з трьох послідовних рівнів аналізу: (1) візуально-граматичного; (2) інтерсеміотично-метафоричного та (3) мультимодально-дискурсивного. Результати дослідження засвідчують, що на візуально-граматичному рівні аналізовані мему, пов'язані з персонажем Амелією, є переважно символічно-атрибутивними, помірно авторитарними та сконструйованими здебільшого навколо інформаційних значень ДАНЕ/НОВЕ. Згруповані навколо родової контекстуальної метафори БРИТАНІЯ – ЦЕ ЗАТИШНИЙ ДІМ, мему реалізують кілька відмінних метафоричних і метонімічних сценаріїв, зокрема: БРИТАНІЯ – ЦЕ НОСТАЛЬГІЧНИЙ ДІМ, БРИТАНІЯ – ЦЕ ГРОМАДЯНСЬКА БАТЬКІВЩИНА, БРИТАНІЯ – ЦЕ ФОРТЕЦЯ В ОБЛОЗІ та БРИТАНІЯ – ЦЕ ПОЛІТИЧНА ПРОГРАМА, а також метонімічні ланцюжки: парламент замість спадщини, парламент замість нації, особа замість нації тощо. Спільною пресупозицією для всіх субметафор є те, що БРИТАНІЮ БУЛО ВТРАЧЕНО / ЇЇ ЗАВДАНО ШКОДИ І ВОНА ПОТРЕБУЄ ВІДНОВЛЕННЯ / ЗАХИСТУ. Як засвідчує корпус мемів, метафорична пересеміотизація відбувалася шляхом перенесення атрибутів із переважно негативними конотаціями в освітньому дискурсі (*Pathways*) у дискурс соціальних мереж (X), де вони були модифіковані засобами ШІ та набули позитивних значень.

Ключові слова: політичний мем, візуальна граматика, інтерсеміотична метафора, пересеміотизація, мультимодальний критичний дискурс-аналіз, Амелія.

Декларація про конфлікт інтересів

Автор заявляє про відсутність конфлікту інтересів або фінансування дослідження.

Автор заявляє, що під час підготовки цієї статті не використовувалися інструменти штучного інтелекту.

Когніція, комунікація, дискурс, 2026, 32, 102-118

<https://periodicals.karazin.ua/cognitiondiscourse>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-07>

Рукопис надійшов 27.02.2026; отримано після доопрацювання 26.04.2026;
прийнято до друку 12.05.2026; опубліковано онлайн 31.05.2026

ПРОФІЛЮВАННЯ КОНЦЕПТУ TRAUMA В АНГЛОМОВНОМУ ОСВІТНЬОМУ ДИСКУРСІ

Лілія Молгамова*

доктор філософії з філології, доцент,
Сумський державний університет
(116, вулиця Харківська, Суми, 40000, Україна);
e-mail: l.molhamova@gf.sumdu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6707-9791>

Наталія Таценко

доктор філологічних наук, професор,
Сумський державний університет
(116, вулиця Харківська, Суми, 40000, Україна);
e-mail: n.tatsenko@gf.sumdu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2604-2340>

Олександр Карпов

студент,
Сумський державний університет
(116, вулиця Харківська, Суми, 40000, Україна);
e-mail: sasakarпов07@gmail.com

Як цитувати: Молгамова, Л., Таценко, Н., Карпов, О. (2026). Профілювання концепту TRAUMA в англomовному освітньому дискурсі. *Когніція, комунікація, дискурс*, 32, 102-118. <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-07>

Анотація

У статті здійснено лінгвокогнітивний аналіз профілювання концепту TRAUMA в англomовному освітньому дискурсі. Актуальність дослідження зумовлена зростанням ролі травматичного досвіду в сучасному суспільстві та інтеграцією trauma-informed підходу в освітні практики. Метою роботи є виявлення особливостей актуалізації ядерних і периферійних ознак концепту TRAUMA в інституційному освітньому середовищі та встановлення когнітивних механізмів його профілювання. Теоретико-методологічну основу становлять положення когнітивної семантики, теорії концептуальної метафори, дискурсивного аналізу та лінгвоконцептології. Матеріалом дослідження слугують словникові дефініції, онлайн-курси, академічні підручники та наукові статті з trauma-informed education. У результаті реконструйовано багаторівневу фреймову модель концепту TRAUMA, що включає прототипний (ушкодження), клінічний (діагностика і симптоматика), нейробіологічний (тілесна пам'ять), терапевтичний (відновлення), педагогічний (освітнє середовище) та соціально-реляційний (порушені зв'язки) профілі. Встановлено, що словниковий дискурс фіксує медико-фізичне ядро концепту, тоді як освітній дискурс здійснює його функціональне перепрофілювання: від категорії патології до категорії педагогічної відповідальності, безпеки та підтримки. У межах trauma-informed підходу травма інтерпретується як контекст, що визначає комунікативні стратегії, етичні стандарти та інституційні практики. Доведено, що профілювання концепту TRAUMA має селективний характер: актуалізуються ознаки регуляції, резиліентності, емпатії та інклюзивності, тоді як суто клінічні аспекти

відходять на периферію. Метафоричні моделі (TRAUMA AS WOUND, BURDEN, JOURNEY) виконують когнітивну й прагматичну функції, забезпечуючи емпатійне переосмислення поведінкових проявів здобувачів освіти. Отримані результати засвідчують трансформацію семантичного центру концепту TRAUMA в англомовному освітньому дискурсі та його інтеграцію в систему педагогічної етики.

Ключові слова: *концепт TRAUMA, профілювання, освітній дискурс, когнітивна лінгвістика, trauma-informed підхід, фреймова модель, метафоричне моделювання.*

1. Вступ

Світ переживає війни, економічну нестабільність, пандемії, масові вимушені міграції. Усе це створює умови для колективної та індивідуальної травматизації. Особливо це стосується України, де війна впливає на кожну сім'ю, на всі сфери життя. Люди стали більше говорити про емоційні стани, стрес, ПТСР, втрати. Тема травми стала частиною суспільного дискурсу, а отже потребує професійного, етичного та наукового розгляду. Концепт травми описує реакцію людини на надзвичайно стресові або лякаючі події, які перевищують здатність до адаптації і можуть викликати довгострокові негативні наслідки для психічного, фізичного та соціального благополуччя. Відомі дослідники визначають травму як стан, що виникає внаслідок переживання подій, які спричиняють посттравматичну реакцію, зміни в афектній регуляції, когніції та поведінці (APA, n.d.; Briere & Scott, 2015; Herman, 1992; van der Kolk, 2014).

У сучасному гуманітарному дискурсі концепт TRAUMA набуває дедалі більшої семантичної та функціональної варіативності. Первинно закріплений у медичному значенні як тілесне ушкодження, у ХХ–ХХІ століттях він розширився до позначення складного психоемоційного, соціального та культурного феномена. У контексті сучасних глобальних криз, збройних конфліктів, міграційних процесів та соціальних трансформацій травма перестає бути суто клінічною категорією і набуває статусу міждисциплінарного конструкту. Особливо помітною є трансформація концепту TRAUMA в освітньому дискурсі, де він функціонує не лише як об'єкт опису, а як регулятивний чинник педагогічної взаємодії. У межах 'trauma-informed' підходу травма інтерпретується як контекст, що визначає комунікативні стратегії, етичні стандарти та інституційні практики.

Актуальність концептуального осмислення травми не знижується і сьогодні. Професійні організації, такі як Mind, Substance Abuse and Mental Health Services Administration (SAMHSA), Psychology Today та American Psychiatric Association продовжують надавати оновлену інформацію про природу травматичного досвіду, його вплив на психічне здоров'я та стратегії подолання, що підтверджується їхніми публікаціями, доступними станом на 2026 рік (American Psychiatric Association, 2013; Mind, n.d.; Psychology Today, n.d.). Попри значну кількість досліджень, присвячених психологічним і культурним аспектам травми (Caruth, 1996; Herman, 1992; Molhamova, Otroshchenko & Tatsenko, 2025; van der Kolk, 2014), лінгвокогнітивний аналіз концепту TRAUMA в інституційному освітньому дискурсі залишається недостатньо розробленим. Наявні роботи зосереджуються переважно на клінічному описі травми; аналізують метафоричну репрезентацію болю; досліджують 'trauma narratives' в художніх текстах. Водночас бракує досліджень, які розглядають профілювання концепту TRAUMA саме в освітньому дискурсі; аналізують, які ознаки концепту стають домінантними в педагогічному середовищі; встановлюють взаємозв'язок між інституційними нормами та когнітивною репрезентацією травми. У цьому контексті наше дослідження набуває особливої актуальності, оскільки не лише пропонує поглиблене розуміння травми, а й розширює наявний академічний дискурс лінгвокогнітивним аналізом концепту TRAUMA у специфічному контексті англомовного освітнього середовища.

Метою статті є виявлення особливостей профілювання концепту TRAUMA в англомовному освітньому дискурсі та встановлення когнітивних механізмів актуалізації його ядерних і периферійних ознак в інституційному контексті.

Завдання дослідження: окреслити теоретико-методологічні засади дослідження концепту та механізму профілювання в когнітивній лінгвістиці; проаналізувати міждисциплінарні підходи до осмислення травми (психологічний, культурний, когнітивний); реконструювати номінативне поле концепту TRAUMA (ядро та периферію); визначити, які аспекти концепту TRAUMA профілюються в англomовному освітньому дискурсі; встановити прагматичні та соціокультурні чинники, що впливають на вибір домінуючих ознак концепту в освітній комунікації.

Матеріалом дослідження слугують тексти англomовного освітнього дискурсу, зокрема: 6 англomовних словників, 4 онлайн-курси освітніх платформ, 4 академічні підручники, 4 наукові статті з trauma-informed education. Корпус дослідження сформовано методом суцільної вибірки з відкритих англomовних джерел, що репрезентують сучасний освітній контекст. Аналіз здійснювався шляхом виокремлення частотних колокацій, реконструкції семантичного поля, виявлення домінуючих концептуальних моделей.

Об'єктом дослідження є англomовний освітній дискурс як різновид інституційної комунікації, у межах якого здійснюється вербалізація та концептуалізація травматичного досвіду. **Предметом** дослідження є особливості профілювання концепту TRAUMA в англomовному освітньому дискурсі, зокрема механізми актуалізації його ядерних і периферійних ознак, когнітивні та прагматичні чинники їх вибору, а також лексико-семантичні й дискурсивні засоби репрезентації травми в інституційному контексті.

Методи дослідження, які застосовано в роботі: метод концептуального аналізу; польовий аналіз (для реконструкції номінативного поля); когнітивно-семантичний аналіз; аналіз профілювання (за моделлю Langacker) використано для визначення того, які аспекти концептуальної структури TRAUMA стають фокусом мовної репрезентації в освітньому дискурсі, та дає змогу простежити, які семантичні компоненти (наприклад, підтримка, відновлення, безпека, регуляція емоцій) набувають статусу фігури на тлі ширшої когнітивної бази; елементи дискурсивного аналізу; інтерпретаційний метод. Комплексний підхід дозволяє виявити як структурні, так і прагматичні особливості актуалізації концепту TRAUMA.

2. Теоретико-методологічне підґрунтя

Теоретична база дослідження спирається на когнітивну семантику (Langacker, 1987; 1991), теорію концептуальної метафори (Lakoff & Johnson, 1980), дискурсивний аналіз, лінгвокультурний підхід до концептів. Таке поєднання підходів зумовлене тим, що дослідження концепту TRAUMA потребує розгляду як його внутрішньої когнітивної структури, так і механізмів дискурсивної актуалізації в соціокультурному контексті. У цьому зв'язку основним завданням когнітивної лінгвістики є дослідження еволюції концептуалізації та її результатів – концептів, концептуальних структур, концептуальних моделей, концептуальної системи, що відображає діяльність мозку й психічний стан людини, дотримуючись базових принципів когнітивної науки. Оскільки концепти й процеси їхнього формування мають мовне вираження, виникає необхідність семантичного аналізу мови загалом та окремих її елементів, що репрезентують конкретні концепти (Pasyk, 2015, p. 124). У XXI столітті когнітивний підхід у вітчизняному мовознавстві активно розвивається: когнітивна лінгвістика як напрям включає аналіз семантики, концептів та концептосфери (Slabouz & Nikitina, 2020; Shevchenko & Morozova, 2025; O. Shevchenko & N. Schevchenko, 2020; Askerova, 2025; Tatsenko & Molhamova, 2023). Дослідження когнітивних механізмів мовлення в українських умовах представлено емпіричними роботами щодо концептів у мовній свідомості (Mykhalchuk et al., 2023) та концептів освіти зокрема (Mykhalchuk et al., 2024), а також когнітивно-семантичним аналізом метафор (Kravets et al., 2021). Значний внесок у розвиток теоретичної рамки робить Т. Вільчинська, яка систематизує підходи когнітивної лінгвістики в українському лінгвістичному просторі (Vilchynska, 2014). Заснована 2012 року Українська асоціація когнітивної лінгвістики

й поетики сприяє координації наукових досліджень у цій галузі (Ukrainian Association of Cognitive Linguistics and Poetics, 2012).

Об'єктами концептологічних досліджень є концепти, які потребують застосування різних наукових методів: теоретичного, емпіричного, порівняльного, зіставного, польового, логічного аналізу, прототипної семантики, фреймового моделювання, аналізу культурних концептів у їхній багатошаровій структурі, теорії профілювання, вертикальних синтаксичних полів та інших підходів, що дають змогу виявити фундаментальні, неявні характеристики концептів (Selivanova, 2008). У сучасній когнітивній лінгвістиці концепт розглядається як базова одиниця ментального простору, що структурує знання про світ та забезпечує взаємодію мовних форм із пізнавальними процесами. Науковці одноставні в тому, що концепт є результатом когнітивної обробки досвіду та містить як вербалізовані, так і невербалізовані елементи знань. Л. Пасик визначає концепт як центральний об'єкт когнітивної лінгвістики, наголошуючи на його багатошаровій природі та зв'язку з культурними і психологічними чинниками (Pasyk, 2015). Т. Боса підкреслює, що концепт функціонує як структурна одиниця мовної картини світу, у якій поєднуються раціональні знання, емоційний досвід та соціально зумовлені смисли (Bosa, 2024). Питання ментальної репрезентації концептів детально розглядає Гладь, акцентуючи на тому, що концепт виконує функцію збереження та впорядкування знань у свідомості, а його структура включає ядро, ближню та дальню периферію, які відповідають різним рівням значущості ознак (Hladio, 2021). У термінологічних працях наголошується, що концепт містить «оперативну одиницю пам'яті», тобто динамічний комплекс знань, пов'язаний з концептуальною системою людини та її мовною компетенцією.

Багато авторів підкреслюють важливість профілювання – механізму, який визначає, яка частина концептуальної структури стає актуальною в певному мовленнєвому та культурному контексті. Профілювання розглядається в когнітивній лінгвістиці як фундаментальний механізм концептуалізації, який визначає, яка частина ширшої концептуальної структури (base) стає фокусом мовної репрезентації в конкретному комунікативному акті. Згідно з Лангакером, мовна одиниця не відображає всю концептуальну доменну матрицю, а профілює лише певний її аспект, роблячи його фігурою на тлі когнітивної бази (Langacker, 1987; 1991). Під профілюванням у межах цього дослідження розуміємо актуалізацію певного аспекту концепту в межах конкретної дискурсивної моделі. Профіль концепту визначається за такими критеріями: лексична домінанта (частотність і позиційна значущість ключових лексем); фреймова структура (який етап причинно-наслідкової моделі є центральним: ушкодження, симптом, відновлення, взаємодія); інституційна функція (діагностична, терапевтична, регулятивна, нормативна); метафоричне моделювання (наявність концептуальних метафор і їхній тип). Таким чином, профілювання забезпечує вибірккову актуалізацію семантичних компонентів відповідно до інтенцій мовця та дискурсивного контексту. Подальший розвиток цієї ідеї в когнітивній семантиці засвідчує, що профілювання є механізмом концептуальної виділеності та перспективізації, який дозволяє репрезентувати різні аспекти одного й того ж концепту залежно від культурного, соціального та прагматичного середовища (Croft & Cruse, 2004; Evans & Green, 2006). У дослідженнях Гарбери акцентується, що профілювання забезпечує вибір доміантних характеристик концепту відповідно до моделі ситуації та ментальних операцій мовця (Garbera, 2014). В українській лінгвоконцептології профілювання трактується як спосіб моделювання багатошарової структури культурних концептів, де актуалізація певних семантичних доменів зумовлена комунікативними завданнями та ціннісними орієнтирами мовної спільноти (Selivanova, 2008).

Сучасні міждисциплінарні дослідження концепту TRAUMA засвідчують його багатовимірний характер як ментального утворення, що інтегрує фізичні, емоційні та психологічні аспекти травматичного досвіду. У клінічній та психотравматологічній традиції травма описується як порушення інтеграції пам'яті, афекту та самоідентичності, що призводить до фрагментації досвіду та трансформації когнітивних схем (Herman, 1992; van der

Kolk & Fisler, 1995; van der Kolk, 2014). У межах культурної травматології підкреслюється, що травма не лише переживається індивідуально, а й конструюється через нарративні та символічні механізми (Caruth, 1996; Whitehead, 2004). З когнітивно-лінгвістичного погляду травматичний досвід вербалізується через систему лексичних маркерів, емоційно забарвлених висловлень і концептуальних метафор, які структурують абстрактні переживання за допомогою тілесно та культурно зумовлених моделей (Kövecses, 2002; Lakoff & Johnson, 1980). Метафоричні схеми типу TRAUMA AS WOUND, TRAUMA AS BURDEN, TRAUMA AS DARKNESS відповідають загальним закономірностям метафоризації емоційного та болісного досвіду (Semino, 2010). Аналіз номінативного поля концепту TRAUMA виявляє семантичне ядро та периферію, що репрезентує наслідки травматизації – втрату контролю, порушення цілісності, психологічний біль і фрагментацію нарративу. Психолінгвістичні дослідження доводять, що травматичний досвід впливає на мовну поведінку: мовлення може характеризуватися фрагментарністю, повторюваністю ключових образів та труднощами у нарративній інтеграції подій (Pennebaker & Seagal, 1999; van der Kolk & Fisler, 1995). Отже, концепт TRAUMA постає як складна когнітивно-мовна категорія, дослідження якої потребує інтеграції лінгвістичних, психологічних і культурологічних підходів.

Освітній дискурс розглядається в сучасній лінгвістиці як спеціалізована форма інституційної мовленнєвої взаємодії, що функціонує в межах освітньої діяльності і спрямована на досягнення навчальних і виховних цілей, передачу знань та формування компетентностей. У межах дискурсивної парадигми він інтерпретується як різновид інституційного дискурсу, що характеризується нормативністю комунікативних стратегій, стабільністю ролей і регламентованістю мовної поведінки (Fairclough, 1992; van Dijk, 1997). Освітній дискурс зорієнтований на реалізацію навчального процесу як соціального інституту, де мова виступає інструментом трансляції знання, формування когнітивних структур і соціалізації особистості (Yashanov & Dzus, 2019; Hyland, 2009). У жанрово-стилістичному вимірі освітній дискурс представлений системою взаємопов'язаних жанрів – науково-педагогічними текстами, лекціями, інструкціями, методичними настановами, контрольними та оцінювальними формами мовлення. Його структурні особливості – термінологічна насиченість, логічна організація висловлювання, прагнення до точності та однозначності – відповідають вимогам академічної комунікації (Hyland, 2009). Водночас освітній дискурс поєднує інформативну, мотиваційну й регулятивну функції мови, забезпечуючи не лише передачу знань, а й формування моделей мислення та поведінки. Комунікативна взаємодія в освітньому дискурсі відбувається між педагогом і здобувачем освіти, однак сучасні підходи наголошують на переході від жорстко ієрархічної моделі до діалогічної та партнерської, що сприяє розвитку критичного мислення й дискурсивної компетентності (Alexander, 2008). Освітній контекст включає не лише когнітивний, а й соціальний та культурний виміри, оскільки через педагогічну комунікацію формуються цінності, ідентичність і соціальні ролі.

Особливої актуальності освітній дискурс набуває в дослідженні концепту TRAUMA. Сучасні освітні системи дедалі частіше інтегрують trauma-informed підхід, який передбачає врахування впливу травматичного досвіду на когнітивні процеси, пам'ять, концентрацію уваги та мовну поведінку здобувачів освіти (Carello & Butler, 2015; SAMHSA, 2014). Травматичний досвід може зумовлювати фрагментарність мовлення, підвищену емоційну насиченість або труднощі в нарративній інтеграції подій (van der Kolk & Fisler, 1995), що безпосередньо впливає на характер освітньої взаємодії. У межах освітнього дискурсу відбувається інституційна концептуалізація травми: визначаються прийнятні способи її вербалізації, формуються етичні рамки обговорення та нормативні інтерпретації травматичного досвіду. Саме тут лексеми ядра номінативного поля TRAUMA (*trauma, wound, injury*) та його периферії (*loss, fear, fragmentation, helplessness*) набувають педагогічно опосередкованого значення, інтегруючись у систему пояснювальних і підтримувальних стратегій. Таким чином, освітній дискурс є простором соціалізації травматичного досвіду, де індивідуальне переживання переходить у сферу

колективного осмислення та когнітивного впорядкування. А аналіз концепту TRAUMA в освітньому дискурсі дає змогу простежити, як травматичний досвід структурується, нормативно регулюється та мовно репрезентується в інституційному середовищі, що поєднує когнітивний, соціальний і культурний виміри комунікації.

3. Результати дослідження

Порівняльний аналіз матеріалу (словники, онлайн-курси, підручники, наукові статті) засвідчив, що профілювання концепту TRAUMA істотно варіюється залежно від жанру тексту, його адресата та інституційної функції. З огляду на це доцільним є поетапний розгляд кожного типу джерел із метою виявлення специфіки актуалізації концепту в різних дискурсивних сегментах.

Словники

Аналіз дефініцій у провідних англomовних словниках, а саме: Merriam-Webster Dictionary, Oxford Learner's Dictionaries (Oxford University Press), Cambridge Dictionary (Cambridge University Press), Collins English Dictionary, APA Dictionary of Psychology та National Cancer Institute (NCI) Dictionary of Cancer Terms, засвідчив двокомпонентну природу концепту TRAUMA.

У словникових статтях Merriam-Webster *trauma* визначається як “*an injury (such as a wound) to living tissue caused by an extrinsic agent*” та як “*a disordered psychic or behavioral state resulting from severe mental or emotional stress*”, що прямо репрезентує фізичний і психічний виміри.

Oxford Learner's Dictionaries подає *trauma* як “*a mental condition caused by severe shock, stress or fear*”, акцентуючи на психологічному аспекті.

У Cambridge Dictionary зафіксовано дефініцію “*severe and lasting emotional shock and pain*”, що поєднує афективний і тривалий компонент.

Collins English Dictionary розмежовує значення як “*a powerful shock*” (психологічний сенс) і “*any bodily injury or wound*” (медичний сенс).

У APA Dictionary of Psychology *trauma* визначається як “*any disturbing experience that results in significant fear, helplessness, dissociation... with long-lasting negative effects*”, що підкреслює клінічний і когнітивно-афективний вимір.

NCI Dictionary of Cancer Terms подає узагальнену дефініцію: “*Injury to the body, or an event that causes long lasting mental or emotional damage*”. Таким чином, словниковий матеріал підтверджує бінарну структуру концепту – тілесну та ментальну.

Узагальнений аналіз словникових дефініцій дозволяє виділити ядерні компоненти (*injury, wound, shock, stress, pain*) і периферійні компоненти (*recovery, resilience, healing, triggers, memory, coping*). У такий спосіб, словниковий рівень фіксує первинне значення ушкодження, тоді як освітній дискурс значно розширює периферію, акцентуючи на підтримці та відновленні.

Онлайн-курси

Курс “Disorders Related to Trauma” (Coursera, n. d.) репрезентує концепт TRAUMA у клініко-академічному профілі. Травма подається як психопатологічний феномен, об'єкт діагностики та чинник розвитку PTSD, що спричиняє порушення когнітивних і афективних процесів. У лекційних матеріалах домінує наукова термінологія: *exposure, symptom clusters, intrusive memories, hyperarousal, dysregulation, impairment*. Концепт профілюється через причинно-наслідкову модель: **traumatic event** → **psychological reaction** → **clinical symptoms** → **treatment**. У цьому форматі травма осмислюється як клінічна категорія, що підлягає систематизації та терапевтичному втручанню.

Курс “Introduction to PTSD: Treating Trauma and Managing Symptoms” (Alison, n. d.) репрезентує концепт TRAUMA у терапевтичному профілі. На відміну від діагностичного підходу, акцент зміщується на процес відновлення та формування адаптивних стратегій. У

матеріалах домінують лексеми *coping strategies, resilience, self-regulation, recovery, support systems*. Концепт профілюється через модель: **traumatic experience** → **coping mechanisms** → **resilience development** → **recovery**. У цьому випадку травма постає не лише як ушкодження, а як процес трансформації та поступового відновлення.

Курс “Supporting Children Experiencing Trauma” (FutureLearn, n. d.) репрезентує концепт TRAUMA у педагогічно-прикладному профілі. Травма осмислюється як чинник, що впливає на навчальну поведінку, емоційну регуляцію та соціальну взаємодію дітей. Домінантною є лексика: *adverse experiences, emotional regulation, attachment, safe classroom climate, protective factors, trauma-sensitive teaching, behavioral responses*. Концепт профілюється через модель: **traumatic experience** → **impact on learning and behavior** → **need for supportive pedagogy** → **resilience-building practices**. Акцент зміщується з клінічної діагностики на створення безпечного освітнього середовища та адаптацію педагогічних стратегій.

Курс “Trauma-Informed Care” (Coursera, n. d.) демонструє інституційно-прикладний профіль концепту. Травма осмислюється як системний чинник, що впливає на взаємодію в освітніх, медичних і соціальних середовищах. У матеріалах домінує термінологія: *trauma-informed approach, ACEs, triggers, re-traumatization, psychological safety, empowerment, trust-building, strengths-based perspective*. Концепт профілюється через модель: **traumatic experience** → **long-term impact** → **behavioral responses** → **institutional response** → **trauma-informed practices**. У цьому дискурсивному форматі TRAUMA інституціоналізується як етичний і організаційний принцип, що регулює професійну взаємодію та трансформує роль фахівця.

Підручники

У підручнику “Trauma and Posttraumatic Stress Disorder <...>” (Bromet, et al., 2018) концепт TRAUMA профілюється в епідеміологічно-клінічному вимірі. Травма осмислюється як об’єкт статистичного аналізу та психіатричної класифікації, інтегрований у глобальну систему вимірювання психічного здоров’я. Домінантними є лексеми: *exposure rates, risk factors, prevalence, treatment gap, global burden, diagnostic criteria, comorbidity*, що формують кількісно-структурну модель репрезентації явища. Концепт профілюється через модель: **traumatic exposure** → **population-level impact** → **clinical diagnosis** → **treatment accessibility**. У цьому дискурсі TRAUMA постає як вимірюваний соціально-медичний феномен, що підлягає систематизації, порівнянню між країнами та інтеграції в систему глобальної охорони здоров’я. Акцент робиться на поширеності, факторному аналізі та статистичній валідності даних, що зумовлює об’єктивізоване, деперсоналізоване профілювання концепту.

Натомість у книзі “The Body Keeps the Score” (van der Kolk, 2014) концепт TRAUMA профілюється в нейробиологічно-тілесному та наративно-пояснювальному вимірі. Травма осмислюється як досвід, що «вписується» в нервову систему та тілесну пам’ять. Домінантними є лексеми: *neurobiological imprint, dysregulation, somatic memory, embodied stress response*, а також метафоричні структури *the body keeps the score, stuck memories, trauma lives in the body*. Концепт профілюється через модель: **traumatic experience** → **neurobiological encoding** → **embodied memory** → **therapeutic integration**. У цьому тексті TRAUMA постає не лише як клінічний діагноз, а як тілесно закарбований досвід, що впливає на регуляцію емоцій, фізіологічні реакції та міжособистісну взаємодію. Пояснення нейрофізіологічних процесів супроводжується метафоричними конструкціями, що забезпечують експланаторну доступність складних наукових механізмів. Таким чином, концепт набуває образної насиченості, поєднуючи наукову аргументацію з наративною інтерпретацією.

У підручнику “Trauma and Recovery” (Herman, 1992) концепт TRAUMA профілюється в психосоціальному та історико-культурному вимірі, травма осмислюється як досвід порушення безпеки, влади та контролю. Домінантними є лексеми: *violation, captivity, abuse, terror, disempowerment, restoration of control, reconnection*, що формують модель травми як розриву зв’язків і втрати автономії. Концепт профілюється через тріадну структуру: **traumatic event** → **disintegration of self** → **recovery through safety, remembrance, reconnection**. Травма постає

не лише як клінічний розлад, а як морально й соціально значущий досвід, що потребує відновлення суб'єктності.

У підручнику “The Trauma-Sensitive Classroom” (Souers & Hall, 2016) концепт TRAUMA профілюється в педагогічно-інтервенційному та нейроосвітньому вимірі. На відміну від клінічних моделей, де травма постає як психопатологічний розлад, у цьому тексті вона осмислюється як чинник, що впливає на навчальну готовність, регуляцію емоцій та поведінкову самоконтрольованість учнів. Домінантними є лексеми: *toxic stress, dysregulation, survival mode, executive functioning, emotional safety, co-regulation, relational trust, resilience-building practices*. Концепт профілюється через модель: **traumatic stress → neurobiological dysregulation → learning disruption → relational intervention → resilience development**. Травма інтерпретується як стан підвищеної нейрофізіологічної активації (fight–flight–freeze), що перешкоджає когнітивним процесам (увазі, пам'яті, виконавчим функціям). Водночас центральною стає ідея, що педагогічна взаємодія здатна виконувати регулятивну функцію.

Наукові статті

У статті “Practicing what we teach: Trauma-informed educational practice” (Carello & Butler, 2015) концепт TRAUMA профілюється як етичний та методологічний принцип організації навчального процесу у вищій освіті. Травма осмислюється не як індивідуальний клінічний стан, а як досвід, який може бути реактивований безпосередньо освітнім контентом (наприклад, під час вивчення тем насильства або соціальної несправедливості). Домінантною є лексика: *re-traumatization, trigger warnings, classroom safety, emotional boundaries, empowerment, transparency, student agency, collaborative learning*. Концепт профілюється через модель: **trauma exposure → potential reactivation in classroom → need for trauma-sensitive pedagogy → empowerment and collaborative safety**. У цьому тексті TRAUMA постає як чинник, що трансформує академічну етику. Авторки наголошують на необхідності прозорості вимог, добровільності участі, партнерської взаємодії та підтримки автономії студентів. Таким чином, концепт функціонує як регулятивна категорія, що визначає межі допустимого навчального впливу та змінює педагогічну відповідальність.

У статті “Trauma-informed practices in schools” (Thomas et al., 2019) концепт TRAUMA профілюється в інституційно-шкільному вимірі. Травма розглядається як фактор, що впливає на поведінкові моделі учнів, академічну успішність та дисциплінарну політику школи. Домінантною є термінологія: *adverse childhood experiences (ACEs), behavioral dysregulation, punitive discipline, restorative practices, school climate, relational safety, systemic response*. Концепт профілюється через модель: **adverse experience → behavioral manifestation → institutional interpretation → policy reform → restorative response**. Автори демонструють, що традиційна дисциплінарна модель (punishment-based discipline) поступається trauma-informed підходу, де поведінка інтерпретується як реакція на стресовий досвід, а не як свідоме порушення норм.

У статті “Understanding and Responsiveness in the Trauma-Informed Adult ESL Classroom” (Wilson et al., 2024) концепт TRAUMA профілюється в освітньо-реляційному вимірі. Травма осмислюється не як клінічний розлад, а як чинник, що безпосередньо впливає на навчальну мотивацію, мовну взаємодію та відчуття психологічної безпеки студентів. У тексті актуалізуються лексеми: *avoidance of participation, fear of making mistakes, withdrawal*, що репрезентують травму як поведінковий і комунікативний феномен. Водночас домінують формулювання *safe learning spaces, predictable routines, non-judgmental feedback*, які формують підтримувальний педагогічний дискурс. Концепт профілюється через модель: **traumatic experience → impact on classroom interaction → need for supportive environment → pedagogical adaptation**. У цьому контексті TRAUMA функціонує як соціально-реляційна категорія, що трансформує роль викладача з транслятора знань на фасилітатора безпечного навчального простору.

У статті “Trauma-Informed Ideas in English Education: Discussing the Scientific Evidence Base and Exploring the Discursive and Practice Effects” (Storey et al., 2021) концепт TRAUMA профілюється в нормативно-інституційному вимірі. Травма розглядається як регулятивний принцип, що визначає освітню політику та професійні практики. У тексті домінують лексеми: *trauma-sensitive practices, trauma-responsive pedagogy, students affected by trauma, stress-induced reactions*, що конструюють нову інституційну лексику. Концепт профілюється через модель: **recognition of trauma** → **reframing student behavior** → **institutional discourse shift** → **implementation of trauma-informed practices**. У цьому випадку TRAUMA інституціоналізується як етична та організаційна категорія, яка змінює спосіб опису здобувачів освіти та переорієнтовує педагогічний дискурс із дисциплінарної парадигми на емпатійну.

Метафоричне моделювання

Аналіз матеріалів онлайн-курсів, підручників, словників та наукових статей дав змогу встановити, що поряд із клініко-термінологічним профілюванням у сучасному освітньому дискурсі функціонують стійкі концептуальні метафори, які структурують розуміння травматичного досвіду та виконують як когнітивну, так і прагматичну функції.

Базова модель TRAUMA AS WOUND походить із медичного значення лексеми *trauma (injury, wound)* і переноситься на психологічний рівень. У педагогічному дискурсі це проявляється в конструкціях на зразок: *emotional wounds that must be acknowledged, psychological wounds requiring support*. Така метафора ґрунтується на тілесному архетипі ушкодження та, на наш погляд, передбачає логіку: рана → лікування → загоєння. У когнітивному плані вона відповідає моделі EMOTIONAL PAIN IS PHYSICAL INJURY.

TRAUMA AS BURDEN – у педагогічних текстах фіксуються вислови: *students carry invisible burdens into the classroom, the global burden of trauma*. Тут активується схема EXPERIENCE AS WEIGHT / LOAD, де травма концептуалізується як тягар, який індивід «несе». У навчальному контексті ця метафора виконує емпатійну функцію: вона пояснює труднощі навчання через невидимий досвід студента, змінюючи дефіцитарну інтерпретацію поведінки на пояснювальну.

TRAUMA AS JOURNEY / PROCESS – терапевтичному та освітньому сегменті часто з’являються формулювання: *healing is not linear but a journey toward resilience, recovery is a process*. В цьому контексті травматичний досвід і відновлення осмислюються через схему LIFE/RECOVERY IS A JOURNEY, що передбачає рух, етапність, перешкоди та трансформацію. Ця метафора зміщує фокус з ушкодження на перспективу розвитку та резилієнтності, що особливо характерно для trauma-informed педагогіки.

TRAUMA AS INSCRIBED MEMORY / LIVING ENTITY – у наративно-науковому дискурсі експліковано моделі: *the body keeps the score, stuck memories, trauma lives in the body*. У цьому контексті активуються схеми: BODY AS CONTAINER, MEMORY AS OBJECT, TRAUMA AS ENTITY. Ці образні структури забезпечують експланаторну доступність складних нейробіологічних процесів і водночас посилюють емоційний вплив тексту.

TRAUMA AS SOCIAL CONDITION – у статтях, присвячених trauma-informed education, травма профілюється через лексеми *safe learning space, trauma-responsive pedagogy, students affected by trauma*. Простежується метафора LEARNING ENVIRONMENT AS SPACE, де безпека та підтримка стають структурними координатами педагогічної взаємодії. Травма перестає бути виключно клінічною категорією й набуває статусу соціально-реляційного чинника.

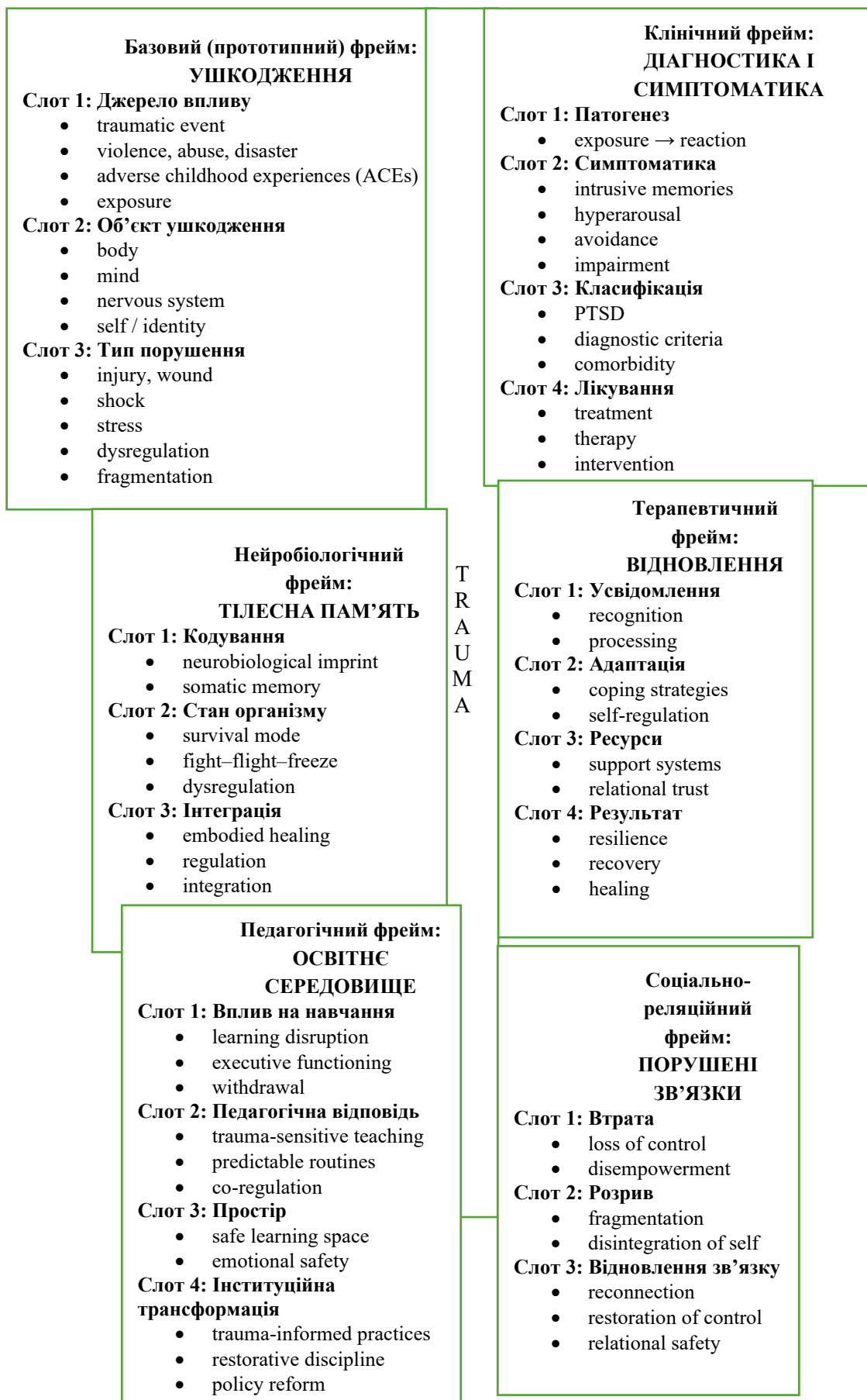

Рис. 1. Реконструйована фреймова модель концепту TRAUMA на основі емпіричного матеріалу.

Узагальнення отриманих емпіричних даних дає змогу реконструювати інтегральну фреймову модель концепту TRAUMA, яка відображає варіативність його профілювання в різних дискурсивних сегментах, як представлено на рис. 1. Як ми бачимо, у підручниках переважає статистично-клінічне профілювання; в онлайн-курсах – процесуально-терапевтичне; в освітніх статтях – соціально-реляційне; у словниках – образно-тілесне. Метафоричне моделювання концепту TRAUMA посилюється в процесі переходу від клінічного до педагогічного дискурсу. У межах освітнього середовища метафори виконують не лише когнітивну функцію структурування досвіду, а й прагматичну – формують емпатійну, інклюзивну модель педагогічної взаємодії. Порівняльний аналіз словникових дефініцій, підручників, онлайн-курсів та наукових статей дозволив реконструювати інтегральну фреймову модель концепту TRAUMA, яка реалізується через систему взаємопов'язаних слотів. Варіативність профілювання зумовлена жанром, адресатом і інституційною функцією тексту.

Отримані результати дозволяють стверджувати, що в англomовному освітньому дискурсі концепт TRAUMA профілюється переважно не як факт ушкодження, а як процес підтримки, регуляції та відновлення. У клінічному контексті домінує діагностичний профіль, у підручковому – систематизуючий, у педагогічному – етичний і підтримувальний. Освітній дискурс трансформує концепт TRAUMA з категорії патології в категорію педагогічної відповідальності. Профілювання концепту TRAUMA в освітньому дискурсі має селективний характер: із багатовимірної когнітивної структури актуалізуються ті компоненти, які відповідають педагогічним цілям – підтримці, безпеці, регуляції та інклюзивності; тож концепт може бути узагальнений у вигляді макроструктури, як представлено на рис. 2:

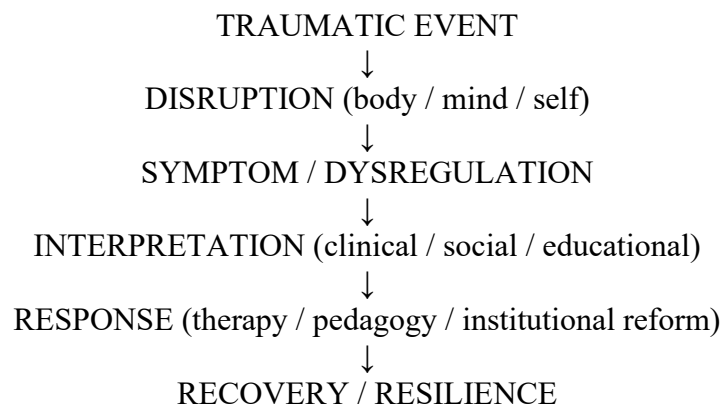

Рис. 2. Профілювання концепту TRAUMA в англomовному освітньому дискурсі.

Таким чином, освітній дискурс не лише репрезентує травму, а й трансформує її семантичний центр, зміщуючи акцент із патології на процес відновлення та соціальної адаптації. Це свідчить про функціональну переорієнтацію концепту TRAUMA в інституційному середовищі. Концепт TRAUMA переорієнтовує педагогічний дискурс із дисциплінарної парадигми на емпатійну, де поведінкові прояви інтерпретуються через призму досвіду травматизації. Таким чином, у педагогічному сегменті освітнього дискурсу концепт TRAUMA профілюється через ознаки безпеки, підтримки, гнучкості та довіри. Він функціонує як регулятивний механізм, що визначає вибір комунікативних стратегій, трансформує інституційну мову опису здобувачів освіти та формує нові етичні стандарти взаємодії в навчальному середовищі.

4. Висновки

Концепт TRAUMA в англomовному освітньому дискурсі має багаторівневу когнітивну структуру, що включає ядерний компонент «ушкодження» та розгалужену периферію, пов'язану з регуляцією, підтримкою, відновленням і резилієнтністю.

Словникові дефініції фіксують прототипний медико-фізичний профіль концепту (*injury, wound, shock*), що репрезентує тілесну та психічну дихотомію як базову семантичну основу. У клінічних підручниках і курсах домінує діагностичний профіль: травма профілюється через причинно-наслідкову модель **exposure** → **symptoms** → **diagnosis** → **treatment**, що актуалізує категорії симптоматики, класифікації та терапії. У нейробіологічному дискурсі концепт профілюється як тілесно закарбований досвід (*neurobiological imprint, somatic memory*), що зміщує фокус із події на механізми кодування та регуляції. У терапевтичному сегменті відбувається семантичний зсув від ушкодження до процесу відновлення (*coping, regulation, resilience, recovery*), де травма осмислюється як динамічний процес трансформації.

В освітньому дискурсі концепт TRAUMA функціонує переважно як соціально-реляційна та нормативна категорія, що визначає педагогічні стратегії, комунікативні моделі та інституційні практики. Профілювання концепту в освітньому середовищі має селективний характер: із багатовимірної структури актуалізуються компоненти безпеки, підтримки, довіри та інституційної відповідальності, тоді як клінічні аспекти відходять на периферію. Метафоричне моделювання (TRAUMA AS WOUND, BURDEN, JOURNEY, INSCRIBED MEMORY) виконує не лише когнітивну, а й прагматичну функцію, забезпечуючи емпатійне переосмислення поведінки здобувачів освіти. Реконструйована фреймова модель демонструє інтеграцію шести взаємопов'язаних профілів (прототипного, клінічного, нейробіологічного, терапевтичного, педагогічного, соціально-реляційного), що реалізуються залежно від жанру, адресата та інституційної функції тексту.

Освітній дискурс здійснює функціональне перепрофілювання концепту TRAUMA: з категорії патології він трансформується в категорію педагогічної етики та інституційної відповідальності. *Перспективу* подальших досліджень убачаємо в емпіричній перевірці впливу trauma-informed мовних стратегій на когнітивну інтерпретацію травматичного досвіду учасниками освітнього процесу та в порівнянні англomовного матеріалу з українським освітнім дискурсом.

Декларація про конфлікт інтересів

Автори ознайомлені із заявою про конфлікт інтересів. Автори підтверджують, що стаття не була раніше опублікована в будь-якій формі, у тому числі іншими мовами, і не перебуває на розгляді в іншому виданні. Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.

Дослідження виконано в межах реалізації проєкту «Освіта зцілення: холістична модель відновлення людського капіталу України» (державний реєстраційний номер 0126U000593, 2026–2028 рр.), що фінансується за рахунок коштів Державного бюджету України (Міністерство освіти і науки України).

Автори заявляють, що під час підготовки цієї статті не використовувалися інструменти штучного інтелекту

Список літератури

- Alexander, R. (2008). *Towards dialogic teaching: rethinking classroom talk* (4th ed.). York, England: Dialogos.
- American Psychiatric Association, DSM-5 Task Force. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5™* (5th ed.). Washington, DC: American Psychiatric Publishing. Retrieved from <https://psycnet.apa.org/doi/10.1176/appi.books.9780890425596>
- Askerova, I. A. (2025). Ukrainian linguoconceptology as an integrative branch of neolinguistics: development, current status, and prospects. *Scientific Journal of Mykhailo Dragomanov State University of Ukraine. Series 9. Current Trends in Language Development*, 29, 5–16. <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series9.2025.29.01>

- Bosa, T. S. (2024). Concept as a structural unit of the linguistic worldview. *Scientific Bulletin of Kherson State University. Series: Germanic Studies and Intercultural Communication*, 1, 35–39. <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2024-1-5> (in Ukrainian).
- Боса, Т. С. (2024). Концепт як структурна одиниця мовної картини світу. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Германістика та міжкультурна комунікація*, 1, 35–39. <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2024-1-5>
- Briere, J., & Scott, C. (2015). *Principles of trauma therapy: A guide to symptoms, evaluation, and treatment (DSM-5 Update)* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
- Bromet, E. J., Karam, E. G., Koenen, K. C., & Stein, D. J. (Eds.). (2018). *Trauma and posttraumatic stress disorder: Global perspectives from the WHO world mental health surveys*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Carello, J., & Butler, L. D. (2015). Practicing what we teach: Trauma-informed educational practice. *Journal of Teaching in Social Work*, 35(3), 262–278. <https://doi.org/10.1080/08841233.2015.1030059>
- Caruth, C. (1996). *Unclaimed experience: Trauma, narrative, and history*. Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press.
- Croft, W., & Cruse, D. (2004). *Cognitive linguistics*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Evans, V., & Green, M. (2006). *Cognitive linguistics: An introduction*. Edinburgh, UK: Edinburgh University Press.
- Fairclough, N. (1992). *Discourse and social change*. Cambridge, UK: Polity Press.
- Garbera, I. V. (2014). Functioning of the term ‘concept’ in modern linguistics. *Bulletin of Donetsk National University. Series B: The Humanities*, 1–2, 65–71. Retrieved from <https://jvestnik-b.donnu.edu.ua/article/view/2476> (in Ukrainian).
- Гарбера, І. В. (2014). Функціонування терміна «концепт» у сучасній лінгвістиці. *Вісник Донецького національного університету. Серія Б: Гуманітарні науки*, 1–2, 65–71. <https://jvestnik-b.donnu.edu.ua/article/view/2476>
- Herman, J. L. (1992). *Trauma and recovery: The aftermath of violence – from domestic abuse to political terror*. New York, NY: Basic Books.
- Hladio, S. (2021). The concept as a mental representation of knowledge in the context of linguo-cognitive research. *Young Scientist*, 10.1(98.1), 16–20. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-98.1-4> (in Ukrainian).
- Гладько, С. (2021). Концепт як ментальна репрезентація знань в контексті лінгвокогнітивних досліджень. *Молодий вчений*, 10.1(98.1), 16–20. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-98.1-4>
- Hyland, K. (2009). *Academic discourse: English in a global context*. London & New York: Continuum.
- Kövecses, Z. (2002). *Metaphor: A practical introduction*. Oxford, UK: Oxford University Press.
- Kravets, L. V., Siuta, H. M., Struhanets, L. V., & Struhanets, Y. B. (2021). Cognitive (conceptual) metaphor in the Ukrainian poetic discourse. *Journal of Language and Literary Studies*, 17(S2), 1308–1319. Retrieved from <https://search.informit.org/doi/abs/10.3316/INFORMIT.141381318343539>
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Langacker, R. (1987). *Foundations of cognitive grammar. Vol. 1: Theoretical prerequisites*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Langacker, R. (1991). *Foundations of cognitive grammar. Vol. 2: Descriptive application*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Mind. (n.d.). *What is trauma?* Retrieved January 5, 2026, from <https://www.mind.org.uk/information-support/types-of-mental-health-problems/trauma/about-trauma/>

- Molhamova, L., Otroshchenko, L., & Tatsenko, N. (2025). Trauma-informed education in pre-service teacher training during the wartime: A case study of Ukraine. *Journal of Child and Adolescent Trauma*, 19(1), 109–123. <https://doi.org/10.1007/s40653-025-00741-x>
- Mykhalchuk, N., Plakhtii, A., Panchenko, O., Ivashkevych, E., Khupavtseva, N., & Chebykin, O. (2023). Concept “ENGLAND” and its subconcepts in the consciousness of Ukrainian students. *Psycholinguistics*, 34(2), 6–47. <https://doi.org/10.31470/2309-1797-2023-34-2-6-47>
- Mykhalchuk, N., Kharchenko, N., Kalmykov, H., Ivashkevych, E., Ivashkevych, E., Hupavtseva, N., & Mysan, I. (2024). Concept “EDUCATION” and its subconcepts in the consciousness of Ukrainian managers. *Psycholinguistics*, 36(1), 154–188. <https://doi.org/10.31470/2309-1797-2024-36-1-154-188>
- Pasyk, L. A. (2015). The concept as an object of cognitive linguistics research. *Scientific Publications of Lesya Ukrainka Volyn National University. Topical Issues of Foreign Philology*, 3, 124–128. Retrieved from <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/10978> (in Ukrainian).
- Пасик, Л. А. (2015). Концепт як об’єкт дослідження когнітивної лінгвістики. *Наукові видання Волинського національного університету ім. Лесі Українки. Актуальні питання іноземної філології*, 3, 124–128. <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/10978>
- Pennebaker, J. W., & Seagal, J. D. (1999). Forming a story: The health benefits of narrative. *Journal of Clinical Psychology*, 55(10), 1243–1254. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1097-4679\(199910\)55:10<1243::AID-JCLP6>3.0.CO;2-N](https://doi.org/10.1002/(SICI)1097-4679(199910)55:10<1243::AID-JCLP6>3.0.CO;2-N)
- Psychology Today. (n.d.). *Trauma*. Retrieved January 5, 2026, from <https://www.psychologytoday.com/us/basics/trauma>
- Substance Abuse and Mental Health Services Administration. (2014). *SAMHSA’s concept of trauma and guidance for a trauma-informed approach* (HHS Publication No. SMA 14-4884). U.S. Department of Health and Human Services. Retrieved from https://www.health.ny.gov/health_care/medicaid/program/medicaid_health_homes/docs/samhsa_trauma_concept_paper.pdf
- Semino, E. (2010). Descriptions of pain, metaphor, and embodied simulation. *Metaphor and Symbol*, 25(4), 205–226. <https://doi.org/10.1080/10926488.2010.510926>
- Selivanova, O. (2008). *Modern linguistics: directions and problems*. Poltava, Ukraine: Dovkillia-K. (in Ukrainian).
- Селіванова, О. (2008). *Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми*. Полтава: Довкілля-К.
- Shevchenko, I., & Morozova, I. (2025). Cultural conceptualization of DEATH in religious and carnival worldviews in Middle English. *East European Journal of Psycholinguistics*, 12(1), 176–192. <https://doi.org/10.29038/ejpl.2025.12.1.she>
- Shevchenko, O. M., & Shevchenko, N. S. (2020). Cognitive linguistics as a direction of linguistic research. *Young Scientist*, 7(1), 142–149. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-83.1-36> (in Ukrainian).
- Шевченко, О. М. & Шевченко, Н. С. (2020). Когнітивна лінгвістика як напрям мовознавчого дослідження. *Молодий вчений*, 7(1), 142–149. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-83.1-36>
- Slabouz, V. V., & Nikitina, N. P. (2020). Basic methodological principles of cognitive studies in domestic linguistics. *Scientific notes of V. I. Vernadsky Taurida National University. Series: Philology. Journalism*, 31(70), 52–58. <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.1-3/09> (in Ukrainian).
- Слабоуз, В. В. & Нікітіна, Н. П. (2020). Основні методологічні принципи когнітивних досліджень у вітчизняному мовознавстві. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації*, 31(70), 52–58. <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.1-3/09>

- Souers, K., & Hall, P. (2016). *Fostering resilient learners: Strategies for creating a trauma-sensitive classroom*. Arlington, VA: ASCD.
- Storey, N., & Neaum, S. (2021). 'Trauma-informed' ideas in English education: Discussing the scientific evidence base and exploring the discursive and practice effects. *International Journal of School Social Work*, 6(1), Article 4. <https://doi.org/10.4148/2161-4148.1069>
- Tatsenko, N., & Molhamova, L. (2023). Concepts through a linguosynergetic lens (on the example of the concept of Death). *Alfred Nobel University Journal of Philology*, 1(25), 244–259. <https://doi.org/10.32342/2523-4463-2023-1-25-18>
- Thomas, M. S., Crosby, S. D., & Vanderhaar, J. E. (2019). Trauma-informed practices in schools across two decades: An interdisciplinary review of research. *Review of Research in Education*, 43(1), 422–452. <https://doi.org/10.3102/0091732X18821123>
- Ukrainian Association of Cognitive Linguistics and Poetics. (2012). *Statute of the Association*. Retrieved January 5, 2026, from https://uaclip.at.ua/index/ustav_asociaciji/0-48 (in Ukrainian).
Українська асоціація когнітивної лінгвістики і поезики. (2012). *Статут асоціації*. https://uaclip.at.ua/index/ustav_asociaciji/0-48
- Van der Kolk, B. A. (2014). *The body keeps the score: Brain, mind, and body in the healing of trauma*. New York, NY: Viking.
- Van der Kolk, B. A., & Fisler, R. (1995). Dissociation and the fragmentary nature of traumatic memories: Overview and exploratory study. *Journal of Traumatic Stress*, 8(4), 505–525. <https://doi.org/10.1002/jts.2490080402>
- Van Dijk, T. A. (1997). *Discourse as social interaction*. London: Sage.
- Vilchynska, T. P. (2014). Linguoconceptology as a new scientific discipline of a polyparadigmatic type. *Scientific Notes of the TNPU. Series: Linguistics*, 2(24), 65–69. Retrieved from <http://dspace.tnpu.edu.ua/handle/123456789/6454> (in Ukrainian).
Вільчинська, Т. П. (2014). Лінгвоконцептологія як нова наукова дисципліна поліпарадигмального типу. *Наукові записки ТНПУ. Серія: Мовознавство*, 2(24), 65–69. <http://dspace.tnpu.edu.ua/handle/123456789/6454>
- Wilson, V. E., Le Brocque, R., Drayton, J., & Hammer, S. (2024). Understanding and responsiveness in the trauma-informed adult ESL classroom. *The Australian Educational Researcher*, 51, 2069–2097. <https://doi.org/10.1007/s13384-023-00680-2>
- Whitehead, A. (2004). *Trauma fiction*. Edinburgh, Scotland: Edinburgh University Press.
- Yashanov, S. M., & Dzus, S. B. (2019). Scientific principles of computer modeling technologies application in the professional training of technology teachers. *Educational Discourse: A Collection of Scientific Works*, 10(1–2), 45–58. Retrieved from <https://www.journal-discourse.com/uk/kataloh-statei/2019-rik/2019-r-101-2/naukovi-zasady-zastosuvannia-tekhnologii-kompiuternoho-modeliuvannia-u-fakhovii-pidhotovtsi-uchyteliv-tekhnologii> (in Ukrainian).
Яшанов, С. М. & Дзус, С. Б. (2019). Наукові засади застосування технологій комп'ютерного моделювання у фаховій підготовці учителів технологій. *Освітній дискурс: збірник наукових праць*, 10(1–2), 45–58. <https://www.journal-discourse.com/en/catalog-of-articles/2019-year/2019-y-10-1-2/scientific-principles-of-computer-modeling-technologies-application-in-the-professional-training-of-technology-teachers>

Джерела ілюстрацій

- Alison. (n.d.). *Introduction to PTSD: Treating trauma and managing symptoms*. Retrieved January 5, 2026, from <https://alison.com>
- APA Dictionary of Psychology. (n.d.). *Trauma*. Retrieved January 5, 2026, from <https://dictionary.apa.org/trauma>
- Cambridge Dictionary. (n.d.). *Trauma*. Retrieved January 5, 2026, from <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/trauma>

- Collins English Dictionary. (n.d.). *Trauma*. Retrieved January 5, 2026, from <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/trauma>
- Coursera. (n.d.). *Disorders related to trauma*. Retrieved January 5, 2026, from <https://www.coursera.org>
- Coursera. (n.d.). *Trauma-informed care*. Retrieved January 5, 2026, from <https://www.coursera.org>
- FutureLearn. (n.d.). *Supporting children experiencing trauma*. Retrieved January 5, 2026, from <https://www.futurelearn.com>
- Merriam-Webster Dictionary. (n.d.). *Trauma*. Retrieved January 5, 2026, from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/trauma>
- National Cancer Institute. (n.d.). *Trauma*. Retrieved January 5, 2026, from <https://www.cancer.gov/publications/dictionaries/cancer-terms/def/trauma>
- Oxford Learner's Dictionaries. (n.d.). *Trauma*. Retrieved January 5, 2026, from <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/trauma>

PROFILING THE CONCEPT OF TRAUMA IN ENGLISH-LANGUAGE EDUCATIONAL DISCOURSE

Liliia Molhamova

PhD in Philology, Associate Professor,
Sumy State University
(116 Kharkivska Street, Sumy, 40000, Ukraine);
e-mail: l.molhamova@gf.sumdu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6707-9791>

Nataliia Tatsenko

Doctor of Philological Sciences, Professor,
Sumy State University
(116 Kharkivska Street, Sumy, 40000, Ukraine);
e-mail: n.tatsenko@gf.sumdu.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2604-2340>

Oleksandr Karpov

Student,
Sumy State University
(116 Kharkivska Street, Sumy, 40000, Ukraine);
e-mail: sasakarpov07@gmail.com

Received February 27, 2026; revised April, 26, 2026;
accepted May 12, 2026; published on-line May 31, 2026

Abstract

The article presents a linguo-cognitive analysis of the profiling of the concept of TRAUMA in English-language educational discourse. The relevance of the study is determined by the increasing role of traumatic experience in contemporary society and the integration of the trauma-informed approach into educational practices. The aim of the study is to identify the specific features of the actualization of the core and peripheral attributes of the concept TRAUMA within the institutional educational environment and to determine the cognitive mechanisms underlying its profiling. The theoretical and methodological framework is grounded in cognitive semantics, conceptual metaphor theory, discourse analysis, and linguoconceptology. The research material includes dictionary definitions, online courses, academic textbooks, and scholarly articles on trauma-informed education. The study reconstructs a multi-level frame model of the concept TRAUMA, encompassing the following profiles: prototypical (injury), clinical (diagnosis and symptomatology), neurobiological (embodied memory), therapeutic (recovery), pedagogical (educational environment), and socio-relational (disrupted connections). It is established that dictionary discourse fixes the medical-physical core of the concept, whereas educational discourse performs its functional re-profiling, from a category of pathology to a

category of pedagogical responsibility, safety, and support. Within the trauma-informed approach, trauma is interpreted as a contextual factor that shapes communicative strategies, ethical standards, and institutional practices. The study demonstrates that the profiling of the concept TRAUMA is selective in nature: features such as regulation, resilience, empathy, and inclusivity are foregrounded, while purely clinical aspects shift to the periphery. Metaphorical models TRAUMA AS WOUND, BURDEN, JOURNEY perform both cognitive and pragmatic functions, enabling an empathetic reinterpretation of learners' behavioral manifestations. The findings indicate a transformation of the semantic core of the concept TRAUMA in English-language educational discourse and its integration into the system of pedagogical ethics.

Keywords: *concept TRAUMA, profiling, educational discourse, cognitive linguistics, trauma-informed approach, frame model, metaphorical modeling.*

Declaration of competing interests

The author declares that there are no conflicts of interest regarding the publication of this paper. The author confirms that this manuscript has not been published previously and is not under consideration for publication elsewhere.

The research was carried out within the framework of the project "Education for Healing: A Holistic Model for the Restoration of Ukraine's Human Capital" (state registration No. 0126U000593, 2026–2028), funded by the State Budget of Ukraine (Ministry of Education and Science of Ukraine).

The authors declare no use of generative AI.

Когніція, комунікація, дискурс, 2026, 32, 119-132

<https://periodicals.karazin.ua/cognitiondiscourse>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-08>

Рукопис надійшов 1.03.2026; отримано після доопрацювання 27.04.2026;
прийнято до друку 12.05.2026; опубліковано онлайн 31.05.2026

КОНЦЕПТОГРАМА ПІСНІ “WHERE HAVE ALL THE FLOWERS GONE?” ТА ЇЇ ІНОФОННИХ ПАРАТЕКСТІВ

Анатолій Приходько*

доктор філологічних наук, професор,
національний університет “Запорізька політехніка”
(вул. Жуковського, 66, Запоріжжя, 69063, Україна);

e-mail: aprykhod777@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5051-8711>

Юрій Г. Полежаєв

кандидат наук, доцент,
національний університет “Запорізька політехніка”
(вул. Жуковського, 66, Запоріжжя, 69063, Україна);

e-mail: yuriy.brikrio@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9160-6945>

Як цитувати: Приходько, А., & Полежаєв, Ю. (2026). Концептограма пісні “Where have all the flowers gone?” та її інофонних пара текстів. *Когніція, комунікація, дискурс*, 32, 119-132.
<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-08>

Анотація

Об’єктом наукового вивчення в статті є текст англomовної антивоєнної пісні “Where Have All the Flowers Gone?” та її інофонні версії (паратексти), предметом – її концептограма, а метою – з’ясування шляхів і способів об’єктивації та суб’єктивації концептів пісні різного текстового статусу. Робота базується на методологічних засадах когнітивно-дискурсивної парадигми лінгвістики з акцентом на методах концептуального аналізу. У ході дослідження з’ясовано, що кожний інофонний паратекст пісні створюється за чітко визначеним алгоритмом щодо змісту і форми, який задається насамперед загальним антивоєнним пафосом оригіналу, що проголошує війну злом. Концептограма є симбіозною конфігурацією ментальних одиниць, специфічною для певного тексту чи групи текстів. У пісні вона складається з текстових концептів-експлікатур (домени, автохтони, алохтони) та підтекстових концептів-імплікатур (екзистенційні, негативно-емоційні концепти). При цьому певна частина значеннєво важливих концептів у пісні об’єктивується лише в її окремих національних версіях або взагалі не називається, залишаючись у підтексті, а то й розсіюється в текстовій матерії. Встановлено, що найбільш розсіяним серед мовних знаків пісні є концепт ЧАС, завдяки чому він виявляється для неї глобальним ментефактом. Граматична актуалізація концепту ЧАС здійснюється у межах перспективи “минуле”. Доведено, що текстові концепти пісні різного гатунку володіють логіко-семантичною валентністю, що є їх здатністю вступати між собою у міжвидові зв’язки, спричинені законами міжконцептних кореляцій, пов’язаних з жанром, тематикою та ідіостилем автора. Цими ж чинниками регулюється й синонімічна репрезентація концептів у національних версіях пісні. На цьому тлі дійсним залишається факт обмеженості лексичного ресурсу в аранжуванні концептокорпусу, зумовлений заборонаю на відхилення від основної ідейно-художньої лінії текстів.

Ключові слова: антиконцепт, концепти-домінанти, концепти-експлікатури, концепти-імплікатури, концептосистема, паратекст.

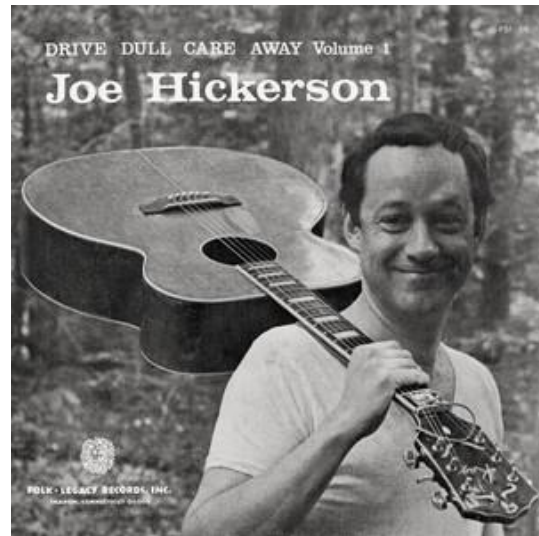

1. Вступ

Об'єктом цієї розвідки є текст англійської пісні “Where Have All the Flowers Gone?” (далі – ПІСНЯ¹) та її паратекстові / перекладацькі інтерпретації різними мовами. Пісня стала символом антивоєнного руху ще у 1955 р., коли Pete Seeger написав три перші її строфи, запозичивши їх з народної пісні “Колода-Дуда” (пізніше Joe Hickerson (рис. 1) дописав іще дві строфи). Особливого антивоєнного звучання вона набула під час війни у В'єтнамі, а після того, як Marlene Dietrich стала виконувати “Where Have All the Flowers Gone?” трьома мовами – англійською, німецькою і французькою (Lyrics translate, 2025), вона набула всесвітньої популярності.

Pete Seeger (1919 – 2014)

Joe Hickerson (1935 – 2025)

Рис. 1. Піт Сігер і Джо Хікерсон – співавтори ПІСНІ.

Пісня як лірико-художній жанр неодноразово опинялася в центрі уваги лінгвістів у різних предметних областях: лінгвориторичній (Knupp, 1981; Quirk-Cort, 2013), лінгвопоетичній (Lut & Prykhodko, 2024), лінгвостилістичній (Pennarola, 2004; Wilkovsky, 2015), лінгвокультурній (Azhogina, 2022), а також під кутом зору її вербального та невербального впливу на цільову аудиторію (Kizer, 1983; Mondak, 1988). Із цієї системи випадає концептуальна основа пісні, що зумовлює нагальну потребу її аналізу, адже вона є не менш важливою передумовою творення та виконання ПІСНІ.

Актуальність роботи визначається її відповідністю новітнім тенденціям гуманітарного знання до вивчення когнітивних і комунікативних аспектів мовленнєвої діяльності, лірико-пісенної традиції загалом і в дискурсі війни зокрема. Втілена в пісенно-текстовій творчості, антивоєнна тематика відбиває процеси мовного картування світу під іншим кутом зору й спричиняє кардинальний перегляд ціннісних орієнтирів етносу. Сьогодні їх вивчення є на часі також з огляду на назрілу потребу в осягненні соціокультурного профілю громадянського суспільства в контексті війни.

Предметом дослідницької уваги цієї розвідки обрано концептограму тексту ПІСНІ, а **метою** є з'ясування лінгвоконцептуальної своєрідності її тексту та інофонних паратекстів.

Матеріал дослідження складається з трьох шарів. Перший містить два тексти: українську трудову пісню «Товчу, товчу мак» та її реінтерпретацію у вигляді козацької колискової «Колода-Дуда» (2 тексти). Другий шар (оригінальний) – англомовний *rewriting* «Колоди-Дуди», здійснений П. Сігером і Дж. Хікерсоном. Третій шар матеріалу аналізу –

переклади тексту пісні німецькою (4), нідерландською (1), французькою (3), українською (8) (LyricsTranslate, 2025). Разом це становить понад 20 текстів.

2. Методика дослідження

Методологія і методи дослідження зумовлені його об'єктом і матеріалом. Теоретично вони базуються на засадах когнітивно-дискурсивної парадигми лінгвістики з акцентом на методах концептуального аналізу. У дослідженні ці методи спрямовані на вивчення змісту концептів і конструювання дискурсивно заданої концептосистеми, що корелює з такими дослідницькими прийомами й техніками, як визначення референтної ситуації приналежності концепту, вивчення лексикографічних дефініцій, письмова рефлексія (мінітвір за концептом), опис чуттєвого образу, викликаного словом, а також використання елементів методів зіставної концептології.

Практичні методи дослідження узгоджуються з лінгвокультурологічним підходом до мовних і мовленнєвих явищ, який уможлиблює розгляд матеріалу в категоріях дискурсивної концептології, яка постулює вивчення концепту/ів у тексті / дискурсі (Prykhodko, 2013), тобто передбачає рух наукової думки від тексту до концепту.

3. Результати і обговорення

Формально текст ПІСНІ являє собою канонічну п'ятистрофну структуру, кожна строфа / куплет якого має вісім рядків (октет), а сам він спирається на синтаксис простого речення, певним чином усічену мережу предикативних категорій, обмаль стилістичних засобів і зведене до мінімуму римування. Кожен октет містить по п'ять питальних речень, а кожен із двох рядків приспіву – по п'ять слів. Загалом ПІСНЮ можна уналежнити до фольклорного жанру поетичної творчості ланцюгово-кругового типу (перший і центральний рядки однієї строфи підхоплюється першим рядком наступної строфи). Нижче наводиться скорочений варіант ПІСНІ (цифри – номер строфи):

(1) <i>Where have all the FLOWERS gone?
GIRLS have picked them every one</i>	(1) <i>Де ті КВІТИ, де вони?
Вирвали дівчата всіх.</i>
(2) <i>Where have all the young GIRLS gone?
Taken HUSBANDS every one</i>	(2) <i>Де ДІВЧАТА, де вони?
Заміж вийти їм не гріх.</i>
(3) <i>Where have all the young MEN gone?
Gone for SOLDIERS every one</i>	(3) <i>Де ті ХЛОПЦІ, де вони?
На війну забрали всіх.</i>
(4) <i>Where have all the SOLDIERS gone?
Gone to GRAVEYARDS every one</i>	(4) <i>Де СОЛДАТИ, де вони?
Вітер дме у ями сніг.</i>
(5) <i>Where have all the GRAVEYARDS gone?
Covered with FLOWERS every one</i>	(5) <i>Де МОГИЛИ, де вони?
Там на квіти вітер ліг.</i>
/Автор: Pete Seeger/	/Переклад: Юрій Лазірко/

Ідейно-художній субстрат ПІСНІ ґрунтується на загальному антивоєнному пафосі творчості Піта Сігера, переконаного в тому, що війна – це зло, яке людство винайшло для власного знищення (Lynskey, 2014). Своїй популярності ПІСНЯ завдячує тому, що вона торкається загальнолюдських цінностей, а саме: проблем ЖИТТЯ І СМЕРТІ, МИРУ І ВІЙНИ, ТВОРЕННЯ І РУЙНАЦІЇ. І хоча далеко не всі з цих цінностей знаходять у тексті конкретні форми своєї мовної об'єктивації, вони незримим ореолом огортають усю текстову матерію ПІСНІ й дають поштовх до актуалізації вербально об'єктивованих і прихованих у підтексті ментефактів.

Принагідно нагадаємо, що ментальна одиниця “концепт” (вона ж – ментефакт) конституюється на основі трьох усталених параметричних ознак: поняттєвого субстрату, образного адстрату і валоративного епістрату (Prykhodko, 2025, p. 50). Така тривимірність відрізняє концепт від слова, яке переважно базується на значеннєвій одномірності – понятті.

Саме смислова тривимірність робить концепт унікальним дискурсивним феноменом, сповненим високого національного духу, а у випадку ПСНІ – ще й наднаціонального.

Певна множинність концептів наводить на думку про їх системну організацію. Зазвичай про концептосистему говорять тоді, коли мають справу з ієрархічно організованою сукупністю (конфігурацією) ментальних одиниць у певному дискурсі, коли вони піддаються осмисленню як одиниці висхідного й низхідного гатунку та коли їх можна впорядкувати у гіперо-гіпонімічний спосіб. У випадку з концептуальною конфігурацією ПСНІ таке осмислення неможливе, оскільки в ній немає того вертикального стрижня, який можна було б узяти за основу ієрархії. Навпаки, тут усі концепти розташовані в одній площині, що дозволяє говорити про певний логіко-семантичний симбіоз (координативне співіснування) концептів, створений художнім задумом автора і прийнятий за канон у перекладацькій спільноті.

Умовно такий симбіоз можна назвати концептограмою ПСНІ – упорядкованою дослідником конфігурацією концептів у малоформатному художньому творі. Концептограма є своєрідним дослідницьким ‘знімком’ і концептуальним паспортом тексту. Вона складається з поверхнево-текстових і підтекстових концептів (або експлікатури та імплікатури) (рис. 2):

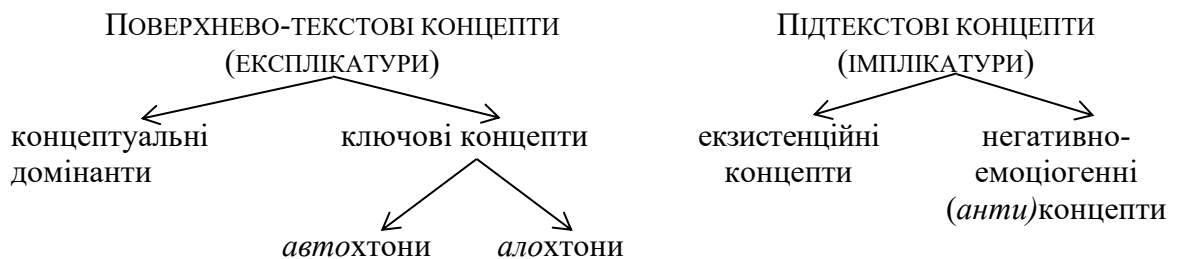

Рис. 2. Рамкова концептограма ПСНІ.

Концептограма є не тільки конфігурацією експлікованих / вербалізованих / об’єктивованих / екстеріоризованих у певному тексті концептів-експлікатур (Martyniuk, 2012, p. 23), які належать до розряду автохтонів (текстоспецифічних концептів), але й конфігурацію, утвореною рідковживаними чи оказіональними алохтонами, а також імплікатурами (Martyniuk, 2012, p. 25). Слід звернути увагу на те, що ключовими концептами оригіналу ПСНІ є п’ять експлікатур-автохтонів FLOWERS, GIRLS, MEN, SOLDIERS, GRAVES, а ось алохтонів у ній зовсім немає, як немає в ній і домінанти антивоєнного дискурсу WAR / ВІЙНА (табл. 1). Концепти-алохтони – це більш пізні надбання інофонних паратекстів, перекладачі яких закономірно прагнули до розширення концептуального репертуару і до урізноманітнення засобів його втілення.

Імплікатури є прихованими / невербалізованими / суб’єктивно відчуваними / інтеріоризованими у зв’язку з певним текстом чи дискурсом концептами, які не називаються, але мають на увазі. У ПСНІ концептуальними імплікатурами виступають екзистенційні та емоційгенні ментефакти, які підлягають домислюванню через індивідуальні асоціації людини (табл. 2).

Якщо концепти-експлікатури являють собою, за визначенням, закритий список, з якого нічого не вилучається і до якого нічого не додається, тобто вони піддаються перерахуванню (ключові концепти — не більше 15–20 одиниць), то список концептів-імплікатур є закритим лише для морально-оцінних ментефактів ($\approx 7-8$) (табл. 2), тоді як для емоційгенних він залишається відкритим (не піддається перерахуванню). Відкритість цього списку зумовлена тим, що практично

неможливо встановити, скільки нових смислів під час кожного виконання ПІСНІ виникає у свідомості адресата і які нові емоції при цьому формуються.

2.1. Концептуальні експлікатури ПІСНІ

Уся концептивна система ПІСНІ тримається на п'яти ключових експлікатурах – текстоспецифічних концептах, що утворюють своєрідний смисловий ланцюг зчеплених між собою ментефактів, сформований у творчій майстерні Піта Сігера:

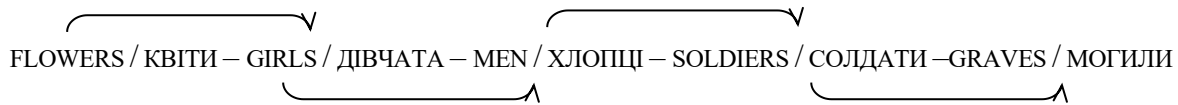

Рис. 3. Лінійне представлення автохтонних експлікатур ПІСНІ.

Неважко помітити, що лінійно вибудована послідовність екстеріоризованої частини концептограми ПІСНІ (рис. 3) умовно складається з двох ланок – ЖИТТЯ (КВІТИ, ДІВЧАТА, ХЛОПЦІ) і СМЕРТЬ (ХЛОПЦІ, СОЛДАТИ, МОГИЛИ). Межа між ними пролягає крізь концепт ХЛОПЦІ, який належить одночасно до них обох. Проте кількість ключових концептів ланки СМЕРТЬ все ж переважає, тому що сюди слід віднести і концепт WAR / ВІЙНА, який займає особливе місце в текстовій нарації: не входячи до вищевказаного ланцюга, він фактично утворює його центр, оскільки маркує причину і наслідок того, що відбувається, та через міжконцептні кореляції пов'язаний через в іншими експлікатурами (рис. 4). Більше того, його статус у концептограмі є амбівалентним, оскільки в одних текстах він отримує ім'я та належить до експлікатур, а в інших – не називається і належить до імплікатур.

Рис. 4. Пентаграмне представлення автохтонних експлікатур ПІСНІ.

На тлі певної конструктивної простоти англійського першоджерела та його перекладацьких похідних не можна не звернути увагу на таке явище, як скупість вербальних репрезентацій Їх небагато, два – три. Пор.: концепт ДІВЧИНА (укр. *дівчата*, *дівч* і *закохані*), ЧОЛОВІК (укр. *мужчини*, *суджені*, *хлопці*, *юнаки*, *соколи*, нім. *Männer* і *Ehemänner*, фр. *garçons* і *jeunes hommes*), МОГИЛА (англ. *graves*, *ditches* і *graveyard*), фр. *croix* і *cimetières*, нім. *Gräber*, *Totenäcker* і *Friedhof*, укр. *могили*, *кладовище* і *цвинтар*) – див. табл. 1.

Такі репрезентації пов'язані з синонімічним способом виведення концепту на поверхню, у межах чого можна говорити про певні закономірності. По-перше, найбільшою синонімічною активністю щодо свого втілення вирізняється концепт МОГИЛА, меншою – ЧОЛОВІК, найменшою – ВІЙНА. По-друге, окремі іменникові репрезентанти можна визнати синонімами

лише у тканині аналізованих текстів, де вони okazіонально набувають ознак синонімії (укр. *солдати* і *герої*, нім *Soldaten* і *Uniform*, фр. *croix* і *cimetières*) або гіпо-гіперонімічно (*очерет* – *квіти* – *маки*). По-третє, у текстовому просторі перекладів кількість синонімічних репрезентацій одного концепту не перевершує п'яти, хоча переважно обмежується трьома (табл. 1).

Загалом синонімічна об'єктивація концептів у ПІСНІ засвідчує прагнення авторів до заощадження мовних засобів: чи то ідейно-художній замисел щемить мовний ресурс, чи то багатослівність послаблює мовленнєвий вплив, а лаконічність форми, навпаки, посилює його. Радше всього тут діють обидва чинники (табл. 1).

Табл. 1

Вербальна об'єктивація концептивних експлікатур у ПІСНІ

	КВІТИ	ДІВЧАТА	ЧОЛОВІКИ	СОЛДАТИ	МОГИЛИ	ВІЙНА
“Товчу товчу мак”	<i>квітки</i> <i>очерет</i>	<i>дівки</i>	<i>хлопці</i>	–	–	<i>війна</i>
“Колода-Дуда”	<i>очерет</i>	<i>дівки</i>	<i>козаки</i>	–	–	<i>війна</i>
Англ.	<i>flowers</i>	<i>young girls</i>	<i>men</i>	<i>soldiers</i>	<i>graves, ditches</i> <i>graveyard</i>	-
Нім.	<i>Blumen</i>	<i>Mädchen</i>	<i>Männer</i> <i>Ehemänner</i>	<i>Soldaten</i> <i>Uniform</i>	<i>Gräber</i> <i>Totenacker</i> <i>Friedhof</i>	
Нідерл.	<i>bloemen</i>	<i>(jonge)</i> <i>meisjes</i>	<i>echtgenoten</i> <i>jongelingen</i> <i>(jonge)</i> <i>mannen</i>	<i>soldaten</i>	<i>graven</i> <i>begraaf-</i> <i>plaatsen</i>	–
Швед.	<i>blommor</i>	<i>flickor</i>	<i>männern</i>	<i>soldater</i>	<i>kyrko-gården</i>	–
Франц.	<i>fleurs</i>	<i>filles</i>	<i>garçons</i> <i>jeunes</i> <i>hommes</i>	<i>soldats</i>	<i>croix</i> <i>cimetières</i>	–
Укр.	<i>квіти</i>	<i>дівчата</i> <i>дівчатка</i> <i>дівки</i> <i>закохані</i>	<i>мужчини</i> <i>хлопці</i> <i>юнаки</i> <i>соколи</i> <i>суджені</i>	<i>солдати</i> <i>герої</i> <i>камуфляж</i>	<i>могили</i> <i>цвинтар</i> <i>кладовище</i>	<i>Війна,</i> <i>чисте</i> <i>поле</i>

Лексичний спосіб об'єктивації концептів у ПІСНІ спричиняє й таке явище, як сполучуваність концептів. Йдеться не просто про взаємодію домінанти з автохтонами, а про концептивну валентність. Найбільш яскраво це спостерігається у автохтона МОГИЛА, який виявляється доволі активним у своїй сполучуваності з різними ‘текстовипадковими’ концептами. Зокрема, ієрархічно підкоряючись домінанті ВІЙНА, він виступає тут як ієрарх по відношенню до алохтонів, і за законами міжконцептних кореляцій вступає з ними у певні ідеографічні зв'язки. Пор.: МОГИЛИ → КВІТИ, МОГИЛИ → ВІНКИ, МОГИЛИ → ВІТЕР / WIND, МОГИЛИ → ХРЕСТИ / CROIX, МОГИЛИ → СНІГ, МОГИЛИ → СЛЬОЗИ, МОГИЛИ → ПОЛЕ, МОГИЛИ → КВІТИ + ВІТЕР, МОГИЛИ → КВІТИ + ЗЕМЛЯ. Найчастіше ці алохтони актуалізуються як одноразові супутники концепту-автохтону. Зрозуміло, що кількість міжконцептних кореляцій тим вища, чим більше перекладацьких версій пропонує та чи інша лінгвокультура. Проте істинним є й інше:

обмеженість лексичного ресурсу (як у ПІСНІ) зумовлюється заборонаю на відхилення від основної ідейно-художньої лінії текстової нарації.

2.2. Концептуальні імплікатури ПІСНІ

Концептуальні імплікатури включають у себе концепти, що не названі, але маються на увазі та передбачають використання прихованих смислів, які учасники дискурсу мають домислювати. У першому наближенні до цієї проблеми видається можливим говорити про такі ментальні одиниці підтекстового порядку, як екзистенційні (ЖИТТЯ, МИР, СМЕРТЬ, ШЛЮБ) та негативно-емоціогенні концепти (ЖУРБА, ГОРЕ, ВІДЧАЙ, СТРАХ). Їх розширений список (табл. 2) вдалося скласти за допомогою проведеного автором асоціативного лінгвістичного експерименту² (опитування респондентів – українських студентів університету, що вивчають іноземні мови, стосовно того, які почуття / емоції викликають у них тексти ПІСНІ). Експеримент показав, що найбільш часто в асоціативному ряду студентської молоді виникають антиконцепти СУМ, ВТРАТА, БІДА, ВІДЧАЙ, ТРИВОГА, ЖУРБА, БІЛЬ, РОЗЧАРУВАННЯ, НЕСПОКІЙ, НЕМИНУЧИСТЬ, НЕРОЗУМІННЯ, НОСТАЛЬГІЯ, МЕЛАНХОЛІЯ тощо. Зрозуміло, що у текстах ПІСНІ ці концепти експліцитно не названі. Вони виникають як щось нав'язане, як індивідуальна негативна емоція з пролонгованим перлокутивним ефектом.

Додатково ментальний зміст ПІСНІ може відтінюватися групою підтекстових імплікатур двоїстого аксіологічного характеру – концептів з пригніченою позитивною оцінністю (ЖИТТЯ, МИР, ТВОРЕННЯ, РОЗВИТОК) і концептів з піднесеною негативною оцінністю (СМЕРТЬ, РУЙНАЦІЯ, ЕНТРОПІЯ). Проте найбільш вражаючою імплікатурою є GUILT / ВІНА – підтекстовий концепт, який лежить на поверхні пісенного змісту. Такий оксюморон не є випадковим, оскільки ця імплікатура, з одного боку, не називається в жодному паратексті й не фіксується у відповідях респондентів під час опитування, а з іншого – всім своїм єством відчувається в кожному приспіві. кожному октеті кожної інофонної версії ПІСНІ. Подвійний інтерогатив у приспіві, що спирається на ментальну лексику (*думати, розуміти, вчитися, збагнути, дізнатися*), пов'язаний з одвічним людським питанням *Що трапилось і хто винен?* і в ПІСНІ трансформується у пошуки винного в тому, що сталося. Аналізовані паратексти пропонують навіть декілька моделей з'ясування істини: “вони винні” *When will they ever understand?* {2} /P. Seeger/; *Ой, коли ж зрозуміють вони?* /П. Карен/), “ми винні” (*Wanneer zullen we leren?* {2} /J. Rot/), “усі винні” (*Wann wird man je verstehen?* {2} /M. Dietrich/). Дивно, але іще одне потенційно можливе питання *Що робити*, типове для нашої ментальності в цій ситуації, в ПІСНІ не ставиться і відповіді на нього не пропонується.

Саме емоціогенні антиконцепти підтекстової площини ПІСНІ складають основний шар імплікатур. Саме вони випромінюють той сугестивний пучок енергії, який викликає у цільовій аудиторії гаму неусвідомлених почуттів. Відповідно, є підстави вважати, що інтуїтивне відчуття зла в проявах війни, підсилене музикою, і є одним із провідних факторів привабливості ПІСНІ.

Найпереконливіші приклади приховування концепту в підтексті надають обидва фольклорні твори. Зокрема, ані в “Колоді-Дуді”, ані в “Товчу-товчу мак” негативно заряджена діада концептів СОЛДАТИ – МОГИЛИ не виводиться на поверхню, що свідчить про розрив концептуального кола, вибудованого послідовністю поколінь авторів і перекладачів. Усна народна творчість обмежилася лише позитивно зарядженим концептуальним трикутником КВІТИ – ДІВЧАТА – ЧОЛОВІКИ, на якому й закінчується лінія ЖИТТЯ і починається лінія СМЕРТІ: відразу ж актуалізується антиконцепт ВІЙНА, який ніби поглинає дві інші ланки – ЧОЛОВІКИ і СОЛДАТИ, передбачені пентаграмою.

Вибудовуючи ‘усічену’ концептограму у вигляді своєрідного квартету, народна творчість переносить на ВІЙНУ весь тягар скоєного і ставить на цьому крапку як знак амбівалентного фіналу: чи то буде продовження життя, чи то настане його кінець? Складається враження про певну недомовленість, обірваність, нелогічність нарації. З одного боку, можна

вважати, що в усній народній творчості поетичний мінімалізм є більш вагомим чинником емоційного впливу на учасників дискурсу. З іншого боку, дитяча пісня (колискова), якою є Колода-Дуда, *a priori* прагне до спрощеного набору як лексики, так і концептів, адже діти не володіють інвентарем складних абстрактних образів. Натомість лірико-поетичні тексти для дорослих містять певною мірою розширену концептуальну базу, хоча для такої ‘дорослої’ пісні ця база видається доволі спрощеною у вербальному вираженні.

У підсумку народно-пісенний твір “Колода-Дуда” розгортається навколо концептуального квартету КВІТИ – ДІВЧАТА – ХЛОПЦІ/КОЗАКИ. За обсягом він є меншим порівняно з його інофонними похідними, лише побіжно згадуючи війну й не акцентуючи на її ключових наслідках, зокрема мотивах могил.

Табл. 2

Розгорнута концептограма ПІСНІ

Типи концептів / ментефактів	Наявність у тексті та паратекстах ПІСНІ			К-сть
	“Колода-Дуда” і “Товчу, товчу мак”	текст оригіналу	інофонні паратексти	
Текстові концепти (концептуальні експлікатури)				
Концептуальні домінанти	ВІЙНА		ВІЙНА	1
Ключові концепти (автохтони)	ОЧЕРЕТ, ДІВЧАТА, КОЗАКИ, ВІЙНА	FLOWERS, GIRLS, MEN, SOLDIERS, GRAVES	FLOWERS, GIRLS, MEN, SOLDIERS, GRAVES	5
Ключові концепти (алохтони)	МИША, ПІЧ, ВОЛИ, ГУСИ, КОРШУН, КІНЬ, МОРЕ, ВОДА		ВІНОК, ПОЛЕ, ВІТЕР, СВІТЛО, КРОВ, ЗЕМЛЯ	5-10
Підтекстові концепти (концептуальні імплікатури)				
Екзистенційні / морально-оцінні	GOOD – EVIL, ДОБРО – ЗЛО, LIFE – DEATH, ЖИТТЯ – СМЕРТЬ, PEACE – WAR / МИР – ВІЙНА; MARRIAGE / ШЛЮБ, GUILT / ВІНА, НАДІЯ			≈ 7
Негативно-емоційгенні	СТРАХ, СМУТОК, ГОРЕ, ВІДЧАЙ, БІЛЬ, ПЕЧАЛЬ; СУМ, ВТРАТА, БІДА, ВІДЧАЙ, ЖУРБА, ТРИВОГА, ЖУРБА, РОЗЧАРУВАННЯ, САСПЕНС, НЕСПОКІЙ, НЕМИНУЧІСТЬ, НОСТАЛЬГІЯ, МЕЛАНХОЛІЯ, МОНОТОНІЯ			не обмежено

Як відомо, концепт не зводиться до поняттєвого субстрату, а його ім’я не зводиться лише до іменникових номінацій. І сам концепт, і його семіотичне втілення можуть мати не тільки різні частиномовні репрезентації, але й різні рівневі втілення. Більше того, концепт як ціннісний ментефакт може об’єктивуватися і шляхом візуалізації, і сигналізувати про себе музикою, і граматично маскуватися. Інакше кажучи, як експліцитна репрезентація концепту, так і його імпліцитна присутність є закономірною характеристикою функціонування образно-ціннісних одиниць концептосфери та їх вербального впливу на особистість.

Тож можна припустити, що ПІСНЯ зберігає свою популярність упродовж десятиліть не в останню чергу завдяки своєрідному хитросплетінню концептуально експліцитного та концептуально імпліцитного, завдяки смисловій взаємодії лексично об’єктивованого та граматично суб’єктивованого, а також завдяки концептуальній валентності та міжконцептним кореляціям.

2.3. Концепт TIME / ЧАС у ПІСНІ

Концепт TIME / ЧАС посідає особливе місце серед ментефактів ПІСНІ. Його поняттєвий субстрат (“тривалість існування явищ і предметів, яка вимірюється століттями, роками, місяцями, годинами, хвилинами” (Busel, 2003, p. 1371)) дає в цілому адекватне розуміння суті

(про концепт TIME див.: Bondarenko, 2019, pp. 287–288), але його образні та ціннісні складники не лежать на поверхні, завдяки чому він виявляється для текстів ПІСНІ всеосяжним і всеприсутнім. У такий спосіб ЧАС входить до текстів і паратекстів ПІСНІ як певна глобальна сутність. Він пронизує її ідейно-художній зміст і її концептосистему, де вступає у взаємодію з ментальною домінантою WAR та іншими ключовими концептами, співвідносячи їх у той чи інший спосіб з різними часовими перспективами. На відміну від текстів національних гімнів, у яких ЧАС оспівується в тонах СЛАВЕТНОГО МИНУЛОГО, ГАРНОГО ТЕПЕРІШНЬОГО і СВІТЛОГО МАЙБУТНЬОГО (Prykhodko, 2025, p. 66), у текстовому просторі ПІСНІ така оцінна тріада відсутня. У ній є лише БЕЗРАДІСНЕ МИНУЛЕ, марковане двома способами – лексичним і граматичним.

Лексично марковане минуле виступає в текстах ПІСНІ у різних лексико-семантичних виявах: як кількісно невизначене (*Long time passing* і *Long time ago*; *Depuis tout ce temps* ~ *давно* /Chr. de Burgh/; *Вже давно нема* /П. Карен/), як відносно вимірюване (*Wohin sind all' die Blumen verschwunden vor lang vergangener Zeit?* ~ *Куди поділися квіти давно минулих часів?* /D. Ephraim/) і як незворотне минуле (*Проїшли часи* /П. Гранек/).

Граматичне маркування минулого – це різні часові форми аналітичного і синтетичного рядів. В англійському оригіналі ПІСНІ воно виражається часовими формами Present Perfect (*Where have all the flowers / all the young girls / the young men / the soldiers / all the graveyards gone?*) і Past Simple (*Girls picked them every one*), у німецькому паратексті минуле зазвичай акцентується через Perfekt (*Wohin sind all' die Blumen / all' die jungen Mädchen / all' die jungen Männer / verschwunden?* та *Junge Mädchen haben sie alle gepflückt / Sind alle zu jungen Männern gegangen / Sind zu den Soldaten gegangen*), а іноді поєднується з теперішнім Präsens (*Sag mir, wo die Blumen / die Mädchen / die Männer / die Soldaten / die Gräber sind! Wo sind sie geblieben?* {5 разів}). У французькому паратексті циклічність і нескінченність подій підкреслюється через вживання Présent у всіх запитаннях, що з'являються у перших двох рядках кожної строфи (*Où vont les fleurs du temps qui passe? Où sont les fleurs du temps passé?*). Натомість відповіді, подані у минулому *Passé composé*, конкретизують описувані події і надають відчуття смутку і втрати (*Les jeunes filles les ont cueillies. Lorsque le tambour roula, ils se sont faits petits soldats*). Завершальне питання *Quand saurons-nous un jour?* переносить увагу в майбутнє (Futur simple), спонукаючи замислитися над його невизначеністю.

Тож (пара)тексти ПІСНІ за своїм часовим забарвленням групуються навколо патерну “минуле / Past”, тому що ця часова перспектива (з різними часовими формами) виявляється тут константою темпоральної сітки, тоді як компоненти Present і Future – змінними. Усередині патерну минулого фігурують такі темпоральні зразки:

- двокомпонентна модель Present – Past (“Товчу-товчу мак”, “Колода-Дуда”, А. Трояновський);

- двокомпонентна модель Past – Future (P. Seeger & J. Hickerson, Chr. de Burgh, П. Гранек, П. Карен та ін.):

*Wohin sind all' die Blumen verschwunden
vor langer Zeit?
Wohin sind all' die Blumen verschwunden?
vor langer Zeit?
Wohin sind all' die Blumen verschwunden ?
Junge Mädchen haben sie alle gepflückt.
Wann werden sie endlich lernen,
wann werden sie endlich verstehen?*
/D. Ephraim/

*Де поділись квіти всі?
В чистім полі
Де поділись квіти ті?
Проїшли часи
Де поділись квіти ті?
Їх дівчатка унесли.
Коли це зрозуміють всі?
Коли збагнуть усі?*
/П. Гранек /

- трикомпонентна модель Present – Past – Future є найбільш затребуваною в інтерпретаційних майстернях перекладачів (M. Copelt, R. Ruso & F. Lemaque, О. Здрок та ін.):

Tell me where the flowers are!
Where have they gone?
Tell me where the flowers are!
What has happened?
Tell me where the flowers are!
Girls picked them fast
When will they ever understand?
When will they ever understand?
 /T. Rodriguez & P. Seeger/

Sag mir, wo die Blumen sind!
Wo sind sie geblieben?
Sag mir, wo die Blumen sind!
Was ist geschehen?
Sag mir, wo die Blumen sind!
Mädchen pflückten sie geschwind.
Wann wird man je verstehen?
Wann wird man je verstehen?
 /M. Copelt/

Qui peut dire où vont les fleurs
Du temps qui passé
Qui peut dire où sont les fleurs
Du temps passé
Quand va la saison jolie
Les jeunes filles les ont cueillies
Qu'en saurons-nous un jour ?
Quand saurons-nous ? Un jour...
 /F. Lemarque & R. Rousot/

Квіти в полі розицвіли.
День за днем минає.
Квіти в полі розицвіли.
Ген роки пливуть...
Квіти в полі розицвіли,
Діви з них вінки сплели.
Як же нам збагнути це?
Як же нам збагнути все?
 /О. Здрок/

Загалом перекладацькі техніки не завжди дотримуються часових алгоритмів своїх попередників. Так, за доволі своєрідним темпоральним зразком виконано переклад ПІСНІ Ю. Лазіркою, де кожна із шести строф характеризується чергуванням трьох моделей: Present – Past – Future, Present – Past – Past і Present – Present – Past. Проте і в такій незвичній манері подання часових перспектив зовсім не губиться лірико-поетичний візерунок ПІСНІ. Навпаки, його вплив посилюється завдяки усуненню монотонії, яка іноді спричиняється заздалегідь заданим порядком слідування. Пор.:

Де ті квіти, де вони?
Де нам їх шукати?
Де ті квіти, де вони?
Що з ними є?
Де ті квіти, де вони?
Вирвали дівчата всіх.
Чи то навчило їх,
Чи то навчило їх?
 /Переклад: Юрій Лазірко/

Отже, на відміну від інших пісень антивоєнної тематики ПІСНЯ вирізняється тим, що вона не нав'язує своїх переконань, а озадачує. Уся її сугестивна міць лежить не на поверхні текстової матерії, а в її підтекстовій площині. Тож і всі “воєнні” і “антивоєнні” концепти, так чи інакше пов'язані з життям і смертю, приховано-імплікативні або розсіяні серед мовних знаків. Вони не “б'ють у лоб” своєю вербалізованістю, а залишають простір для домислювання. ПІСНЯ ілюструє зв'язний цикл думок, що нагадує про, здавалося б, вічне повторення війни за війною та запитує, коли ж людство нарешті навчиться на помилках попередніх поколінь. Стратегія її впливу на розум учасників дискурсу – це не персуазія, а сугестія. У своїй боротьбі з війною ПІСНЯ виступає “м'якою силою” – силою переконання та силою питання.

4. Висновки

Пісня “Where Have All the Flowers Gone?” є унікальним явищем у лірико-поетичній скарбниці людства: будучи запозиченням зі східнослов'янських козацьких пісень, вона спричинила появу

цілої низки перекладів різними мовами й тим самим посприяла формуванню своєрідного банку перекладацьких версій – корпусу інофонних паратекстів. Кожний паратекст ПСНІ створюється за чітко визначеним патерном щодо змісту (антивоєнний пафос), форми (ланцюгово-круговий folk-текст) і функції (квеситивно-директивний інтенціонал).

Вибудований на загальному антивоєнному пафосі творчості Піта Сігера, ідейно-художній субстрат ПСНІ зумовлює її концептограму, яка конститується текстовими та підтекстовими ментальними одиницями. Перші формуються домінантою ВІЙНА та п'ятьма ключовими концептами, серед яких провідним є ланцюг зчеплених між собою експлікатур КВІТИ – ДІВЧАТА – ХЛОПЦІ – СОЛДАТИ – МОГИЛИ. Друга група, тобто підтекстові ментальні одиниці (концептуальні імплікатури), у ПСНІ не називаються, але за своєю значеннєвою роллю є не менш важливими, ніж одиниці першої групи. До них належать екзистенційні (ЖИТТЯ, МИР, СМЕРТЬ ТА ІН.) і негативно-емоційогенні (ЖУРБА, СТРАХ, СМУТОК, ГОРЕ та ІН.) концепти.

В інофонних паратекстах останніх років поширюється явище синонімічного урізноманітнення імен концептів під час їх поетичної екстеріоризації. Найбільша кількість синонімічних реалізацій концептів ПСНІ спостерігається в українських перекладах. На цьому тлі показовим є факт мінімізації лексичного ресурсу для називання концептів-експлікатур. Очевидно, причиною цього є прагнення перекладачів уникати суттєвих відхилень від основної ідейно-художньої лінії англійського тексту-оригіналу.

Текстові концепти ПСНІ також мають таку властивість, як валентність, тобто здатність вступати між собою в різні міжвидові зв'язки. Зокроєма, ментальна домінанта WAR характеризується активною валентністю щодо п'яти автохтонів, а ті, своєю чергою, – щодо алохтонів (МОГИЛИ → ВІНКИ / ХРЕСТИ / ВІТЕР / СНІГ). Зв'язки об'єктивованих автохтонів і алохтонів у ПСНІ регулюються законами міжконцептних кореляцій, зумовленими жанром, тематикою та ідіостилем автора.

Значною мірою цими самими чинниками регулюється і суб'єктивоване, домислювальне сприйняття концептів-імплікатур. Саме вони є тими ментальними одиницями, які постають розсіяними серед мовних знаків. Через свою реченнєву прив'язаність найбільш розсіяним у текстовій матерії ПСНІ є концепт ЧАС, завдяки чому він постає її глобальним ментефактом. Граматична матеріалізація концепту ЧАС здійснюється в межах часової перспективи 'минуле'. Минуле в ПСНІ — це сугестивне навіювання смутку, печалі й жаху, породжених війною; це та сітка, яку смерть накидає на життя.

Перспективи подальших наукових розвідок убачаються щонайменше у двох напрямках. По-перше, це поглиблення дослідження самої ПСНІ у ширшому гуманітарному контексті з метою виявлення її лірико-поетичної цінності, жанрової своєрідності та ритміки. По-друге, це екстраполяція запропонованої методики на коло близьких і споріднених лірико-поетичних текстів із метою осмислення симбіотичного зв'язку тексту і музики.

Примітки

¹ Інформацію про ПСНІЮ включено навіть до підручника української літератури для 7-го класу (Nikolenko et al., 2024).

² Анкетування проводилося 04.12.2025 р. за участі 25 студентів груп ГФ-312, ГФ-313 і ГФ-313сп НУ “Запорізька політехніка” спеціальності “Германські мови та літератури (переклад включно), перша мова – англійська”.

Декларація про конфлікт інтересів

Автори ознайомлені із заявою про конфлікт інтересів. Автори підтверджують, що стаття не була раніше опублікована у будь-якій формі, у тому числі іншими мовами, і не перебуває на розгляді в іншому виданні. Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.

Автори заявляють, що під час підготовки цієї статті інструменти штучного інтелекту (Grok, xAI) використовувалися виключно для до допомоги у транслітерації імен і назв у списку

літератури; жодна інша частина рукопису не була генерована або модифікована за допомогою ШІ.

Список літератури

- Azhogina, N. V. (2022). Anti-war and pro-war themes and motifs in English-language rock music: A cultural-linguistic perspective (1960–2000–I). *Grail of Science*, 18–19, 240–255. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.26.08.2022.42> (in Ukrainian).
- Ажогіна, Н. В. (2022). Антивоєнні / провоєнні сюжети і мотиви в англомовній рок-музиці: культурно-лінгвістичний аспект (1960-2000–I pp.). *Grail of Science*, 18-19, 240–255. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.26.08.2022.42>
- Bondarenko, I. V. (2019). Time domain matrix modeling in cognitive linguistic research. In M. Bolognesi & G. J. Steen (Eds.), *Perspectives on abstract concepts: Cognition, language and communication* (Vol. 65, pp. 287–311). Amsterdam, Netherlands / Philadelphia, PA: John Benjamins. <https://benjamins.com/catalog/hcp.65/>
- Busel, V. T. (Ed.). (2003). *Comprehensive explanatory dictionary of the modern Ukrainian language*. Kyiv, Irpin, Ukraine: VTF Perun. (in Ukrainian).
- Бусел, В. Т. (2003). *Великий тлумачний словник сучасної української мови*. К., Ірпінь: ВТФ «Перун».
- Kizer, E. J. (1983). Protest song lyrics as rhetoric. *Popular Music and Society*, 9(1), 3–11. <https://doi.org/10.1080/03007768308591202>
- Knupp, R. E. (1981). A time for every purpose under heaven: Rhetorical dimensions of protest music. *Southern Speech Communication Journal*, 46(4), 377–389. <https://doi.org/10.1080/10417948109372503>
- Lut, K. A., & Prykhodko, A. M. (2024). Stylistic convergence of stylistic devices in short poetic texts (on the basis of English and German-language anthems). *Current Issues of Foreign Philology*, 21, 91–100. <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2024-21-14> (in Ukrainian).
- Лут, К. А., & Приходько, А. М. (2024). Конвергенція стилістичних засобів у короткоформатних віршованих текстах (на матеріалі англійської та німецької мов). *Актуальні питання іноземної філології*, 21, 91–100. <https://doi.org/10.32782/2410-0927-2024-21-14>
- Lynskey, D. (2014, January 28). Peter Seeger: The man who brought politics to music. *The Guardian*. Retrieved October 30, 2025, from <https://www.theguardian.com/music/2014/jan/28/pete-seeger-man-brought-politics-to-music>
- Martyniuk, A. P. (2012). *A dictionary of key terms in cognitive-discourse linguistics*. Kharkiv, Ukraine: V. N. Karazin Kharkiv National University. (in Ukrainian).
- Мартинюк, А. П. (2012). *Словник основних термінів когнітивно-дискурсивної лінгвістики*. Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна.
- Mondak, J. J. (1988). Protest music as political persuasion. *Popular Music and Society*, 12(3), 25–38. <https://doi.org/10.1080/03007768808591322>
- Nikolenko, O., Matsevko-Benerska, L., & Kahan, T. (2024). *Literature (Ukrainian and World Literature): An integrated course for grade 7 (Part 2)*. Kyiv, Ukraine: Akademia. Retrieved November 1, 2025, from <https://chervona-ruta-academia.com.ua/7-klas/video-text/de-zh-podilisya-kviti-vsi-p-siger-d-hikerson/> (in Ukrainian).
- Ніколенко, О., Мацевко-Бенерська, Л., & Каган, Т. (2024). *Література (українська і зарубіжна): Інтегрований курс для 7 класу (Ч. 2)*. Київ: Академія. Retrieved November 1, 2025, from <https://chervona-ruta-academia.com.ua/7-klas/video-text/de-zh-podilisya-kviti-vsi-p-siger-d-hikerson/>
- Pennarola, C. (2004). “It’s a battle of words”: A stylistic analysis of antiwar lyrics. *Bell. Belgian Essays on Language and Literature* 2, 113–131. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/338123804>

- Prykhodko, A. N. (2013). *Concepts and conceptual systems: A cognitive-discursive perspective*. Dnipropetrovsk, Ukraine: Belaya O. A. (in Ukrainian).
 Приходько, А. Н. (2013). *Концепти і концептосистеми: когнітивно-дискурсивний ракурс*. Днепропетровськ: Беляя О. А.
- Prykhodko, A. M. (2025). *Linguosemiotic analysis of discursive texts in the 'National Anthem' genre: English–German*. Zaporizhzhia, Ukraine: Tandem. (in Ukrainian).
 Приходько, А. М. (2025). *Лінгвосеміотика текстів дискурсивного жанру “національний гімн”: англійсько-німецькі паралелі*. Запоріжжя: Тандем.
- Quirk-Cort, M. E. (2013). *The power of lyrical protest: Examining the rhetorical function of protest songs in the 2000s* (Master's thesis, Rochester Institute of Technology, Rochester, USA). Retrieved from <https://repository.rit.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=8770&context=theses>
- Seeger, P., & Hickerson, J. (1961). *Where have all the flowers gone?* Retrieved December 16, 2025, from <https://lyricstranslate.com/en/pete-seeger-where-have-all-flowers-gone-lyrics.html>
- Wilkowski, C. (2015). *Use of rhetoric in 1960's protest music: A case study of Bob Dylan's music* (Honors thesis, Rollins College, Winter Park, FL).

Джерела ілюстрацій

- LyricsTranslate. (n.d.). *“Where have all the flowers gone?”: Translations into different languages*. Retrieved December 16, 2025, from <https://lyricstranslate.com/en/where-have-all-flowers-gone-fang-hua-he-suo-qu.html>

CONCEPTOGRAM OF THE SONG “WHERE HAVE ALL THE FLOWERS GONE?” AND ITS FOREIGN-LANGUAGE PARATEXTS

Anatolii Prykhodko*

Doctor of Sciences (Linguistics), Professor,
 Zaporizhzhia Polytechnic National University
 (66, Zhukovskoho St., Zaporizhzhia, 69063, Ukraine);
 e-mail: aprykhod777@gmail.com
 ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5051-8711>

Yuriy H. Polyezhayev

Candidate of Sciences, Associate Professor,
 Zaporizhzhia Polytechnic National University
 (66, Zhukovskoho St., Zaporizhzhia, 69063, Ukraine);
 e-mail: yuriy.brikrio@gmail.com
 ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9160-6945>

Received March 1, 2026; revised April 27, 2026;
 accepted May 12, 2026; published on-line May 31, 2026

Abstract

The object of the research is the text of the English-language anti-war song “Where Have All the Flowers Gone?” and its foreign-language versions (paratexts), while the subject of the article is the song's conceptogram. The aim of the study is to clarify the ways and means of objectification and subjectivation of the concepts of the song in texts of different status. The work is based on the methodological principles of the cognitive-discursive paradigm of linguistics with an emphasis on methods of conceptual analysis.

The study has revealed that each foreign-language paratext of the song is created according to a clearly defined algorithm corresponding to its content and form, largely determined by the original's overarching anti-war pathos, which portrays war as an evil.

The conceptogram is a symbiotic configuration of mental units, specific for a certain text or group of texts. The song's conceptogram consists of textual explicature-based concepts (domains, autochthons, allochthons) and subtextual implicature-based concepts (existential and negatively emotive). At the same time, a number of

semantically important concepts in the song are objectivated only in its specific national versions or are not verbalized at all, remaining in the subtext, or even dispersed in the textual matter. It has been found out that among the linguistic signs of the song the most dispersed is the concept of TIME, due to which it turns out to be a global mentefact for this song. The concept TIME is grammatically actualized through the perspective of 'the past'.

The study demonstrates that the song's textual concepts of various types possess lexical-semantic valence, which enables them to form intertype relations governed by interconceptual correlations associated with the genre, theme, and the author's idiosyncrasy. The same factors also regulate the synonymous representation of concepts in the national versions of the song. Against this background, the limited lexical resources available for structuring the concept corpus remain evident, resulting from restrictions on deviations from the core ideological and artistic line of the texts.

Keywords: *anticoncept, conceptual system, dominant concepts, explicature-based concepts, implicature-based concepts, interconceptual correlations, paratext.*

Conflict of interest

The authors declare that there are no conflicts of interest regarding the publication of this paper. The author confirms that this manuscript has not been published previously and is not under consideration for publication elsewhere.

The authors declare that generative AI (Grok, xAI) was used exclusively to assist with the transliteration of names and titles in the reference list; no other parts of the manuscript were generated or modified using AI.

Cognition, Communication, Discourse, 2026, 32, 133-144
<http://sites.google.com/site/cognitiondiscourse/home>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-09>

Received 15.04.2026; revised May 20, 2026;
accepted May 25, 2026; published online May 31, 2026

SOUND IN THE MULTIMODAL CONSTRUCTION OF HEALTH AND CONVENIENCE: A CASE STUDY OF SWEETGREEN'S INSTAGRAM ADVERTISING

Andrii Rybalchenko

Assistant professor,

Taras Shevchenko National University of Kyiv

(60 Volodymyrska, Kyiv, 01033, Ukraine);

e-mail: andrei.uni@live.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-1595-7429>

Article citation: Rybalchenko, A. (2026). Sound in the multimodal construction of health and convenience: A case study of Sweetgreen's Instagram advertising. *Cognition, Communication, Discourse*, 32, 133-144.
<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-09>

Abstract

Healthy food consumption and promotion are increasingly prominent trends in contemporary culture, reflected in the proliferation of healthy food products and their advertising in online media. Research has shown that such advertising is multimodal, yet sound is less frequently analyzed in detail than visuals and written language. The article aims to address this gap by demonstrating the meaning-making potential of sound in multimodal construction of health and convenience in a promotional Instagram Reel of a U.S. fast-casual restaurant Sweetgreen. Conducting a case study enabled us to perform a thorough analysis of sound and its interplay with the visual mode in order to highlight its potential importance as a semiotic resource in short-form promotional videos. The video was selected from a corpus of Sweetgreen Instagram Reels posted in 2025 as an information-rich example that foregrounds the presentation of a single product and relies on montage rather than spoken explanation or interview-style delivery, and combines music, object and ambient sounds. The visual track was analyzed through Kress and van Leeuwen's visual social semiotic framework and the auditory track through Graakjær's framework for sound and music to identify the meaning-making potentials of each track in isolation. Afterwards, the interaction between modes was examined through the adapted Martinec and Salway's system of status and logico-semantic relations to identify the contribution of each mode to the overall advertising message. The analysis shows that the visual montage compresses food preparation by omitting food labor and presents each ingredient as natural, pure, seasonal and fresh. The sound not only enhances the visual meanings, but also signifies the ongoing, coherent process of food preparation absent from the visual track, and frames it as artisanal craft rather than impersonal, mechanical action. The sound also uniquely provides circumstantial naturalness, thus adding a health-relevant meaning. Taken together, the sound is not merely decorative, but a key semiotic resource that helps convey brand values. Broader corpus-based analysis remains a task for future research.

Keywords: *multimodal analysis, case study, visual social semiotics, sound and music analysis, food advertising, Instagram Reel, healthy food branding.*

1. Introduction

Consumer trends in the early 21st century are defined by the rapid expansion of the global healthy food market, driven by rising diet-related diseases, ageing populations, and the increasing strain on national healthcare budgets (World Health Organization, 2025; Grand View Research, 2024). Research on healthy food advertising is driven not only by corporations seeking to capture a share of

this lucrative market (Grand View Research, 2024), but also by governments, as advertising can shape the concepts of health and dietary habits. A prominent example of such work is the EU-funded project “Infoodmation” launched in 2025. This initiative investigates the impact of mainstream media, social media, and direct marketing on consumer food choices, aiming to create governance frameworks that mitigate misinformation and foster transparent food communication (European Commission, 2024).

Advertising can be examined through various analytical lenses, including production, reception, experimental, and textual perspectives. From a textual perspective, an advertisement is treated as a text, and its analysis involves the identification of its meaning-making potential. Textual analysis attends to word choice, imagery, and other semiotic resources to identify both the messages audiences are explicitly invited to notice and the more implicit meanings that may lie outside the conscious awareness of producers and audiences. Such analysis yields valuable insights into how the advertisement works (Phillipov, 2021). Within the textual perspective, contemporary research often employs a multimodal approach to examining advertisements. Although human communication has always been characterized by multimodality, it gained a special prominence in light of the rapid spread of digitally-mediated communication (Weninger, Lim, & Chen, 2024). O’Halloran (2011) noted that the shift away from decoding the meanings of language alone occurred because of the need to account for various semiotic resources deployed in modern interactive digital technologies among other types of media.

The multimodal construction of healthfulness in food marketing has been examined across digital and print contexts. In online advertising, Koteyko and Nerlich (2007) applied a social semiotic framework to analyze how probiotic foods are promoted through a combination of verbal copy and images on websites. Chen and Eriksson (2019) used social semiotics and multimodal critical discourse analysis (MCDA) to show how corporate stories on healthy-snack websites integrate language, visuals, symbols, and colour to moralize “healthy eating.” Related MCDA work on organic food promotion likewise foregrounds visual and linguistic resources (Fernández-Vázquez, 2020). More recent platform research extends this to e-commerce: Yong and Rao (2024) analyzed Taobao “light food” ads using a textual-visual thematic framework on a dataset of images and accompanying text. Historical advertising research similarly applies a social semiotic framework to examine linguistic, typographical, visual, and compositional choices in health-oriented product promotion (O’Hagan & Eriksson, 2025). Across these healthy-food advertising studies, moving image and sound are less frequently analyzed explicitly than written language and static visuals. Ledin and Machin (2020) include a short social-media film clip in their Oatly case, but the bulk of the detailed analysis centers on packaging and poster campaigns. Where sound is foregrounded, it tends to be in narrower domains: sound symbolism in naming (Motoki et al., 2021) and sonic logos and their acoustic parameters in relation to perceived healthfulness (Techawachirakul, Pathak, & Calvert, 2022). Thus, while previous research has shown that food advertising is multimodal, the role of sound in the meaning-making of short-form healthy-food video advertising remains underdescribed.

Consumer focus on health brought to prominence fast-casual restaurants, which offered quick service, characteristic of fast-food restaurants, without compromising food quality (Krawczyk, Webb, & Mathe-Soulek, 2015). A U.S. fast-casual restaurant chain, Sweetgreen, explicitly builds its corporate story around resolving the perceived dichotomy between “fast” convenience and “slow” health. As part of that corporate story, the brand states:

- (1) *We started sweetgreen as three college students who were simply looking for a healthier way to eat. When we were in school, there were two choices: food that was slow, expensive, and fresh—or fast, cheap, and unhealthy. We saw an opportunity to create a business where quality was never sacrificed for convenience.* (Sweetgreen, n.d., “Our Story” section, para. 1).

This creates a semiotic challenge for the brand: the need to signify speed and operational efficiency without implying junk food and industrial processing.

This article *aims* to examine how visual and auditory resources jointly contribute to the construction of “healthy convenience” in Sweetgreen advertising, with particular attention to meanings supplied by sound.

The *objectives* of the study are to analyze the meaning-making potentials of the visual and auditory semiotic resources, to map the relations between them, and to determine the specific contribution of sound to the overall advertising message.

The *subject-matter* of the study is the multimodal construction of “healthy convenience” in digital food advertising.

The *material* of the study consists of a short-form promotional Instagram Reel published by Sweetgreen in 2025 and selected as an information-rich case for fine-grained multimodal analysis (Sweetgreen, 2025).

2. Methodology

This study employed a qualitative, single-case study design to examine the selected Sweetgreen Instagram Reel as a complex multimodal text comprising visual and auditory resources.

The specific restaurant, Sweetgreen, was chosen as the object of analysis because it is a highly visible brand with a broad footprint and an explicit corporate commitment to making healthy food compatible with fast-food convenience (Sweetgreen, Inc., 2025).

The Reel was selected from a corpus of 71 Sweetgreen Instagram Reels posted between January 1 and December 31, 2025. The selection criteria were as follows: (1) focus on the presentation of a single product; (2) montage-based organization rather than spoken explanation or interview-style delivery; and (3) presence of a soundtrack with music, object sounds, and ambient sound to allow for fine-grained multimodal analysis. The video was not treated as statistically representative of all fast-casual advertising. Rather, the Reel was approached as an information-rich and semiotically dense case whose highly controlled montage and sound design make the multimodal construction of “healthy convenience” especially legible. Thus, the research aimed at explanatory depth rather than corpus breadth.

Instagram was chosen as a platform that is frequently used by brands to market their products through audiovisual posts.

The analytical procedure was conducted in the following way. First, the video was deconstructed into its constituent semiotic tracks: the visual track and the auditory track. To isolate the specific contributions of each mode, the video was viewed multiple times in different sensory conditions: (1) without sound, to analyze the visual structure independently, and (2) without visuals, to analyze the auditory structure independently. The visual track was analyzed using Kress and van Leeuwen’s (2020) social semiotic framework, whereas the auditory track was analyzed using Graakjær’s (2014; 2021) framework for the analysis of sounds and music.

Finally, the relationship between the visual narrative and the categorized auditory layers was mapped using Martinec and Salway’s (2005) system for image-text relations. Although the authors’ classification system was originally developed for text and images, in the present study it was adapted to map out relations between moving image and sound. The status relations were determined through the assessment of the relative hierarchy of modes, based on rank scale and narrative completeness. The logico-semantic relations were then identified to specify how the auditory track related to the meanings that were expressed visually.

3. Findings and discussion

3.1. Visual track analysis

The video is a short montage of shots filmed against a continuous olive-colored cloth. It opens with white text on the screen (“sweetgreen,” “AUTUMN,” and the slogan “flavors to fall for”), followed by a disembodied hand that places a green paper bag with the inscription “sweetgreen” onto the surface. The montage then cycles rapidly through (i) utensils presented on a wooden cutting board

(fork, knife) and (ii) ingredients, which are shown either as whole produce placed on the cloth surface (apple, potato, Brussels sprouts, garlic, tomatoes, lettuce, Chinese cabbage) or as cut-in-half parts filmed against a white background (halved apple, halved Brussels sprout, sliced tomatoes). The ingredient shots include occasional minimal hand contact (placing, removing, touching). The sequence culminates in a reveal of the prepared salad in a bowl, marked by a shift in illumination. After that, the green paper bag is lifted away.

In the analysis that follows, each shot is treated as a still image for social-semiotic description in the framework of Kress and van Leeuwen (2020), and the montage is examined in terms of how it constructs a coherent visual discourse.

Figure 1. Ingredient shot staged on the olive cloth sweep (hand-tomato contact). Frame capture from Sweetgreen's *AUTUMN* [Instagram video].
<https://www.instagram.com/reel/DP1cpNFjEPw/>

Figure 2. Ingredient “catalogue” insert against a white ground (tomato cross-section). Frame capture from Sweetgreen's *AUTUMN* [Instagram video].
<https://www.instagram.com/reel/DP1cpNFjEPw/>

3.1.1. Representational meanings

Most ingredient shots across the sequence are organized as conceptual representations: single items and sets are presented as cleanly lit, isolated, and centrally placed, so that they seem to function as specimens rather than as parts of a narrated cooking process. This is reinforced by the catalogue logic of the sequence, where objects appear one-by-one against visually simplified grounds of the olive cloth surface and background (Figure 1) or the white background (Figure 2). Nevertheless, the sequence establishes a part-whole (analytical) relation via the Kuleshov effect, where the earlier shots with produce function as parts (possessive attributes) of the bowl of salad (the carrier) at the end of the video (Sperling et al., 2016).

At the same time, the video inserts narrative action processes via a disembodied hand. The hand places the branded sweetgreen bag onto the cloth-covered surface and later removes it, which signals the beginning and the end of the narrative. Another salient narrative moment occurs when the hand touches a single tomato with an index finger (Figure 1). The vector formed by the hand and its contact with the tomato construct an action process in which the tomato functions as the goal. This action can be interpreted as a gesture of inspection, which implies care in selection of ingredients and aligns with the brand's message to never sacrifice care for convenience. Additionally, the initially surprising absence of the food preparation processes could be a strategic choice aimed at showing the salad-preparation process as fast in order to signify convenience.

3.1.2. Interactive meanings

The interpersonal relationship constructed with the viewer could be classified as offer. Although the hand introduces human presence to the video, the viewers are not invited to engage with the implied person by, for example, a gesture. Presumably, what is expected of the viewers is to evaluate the quality of ingredients and the finished dish as observers. Close distance to the produce, its placement against the white background, and the tactile finger-to-tomato contact encourage the viewers to inspect the ingredients and to “feel” the freshness visually; it will be shown later that this is also supported by audio signification.

Angle and lighting further stabilize this inspection-oriented stance. The bowl is shown from a high angle perspective, which affords a comprehensive overview and encourages evaluative looking. Meanwhile, the illumination of objects against simplified grounds increases salience.

Finally, the alternation between the shots with the dimly lit, earthy background and the brighter, white background creates a modality mix: the former evokes artisan mood and seasonality and the latter evokes cleanliness, purity and analytical clarity. Together, these cues signal that the ingredients are traditionally grown and verifiably pure.

3.1.3. Compositional meanings

The title card uses vertical information value in a predictable Ideal-Real pattern: the brand name is placed at the top as the Ideal (brand identity) and the slogan at the bottom functions as the Real (the promised experience). The seasonal label “AUTUMN” is positioned centrally to anchor the reading of both brand identity and the promised experience within a seasonal frame.

Objects across the whole video sequence tend to be positioned centrally as well. At the same time, the surrounding field remains unoccupied. This compositional economy produces a minimalist aesthetic that may support perceived product naturalness (Saintives & Meral, 2024).

3.1.4. Montage-level meaning

Read as a sequence, the video constructs a compact visual narrative: seasonal announcement → the entry of branded packaging → the accumulation of cues that index craft and ingredient freshness and purity → the presentation of a finished bowl as narrative payoff → the branded packaging exits. Notably absent is the “messy middle” of food labor – washing, chopping, and mixing – whose omission is itself meaningful. Arguably, convenience is communicated by compressing temporally demanding material processes associated with healthy, “slow” food preparation into culturally legible signs of preparation and quality, that is, the knife and wooden cutting board, the staged whole ingredients, and moments of minimal inspection.

3.2. Audio track analysis

3.2.1. Reduced listening and iconic meaning potentials

Reduced listening focuses on the quality and structure of sound, which serves as a springboard for iconic signification. For analytic purposes, the soundtrack is divided into the diegetic sounds of knife, ingredients, touch, and birdsong and the non-diegetic music. The music uses a regular, repeated pattern (ostinato) that spans the whole audio track and could be transliterated as “ta-ta-TA-ta-ta,” where capitalization marks greater perceived prominence. The sound envelope of each percussive “ta/TA” is characterized by short attacks with no extended sustain. In terms of van Leeuwen’s parameters of sound modality, the dynamic and the pitch ranges are narrow with the prevalence of higher pitch sounds (van Leeuwen, 1999). However, an additional louder, lower-pitch pulse appears at the end of the soundtrack and functions as a cadential closure. There are no significant degrees of fluctuation or friction, and the absorption range is low, hence the music sounds rather “clean.”

Iconically, the temporal form of the music functions as a kinetic anaphone (Tagg, 2012). At first hearing, it seems to mimic the repetitive motion of automated machinery. Moreover, the regularity of the beat could act as an icon of industrial standardization. On the other hand, the regular, slight

variation in loudness, pitch, and notes as well as the cadential closure structurally resemble a well-organized procedure with stages and a marked completion point rather than monotonous motor movements. Arguably, this translates as a disciplined workflow at a well-run kitchen line.

The sounds of the bag, knife, touch, and produce seem hyperbolic and sometimes hyperreal: they are characterized by low friction, extremely close directionality, and low absorption range – a profile that could be associated with intensified advertising style, where objects sound their best. These close, “dry” object sounds could be interpreted as tactile anaphones that invite a “touch at a distance” sense (Tagg, 2012).

Finally, the birdsong introduces an ambient layer that creates the sense of perspectival depth. As the chirps appear at a slightly greater perceived distance than the close, “dry” object sounds and the music — which appear as “Figure” with no “Ground” — and come with a slight sense of reverb, they can iconically suggest a more expansive acoustic environment. This shifts the listening perspective from controlled workflow aesthetics to an airy, nature-coded setting.

3.2.2. Causal listening and indexical meaning potentials

Where in the mode of reduced listening, the focus is on sounds themselves, during causal listening, it is on the source of the sounds. Correspondingly, indexical signification relies on a direct causal connection whereby sounds inform the listener about material properties and interactions at a location in an environment. As a source-related classification, Graakjær’s tripartite distinction between the sounds “of,” “at,” and “with” food is especially useful for this type of listening (Graakjær, 2021). The music can be classified as a “sound with food” as an accompaniment that originates “outside” the food substance. The bag rustles and metallic clinks are “sounds at food,” as they emerge from the objects in the immediate vicinity of food preparation; and the handling of vegetables can be treated as “sounds of food” insofar as the audible texture is produced by the food substance itself.

The sounds of food are extremely important, as they can convey the material quality of the substance. The cells of fresh vegetables are characterized by high turgor, which contributes to hardness of the vegetable texture and produces higher-pitched sounds upon contact. Therefore, higher-pitched sounds index freshness and assist the listener in judging the quality of the food substance. This is exactly the type of sounds we can hear in the video, which supports the message that Sweetgreen never sacrifices quality for convenience.

The birdsong at the end of the soundtrack is also indexical in form. Simultaneous chirps and different timbres suggest multiple individuals, which – combined with the greater perceived distance and reverberations – constructs an impression that the sound comes from a large open space. The birdsong also indexes the time as birds normally chirp in the morning or at daytime. The placement of the birdsong as a background ambience, and the relative absence of competing urban noise, works indexically to situate the final salad reveal within a quiet, nature-coded environment. Since healthy foods are often positioned as “natural,” this supports the brand’s message about the healthfulness of ingredients (André, Chandon, & Haws, 2019).

3.2.3. Semantic listening and symbolic meaning potentials

Semantic listening asks what sounds refer to beyond their structural resemblance to other sounds and their physical source (Graakjær, 2021). This corresponds to symbolic relationship between signifier and signified, characterized by arbitrariness and social convention.

Research suggests that consumers perceive paper packaging as an attribute of healthy food and eco-friendliness (Sokolova, Krishna, & Döring, 2023). Moreover, paper packaging may connote artisanal craft, as a traditional packaging material. As a result, the sounds of paper may act as cues that implicitly convey health, eco-friendliness, and tradition by way of association (Granato, Fischer, & van Trijp, 2022).

Nature sounds, i.e., birdsong, have been shown to positively influence the willingness to buy organic foods. These foods are generally considered not only eco-friendly but also healthy, as they

are grown without the use of chemicals and do not contain genetically modified organisms (Spendrup, Hunter, & Isgren, 2016). Additionally, high-frequency twittering is associated with birds of a small size and metaphorically implies healthfulness, as healthy food usually comes in small portions (Motoki et al., 2021). Therefore, we can presume that birdsong may help to frame presented salad as healthy.

As regards the music, it features style indicators of classical music – the sounds of an acoustic piano, a bowed string instrument, ostinato, and cadential closure – which may evoke related cultural associations. There have been studies that associate classical music with preference for healthier and more expensive food options (Motoki et al., 2022; Tian et al., 2025; Areni & Kim, 1993). Presumably, classical music carries symbolic connotations that relate to food characterized by quality and healthfulness. Steady, clean ostinati recur in media contexts that privilege regulated continuity, such as process montages, controlled workflows, craft routines, as well as in contexts that cue tension or urgency (Lehman, 2012; 2017; McClelland, 2017). In the examined clip, the ostinato is anchored by a branded preparation-to-reveal montage and closed by a cadence at the finished bowl, making a controlled workflow field more congruent than suspense or threat. Combined with the symbolism of classical music, this reading aligns with Sweetgreen's brand problem: it lets standardization be heard as practiced craft with repeatable quality rather than as industrial impersonality.

3.3. Multimodal analysis

3.3.1. Status relations

Based on Barthes' (1977a; 1977b) and Halliday's (1994) classifications, Martin and Salway (2005) identified the following status relations between image and text: If the relation between image and text is unequal, then either the image is subordinate to the text, or the text is subordinate to the image. The subordinate component modifies the superordinate one. In case of subordinate image, the image relates only to a part of the text; in case of subordinate text there are two options – either the text relates to only a part of the image, or it must be decoded via image; for instance, the text may contain deixis that refers to the image. If, however, the relation between image and text is equal, the whole image relates to the whole text, and they can either complement each other or be independent. By analogy, the same categories will be applied to identify the relations between moving images and sound in Sweetgreen's audiovisual text. Any continuous sound will be treated as the whole "text," and the whole visual sequence – as the whole "image."

The sounds of rustling, clinking, friction, and impact can be interpreted in a number of ways when they are separate from the visual sequence. For instance, the metallic clink could be the sound of drawing a sword from its sheath and the rustle could be produced by a person crumpling a sheet of paper. As we need the visuals to identify the exact participants indexed by the sounds, the sounds are not independent; they are "parasitic" on the image for referential specificity in Barthes' terms (Barthes, 1977a). Arguably, the sounds are functionally similar to lexical deixis in that they index the processes in the shots. Analyzing the relationship of part versus whole, each sound is shot-specific and has no relation to all the processes across the clip; therefore, the status is unequal, and the sounds are subordinate to the visuals.

In the scene, where the view of the illuminated salad bowl is accompanied by birds' chirping, the sound clearly modifies interpretation of the visual scene, implying an open window, fresh air, nature, and morning or daytime. It could also be argued that chirping constitutes an essential component, as it assists in interpreting the illumination as natural sunlight rather than as artificial lighting or as supernatural glowing added for effect. The visuals are also essential as they help identify bird's chirping as ambience in a salad scene rather than, for instance, a wildlife documentary. However, this relation cannot be classified as complementary, because the birdsong and the visuals are tied via circumstantial information, not via processes (Martinec & Salway, 2005). Most importantly, the sound relates only to a part of visual sequence that constitutes the video – this qualifies the sound as subordinate.

Analyzing the music, it can be noted that it spans the entire clip and thus relates to the visual sequence as a whole rather than to a single isolated shot. As discussed in Section 3.2, the track is internally organized – a recurring ostinato with a cadential reinforcement at the reveal – and can be treated as a processual analogue that supplies a stable temporal frame across the montage. Although the visual sequence remains denotationally intelligible without sound, the music still modifies the sequence by supplying procedural continuity and circumstantial meanings. Conversely, the visuals anchor the otherwise “polysemous” ostinato in the domain of food preparation. The relation is therefore best described as equal-complementary, but with asymmetric anchoring, as the visuals carry the experiential nucleus.

3.3.2. Logico-semantic relations

To identify logico-semantic relations, we, first of all, need to identify participants, processes and circumstances in the video and audio tracks, as “*If the same participants, processes and circumstances are depicted and referred to, then there is elaboration. If new but related things are referred to or depicted, then there is extension. If related temporal, spatial or causal information is provided, then there is enhancement.*” (Martinec & Salway, 2005). In the shots with object sounds, the same participants, processes, and circumstances can be seen and heard across the modes. The sound and the visual events represent two realizations of the same micro-processes with the same level of generality, e.g., the thud of the Brussel sprout neither generalizes nor particularizes the depicted impact. Thus, the primary relation here is elaboration-exposition, where the sound re-expresses the same event via another semiotic channel. If one extends Martinec & Salway’s enhancement category, glossed as temporal, spatial, or causal, to include other circumstantial meanings, an enhancement-like reading becomes possible, in which the stylized object sounds contribute the manner cues of freshness. However, because these sounds are clearly designed and amplified, this remains a secondary interpretation rather than the primary classification.

In the salad reveal scene, the participants are the salad and the cloth-covered surface; the sudden light is a process; and the implied window to the outdoors is the circumstance. In the audio track, the implied birds are the participants, chirping is the process, and the implied outdoors is the circumstance. Since we have different participants, processes, and circumstances across the modes, the relation of elaboration can be excluded. Arguably, as the chirping introduces new participants (birds), the meaning represented by the visuals is extended by the sound event; however, functionally the chirping is not a new topic – it functions as an ambient setting for the salad shot. Therefore, the association of chirping with a natural setting can be deemed as added circumstantial information. Chirping also gives the viewer an idea about the time when the action in the video takes place as birds normally chirp in the morning or at daytime. Thus, we can classify the relation as enhancement, where the sound adds circumstantial information about when, where and in what type of environment the visual event takes place.

With respect to music, it can be divided into *Museme 1* and *Museme 2*. *Museme 1* accompanies the phase of salad preparation and gives a sense of ongoing, coherent process. Additionally, as it is carried by classical instruments, it conveys a sense of sophistication and cultural prestige, and thereby frames the preparation as controlled artisanal craft. *Museme 2* accompanies the final scene where the salad is presented to the viewers, and the closing shot where the branded bag is taken away. Musically, it is a cadence, which signals resolution. As both *Musemes* contribute circumstantial information – the manner of salad preparation in the case of *Museme 1* and the temporal endpoint in the case of *Museme 2* – the relations with the visual sequences can be classified as enhancement.

4. Conclusion

This article has shown that Sweetgreen’s short-form promotional video resolves the tension between health and speed not through explicit verbal claims, but through the interaction of visual and auditory resources. The visual track presents the ingredients as natural, pure, seasonal, and fresh, while also

compressing preparation by omitting food labor. This omission makes the soundtrack crucial, because it not only supports the visual meanings but also contributes meanings that are not fully inferable from the image sequence alone. Through ostinato, cadential closure, hyperreal object sounds, and ambient birdsong, the soundtrack signifies an ongoing and coherent preparation process, frames that process as controlled artisanal craft rather than impersonal mechanical action, and adds circumstantial naturalness. Sound therefore functions not as decoration, but as a key semiotic resource in the multimodal construction of “healthy convenience.”

Future research may test whether this pattern recurs across a broader corpus of fast-casual food advertising.

Declaration of competing interests

The author declares that there is no conflict of interest or funding for this research.

The author declares no use of generative AI.

References

- André, Q., Chandon, P., & Haws, K. (2019). Healthy through presence or absence, nature or science?: A framework for understanding front-of-package food claims. *Journal of Public Policy & Marketing*, 38(2), 172–191. <https://doi.org/10.1177/0743915618824332>
- Areni, C. S., & Kim, D. (1993). The influence of background music on shopping behavior: Classical versus top-forty music in a wine store. In L. McAlister & M. L. Rothschild (Eds.), *Advances in consumer research* (Vol. 20, pp. 336–340). Provo, UT: Association for Consumer Research.
- Barthes, R. (1977a). The photographic message. In S. Heath (Trans.), *Image, music, text* (pp. 15–31). London, England: Fontana. (Original work published 1961).
- Barthes, R. (1977b). Rhetoric of the image. In S. Heath (Trans.), *Image, music, text* (pp. 32–51). London, England: Fontana. (Original work published 1964).
- Chen, A., & Eriksson, G. (2019). The making of healthy and moral snacks: A multimodal critical discourse analysis of corporate storytelling. *Discourse, Context & Media*, 32, 100347. <https://doi.org/10.1016/j.dcm.2019.100347>
- De Temmerman, J., Vermeir, I., & Slabbinck, H. (2023). Eating out of paper versus plastic: The effect of packaging material on consumption. *Food Quality and Preference*, 112, 105023. <https://doi.org/10.1016/j.foodqual.2023.105023>
- European Commission. (2024). *Optimising food information and communication towards healthier and more sustainable dietary patterns* (Infoodmation; Grant agreement No. 101182813) [Project fact sheet]. CORDIS. <https://doi.org/10.3030/101182813>
- Fernández-Vázquez, J.-S. (2020). Selling organic candy: Multimodal critical discourse analysis of commercial websites. *British Food Journal*, 123(10), 3277–3292. <https://doi.org/10.1108/BFJ-09-2020-0800>
- Graakjær, N. J. (2014). *Analyzing music in advertising: Television commercials and consumer choice*. New York, NY: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781315770277>
- Graakjær, N. J. (2021). Analysing digital food sounds from a textual perspective: A case of champagne. In J. Leer & S. G. S. Krogager (Eds.), *Research methods in digital food studies* (pp. 40–53). London, England: Routledge.
- Granato, G., Fischer, A. R. H., & van Trijp, H. C. M. (2022). Meaningful reminders about the environmental impact of packaging: Effects of packaging cues on recycling intentions. *Journal of Environmental Psychology*, 79, 101724. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2021.101724>
- Grand View Research. (2024). *Healthy foods market size, share & trends analysis report, 2024–*

2030. Retrieved April 14, 2026, from <https://www.grandviewresearch.com/industry-analysis/healthy-foods-market-report>

- Halliday, M. A. K. (1994). *An introduction to functional grammar* (2nd ed.). London, England: Arnold.
- Koteyko, N., & Nerlich, B. (2007). Multimodal discourse analysis of probiotic web advertising. *The International Journal of Language Society and Culture*, 23, 20–31.
- Krawczyk, M., Webb, T., & Mathe-Soulek, K. (2015). The future of limited service restaurants: Let the consumer decide. *Journal of Hospitality & Tourism Cases*, 4(3), 11–20. <https://doi.org/10.1177/216499871500400302>
- Kress, G., & van Leeuwen, T. (2020). *Reading images: The grammar of visual design* (3rd ed.). London, England: Routledge.
- Ledin, P., & Machin, D. (2020). Replacing actual political activism with ethical shopping: The case of Oatly. *Discourse, Context & Media*, 34, 100344. <https://doi.org/10.1016/j.dcm.2019.100344>
- Lehman, F. (2012). Music theory through the lens of film. *Journal of Film Music*, 5(1–2), 177–196. <https://doi.org/10.1558/jfm.v5i1-2.179>
- Lehman, F. (2017). Manufacturing the epic score: Hans Zimmer and the sounds of significance. In S. C. Meyer (Ed.), *Music in epic film: Listening to spectacle* (pp. 27–55). New York, NY: Routledge.
- Martinec, R., & Salway, A. (2005). A system for image-text relations in new (and old) media. *Visual Communication*, 4(3), 337–371.
- McClelland, C. (2017). Of gods and monsters: Signification in Franz Waxman’s film score *Bride of Frankenstein*. *Journal of Film Music*, 7(1), 5–19. <https://doi.org/10.1558/jfm.27224>
- Motoki, K., Park, J., Pathak, A., & Spence, C. (2021). Constructing healthy food names: On the sound symbolism of healthy food. *Food Quality and Preference*, 90, 104157. <https://doi.org/10.1016/j.foodqual.2020.104157>
- Motoki, K., Takahashi, N., Velasco, C., & Spence, C. (2022). Is classical music sweeter than jazz? Crossmodal influences of background music and taste/flavour on healthy and indulgent food preferences. *Food Quality and Preference*, 96, 104380. <https://doi.org/10.1016/j.foodqual.2021.104380>
- O’Hagan, L. A., & Eriksson, G. (2025). Historicizing the marketing of plant-based meat substitutes: A multimodal analysis of Sanitas Nut Food Company advertisements, 1896–1901. *Food and Foodways*, 33(2), 103–130. <https://doi.org/10.1080/07409710.2025.2482483>
- O’Halloran, K. L. (2011). Multimodal discourse analysis. In K. Hyland & B. Paltridge (Eds.), *Continuum companion to discourse analysis* (pp. 120–137). London, England: Continuum.
- Phillipov, M. (2021). Textual analysis in digital food studies: New approaches to old methods. In J. Leer & S. G. S. Krogager (Eds.), *Research methods in digital food studies* (pp. 15–27). London, England: Routledge.
- Saintives, C., & Meral, H. (2024). Is it really natural? How minimalist food packaging influences consumers’ perception of product naturalness. *British Food Journal*, 126(11), 3888–3905. <https://doi.org/10.1108/BFJ-03-2024-0299>
- Sokolova, T., Krishna, A., & Döring, L. (2023). The perceived environmental friendliness bias in packaging. *Journal of Consumer Research*, 50(3), 468–491. <https://doi.org/10.1093/jcr/ucad008>
- Spendrup, S., Hunter, E., & Isgren, E. (2016). Exploring the relationship between nature sounds, connectedness to nature, mood, and willingness to buy sustainable food: A retail field experiment. *Appetite*, 100, 133–141. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2016.02.007>

- Sperling, J., Barndt, K., & Kriebel, S. (2016, May 9). Montage. In *The Routledge encyclopedia of modernism*. London, England: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781135000356-REMO18-1>
- Sweetgreen, Inc. (2025). *Annual report pursuant to Section 13 or 15(d) of the Securities Exchange Act of 1934 (Form 10-K)*. U.S. Securities and Exchange Commission. Retrieved April 14, 2026, from <https://www.sec.gov/Archives/edgar/data/1477815/000162828025008367/sg-20241229.htm>
- Sweetgreen. (n.d.). *Our mission*. Retrieved April 16, 2026, from <https://www.sweetgreen.com/mission>
- Tagg, P. (2012). *Music's meanings: A modern musicology for non-musos*. New York, NY: The Mass Media Music Scholars' Press.
- Techawachirakul, M., Pathak, A., & Calvert, G. A. (2022). That sounds healthy! Audio and visual frequency differences in brand sound logos modify the perception of food healthfulness. *Food Quality and Preference*, 99, 104544. <https://doi.org/10.1016/j.foodqual.2022.104544>
- Van Leeuwen, T. (1999). *Speech, music, sound*. London, England: Macmillan.
- Weninger, C., Lim, F. V., & Chen, Y. (2024). Applying multimodal analysis: Embodied teaching and textbook analysis. In A. Riazi (Ed.), *Less frequently used research methodologies in applied linguistics* (pp. 68–82). Amsterdam, Netherlands: John Benjamins Publishing Company. <https://doi.org/10.1075/rmal.6.05wen>
- World Health Organization. (2025, September 25). *Noncommunicable diseases*. Retrieved April 14, 2026, from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/noncommunicable-diseases>
- Yong, Q., & Rao, X. (2024). Exploring textual–visual strategies in internet-based light food advertising: A study of Taobao advertisements in China. *Humanities & Social Sciences Communications*, 11, 645. <https://doi.org/10.1057/s41599-024-03087-1>

Sources for illustrations

- Sweetgreen. (2025, October 15). *AUTUMN* [Instagram video]. Instagram. Retrieved April 14, 2026, from <https://www.instagram.com/reel/DP1cpNFjEPw/>

ЗВУК У МУЛЬТИМОДАЛЬНОМУ КОНСТРУЮВАННІ ОБРАЗУ ЗДОРОВОГО І ЗРУЧНОГО ХАРЧУВАННЯ: НА МАТЕРІАЛІ РЕКЛАМИ БРЕНДУ SWEETGREEN В ІНСТАГРАМІ

Андрій Ю. Рибальченко

Асистент,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

(вул. Володимирська, 60, м. Київ, 01033, Україна);

e-mail: andrei.uni@live.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-1595-7429>

Рукопис надійшов 15.04.2026; отримано після доопрацювання 20.05.2026;
прийнято до друку 25.05.2026; опубліковано онлайн 31.05.2026

Анотація

Споживання здорової їжі та її популяризація дедалі виразніше утверджуються як тенденції сучасної культури, що виявляється у поширенні продуктів здорового харчування та їх реклами в мережі інтернет. Така реклама має мультимодальний характер, однак звуковий компонент значно рідше стає предметом докладного аналізу, ніж візуальний ряд і вербальний текст. Метою статті є дослідження ролі звуку у мультимодальному конструюванні брендovих цінностей «здоров'я» та «зручності» в рекламному відеоролику американського ресторану Sweetgreen в Інстаграмі. Дослідження окремого рекламного

кейсу дало змогу здійснити ґрунтовний аналіз звуку та його взаємодії з візуальним модусом і таким чином увиразнити його значущість як семіотичного ресурсу в короткоформатному рекламному відео. Відео обрано як інформаційно насичений приклад, увагу у якому зосереджено на презентації одного продукту, монтаж використано замість усного пояснення чи інтерв'ю, а звуковий ряд поєднує музику, звуки предметів та навколишнього середовища. Візуальний ряд проаналізовано за соціосеміотичною моделлю Кресса і ван Левена, аудіальний – за моделями аналізу звуку й музики Грок'єра для виявлення смислотворчого потенціалу кожного модусу окремо. Їхню взаємодію розглянуто за адаптованою системою статусних і логіко-семантичних відношень Мартинєка і Солвея, щоб визначити внесок кожного модусу в загальне рекламне повідомлення. Аналіз демонструє, що звук не лише підсилює візуально сконструйовані значення, а й репрезентує процес приготування їжі, відсутній у візуальному ряді, подаючи його як традиційну, а не індустріальну практику. Крім того, звук індексує природність, додаючи значення, пов'язане з концептом здоров'я. Отже, звук постає не просто декоративним елементом, а ключовим семіотичним ресурсом трансляції цінностей бренду. Ширший корпусний аналіз є завданням для майбутніх досліджень.

Ключові слова: *мультимодальний аналіз, соціальна семіотика, аналіз звуку й музики, кейс-стаді, реклама харчових продуктів, брендинг у сфері здорового харчування, відеоконтент в Інстаграмі.*

Декларація про конфлікт інтересів

Автор не має конфлікту інтересів щодо цієї статті.

Автор заявляє, що під час підготовки цієї статті не використовувалися інструменти штучного інтелекту.

Cognition, Communication, Discourse, 2026, 32, 145-160
<http://sites.google.com/site/cognitiondiscourse/home>

<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-10>

Received April 25, 2026; revised May 24, 2026;
accepted May 25, 2026; published on-line May 31, 2026

RELEVANCE THEORY IN ENVIRONMENTAL MARKETING: A MULTIMODAL ANALYSIS OF ECO-ADVERTISING

Giselda Santos Costa

Doctor of Philosophy in Linguistics,
Federal Instituto of Piau  (IFPI) -Teresina – Brazil
(Rua  lvvaro Mendes, 94 - Centro, Teresina - PI, 64000-060, Brazil);
e-mail: giseldacosta@ifpi.edu.br
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8042-9223>

Article citation: Santos Costa, G. (2026). Relevance theory in environmental marketing: A multimodal analysis of eco-advertising. *Cognition, Communication, Discourse*, 32, 145-160.
<https://doi.org/10.26565/2218-2926-2026-32-10>

Abstract

The 2021 Nestl  (NESCAU) advertisement “Safira”, created by Ogilvy Brazil, is a campaign that contrasts the 20-year journey of self-discovery of a transgender person with the permanent and destructive nature of a single plastic straw in a coral reef. This article presents the interpretative process of this eco-advertising commercial from the perspective of Relevance Theory (Sperber and Wilson, 1995, 2015, 2025; Carston, 2002; Wilson and Sperber, 2012). This genre falls within a subset of “green advertising” in corporate communication, focusing on environmental sustainability to influence consumer perception. The data used in this study derive from descriptive and qualitative research. Our analysis has the following general objectives: (a) to examine whether Relevance Theory can effectively analyse the audiovisual genre; (b) to present an analysis using elements that support communication, such as sensory elements, which include visual (sight), auditory (hearing), tactile (touch), olfactory (smell), and gustatory (taste) modalities; contextual and spatial elements, encompassing time (chronemics), space and distance (proxemics), and silence as a meaningful communicative resource; and action and state elements, which involve higher-level interpretations such as attitudes or illocutionary acts, as well as emotional states that shape meaning and interpretation. Based on these objectives, the research addresses the following questions: (a) Can eco-advertising be effectively analysed through Relevance Theory? and (b) How can eco-advertisements be examined using an extension of the communicative elements presented in this study? In this study, we understand these elements as being used in communication, while multimodality is defined here as the strategic combination of these diverse resources to create a richer, more comprehensive, and more cohesive communicative experience. The results confirm that Relevance Theory is a robust framework for analysing the audiovisual genre. This theory provides tools to analyse both explicit content and implicit, weak, or non-propositional effects in visual and auditory messages. Action and emotional effects capture information about the attitudes and emotions of the speaker/writer in relation to the explanation they have communicated. We cannot claim to fully understand a speaker’s or writer’s message if we do not correctly understand the attitudes and emotions that he or she intends to convey. I claim, all communication is inherently multimodal.

Keywords: *eco-advertising, relevance theory, multimodality, audiovisual genre.*

1. Introduction

Although Wilson and Sperber originally proposed Relevance Theory as a cognitive framework capable of accounting for all forms of communication, their foundational work does not explicitly

address mass media, advertising, or visual communication. Nevertheless, scholars such as Coffey-Glover (2025), Desilla (2009; 2012; 2014), Forceville (1996; 2005; 2014; 2020), Manojlović (2025), Scott (2022), and Yus (2018), among others, have argued that, if Relevance Theory is to fulfil its promise as an inclusive theory of communication, it must be adapted and extended to account for different media, modes, and genres. This need arises from the fact that the original model largely overlooked the diversity of communicative forms beyond face-to-face verbal interaction.

In recent years, Relevance Theory has become one of the leading frameworks for analysing media discourse, where the communicator is often an institution rather than an individual interlocutor. Following Forceville (2020), I argue that a cognitive-pragmatic approach is essential for explaining multimodal textual genres, and that Relevance Theory currently offers the most comprehensive and theoretically coherent framework for this purpose. Its explanatory power lies in its ability to account not only for explicit meaning, but also for implicit, weak, and affective communicative effects that are central to media texts.

A concrete illustration of this approach can be found in an advertisement produced by Ogilvy Brazil, which employs a split-screen technique. On one side of the screen, the viewer follows the character Safira over a twenty-year period, while the other presents the gradual bleaching of coral reefs. The scientific explanation of coral colour loss functions as a well-established and empirically grounded account of a natural phenomenon. Through visual evidence alone, the advertisement enables viewers to grasp complex realities—such as climate change, environmental degradation, and ecological fragility—without reliance on verbal explanation. This reinforces the view that meaning can be efficiently communicated through the orchestration of visual and auditory resources, supporting our claim that all communication is potentially multimodal.

This article is organised as follows. Section 2 introduces the audiovisual genre of eco-advertising, to which the video “Teodoro, Safira” belongs. Section 3 presents the theoretical framework, focusing on (a) the central concepts of Relevance Theory and (b) the main communicative elements involved in multimodal analysis. Section 4 describes the corpus and methodology, followed by the presentation and discussion of the results in Section 5. Finally, Section 6 offers concluding remarks and directions for future research.

2. Eco-advertising: an audiovisual genre

According to Black (2006, p. 37), “genre” is comparable to the concept of “schema”: it draws on our previous knowledge and experience and offers a framework for interpretation. Genre is a kind of pre-setting device, which predisposes the reader to approach a text in a particular way, it tells us whether what follows is likely to be a joke, business discussion, chat, novel or poem. And genres that exist in one culture at one time may not exist in another culture at another time – they are constantly changing. The expectations we bring to a text are strongly affected by the genre to which it belongs.

Genre also functions as a kind of intertextual device. Forceville (2020, p.121) calls it an “ever-present ‘interface’ between discourse and context.” With the advent of the Internet and mobile technology, new genres have emerged and materialized in the digital environment, bringing new forms of communication. It can be said that this process occurs based on social demands, since a genre emerges or disappears depending on socio-discursive conditions, as is the case of eco – advertising or green advertising. It constitutes a distinct, evolving textual genre within commercial communication, characterized by the integration of ecological themes into the persuasion strategies of advertising discourse.

The advertisement, created by Ogilvy Brazil for Nestlé’s NESCAU in February 2021, is titled “Teodoro, Safira” and acts as a powerful example of green advertising. It employs a split-screen technique to contrast the 20-year life journey of a transgender woman, Safira, with the enduring, 20-year lifespan of a single, indestructible plastic straw in the ocean. It falls under the “green advertising” subset of corporate communication, focusing on environmental sustainability to influence consumer

perceptions. This campaign is part of a broader trend where companies use sustainability to build a positive, eco-friendly brand image. We can see the advertisement's commercial narration in Table 1:

Table 1

The advertisement's narrative ¹			
<p>00:0 / 0:45</p> 	<p>0:06 / 0:45</p> 	<p>0:12 / 0:45</p> 	<p>0:18 / 0:45</p>
<p>The video uses a split-screen effect with a light soundtrack, without any spoken or written words. On the left, a baby (Safira) sits in its highchair while on the right, a plastic straw floats in the ocean.</p> <p>The soundtrack intensifies from the moment the straw sinks into the coral reef and stays in motion unchanged. Meanwhile, a quick montage of photographs and videos (timelapse) begins to move quickly across the screen showing Safira growing up.</p>		<p>Starting at the 12th second, the advert takes an unexpected turn, revealing the message: “20 years of Safira’s life.” What follows are more clips capturing Safira’s teenage years.</p> <p>The text “20 Years in the Life of a Plastic Straw” appears on the left screen at the 18th second mark. Throughout the entire commercial, only the ocean background changes, while the straw stays in the same position, completely unchanged.</p>	
<p>0:21 / 0:45</p> 	<p>0:22 / 0:45</p> 	<p>0:33 / 0:45</p> 	<p>0:35 / 0:45</p>
<p>Shortly after, in the series of photographs of Safira as an adult, it becomes clear that the protagonist of the video is a trans woman. The campaign showcased everything from the character’s style (changes in appearance, hair, etc.) to her involvement in sports like swimming and tennis.</p>		<p>At this point in the video, the split-screen technique comes to an end and Safira dives down and removes the straw and message appears ‘If the straw doesn’t change, we change the straw,’ plays across the screen.</p>	
<p>0:37 / 0:45</p> 	<p>0:38 / 0:45</p> <p>NESCAU. Now with 100% paper straws. Let's change the world one straw at a time.</p> 	<p>0:44 / 0:45</p> 	
<p>The NESCAU product is then briefly shown before its plastic straw is swapped out with a paper one. The following message then appears on screen, ‘NESCAU. Now with 100% paper straws. Let’s change the world one straw at a time.’</p>		<p>ad is part of Nescau's "Joga Junto" ("play together") movement, which encourages consumers to take part in environmental responsibility, and includes a partnership with the Tamar Project for sea turtle preservation in Brazil.</p>	

3. The theoretical framework

3.1. Key concepts of Relevance Theory

Relevance Theory, proposed by Sperber and Wilson (1995; 2015; 2025), Carston (2002), Wilson and Sperber (2012), is a cognitive-inferential framework for communication based on how humans optimize processing effort to achieve maximum cognitive effects. It explains focuses on how the human mind processes information, and inferential meaning based on context and efficiency, which means the listener must guess/infer the writer/speaker's intention, rather than just decoding a coded message. For example, if I say, "It's cold in here," I am not just giving you the temperature. I am inferring that you should close the window.

Relevance Theory centers on two key principles: the cognitive principle of relevance (Human cognition is geared toward maximizing relevance, meaning individuals tend to process information that provides the greatest cognitive benefit for the least mental effort). What it means that we naturally pay attention to things that seem meaningful or useful and ignore things that are not. If you are walking down the street, you ignore 99% of what you see (trees, cars, people, etc) but notice a loud crash or a friend waving because those inputs have a high "cognitive effect" and the communicative principle of relevance (every act of communication (or overt intentional communication) carries a presumption of its own optimal relevance. It means that when someone talks to you, they are promising that the information is worth your time and effort to understand. You assume they are being as relevant as possible without wasting your energy.

According to Relevance Theory, "relevance" is a technical term and it is the balance between the benefits (positive "cognitive effects" – this is what you gain by hearing information) and the costs ("cognitive effort" – this is the mental energy, time, and attention needed to understand the message) of processing information. in conformity with the theory, the less effort required to achieve a cognitive effect, the greater the relevance. A simple example: Imagine you are at a train station and a stranger walk up to you and says, "The number 5 bus is blue." The effect will be very low (you don't care). The effort will be low too. The result is low relevance (it wasn't worth the mental effort to listen). But if a stranger says, "Your train is leaving from Platform 4, not 10," the effect will be high (you avoid missing the train) and the effort will be low (it was a quick sentence). The result will be high relevance (maximum benefit for minimum effort).

On the other hand, the communicative principle of relevance states that each ostensive stimulus carries the assumption of its own optimal relevance, i.e. that it is relevant enough to be worth the processing effort needed for its interpretation and that it is the most relevant stimulus according to writer/speaker's abilities and preferences (Carston, 2002, p.45). In other words, this principle suggests that when someone speaks (an ostensive stimulus), the listener/reader assumes the message is worth the mental effort to decode and is the clearest possible way the speaker/writer could have said it given their constraints. An example illustrating this: If you ask a stranger for the time and they say, "It's 2:30," you assume this is the most relevant answer. They could have said, "It is 30 minutes past 2:00" or "The time is currently fourteen-thirty," but those require more processing effort or provide unnecessary precision. You trust they gave you the most helpful answer they could (abilities) while being as brief as possible (preferences).

Communication is normally ostensive-inferential (Sperber & Wilson, 1995, p. 54). In Relevance Theory, ostension refers to the intentional, overt communication of information by attracting an addressee's attention to a particular stimulus. It is a form of "showing" rather than just signaling. In their 2025 paper, "Rethinking Ostensive Communication in an Evolutionary, Comparative, and Developmental Perspective", Sperber and Wilson distinguish between basic and mentalistic ostension based on the type of evidence provided to the audience. In basic ostension, a communicator provides direct evidence for the information they want to share. The goal is to make a fact in the environment highly salient, allowing the hearer to arrive at the information with minimal inference. For example, I want to tell my teacher that I have a sore throat. Instead of saying "I have a sore throat," I speak in a strained, hoarse voice. The voice is direct evidence of the fact.

In contrast, mentalistic communication the communicator provides evidence of their intention to communicate a specific piece of information. The focus is not just on the evidence itself, but on the fact that someone is deliberately trying to convey a message. For example: My mother points to an open window, looks at me, and shivers. She is not simply informing you that the window exists. She is using this ostensive act (pointing + shivering) to convey, “I would like you to close the window” message. I must mentalize my mother’s intent (desire for warmth). In both cases, the goal is to make the information manifest to the receiver, triggering a search for relevance. In Figure 1, we can see inferential paths to the communicated information. The black arrow illustrates inferential paths of basic ostension and gray arrows illustrate inferential paths of mentalistic ostension.

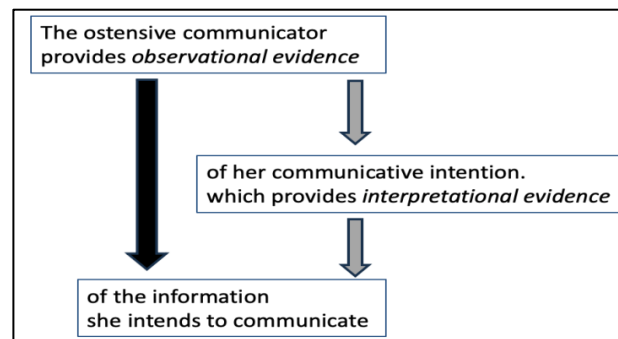

Figure 1. Basic ostension vs. Mentalistic ostension²

Scott-Phillips (2024) says that these developments consolidate the communicative principle of relevance as fundamental to understanding human interaction. Human ostensive behavior. Any behavior humans can perform can be performed in an “ostensive” way, that is, overtly attracting attention to the behavior and simultaneously providing evidence of meaning. However, as Sperber and Wilson (2025) note, human communication often involves a mixture of both basic and mentalistic ostension

Another important distinction is that between explicit and implicit layer of communication. In Relevance Theory, this distinction is fundamental to understanding how meaning is constructed. Explicature in Relevance Theory refers to the explicitly communicated content of an utterance, developed by enhancing its linguistically encoded logical form with context-driven inferences, such as disambiguation, reference resolution, and enrichment. It represents the writer/speaker’s intended proposition, bridging the gap between sentence meaning and what is said. In a carnival context, when a reveler wearing a king costume tells a friend, “It is too hot in here”, an explicit, relevancy-driven interpretation requires: (a) decoding- translating the linguistic sound/text, (b) disambiguation – understanding “here” refers to the crowded parade tent, not the city, (c) reference assignment – determining “It” refers to the heavy velvet costume they are wearing and (d) enrichment- recognizing “too hot” means “too hot for comfort/safety,” not just high temperature. This process transforms the literal utterance into the explicit proposition: “The velvet king costume I am wearing is making me uncomfortably warm inside this crowded tent”.

In Relevance Theory, explicatures are classified into lower-level and higher-level, with higher-level explicatures often incorporating illocutionary force. This distinction maps closely to the difference between locutionary acts (the literal propositional content) and illocutionary forces/acts (the intention, attitude, or speech act performed) in pragmatics. Lower level (propositional content): The literal meaning of the sentence – what is said, which can be true or false. Higher-level (attitude/act): How the speaker takes the proposition (believing, fearing, hoping) or what they are doing with it (ordering, promising, joking, warning). The “Cold Room” Scenario: (a) Lower-level: “It is cold in here.” (Statement about temperature) and (b) Higher-level: A request/command: “Close

the window” or “Turn up the heat”. When a piece of information is either actively represented in someone’s mind or can be easily activated, we say that it is “manifest” to them.

In Relevance Theory, implicatures are implicitly communicated meanings derived from utterances, classified as either implicated premises (these are contextual assumptions that the hearer must supply to understand the utterance, as they are not explicitly stated) or implicated conclusions (these are deductions reached by combining the explicitly stated information (explicature) with the implicated premises. Both types of implicature are generated through a process of inference intended by the speaker/writer to maximize relevance. Implicatures can vary in strength; a strong implicature is one that is essential to finding the utterance relevant, while weak ones are just one of many possible interpretations. Here are two examples of these concepts:

- (1) *A: “Do you want to go to the cinema?” B: “I have an exam tomorrow.”. Implicated premise: Studying for exams takes time/prevents going out. Implicated conclusion is: “No, I cannot go to the cinema.” This is an example of a strong implicature.*
- (2) *If someone says, “The coffee is a bit cold,” they might implicitly suggest: It’s not good or It’s not worth drinking or I want a new cup. These are weak implicatures because the speaker/writer leaves it open, which specific conclusion the hearer draws, if they grasp the general sentiment that the coffee is unsatisfactory.*

We cannot forget that Relevance Theory argues that context is not fixed before communication, but rather constructed during the comprehension process and background knowledge is not just important—it is essential to the interpretation of communication.

3.2. Broadened key elements used in communication to multimodal analysis

Multimodality theorists assume that the process of meaning-making does not operate in isolation, but usually integrates several modes or modalities (e.g., language, gesture, image, layout, sounds, intonation, writing), but it is not a discipline or a theory; it is “a field of application” (Jewitt, 2009, p.2) which transcends and draws on different disciplines and theories. The recognition that all communication is multimodal has profound implications for applied linguistics, and questions long-standing assumptions about the nature of language, and how it should be learned, taught, researched, and theorized.

Braun (2016, p. 6) claims that Sperber and Wilson do not have much to say on multimodal discourse, but from their claim that visual images as “non-propositional objects” do not have explicatures (1995, p. 57) and given the importance of explicatures in RT, the theory might indeed appear less applicable to multimodal discourse. However, various suggestions have been made to adapt RT to the analysis of multimodal discourse, arguing that visual images may give rise to both explicatures and implicatures (Braun, 2016) Forceville, 2014; Yus, 2018).

Forceville (1996; 2005; 2009) proposed that Relevance Theory is not limited to accounting for verbal communication in context of face-to-face interaction but is applicable to the analysis of nonverbal and visual multimodal discourse. Later, Forceville and Clark (2014) in “Can pictures have explicatures?”, showed that pictograms, traffic signs, and corporate logos function as highly coded, conventionalized visual information that, due to their specialized, non-naturalistic nature operate closer to verbal language than to pictorial representation. Within the framework of Relevance Theory, these elements function directly as visual explicatures because they are not merely interpreted through inference but are “decoded” based on pre-established conventions and contexts. In the current context of Relevance Theory, they are a basic ostension, that is, they (pictograms, traffic signs, and corporate logos) have a direct communication, they act as “visual speech acts,” serving to warn, guide, or inform in a manner that bypasses the need for language processing.

Numerous scholars apply Relevance Theory to visual and multimodal communication: Coffey-Glover (2025), Desilla (2009; 2012; 2014), Forceville (1996; 2005; 2014; 2020), Manojlović (2025),

Scott (2022), and Yus (2018), among others. All this research suggests that the theory initially developed for verbal communication can be extended to other semiotic discourses or modes. Although there are now several approaches within the field of multimodality, the primary shared assumption behind all of them is that communication, whether mediated or face-to-face, is largely achieved through the simultaneous use of different modes (Djonov and Zhao, 2013, p.1).

Forceville (2020, p.66) argues the concept of multimodality has hitherto not yielded a generally accepted definition and the concept of mode, however, is not as straightforward as it may seem. But he commits himself provisionally to the following: (1) visual elements; (2) written language; (3) spoken language; (4) bodily behaviour (including gestures, posture, facial expressions, and manner of movement); (5) sound; (6) music; (7) smell; (8) taste; (9) touch. Forceville's rationale was to try to keep as close some correspondence as possible between sensory perception and mode, and to consider other meaning-generating mechanisms as simply not belonging to "modality". In this present study, I understand sensory channels and modes as elements used in communication, while multimodal approach helps reveal the mechanism of combining them. For me all communication is inherently multimodal.

In the present study, this list from Forceville's (2020) modes of communication is expanded to provide a clearer and more systematic account of communication. To facilitate understanding, the elements of communication are organized into three broad categories: sensory elements, which include visual (sight), auditory (hearing), tactile (touch), olfactory (smell), and gustatory (taste) modalities; contextual and spatial elements, encompassing time (chronemics), space and distance (proxemics), and silence as a meaningful communicative resource; and action and state elements, which involve higher-level interpretations such as attitudes or illocutionary acts, as well as emotional states that shape meaning and interpretation. See in Table 2.

Table 2

Elements used in communication³

Sensory elements		
1- Visual (Sight)	Communication through visual cues	- Facial expressions: Show emotions - Gestures: Support or replace speech - Text: Conveys written information
2 -Auditory (Hearing)	Communication through sound	- Spoken words: Used for verbal communication - Music: Expresses emotion and mood - Alarms: Serve as alert signals
3 - Tactile (Touch)	Perception through physical contact	- Indicate greeting or agreement ["high fever"] - Hugs: Express comfort or affection - Braille: Enables reading through touch
4 - Olfactory (Smell)	Perception through scent	- Smoke: Signals danger - Perfume: Influences attraction - Food aroma: Triggers appetite or memories
5 – Gustatory (Taste)	Perception through taste	- Reflect cultural identity - Bitterness: Warns of potential toxins - Sweetness: Associated with pleasure
Contextual & spatial elements		
6 -Time (Chronemics)	Use of time in communication	- Punctuality: Shows respect and reliability - Pauses: Add emphasis or reflection - Duration: Influences message interpretation

Continuation of Table 2

7 - Proxemics (Space & Distance)	Use of physical space in communication	- Personal space: Indicates comfort level - Proximity: Reflects intimacy or formality - Seating: Influences interaction and hierarchy
8-Silence	Silence as a means of communication within human interaction.	- Reflective pause: Indicates thoughtfulness - Silent treatment: Expresses emotional state - Respectful silence: Shows reverence or empathy
Actions & states elements		
9- Higher-Level Explicatures (Attitude/Act)	The intended action behind a spoken utterance (e.g., promising, warning, or commanding), which relies on context rather than just literal meaning.	-Assert, question, exclaim, threaten, promise, apologize, command, warn, suggest, request, wager, object, christen, marry, bequeath etc. (force of an utterance is important)
10 - Emotions Affective Communication	Recognizing emotions These are conveyed through all the above elements and are central to making communication effective and memorable	-Anger, disgust, surprise, fear, sadness, and happiness (Paul Eckman (1992, p.169).

4. Materials and methods

This study adopts a descriptive qualitative research design. According to Creswell (2007, p.38), qualitative research explores how individuals or groups make meaning of social or human problems. It uses emerging questions and procedures, with data collected in natural settings. Analysis is inductive, moving from specific data to broader themes, and the researcher interprets the data's meaning. Reports are flexible in structure. This approach values inductive inquiry, individual meaning, and the complexity of real-life situations.

The data analyzed consists of an audiovisual advertisement published on YouTube, namely the Nescau Safira 100% Paper Straw Campaign, which was uploaded on July 6, 2021, to the official Nestlé Advertising Brazil channel (<https://www.youtube.com/watch?v=jEQsDKVD05M>). As an example of eco-advertising, the commercial integrates visual, verbal, and auditory modes to communicate its message, with the researcher actively interpreting the meanings produced through these multimodal resources.

The study is guided by two main *objectives*: (a) to analyze images from an audiovisual text using relevance theory, and (b) to propose an extension of communicative elements that supports the interpretation of audiovisual texts, particularly in environmental advertising.

Based on these objectives, the research addresses the following *questions*:

(a) Can eco-advertising be effectively analyzed through relevance theory?

(b) How can eco-advertisements be examined using an extension of communicative elements presented in this study?

More broadly, this research seeks to explain how multimodal analytical approaches are applied in eco-advertising and how they contribute to a deeper understanding of meaning construction in audiovisual environmental campaigns.

5. Analysis

5.1. Coral color contrast and human development

Images – such as the vibrant colors of healthy reefs vs. the white of bleached reefs - can be effectively analyzed using relevance theory. While originally developed for verbal communication, relevance theory is a cognitive pragmatic framework that applies to any “ostensive” stimulus (intentional communication) that seeks to maximize cognitive effects while minimizing processing effort. I argue that meaning is not a semiotic process, but crucially one relying on inference and the principles of

relevance (Wilson and Sperber, 2012). When viewing the “science of coral colors” through this lens, the following insights emerge.

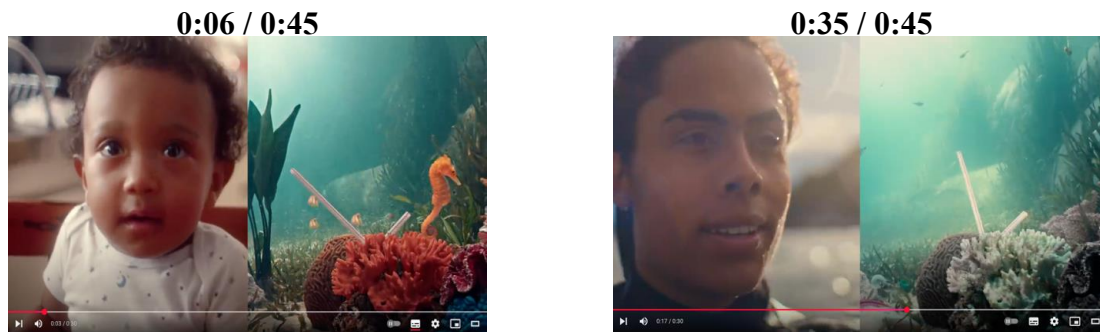

Figure 2. Coral color contrast and human development⁴

By connecting the visual evidence of color (or lack thereof) with knowledge of plastic’s harmful effects, the reader/hearer arrives at the understanding that plastic causes degradation, achieving the “maximum cognitive effect” of understanding the immediate, visual impact of plastic straw on the environment. The reader/hearer infers that the contrast is not random but intended to communicate a message with minimal processing effort. The reader/hearer relies on background knowledge about marine biology and ecology to interpret the visual stimuli by scientific knowledge: Healthy, living coral reefs are generally colorful due to symbiotic algae (zooxanthellae), while dead or bleached reefs appear white or grey. Instead of relying on a linguistic code (words), the image acts as an “ostensive stimulus.” The creator of the image intends to draw the reader/hearer’s attention to a particular situation (dead coral + plastic = ecological damage).

The reader/hearer, through cognitive, non-verbal inference (utilizing existing knowledge of coral biology), arrives at an explicature - an explicit, communicated proposition that “this plastic is causing this reef to die”. Because visual images are often ambiguous, the conclusion is “weak” because the image could imply different things to different readers/hearers – e.g., a call for immediate environmental action, a feeling of sadness, a belief that it is too late, or a focus on specific local plastic impacts etc. Rath Foley (2021, p. 31) says when adverts involve indirect language, they require the audience to construct self-generated inferences, and there are indeed cases where promoted attributes and/or benefits are communicated indirectly or weakly. This argument points to the fact that the audience do not only decode and infer implicatures, but explicatures as well.

While basic ostension merely draws attention to information, the scenario suggests a more complex, communicative intention (a mentalist approach) where the agent is trying to make a specific, complex, and intentional message manifest to the audience. The image is not just a natural sign (like a grey sky), but an intentional, communicative act designed to change the mental state of the reader/hearer regarding environmental damage.

From Relevance Theory perspective, the scene depicted in the image centers on a stark visual contrast between vibrant, healthy coral reefs and gray, bleached, lifeless reefs. This contrast is intensified by the visible presence of long-term plastic waste—specifically plastic straws—embedded within the damaged coral. The juxtaposition is not merely aesthetic; it foregrounds environmental degradation by opposing what coral ecosystems can look like in optimal conditions with what they become after prolonged exposure to human-made pollutants.

The image itself functions as the ostensive stimulus. Through its deliberate and high-contrast composition, it makes mutually manifest that the communicator intends to convey a meaningful message. By placing a colorful, living reef alongside a gray, dead one contaminated by plastic, the communicator signals intentionality: the image is not neutral or decorative but purposefully constructed to draw the viewer’s attention to a specific environmental issue, namely the destructive consequences of plastic pollution over time.

At the level of explicature, the viewer can derive a relatively explicit proposition from the image: a plastic straw remained in contact with a living coral for twenty years, after which the coral is now gray and dead. Although the image itself contains no verbal explanation, this cause-effect relationship is visually suggested strongly enough to be recoverable as an explicit interpretation once contextual assumptions are activated.

To arrive at this interpretation, the reader/viewer relies on several implicated premises drawn from background knowledge. These include the understanding that plastic waste such as straws does not biodegrade easily and poses long-term hazards to marine ecosystems, as well as the knowledge that coral bleaching and death signify severe ecological damage and biodiversity loss. These contextual assumptions allow the viewer to connect the visible plastic waste with the deterioration of the coral, filling in gaps not directly stated by the image.

Because the image contains no written or spoken text, the implicated conclusions remain relatively weak and open-ended. As a result, the cognitive effects may vary from one viewer to another. Some may interpret the image as an urgent call for environmental action, others may experience sadness or moral responsibility, while still others might infer a sense of hopelessness or focus on the localized impact of everyday plastic use. This multiplicity of possible interpretations reflects the inherently underdeterminate nature of visual communication without explicit verbal guidance.

The process also involves mentalistic ostension. The viewer is expected to recognize both the communicator's informative intention—to show the environmental damage caused by plastic—and the communicative intention—to make that damage matter emotionally or ethically. The success of the image depends on the viewer attributing these intentions to the communicator and accepting the stimulus as purposeful and meaningful rather than accidental.

Finally, the image operates under the assumption of optimal relevance. It demands a reasonable amount of cognitive effort from the viewer, but this effort is justified by the significant cognitive effects it produces, particularly the clear causal link between plastic pollution and ecological destruction. By relying on visual contrast rather than verbal explanation, the communicator arguably presents the most relevant stimulus available to convey the gravity of plastic pollution in a concise, impactful, and memorable way.

5.2. The image with the advertising slogan

In Relevance Theory, communication is a trade-off between cognitive effects and processing effort. Adding text shifts the image from a poetic, open-ended message to a more directed, strong communication. When you add a caption the cognitive landscape shift, with text, these are transformed into strong implicatures. The reader/hearer is pushed toward a single, unavoidable conclusion (e.g., “I must stop using plastic straws to save coral”). The “poetic effect” of the image is sacrificed for clarity and persuasion. The addition of text makes the ostensive stimulus more complex. The reader/hearer must now process both visual and linguistic data. However, the text acts as a pointer, drastically reducing the effort needed to identify the communicator's specific intention. The addition of text changes the communicative act from suggestive / evocative (weakly communicative) to persuasive / directive (strongly communicative). See the example in Figure 3.

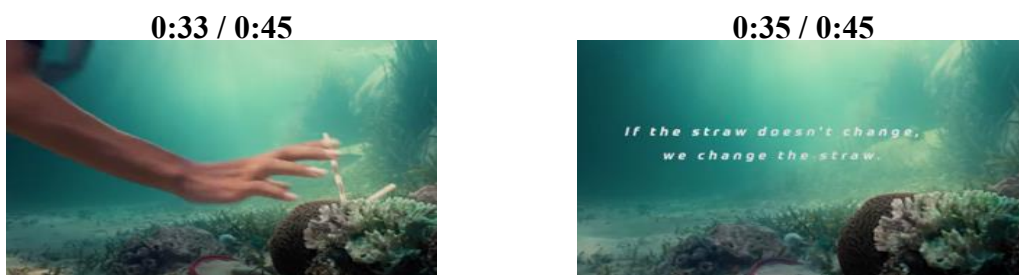

Figure 3. Image with the advertising slogan⁵

The final scene of the advertisement presents Safira, a trans man whose identity is culturally associated with transformation and change, removing a plastic straw that has been embedded in ocean corals for twenty years. This visual moment functions symbolically, linking personal transformation with environmental change. By foregrounding the long duration of the straw's presence in the coral, the scene emphasizes the persistence of plastic pollution and frames change as both urgent and overdue.

This moment is reinforced through the ostensive stimulus, which consists of the deliberately displayed "relic" straw accompanied by the caption "If the straw does not change, we change the straw." Together, the image and slogan operate as a highly intentional, attention-directing communicative act. The advertiser makes its intentions manifest by drawing the viewer's focus to an object that visually represents environmental stagnation while simultaneously proposing change. The pairing clearly signals the brand's goal of promoting paper straws and, more broadly, sustainability.

At the level of explicature, the audience can recover the explicit meaning: "If the twenty-year-old plastic straw does not change its material or presence, we change the straw for a new, sustainable version." Through free enrichment, viewers implicitly understand that "we" refers both to Nescau and to consumers aligned with the brand, and that "change" involves replacing single-use plastic with environmentally friendly alternatives. Contextually, "the straw" is interpreted not as Nescau's new packaging, but as traditional plastic straws associated with environmental harm.

To arrive at this interpretation, viewers rely on several implicated premises grounded in shared background knowledge. These include the assumptions that plastic straws are harmful to marine ecosystems, that plastic persists for decades without degrading, that coral damage represents serious ecological loss, and that responsible brands should take action to reduce environmental impact. Additionally, the twenty-year timespan embedded in the visual narrative supports the broader cultural assumption that meaningful change is difficult but necessary, especially in environmental contexts.

From these premises, viewers are likely to derive several implicated conclusions that produce strong cognitive effects. The advertisement suggests that Nescau's switch to paper straws is not a superficial packaging decision but part of a larger commitment to environmental responsibility. It also implies that choosing Nescau products contributes to preventing long-term ocean and coral damage in the coming decades. More broadly, the act of consuming the product is framed as a conscious, positive choice aligned with sustainability and transformation, echoing the persona embodied by Safira.

This interpretation is guided by mentalistic ostension, as the advertisement aims to reshape the viewer's mental state regarding everyday plastic consumption. By juxtaposing a powerful visual of long-lasting pollution with an empowering message of agency ("we change"), the ad alters the viewer's cognitive environment. It reframes the straw from a mundane, disposable object into a symbol of environmental harm, while simultaneously offering change—through consumer choice—as a viable solution.

Finally, the advertisement operates under the assumption of optimal relevance. It presumes that viewers will invest minimal processing effort to achieve substantial cognitive effects. The visual metaphor is intentionally simple and accessible: the old, harmful straw is framed as "bad," while the new, eco-friendly straw is framed as "good." The slogan provides a clear logical structure that connects responsibility, agency, and positive action, ensuring the message is easy to process, socially meaningful, and worth the audience's attention.

5.3. Elements used in communication: a multimodal analysis

This commercial, created by Ogilvy Brazil, uses a divided-screen technique to contrast the 20-year lifecycles of a plastic straw and a person (Safira), highlighting environmental damage and the shift to paper straws. The commercial is not just a video; it is a complex, synchronized combination of modes (multimodal) that work together to create meaning. the advertisement functions as a multimodal

narrative, where visual, auditory, and kinetic modes are interdependent to drive the message of sustainability.

The advertisement relies heavily on visual structure to communicate its core message, particularly using a split-screen and time-lapse technique. On the left side of the frame, viewers see a linear and rapid montage of Safira growing up, visually representing human growth, development, and change over time. On the right side, the image contrasts this progression with the slow, almost static descent of a plastic straw in the ocean, symbolizing decay, stagnation, and persistence. This contrast is intensified by the changing colors of the coral reefs: vibrant, saturated colors indicate living reefs, while gray, muted tones signal dead or stressed corals damaged through prolonged contact with plastic. Together, these visual elements juxtapose the brevity and dynamism of human life with the longevity and destructiveness of plastic pollution.

The linguistic mode reinforces and anchors this visual narrative through the slogan, “If the straw doesn’t change, we change the straw,” accompanied by explanatory text about the transition to paper straws. The wording is simple yet directive, providing viewers with a clear interpretive key. While the visuals show the problem unfolding over decades, the language offers a concise solution, aligning the brand’s action with the broader theme of change. The repetition of the word “change” linguistically mirrors the visual motif of transformation seen in Safira’s life, creating cohesion across modes.

Auditory elements further support this multimodal interaction by shaping the emotional tone of the advertisement. Ambient ocean sounds establish a natural setting and evoke environmental vulnerability, while the darker musical soundtrack intensifies as Safira descends into the water. This auditory progression parallels the visual passage of time and heightens the emotional tension between the evolving human subject and the inert, destructive presence of the straw. Sound thus acts as an affective bridge, guiding the viewer’s emotional response to the visual and linguistic cues.

Time operates as a central organizing principle that binds these modes together. The 20-year parallel timeline emphasizes the contrast between environmental time and human time. While Safira’s growth unfolds quickly and visibly, the environmental damage caused by the straw accumulates slowly and silently. This temporal imbalance underscores the long-term consequences of seemingly trivial consumer choices and reinforces the urgency of intervention, even when harm is not immediately visible.

Spatial relationships, or proxemics, also play a crucial role in shaping interpretation. At the beginning of the ad, the straw exists at a distance from Safira, both physically and symbolically. By the final scene, the camera brings the audience into proximity with Safira as they hold the piece of trash in their hands. This reduction in distance collapses the gap between consumer, waste, and consequence, making environmental damage feel immediate, personal, and unavoidable.

At a higher pragmatic level, these modes together generate an illocutionary force that functions as a warning about environmental damage. Rather than explicitly instructing viewers, the ad lets the cumulative effect of visual contrast, temporal parallelism, and emotional cues signal the seriousness of the issue. The message warns that inaction leads to long-lasting harm, while change—though difficult—is necessary.

Emotionally, the narrative blends fear and sadness, with much of the affective weight carried by the contrast between human growth and material stagnation. Viewers are invited to mourn environmental loss while simultaneously recognizing the possibility of intervention. The inclusion of Safira, a transgender individual, adds a layer of inclusivity and reinforces the theme of transformation as both personal and collective. In this way, the advertisement appeals not only to environmental responsibility but also to social awareness, aligning ecological change with broader narratives of identity, growth, and dignity.

6. Conclusion

The Nescau advertisement demonstrates how Sperber and Wilson's Relevance Theory effectively accounts for the audiovisual advertising genre, particularly through its model of overt-inferential communication. The campaign combines visual and verbal stimuli to make the communicative intention—promoting sustainability—mutually manifest to viewers. By foregrounding a highly salient visual contrast, namely the degradation of colorful coral reefs after prolonged contact with a plastic straw and the subsequent shift to a paper alternative, the advertisement minimizes cognitive processing effort while maximizing cognitive effects. This multimodal presentation guides the audience toward positive contextual implications, encouraging consumers to associate the brand with environmental responsibility and positioning Nescau as a “greener” and socially conscious choice.

Extending Forceville's (2020) modes of communication is therefore essential. Research addressing multiple communicative resources has tended to overlook silence as a mode. Yet silence can function as a powerful meaning-making resource, mobilising cognitive and contextual inferences in ways comparable to verbal or visual modes. When treated as a communicative mode alongside speech and image, silence does not operate independently but in systematic interaction with other modes (Eisenmann & Meyer, 2018, p. 412). Communication should thus be understood as an interdependent system of modes, in which meaning emerges from their mutual influence rather than from any single modality in isolation. For instance, a stern facial expression (visual/gestural) may significantly alter the interpretation of a spoken utterance (auditory/linguistic), just as silence may intensify, contradict, or reframe both.

Equally important is the role of higher-level explanations, particularly illocutionary speech acts, in capturing information about the attitudes and emotional stances of the speaker or writer towards the message being communicated. These attitudinal and affective dimensions are not optional additions to meaning but central components of interpretation. We cannot claim to have fully understood a communicative act unless we correctly infer the attitudes and emotions that the speaker or writer intends to convey. In this respect, emotional and attitudinal effects play a crucial role in meaning construction, especially in multimodal texts such as audiovisual advertising. Taken together, these findings reinforce the view that communication is inherently multimodal and that meaning arises from the dynamic interaction of modes, including those—such as silence—that have traditionally remained under-theorised.

Notes

¹Adapted from *Nestlé advertising | Nescau Safira 100% paper straw campaign* [Video], by Nestlé, July 6, 2021, YouTube (<https://www.youtube.com/watch?v=jEQsDKVD05M>). Copyright 2021 by Nestlé.

²Adapted from “Rethinking ostensive communication in an evolutionary, comparative, and developmental perspective” (p. 6), by D. Sperber and D. Wilson, 2025, *Psychological Review*. <https://doi.org/10.1037/rev0000565>. Copyright 2025 by Dan Sperber and Deirdre Wilson.

³Data collected from survey conducted in May 2026. Own work.

⁴Adapted from *Nestlé advertising | Nescau Safira 100% paper straw campaign* [Video], by Nestlé, July 6, 2021, YouTube (<https://www.youtube.com/watch?v=jEQsDKVD05M>). Copyright 2021 by Nestlé.

⁵Adapted from *Nestlé advertising | Nescau Safira 100% paper straw campaign* [Video], by Nestlé, July 6, 2021, YouTube (<https://www.youtube.com/watch?v=jEQsDKVD05M>). Copyright 2021 by Nestlé.

Declaration of competing interest

The author declares that they have no known competing financial interests or personal relationships that could have appeared to influence the work reported in this paper. I declare that this manuscript is

original, has not been published before, and is not currently being considered for publication elsewhere, including in different languages.

Declaration of generative AI and AI-assisted technologies in the manuscript preparation process

During the preparation of this work the author used Microsoft Copilot to improve grammar, spelling, clarity, and language translation. After using this service, the author reviewed and edited the content as needed and take full responsibility for the content of the publication.

Acknowledgement

I would like to express my gratitude to Professor Charles Forceville for his invaluable introduction to Relevance Theory and for his dedicated academic guidance.

References

- Black, E. (2006). *Pragmatic stylistics*. Edinburgh, Scotland: Edinburgh University Press.
- Braun, S. (2016). The importance of being relevant? A cognitive-pragmatic framework for conceptualizing audiovisual translation. *Target*, 28(2), 302–313. <https://doi.org/10.1075/target.28.2.10bra>
- Carston, R. (2002). *Thoughts and utterances*. Malden, MA: Blackwell Publishing.
- Coffey-Glover, L. (2025). Language, gender, and health inequalities: An introduction. *Journal of Language and Discrimination*, 9(2), 173–182. <https://doi.org/10.3138/jld-2025-1001>
- Desilla, L. (2009). *Towards a methodology for the study of implicatures in subtitled film: Multimodal construal and reception of pragmatic meaning across cultures* (Doctoral dissertation, University of Manchester, Manchester, England).
- Desilla, L. (2012). Implicatures in film: Construal and functions in Bridget Jones romantic comedies. *Journal of Pragmatics*, 44(1), 30–53.
- Desilla, L. (2014). Reading between the lines, seeing beyond the images: An empirical study on the comprehension of implicit film dialogue meaning across cultures. *The Translator*, 20(2), 194–214. <https://doi.org/10.1080/13556509.2014.967476>
- Djonov, E., & Zhao, S. (Eds.). (2013). *Critical multimodal studies of popular discourse*. London: Routledge.
- Eisenmann, M., & Meyer, M. (2018). Introduction: Multimodality and multiliteracies. *Anglistik*, 29(1), 5–23. Retrieved from <https://url-shortener.me/M35S>
- Forceville, C. (1996). *Pictorial metaphor in advertising*. London: Routledge.
- Forceville, C. (2005). Addressing an audience: Time, place, and genre in Peter van Straaten's calendar cartoons. *Humor: International Journal of Humor Research*, 18(3), 247–278. <https://doi.org/10.1515/humr.2005.18.3.247>
- Forceville, C. (2009). Non-verbal and multimodal metaphor in a cognitivist framework: Agendas for research. In C. Forcevilles & E. Urios-Aparisi (Eds.), *Multimodal metaphor* (pp. 19–42). Berlin and New York: Mouton de Gruyter.
- Forceville, C. (2014). Relevance theory as model for analysing multimodal communication. In D. Machin (Ed.), *Visual communication* (pp. 51–70). Berlin: Mouton de Gruyter.
- Forceville, C. (2020). *Visual and multimodal communication: Applying the relevance principle*. Oxford, England: Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/oso/9780190845230.001.0001>
- Forceville, C., & Clark, B. (2014). Can pictures have explicatures? *Linguagem em (Dis)curso*, 14(3), 451–472. <https://doi.org/10.1590/1982-4017-140301-0114>
- Jewitt, C. (Ed.). (2009). *The Routledge handbook of multimodal analysis*. London: Routledge.

- Manojlović, N. (2025). Relevance-theoretic model for the analysis of multimodal communication. *Linguistics and Literature*, 23(2), 227 – 240. Retrieved from <https://casopisi.junis.ni.ac.rs/index.php/FULingLit/article/viewFile/14163/5942>
- Moleong, L. J. (2011). *Metodologi penelitian kualitatif* (Edisi revisi). Bandung, Indonesia: PT Remaja Rosdakarya.
- Rath Foley, A. J. (2021). *The construction of meaning in advertising: A relevance theoretic approach* (Doctoral dissertation, University of York, York, UK). Retrieved from https://etheses.whiterose.ac.uk/id/eprint/30303/1/Rath_Foley_207048757_Thesis.pdf?utm_source
- Scott, K. (2022). *Pragmatics online*. London & New York, NY: Routledge.
- Scott-Phillips, T. (2024). The communicative principle of relevance. *Current Directions in Psychological Science*, 33(6), 371–377. <https://doi.org/10.1177/09637214241284937>
- Sperber, D., & Wilson, D. (1995). *Relevance: Communication and cognition* (2nd ed.). Oxford, England: Blackwell.
- Sperber, D., & Wilson, D. (2015). Beyond speaker's meaning. *Croatian Journal of Philosophy*, 15 (44), 117–149.
- Sperber, D., & Wilson, D. (2025). Rethinking ostensive communication in an evolutionary, comparative, and developmental perspective. *Psychological Review*, 133(2), 315–338. <https://doi.org/10.1037/rev0000565>
- Wilson, D., & Sperber, D. (2012). *Meaning and relevance*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Yus, F. (2018). Positive non-humorous effects of humor on the Internet. In V. Tsakona & J. Chovanec (Eds.), *The dynamics of interactional humor* (pp. 283–303). Amsterdam: John Benjamins.

ТЕОРІЯ РЕЛЕВАНТНОСТІ В ЕКОЛОГІЧНОМУ МАРКЕТИНГУ: МУЛЬТИМОДАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЕКОРЕКЛАМИ

Гізельда Сантос Коста

доктор філософії з лінгвістики,

Федеральний інститут Піауї (IFPI) – Терезіна – Бразилія

(Rua Álvaro Mendes, 94 - Centro, Teresina - PI, 64000-060, Brazil);

e-mail: giseldacosta@ifpi.edu.br

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8042-9223>

Рукопис надійшов 25.04.2026; отримано після доопрацювання 24.05.2026;
прийнято до друку 25.05.2026; опубліковано online 31.05.2026

Анотація

Реклама «Safira» компанії Nestlé (NESCAU) 2021 року, створена Ogilvy Brazil, є кампанією, у якій двадцятирічний шлях самопізнання трансгендерної людини протиставляється незмінному та руйнівному характеру однієї пластикової соломинки в кораловому рифі. У цій статті представлено процес інтерпретації цього екорекламного ролика з позицій теорії релевантності (Sperber & Wilson, 1995, 2015, 2025; Carston, 2002; Wilson & Sperber, 2012). Цей жанр належить до підтипу «зеленої реклами» у корпоративній комунікації, зосередженого на екологічній сталості з метою впливу на сприйняття споживачів. Дані, використані в дослідженні, отримано в межах описового та якісного дослідження. Наш аналіз має такі загальні цілі: (а) дослідити, чи може теорія релевантності ефективно застосовуватися для аналізу аудіовізуального жанру; (б) представити аналіз із використанням елементів, що підтримують комунікацію, зокрема сенсорних елементів, які охоплюють візуальну (зір), аудіальну (слухову), тактильну (дотик), ольфакторну (нюхову) та смакову модальності; контекстуальних і просторових елементів, що включають час (хронеміку), простір і дистанцію (проксемику), а також тишу як значущий комунікативний ресурс; і елементів дії та стану, які передбачають інтерпретації вищого рівня, такі як установки чи іллокутивні акти, а також емоційні стани, що формують значення та інтерпретацію. Відповідно до цих цілей дослідження вирішує такі

питання: (а) Чи можна ефективно аналізувати екорекламу за допомогою теорії релевантності? та (б) Як можна досліджувати екорекламу з використанням розширення комунікативних елементів, представлених у цьому дослідженні? У межах цього дослідження ми розуміємо ці елементи як такі, що використовуються в комунікації, тоді як мультимодальність визначається тут як стратегічне поєднання різноманітних ресурсів для створення багатшого, більш комплексного та більш цілісного комунікативного досвіду. Результати підтверджують, що теорія релевантності є надійною основою для аналізу аудіовізуального жанру. Ця теорія надає інструменти для аналізу як експліцитного змісту, так і імпліцитних, слабких або непропозиційних ефектів у візуальних та аудіальних повідомленнях. Дієві та емоційні ефекти фіксують інформацію про установки та емоції мовця/автора щодо пояснення, яке він або вона комунікує. Ми не можемо стверджувати, що повністю розуміємо повідомлення мовця чи автора, якщо неправильно інтерпретуємо установки та емоції, які він або вона прагне передати. Зроблено висновок, що будь-яка комунікація за своєю природою є мультимодальною.

Ключові слова: *екореклама; Теорія релевантності; мультимодальність; аудіовізуальний жанр.*

Декларація про конфлікт інтересів

Автор заявляє про відсутність будь-яких відомих фінансових чи особистих взаємин, які могли б вплинути на результати дослідження, представленого в цій статті. Я заявляю, що цей рукопис є оригінальним, раніше не публікувався та наразі не перебуває на розгляді для публікації в іншому виданні, зокрема іншими мовами.

Декларація щодо використання генеративного ШІ та ШІ-асистованих технологій у процесі підготовки рукопису

Під час підготовки цієї роботи автор використовував Microsoft Copilot для вдосконалення граматики, правопису, ясності викладу та перекладу тексту. Після використання цього сервісу автор переглянув і за потреби відредагував зміст та несе повну відповідальність за зміст публікації.

Подяка

Висловлюю щирі вдячність професорові Charles Forceville за його неоціненне ознайомлення з Теорією Релевантності та за віддане академічне наставництво.

GUIDELINES FOR CONTRIBUTORS

General information

Cognition, Communication, Discourse (CCD) is an on-line open-access journal in Linguistics and languages, Literature, and Philology (UDC Subjects 80, 81, 82). Both its editorial team and the choice of authors are international.

Submission. Submission of the manuscript implies that the article neither has been published before nor is being considered for publication elsewhere. The manuscript should be submitted by e-mail to the following address: cognition.discourse.journal@karazin.ua with a copy sent to the editor-in-chief iryna.shevchenko@karazin.ua and executive secretary alevtyna.kalyuzhna@karazin.ua.

Important. No parts of the articles submitted to *Cognition, Communication, Discourse* should be posted on the Internet prior to publication. Pre-publishing is possible on the editor-in-chief's consent with a corresponding reference to CCD after the article is accepted and confirmed to be published.

CONTENT ARRANGEMENT OF THE PAPER

- Title of the paper in English (12 pts, bold, CAPITAL letters, align center).
- Name and surname of the author(s) (12 pts, align center).
- Institution, place, country (12 pts, align center).
- Author's e-mail and ORCID ID
- Abstract with key words (minimum 250 words or 1800 signs, 11 pts).
- Text of the paper (12 pts).
- Numbered titles of each chapter (12 pts, bold).
- Notes if any.
- Abbreviations if any.
- References and Sources for illustrations (if any) (12 pts, bold, CAPITAL letters, align right).
- Declaration of competing interest

TITLE (TIMES NEW ROMAN, 12, BOLD, CAPITAL LETTERS, CENTERED)

First Author Name and Surname* (Times New Roman, 12, Bold)

(Affiliation, City, Country);

e-mail

ORCID

Next Author Name and Surname (Times New Roman, 12, Bold)

(Affiliation, City, Country);

e-mail

ORCID

Abstract (one in English and one in Ukrainian) (**Times New Roman, 11**)

An abstract is a brief, comprehensive summary of the contents of the article; it allows readers to survey the contents of an article quickly. The abstract should normally be a single paragraph *between 200 and 250 words* (minimum 1800 signs, key words included). A good abstract is accurate, coherent and readable, clear and concise. It uses verbs rather than their noun equivalents and the active rather than the passive voice; uses the present tense to describe conclusions drawn or results with continuing applicability; uses the past tense to describe specific variables manipulated or outcomes measured. An abstract for *a theory-oriented paper* should describe: how the theory or model works and/or the principles on which it is based; what phenomena the theory or model accounts for; and its linkages to empirical results. An abstract for a *methodological paper* should

comprise the general class of methods being discussed; the essential features of the proposed method; and the range of application of the proposed method.

Keywords: *List five to ten pertinent keywords specific to the article with a full stop; use singular nouns (italics).*

1. Introduction

The body of a manuscript opens with an introduction that presents the specific problem under study and describes the research strategy. The structure of the introduction should necessarily comprise the author's *aims / tasks / objectives (bold, italics)*, *the subject-matter* and the *material* of the study.

Exploring the importance of the problem the article should state how it is related to previous work in the area. If other aspects of this study have been reported previously, how does this report differ from, and build on, the earlier report?

Describe relevant literature. This section should review studies to establish the general area, and then move towards studies that more specifically define or are more specifically related to the research you are conducting. Your literature review must not be a series of quotations strung together; instead it needs to provide a critical analysis of previous work.

State hypotheses and objectives, their correspondence to research. The statement of the hypothesis should logically follow on from your literature review and you may want to make an explicit link between the variables you are manipulating or measuring in your study and previous research. The present tense is used to state your hypotheses and objectives.

Sections and subsections of the paper. Divide your article into clearly defined sections. Any labeled sections / subsection should be numbered (i.e., 2. or 2.1, 2.2 if necessary) and given a brief heading marked in bold (Times New Roman, 12 without full stops at the end). Each heading should appear on its own separate line.

A good paragraph should contain at least the following four elements: transition, topic sentence, specific evidence and analysis, and a brief concluding sentence. A transition sentence acts as a transition from one idea to the next. A topic sentence tells the reader what you will be discussing in the paragraph. Specific evidence and analysis support your claims that provide a deeper level of detail than your topic sentence. A concluding sentence tells the reader how and why this information supports the paper's thesis.

2. Method

The Method section describes in detail how the study was conducted, including conceptual and operational definitions of the variables used in the study. It also permits experienced investigators to replicate the study. This section will often be broken down into subsections

In the method section of the paper you should use the past tense since you are describing what you did; for example, e.g. *An experiment was performed...*, *The participants were instructed to ...* .

3. Findings / Results

This section describes but does not explain your results; it provides the reader with a factual account of your findings. You can, however, draw attention to specific trends or data that you think are important. Your aim in your Results section is to make your results as comprehensible as possible for your readers.

Authors should refer in the text to all tables and figures used and explain what the readers should look for when using the table or figure. Focus only on the important point the readers should draw from them, and leave the details for the readers to examine on their own. Each table and figure must be intelligible without reference to the text, so be sure to include an explanation of every abbreviation (except the standard statistical symbols and abbreviations).

Give titles to all tables and figures, number all tables sequentially as you refer to them in the text (Table 1, Table 2, etc.), likewise for figures (Figure 1, Figure 2, etc.).

4. Discussion

If necessary an article may have more sections and subsections.

All examples are italicized. One word or word-combination examples are given within the body of a paragraph.

Sentence or textual examples, preferably numbered through the article, are given in separate paragraphs in italics (their source is given straight) with indentation 1,0 cm for the whole paragraph and separated from the previous / following text by one blank line. Example:

- (1) *“I’m Prendergast,” said the newcomer. “Have some port?”*
“Thank you, I’d love to.” (Waugh, 1980, p. 46)

5. Conclusions

This section simply states what the researcher thinks the data mean, and, as such, should relate directly back to the problem/question stated in the introduction. By looking at only the Introduction and Conclusions sections, a reader should have a good idea of what the researcher has investigated and discovered even though the specific details of how the work was done would not be known. After moving from general to specific information in the introduction and body paragraphs, your conclusion should restate the main points of your argument.

Conclusions should finish up with an overview of future possible research.

6. Notes (if necessary)

should be numbered consecutively in the text (super scripts^{1,2,3}) and grouped together at the end of the paper.

Acknowledgments (not obligatory and not numbered paragraph). Identify grants or other financial support (and the source, if appropriate) for your study. Next, acknowledge colleagues who assisted in conducting the study or critiquing the manuscript. End this paragraph with thanks for personal assistance, such as in manuscript preparation.

7. References in APA-6 style, including **Sources for illustrations**, are not numbered.

8. Declaration of competing interest

At the end of the article, the author includes the following statement about

- (1) the conflict of interest; (2) funding (if any); (3) the use of generative AI (if any), a specific program and its aim:

The author(s) is/are familiar with the conflict of interest statement.

The author(s) confirm(s) that the article has not been previously published in any form, including in other languages.

The author(s) declare(s) that there is no conflict of interest or funding for the research

or The conflict of interest lies in

or The research was funded by the grant (Title _____)

The author declares no use of generative AI.

or The authors declare that generative AI (Grok, xAI) was used exclusively to assist with the transliteration of names and titles in the reference list; no other parts of the manuscript were generated or modified using AI.

or The authors declare that generative AI (_____) was used to _____

TEXT FORMAT

All materials should be Times New Roman, 12, font 1; indentation 1,0 cm, margins: left – 2 cm., right – 2 cm., top & bottom – 2.5 cm. The first lines in all sections and after Fig.s and tables are not indented.

Manuscripts may be submitted as e-mail attachments in Microsoft Word (files marked “author’s name.doc/docx”) to the journal’s e-mail: cognition.discourse.journal@karazin.ua with a copy to the editor-in-chief iryna.shevchenko@karazin.ua. If special symbols are used their fonts should be sent separately.

Contributions should be in English, may include multilanguage examples. Spelling should be either British or American English consistently throughout the paper. If not written by a native speaker of English it is advisable to have the paper checked by a native speaker.

Footnotes should be avoided.

In-text citations. The journal uses APA-6 format ([APA style](#)). If you are directly quoting from a work and the author is not named in a signal phrase, you will need to include the author, year of publication, and the page number for the reference: (Pocheptsov, 1976, p. 15; Leech, 1985, pp. 373-4).

If the quotation includes the author's last name, it is simply followed by the date of publication in parentheses; if no last name is mentioned in the text it is given in parentheses. For example: According to Jones (2005), “Students often had difficulty using Gerunds and Infinitives, especially when it was their first time” (p. 156). Or “Students often had difficulty...” (Jones, 2005, p. 156).

If you cite a work of two to five authors (use ‘&’ within parentheses; use ‘and’ outside parentheses):

- a) Becker and Seligman’s (1996) findings contradicted this result. This result was later contradicted (Becker & Seligman, 1996). Mind no comma before & in citing two authors!
- (b) Medvec, Madey, and Gilovich (1995) examined a group of Olympic medalists. Or medalists were examined in (Medvec, Madey, & Gilovich, 1995) (Mind a comma before & in citing three to five authors in parenthesis!) A subsequent citation would appear as (Medvec et al., 1995).

In case of six or more authors, cite only the last name of the first author, followed by “et al.” and the year of publication: Barakat et al. (1995) attempted to ...

APA-6

In-Text and Parenthetical Citation Examples

Quote with author’s name in text	Smith (2019) states that, “...” (p. 112).
Quote with author’s name in reference	This is quoted as, “...” (Smith, 2019, pp. 112-4).
Paraphrasing with author’s name in text	Smith (2019) stated these facts, too.
Paraphrasing author’s name in reference	This fact has been stated (Smith, 2019).
No author – give title of work abbreviated to first major word	This book is true (<i>Long</i> , 2019).
<i>Italics for books & journals</i> , “quotation marks” for articles & web pages	This article is true (“Long,” 2019).
Citing entire website – put URL	This has evidence (www.pubmed.gov).
Quote from website – use paragraph number	According to, “...” (Smith, 2019, para. 4).
More than one author with same last name	P. L. Smith (2018) and J. M. Smith (2019)
Source has more than one author in text	Smith and Lee agree that (2019)
Source has more than one author in reference	This is agreed upon (Smith & Long, 2019).
Citing more than one work	We all agree (Smith, 2019; Lee, 2018).
Citing more than one work by same author published in the same year	We all agree (Smith, 2019a, 2019b, 2019c)
	Smith (2019a) believes
	It has been reported ... (Smith, 2019c)

The quotations longer than three lines should constitute a separate block, indented 1.0 cm paragraph(s), single spaced, font 12 pts, italics, with no quotation marks, e.g., Kövecses (2018, p. 133) writes:

In sum, the intratextual use of conceptual metaphor does not necessarily produce metaphorically homogenous discourse. In most cases, a variety of different conceptual metaphors is used in particular media and other texts.....

For such quotations their author may be cited in a parenthesis below, not italicized, e.g.:

In sum, the intratextual use of conceptual metaphor does not necessarily produce metaphorically homogenous discourse. In most cases, a variety of different conceptual metaphors is used in particular media and other texts. This is a natural phenomenon, given the nature of conceptual metaphors as based on the general structure of concepts (i.e., that the concepts have various aspects and we use the conceptual metaphors to comprehend those aspects). (Kövecses, 2018, p. 133).

Quotation marks. Single quotation marks should be used for the translation of non-English words, e.g., *cogito* ‘I think’.

Double quotation marks should be used in all other cases, i.e., direct quotations in running text. Please always use rounded quotation marks (“. . .”) not "straight" ones.

Dashes. Spaced EM dashes (long English dashes) are used as parenthetical dashes (“text — text”). Please do not use double hyphens (--).

Unspaced EN dashes (a short dash corresponding to the Ukrainian dash) should be used between inclusive numbers to show a range), e.g., 153-159, 1975-1979.

A long dash (EM dash, —) without spaces on the left or right in English texts might set off a phrase at the end of a sentence—like this one. Or, EM dashes may set off a phrase midsentence—a technique that really draws a reader’s attention—as they do in this sentence.

Italics should be used for:

- Words, phrases, and sentences treated as linguistic examples
- Foreign-language expressions
- Titles of books, published documents, newspapers, and journals
- Drawing attention to key terms in a discussion at first mention only. Thereafter, these terms should be set straight.
- Emphasizing a word or phrase in a quotation indicating [*emphasis mine* – *N.N.*]

Bold or **underlining** may be used sparingly to draw attention to a particular linguistic feature within numbered examples (not in the running text).

Please keep the use of italics and boldface type to an absolute minimum. CAPITAL LETTERS and SMALL CAPS should not be used for emphasis.

Punctuation. Please use a serial comma (an Oxford comma or a Harvard comma) placed immediately before the coordinating conjunction (and or or) in a series of three or more terms as in “France, Italy, and Spain” (with the serial comma), but “France or Spain” (two terms only).

Put a comma before ‘which’ to introduce attributive clauses (“Tom’s book, which he spent ten years writing, is now a best seller.”). Do not use a comma to introduce questions and prepositional phrases (“in which”).

Abbreviations. List of Common Latin Abbreviations for APA Style

Abbreviation	Meaning	Used inside of parentheses only
cf.	“compare” or “consult” (to contrast information)	Never put a comma after “...in (cf. Zeller & Williams, 2007)”.
e.g.,	“for example,” (<i>exempli gratia</i>)	Always put a comma after: “Some studies (e.g., Macmillan, 2009)...”

etc.	“and so on” / “and so forth”	Put a comma before if used to end a list of at least two other items: “(chemistry, math, etc.). In other cases do not use a comma “(biology etc.)”.
i.e.,	“that is,” (<i>id est</i> ; specific clarification)	Always put a comma after: “(i.e., first, second, or third)”
vs.	“versus”	Put a full stop after: “(low vs. high)”, do not italicize.
ibid.	“ <i>ibidem</i> ” for citations	Not used in APA to refer again to the last source previously referenced. Instead give each citation using author names as usual.

References (Times New Roman 12, bold, caps, not numbered)

A reference list (usually about 30 authors, preferably of the last decade) must comprise all the references cited in the text of your paper, listed in alphabetical order at the end of the paper and not numbered. Each reference in the reference list needs to contain all of the bibliographic information from its source (referencing style APA-6). In each new item, its first line is aligned right, other lines (if any) are indented 1,0 cm. Please make your URL and DOI active.

FOR MATERIALS IN LATIN:

Books (authored work) & e-books:

Langacker, R.W. (2008). *Cognitive grammar: A basic introduction*. New York, NY: Oxford University Press.

Chandler, D. (1998). Semiotics for beginners. Retrieved September, 1, 2018, from

<http://www.users.aber.ac.uk/dgc/Documents/S4B>.

Book chapter:

Mind that editors' first names are cited before their family names, without a comma before “&” for two editors. In case of three or more editors, there is a comma before “&”.

Haybron, D. M. (2008). Philosophy and the science of subjective well-being. In M. Eid & R. J. Larsen (Eds.), *The science of subjective well-being* (pp. 17–43). New York, NY: Guilford Press.

E-book not from a database and without a DOI: in the URL field include the full URL or the homepage URL. Leave out Place and Publisher:

Maugham, W. S. (1995). The Moon and Sixpence. *Project Gutenberg [eBook #222]*.

<https://www.gutenberg.org/cache/epub/222/pg222.txt> (Original work published 1919).

E-book from a Library database: In the URL field include the URL but remove the details:

Best, A., Hanhimaki, & Schulze, K. E. (2015). *International history of the twentieth century and beyond* (3rd ed.). Retrieved from <https://ebookcentral-proquest-com>

Journal articles:

Peterson, T. (2017). Problematizing mirativity. *Review of Cognitive Linguistics*, 15(2), 312-342.

<https://doi.org/10.1075/rcl.15.2.02pet>

On-line newspaper article:

Brody, J. F. (2007, December 11). Mental reserves keep brain agile. *The New York Times*. Retrieved from <http://www.nytimes.com>

Several volumes in a multivolume work:

Koch, S. (Ed.). (1959-1963). *Psychology: A study of science* (Vols. 1–6). New York, NY: McGraw-Hill.

Reference book:

VandenBos, G. H. (Ed.). (2007). *APA dictionary of psychology*. Washington, DC: American Psychological Association.

Print journal article. Article titles use sentence style capitalization, i.e., capitalize the first word of the title and subtitle (after a colon, if there is one), and any proper nouns (names). Journal/magazine and newspaper titles use headline style capitalization, i.e., capitalize each significant word but not articles and prepositions. In the year field for reference type Article in press enter the words: (in press). Mind a comma before “&” to cite more than one authors!

Wilson, S., Spies-Butcher, B., & Stebbing, A. (2009). Targets and taxes: Explaining the welfare orientations of the Australian public. *Social Policy & Administration*, 43, 508-525. <https://doi.org/10.1037/arc0000014>

Fennimore, D. L. (1981). American neoclassical furniture and its European antecedents. *American Art Journal*, 13(4), 49-65. Retrieved from <http://www.jstor.org>

Webpage, with author but no date:

Flesch, R. (n.d.). *How to write plain English*. Retrieved October 3, 2017, from http://www.mang.canterbury.ac.nz/writing_guide/writing/flesch.shtml

Webpage with corporate author (an organisation or group):

New Zealand Government. (2008). *Digital strategy*. Retrieved April 12, 2009, from <http://www.digitalstrategy.govt.nz/>

Dissertation. Print/Hardcopy format

Knight, A. (2001). *Exercise and osteoarthritis of the knee* (Unpublished master's dissertation). Auckland University of Technology, Auckland, New Zealand.

Thesis or dissertation, online from an institutional repository or a website

Thomas, R. (2009). *The making of a journalist* (Doctoral thesis, Auckland University of Technology, Auckland, New Zealand). Retrieved from <http://hdl.handle.net/10292/466>

Conference paper in regularly published proceedings, retrieved online:

Houzel, S., Collins, J. H., & Lent, R. (2008). The basic nonuniformity of the cerebral cortex. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 105, 12593-12598. <https://doi.org/10.1073/pnas.0805417105>

Film/movie

Scorcese, M. (Producer), & Lonergan, K. (Writer/Director). (2000). *You can count on me* [Motion picture]. United States: Paramount Pictures.

Blog post:

Author, A.A. (2019, December 12). Title of post [Description of form]. Retrieved from <http://www.xxxx>

For more details go to:

APA 6 PUBLICATION MANUAL [HTTPS://APASTYLE.APA.ORG/6TH-EDITION-RESOURCES](https://apastyle.apa.org/6th-edition-resources)

IN-TEXT CITATION REFERENCE LIST

[HTTPS://WWW.SCRIBBR.COM/CATEGORY/APA-STYLE/6TH-EDITION/](https://www.scribbr.com/category/apa-style/6th-edition/)

For materials in languages other than English:

The in-text citation and reference should use the English translation of the materials and mention their original language. As a rule, recent periodicals, dissertations, etc. in languages other than English supply the English translations on their official sites.

Examples. In-text: (Martynyuk, 2020).

References

Martynyuk, A. P. (2020). The problem of meaning-making in communication. *The Journal of V.N. Karazin Kharkiv National University. Series: Foreign Philology. Methods of Foreign Language Teaching*, 91, 27-41. <https://doi.org/10.26565/2227-8877-2020-91-04> (in Ukrainian).

Мартинюк, А. П. (2020). Проблема смислотворення в комунікації. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія "Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов"*, 91, 27-41. <https://doi.org/10.26565/2227-8877-2020-91-04>

DOIs. When DOIs are available, include them in the reference information. Place the doi at the end of the reference after a point, but do not add a point at the end of it: <https://doi.org/10.26565/2227-8877-2020-91-04>

SOURCES FOR ILLUSTRATIONS (bold, CAPS, not numbered)

All textual examples cited in the article should have full bibliographic information about their sources listed in alphabetical order and not numbered (citation style APA-6).

Cognition,
Communication, Discourse,
International on-line
scholarly journal, 2026, # 32.

Когніція, комунікація, дискурс
Міжнародний науковий
електронний журнал, 2026, # 32.

English, Ukrainian, and multilanguages

Англійською, українською та іншими
мовами

Computer version Y.D. Deviatova

Оригинал-макет Є. Д. Дев'ятова

6, Svobody sq., Kharkiv, 61022, Ukraine
V. N. Karazin Kharkiv National University, tel. +380-705-24-32
Certificate of a publishing company
ДК No 3367 from 13.01.09

Майдан Свободи, 6, м. Харків, 61022, Україна
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, тел. +380-705-24-32
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК №3367 від 13.01.09